

การปรับปรุงระบบการผลิตด้วยการประยุกต์ใช้เทคนิคการผลิตแบบลีน
กรณีศึกษา อุตสาหกรรมการผลิตอาหาร

**MANUFACTURING SYSTEM IMPROVEMENT BY
IMPLEMENTATION OF LEAN PRODUCTION TECHNIQUE
A CASE STUDY OF FOOD INDUSTRY**

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิศวกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ
คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ปีการศึกษา 2555
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

การปรับปรุงระบบการผลิตด้วยการประยุกต์ใช้เทคนิคการผลิตแบบลีน
กรณีศึกษา อุตสาหกรรมการผลิตอาหาร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม
คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ปีการศึกษา 2555
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การปรับปรุงระบบการผลิตด้วยการประยุกต์ใช้เทคนิคการผลิตแบบลีน กรณีศึกษา อุตสาหกรรมการผลิตอาหาร
ชื่อ - นามสกุล	นายชัยวัฒน์ ศรีไชยแสง
สาขาวิชา	วิศวกรรมอุตสาหกรรม
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ระพี กาญจนะ, D.Eng.
ปีการศึกษา	2555

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประยุกต์ใช้เทคนิคการผลิตแบบลีนในการปรับปรุงระบบการผลิตของสายการผลิตชาลาเปา ซึ่งปัญหาที่พบปัจจุบันคือมีปริมาณสินค้าคงคลังที่สูงซึ่งมีมูลค่าเฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 5,148,286 บาท เมื่อเทียบกับยอดการใช้จริงแค่ 2,562,458 บาท จากการสั่งซื้อเฉลี่ยต่อเดือนมากถึง 7,710,744 บาท ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปไม่เพียงพอต่อความต้องการของลูกค้า รวมไปถึงสายการผลิตไม่สมดุลส่งผลให้ประสิทธิภาพของสายการผลิตต่ำเพียงร้อยละ 61.88 จากเป้าหมายร้อยละ 90 ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เกิดแนวคิดที่จะนำเทคนิคการผลิตแบบลีนเข้ามาประยุกต์ใช้เพื่อลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตและสร้างมูลค่าให้องค์กร

ขั้นตอนในการดำเนินงานเริ่มต้นจากการใช้แผนผังสายธารแห่งคุณค่ารวมข้อมูลและระบุตำแหน่งของปัญหา ซึ่งพบปัญหาที่ฝ่ายคลังสินค้าและฝ่ายผลิต จากนั้นทำวิเคราะห์ปัญหาโดยแผนภูมิสาเหตุและปัญหา และนำเทคนิคการผลิตแบบลีนประกอบด้วยหลักการ ECRS การจัดการสินค้าคงคลัง การผลิตแบบดึง การศึกษาเวลาและการจัดสมดุลการผลิตมาใช้เพื่อกำหนดปัญหาและลดความสูญเสียทั้ง 7 ประการ

ผลการวิจัยพบว่าฝ่ายคลังสินค้าสามารถประยุกต์ใช้เทคนิคการผลิตแบบลีนได้ลงร้อยละ 52.18 ทำให้ระดับสินค้าคงคลังลดลงร้อยละ 82.57 ระยะเวลาการดำเนินการขอซื้อต่อครั้งของเจ้าหน้าที่ลดลงร้อยละ 80.66 ระยะเวลานำของวัตถุคิบลคลังร้อยละ 77.14 และที่ฝ่ายผลิตพบว่าสมดุลการผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 96.64 ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นร้อยละ 43.20 ชั่วโมงในการผลิตลดลงร้อยละ 48.41 และทำให้ประหยัดค่าแรงทางตรง 54,000 บาท จากยอดผลิตทุก 120,000 ลูก

คำสำคัญ: ระบบการผลิตแบบลีน แผนผังสายธารแห่งคุณค่า สินค้าคงคลัง สมดุลการผลิต อุตสาหกรรมอาหาร

Thesis Title	Manufacturing System Improvement by Implementation of Lean Production Technique: A Case Study of Food Industry
Name - Surname	Mr.Chaiyawat Srichaisaeng
Program	Industrial Engineering
Thesis Advisor	Mrs. Rapee Kanchana, D.Eng.
Academic Year	2012

ABSTRACT

This research aims to apply the lean production technique in order to improve the manufacturing system of Bao process line. The current problem found on high inventory cost, average of 5,148,286 baht/month, when comparing with the average purchase order 7,710,744 baht/month. This means that the actual average usage only 2,562,458 baht/month. Insufficient volume of finish goods to meet customer demand and unbalanced production line were the other problems leading to lower process efficiency at 61.88% when the target set at 90%. Therefore, the lean production technique was implemented to reduce wastes in manufacturing system and create the value added to company.

Value stream mapping is used as a tool for data gathering and identifying the wastes. The problem was found at the department of warehouse and production. Cause and effect diagram is also used to analyze the root cause then many lean tools were applied to reduce 7 wastes, for example, ECRS, inventory management, pull system, time study and line balancing.

After implementation, the results showed that at the warehouse department, purchasing cost reduced to 52.18%, inventory level reduced to 82.57%, cycle time of purchasing process reduced to 80.66% and material lead time reduced to 77.14%. At the production department, line balancing improved by 96.64%, process efficiency increased by 43.20%, cycle time of production reduced to 48.41% and direct labor cost was also saved to 54,000 baht per every 120,000 pieces.

Keywords: lean production, value stream mapping, inventory, line balancing, food industry

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความเมตตาช่วยเหลืออย่างดีเยี่ยมของ ดร.ระพีกาญจนะ อาจารย์ที่ปรึกษาหลักวิทยานิพนธ์ที่กรุณาอยให้คำปรึกษาชี้แนะ การให้แนวคิดต่างๆ รวมไปถึงการตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่องจนเรียบร้อยสมบูรณ์ และ ณ โอกาสนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์เป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านในภาควิชาศึกษาอุตสาหการ ที่เคยประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และคำแนะนำต่างๆ เป็นอย่างดีจนทำให้ผู้วิจัยมีวันนี้ได้และขอบพระคุณประธานและคณะกรรมการดำเนินการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่าน

ขอขอบพระคุณพี่ๆ เจ้าหน้าที่สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ทุกท่านที่เคยให้คำแนะนำและเบี่ยงการจัดทำงานวิจัยครั้งนี้อย่างดี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ที่ตั้งและเรียนเรื่องจริง เอกสาร ผลงานวิจัยต่างๆ ที่ผู้วิจัยนำมาใช้อ้างอิงในงานวิจัยนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ คุณยาย คุณปู่ และทุกคนในครอบครัวที่เคยเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยเสมอมา รวมไปถึงพี่ๆ น้องๆ และเพื่อนๆ นักศึกษาปริญญาโทรุ่น 4 สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ และความดีอันเกิดจากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบแด่บิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งในความกรุณาอันดีเยี่ยมจากทุกท่านที่ได้กล่าวนามมา และขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ชัยวัฒน์ ศรีไชยแสง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๑
กิตติกรรมประกาศ	๑
สารบัญ.....	๙
สารบัญตาราง.....	๙
สารบัญภาพ.....	๙
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์.....	4
1.3 สมมุติฐานงานวิจัย	4
1.4 ขอบเขตงานวิจัย.....	5
1.5 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย	5
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการดำเนินงานวิจัย	6
2 ทฤษฎีและวิารณ์งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 การเพิ่มผลผลิต (Productivity Improvement)	7
2.2 การผลิตแบบลีน (Lean Manufacturing)	9
2.3 เครื่องมือคุณภาพ 7 ชนิด (7 QC Tools)	31
2.4 การจัดการสินค้าคงคลัง (Inventory Management)	36
2.5 การศึกษาเวลา (Time Study).....	48
2.6 สมดุลการผลิต (Line Balancing)	55
2.7 การลดความสูญเสียด้วยหลักการ ECRS	61
2.8 วิจารณ์งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	62
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	64
3.1 การศึกษาและเก็บข้อมูลกระบวนการผลิต	66
3.2 การเลือกผลิตภัณฑ์ตัวอย่างจากการประเมินผลโดยเครื่องมือคุณภาพ.....	66
3.3 การคำนวณหา Takt Time และศึกษาเวลาผลิตภัณฑ์ตัวอย่าง	68

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3.4 การวางแผนผังสายชารแห่งคุณค่าสถานะปัจจุบัน ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลสถานะปัจจุบัน	73
3.5 วิเคราะห์ความสูญเสียและกำหนดแนวทางการแก้ไขปรับปรุงโดยแนวคิดแบบลีน	76
3.6 กำหนดแนวทางในแก้ไขปรับปรุงโดยแนวคิดแบบลีน.....	82
3.7 เสนอแนวทางแก้ไขและปรับปรุงโดยแนวคิดแบบลีน.....	84
3.8 ดำเนินการแก้ไขและปรับปรุง.....	85
3.9 วางแผนผังสายชารแห่งคุณค่าสถานะปรับปรุง.....	88
3.10 เก็บข้อมูลหลังการแก้ไขและปรับปรุงเปรียบเทียบผลการทดลอง	88
3.11 การวิเคราะห์และประเมินผล	92
4 ผลการดำเนินการวิจัย.....	93
4.1 การศึกษาและเก็บข้อมูลสถานะปัจจุบัน	93
4.2 การแก้ไขปรับปรุงโดยแนวคิดแบบลีน.....	104
4.3 วางแผนผังสายชารแห่งคุณค่าสถานะปรับปรุง.....	118
4.4 เก็บข้อมูลหลังการแก้ไขและปรับปรุงเปรียบเทียบผลการทดลอง	120
5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	127
5.1 สรุปผลการวิจัย	127
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	128
5.3 ข้อเสนอแนะ	133
รายการอ้างอิง.....	135
ภาคผนวก.....	139
ภาคผนวก ก กระบวนการผลิตชาลาเปา.....	140
ภาคผนวก ข แบบฟอร์มใบเบิกวัตถุดินประเทกของแท้	148
ภาคผนวก ค การปรับปรุงโปรแกรมบันทึกข้อมูล.....	154
ภาคผนวก ง ตารางการหมุนเวียนของรายการสินค้าประเภทของแท้	161
ภาคผนวก จ ตารางผลการจัดลำดับสินค้าคงคลัง	171
ภาคผนวก ฉ ตารางผลการจัดกลุ่มสินค้าคงคลังแบบ ABC	181
ภาคผนวก ช ตารางการคำนวณปริมาณการสั่งซื้อที่ประยุกต์	191

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ๗ ตารางแสดงค่าสูงสุด (MAX) และ ค่าต่ำสุด (MIN).....	201
ภาคผนวก ๘ การคำนวณข้อมูลของสายการผลิตหลังการปรับปรุง	210
ภาคผนวก ๙ ผลงานตีพิมพ์เผยแพร่	213
ประวัติผู้เขียน	227

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 ศัลยลักษณ์ของสายชาระแห่งคุณค่าและคำอธิบาย	18
2.2 การแบ่งประเภทสินค้าคงคลังด้วยระบบ ABC	39
2.3 ข้อมูลการหมุนเวียนของการสินค้า	40
2.4 การเรียงลำดับจากมูลค่าในการซื้อสินค้าคงคลังจากมากไปหาน้อย	41
2.5 ผลการจัดกลุ่มสินค้าคงคลังแบบ ABC	42
2.6 % Service Level กับ Safety Factor.....	46
2.7 ค่าพิสัยที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่าผิดพลาด $\pm 5\%$	53
2.8 ค่าการให้คะแนนแบบ Westinghouse.....	54
3.1 ข้อมูลการเบิกสินค้าประเภทต้มชำของลูกค้าช่วงเดือน เมษายน–มิถุนายน 2553.....	67
3.2 การคำนวณหาความสามารถฐานของชาลาเปา ก่อนการปรับปรุง	72
3.3 การวิเคราะห์ความสูญเสียจากแผนผังสายชาระแห่งคุณค่าสถานะปัจจุบัน	77
4.1 ค่าใช้จ่ายต่อเดือนในการใช้โทรศัพท์ในการสั่งสินค้า.....	93
4.2 รายละเอียดของโปรแกรมบันทึกข้อมูลปัจจุบัน	94
4.3 รายละเอียดการรอสินค้า	95
4.4 ปริมาณสินค้าคงคลังเดือน เม.ย.– ก.ค.2553.....	96
4.5 ขั้นตอนในการขอซื้อวัตถุดิบพร้อมเวลาการดำเนินการ	98
4.6 เวลามาตรฐานในการปฏิบัติงานของสายการผลิตชาลาเปา ก่อนการปรับปรุง.....	98
4.7 การสรุปข้อมูลก่อนการปรับปรุงของสายการผลิตชาลาเปา	103
4.8 การเบริ่งเที่ยบข้อดีและข้อเสียของการใช้โทรศัพท์และอีเมล์ในการสั่งสินค้า	105
4.9 ค่าใช้จ่ายของการใช้อีเมล์ในการสั่งสินค้า	106
4.10 ความสามารถของโปรแกรมการบันทึกข้อมูลหลังปรับปรุง	110
4.11 รายละเอียดการรอสินค้า	111
4.12 ขั้นตอนการขอซื้อใหม่พร้อมระยะเวลาในการดำเนินการ	113
4.13 ข้อมูลหลังปรับปรุงเดือนสิงหาคม-ตุลาคม 2553 ของฝ่ายคลังสินค้า	114
4.14 เวลามาตรฐานขั้นตอนการผลิตชาลาเปาหลังการปรับปรุง	115
4.15 การวางแผนพนักงานตามขั้นตอนหลังการจัดสมุดการผลิตใหม่	116
4.16 ผลลัพธ์หลังการปรับปรุงสายการผลิตชาลาเปา	118

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.17 การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายต่อเดือนระหว่างการใช้โทรศัพท์และอีเมล์.....	120
4.18 การเปรียบเทียบความสามารถของโปรแกรมบันทึกข้อมูลก่อนและหลังการปรับปรุง ...	121
4.19 การเปรียบเทียบข้อมูลก่อนการสั่งผลิตก่อนปรับปรุงกับหลังปรับปรุง	122
4.20 การเปรียบเทียบข้อมูลของคลังสินค้าก่อนการปรับปรุงและหลังการปรับปรุง	122
4.21 การเปรียบเทียบระยะเวลาการดำเนินการขอซื้อก่อนปรับปรุงกับหลังปรับปรุง.....	124
4.22 การเปรียบเทียบข้อมูลของสายการผลิตชาลาเปา ก่อนและหลังการปรับปรุง	126

สารบัญภาพ

ภาคที่	หน้า
1.1 แนวโน้มปริมาณสินค้าคงคลังที่เพิ่มมากขึ้น	2
1.2 ประสิทธิภาพรายเดือนของชุมชนเป้า.....	3
2.1 แนวทางการปรับปรุงด้วยวงจรคุณภาพ (PDCA).....	10
2.2 แนวคิดของระบบผลิตแบบลีน	11
2.3 ส่วนประกอบของระบบการผลิตแบบลีน	12
2.4 การผลิตมากเกินไป.....	13
2.5 การปริมาณสินค้าคงคลังที่มากเกินความจำเป็น	13
2.6 ความสูญเสียเนื่องจากการขนส่ง	14
2.7 ความสูญเสียเนื่องจากการเคลื่อนไหว.....	14
2.8 ความสูญเสียเนื่องจากกระบวนการผลิตที่ซับซ้อน	15
2.9 ความสูญเสียเนื่องจากการรอคอย	16
2.10 ความสูญเสียเนื่องจากการผลิตของเสีย	16
2.11 เครื่องมือของระบบการผลิตแบบลีน	17
2.12 ขั้นตอนการวางแผนผังสายธารแห่งคุณค่า ขั้นตอนที่ 1, 2 และ 3	21
2.13 ขั้นตอนการวางแผนผังสายธารแห่งคุณค่า ขั้นตอนที่ 4 และ 5	22
2.14 ขั้นตอนการวางแผนผังสายธารแห่งคุณค่า ขั้นตอนที่ 6 และ 7	22
2.15 ขั้นตอนการวางแผนผังสายธารแห่งคุณค่า ขั้นตอนที่ 8, 9 และ 10	23
2.16 ขั้นตอนการวางแผนผังสายธารแห่งคุณค่า ขั้นตอนที่ 11, 12 และ 13	24
2.17 ขั้นตอนการวางแผนผังสายธารแห่งคุณค่า ขั้นตอนที่ 14, 15 และ 16	25
2.18 สายธารแห่งคุณค่าแสดงสถานะในอนาคต (Future State Value Stream Map).....	26
2.19 สมุดลุյงานแสดงรอบเวลาของแต่ละกระบวนการ	27
2.20 รูปแบบของการผลิตแบบดึง	29
2.21 ตัวอย่างผังกำกับปลา	34
2.22 ตัวอย่างแผนภูมิพาร์โtopicของปัจจัยในห้องนักเรียน	35
2.23 การแบ่งประเภทของสินค้าคงคลัง โดยใช้ระบบ ABC	39
2.24 การแบ่งกลุ่มสินค้าคงคลัง	42
2.25 แผนภาพขนาดการสั่งซื้อ	44

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
2.26 วัสดุจัดการทำงาน	51
2.27 ตัวอย่าง Balance Chart	56
2.28 ตัวอย่าง Balance Chart ก่อนปรับปรุง.....	57
2.29 ผังก่อนการปรับปรุง.....	58
2.30 ผังหลังปรับปรุงครั้งที่ 1	59
2.31 ผังหลังปรับปรุงครั้งที่ 2	60
3.1 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย	65
3.2 กระบวนการผลิตโดยรวมของบริษัทกรณีศึกษา	66
3.3 ปริมาณการเบิกสินค้าประเภทติ่ม渣	68
3.4 แบบฟอร์มใบบันทึกเวลาในการผลิต.....	70
3.5 แผนผังกระบวนการดำเนินงานของบริษัทกรณีศึกษา.....	73
3.6 แผนผังสายธารแห่งคุณค่าสถานะปัจจุบัน	74
3.7 ขั้นตอนการดำเนินการแก้ไขและปรับปรุงฝ่ายคลังสินค้า	78
3.8 ขั้นตอนการดำเนินการแก้ไขและปรับปรุงฝ่ายผลิต	81
4.1 การเปรียบเทียบสินค้าคงคลังกับยอดเบิกจริงกับยอดสั่งซื้อเดือน เม.ย. – ก.ค.2553	96
4.2 ปริมาณการเก็บวัตถุคุณที่มากเกินความจำเป็น	97
4.3 แผนผังลูกศรแสดงความสัมพันธ์ของขั้นตอนทำงานก่อนปรับปรุง	99
4.4 สมดุลการผลิตของชาลาเปาก่อนการปรับปรุง.....	100
4.5 แผนผังแสดงเหตุและผลของสายการผลิตตัวอย่าง	104
4.6 ตัวอย่างใบเบิกวัตถุคุณของแห้งที่ใช้สำหรับการส่งเบิกผ่านเครื่องโทรสาร.....	106
4.7 กระบวนการผลิตของชาลาเปาหลังการปรับปรุง.....	117
4.8 แผนผังลูกศรแสดงความสัมพันธ์ของขั้นตอนทำงานหลังปรับปรุง	117
4.9 แผนผังสายธารแห่งคุณค่าสถานะปรับปรุง.....	119
4.10 การเปรียบเทียบข้อมูลหลังการปรับปรุงคลังสินค้า	123
4.11 ยอดรวมรายการสินค้าคงคลังหลังการปรับปรุง	123
4.12 การเปรียบเทียบเวลาการผลิตก่อนการปรับปรุงกับหลังการปรับปรุง	125
5.1 การสรุปค่าใช้จ่ายที่ลดลงหลังจากเปลี่ยนวิธีการสั่งสินค้าเป็นอิเมล	128

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
5.2 สรุปการปรับปรุงหลังจากมีการสั่งผลิตจากโปรแกรมบันทึกข้อมูล	129
5.3 สรุปมูลค่าสินค้าคงคลังที่ประ helyดหลังการปรับปรุง	130
5.4 สรุปการปรับปรุงเวลาการดำเนินการขอซื้อหลังการปรับปรุง	131
5.5 ขั้นตอนการดำเนินการขอซื้อก่อนและหลังการปรับปรุง	131
5.6 ประสิทธิภาพหลังการปรับปรุงของเดือนสิงหาคม-ตุลาคม 2553	132
5.7 การปรับปรุงระยะเวลานำของวัสดุดิบหลังจากการปรับปรุง.....	133

บทที่ 1

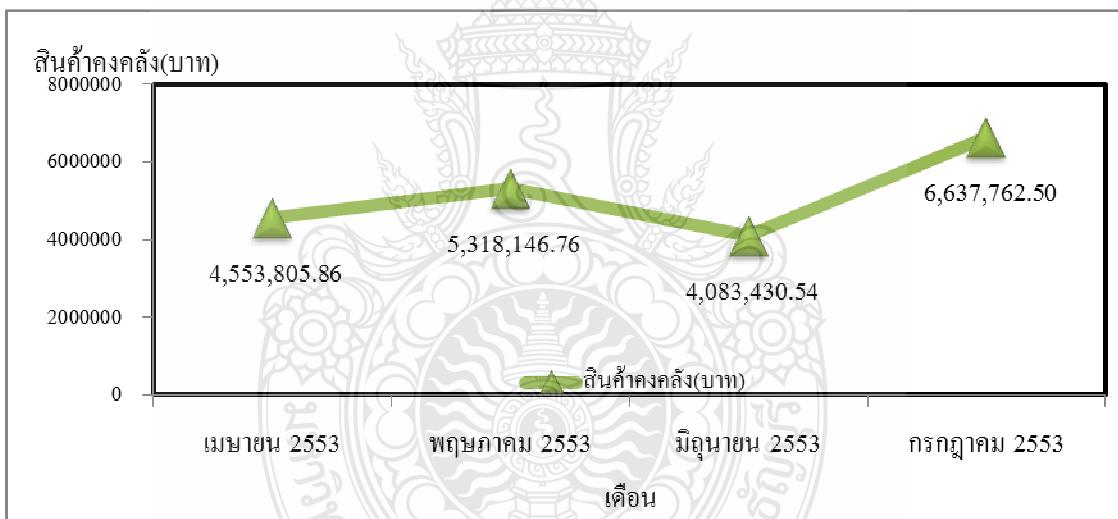
บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การแข่งขันทางธุรกิจในกับการเติบโตของเศรษฐกิจที่สูงขึ้นส่งผลให้องค์กรต่างๆมีการปรับตัวและต้องเร่งหาเครื่องมือและวิธีการใหม่ๆ ที่ทันสมัยเข้ามาเพื่อช่วยพัฒนาและปรับปรุงองค์กรของตนเอง เพื่อให้สามารถยึดหัวใจต่อสู้กับคู่แข่งรวมทั้งการรักษาส่วนแบ่งทางการตลาดของตนเอง เอาไว้ หากองค์กรใดไม่มีการปรับตัว หรือ มีการปรับตัวที่ช้าแล้วนั้นอาจจะถูกกล่าวเป็นองค์กรที่ล้าหลัง อีกทั้งยังจะประสบกับปัญหาทางด้านการแข่งขันที่จะต้องตกเป็นผู้ตามหรืออาจจะสิ้นเสียงจากการไปในที่สุดดังเช่นหลายบริษัทที่เคยเจอปัญหาในช่วงสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำในช่วงปี 2540 ดังนั้นการนำเอาแนวคิดการผลิตแบบลินเชี่ยมมาประยุกต์ใช้เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงนั้นจะทำให้องค์กรสามารถแยกแยะความสูญเสียและมองเห็นได้ชัดเจนว่าในส่วนงานขององค์กรส่วนไหนบ้างที่มีการสร้างมูลค่า (Value Added) และส่วนไหนบ้างที่ไม่สร้างมูลค่า (Non-Value Added) หากสามารถแยกแยะได้ชัดเจน แล้วองค์กรก็จะสามารถกำจัดส่วนที่ไม่จำเป็นหรือความสูญเสียออกໄປได้โดยง่าย อีกทั้งยังสามารถลดค่าใช้จ่ายและเพิ่มผลกำไรจากการพัฒนาปรับปรุงได้หลายอย่าง ได้รับการพัฒนาแบบลินมาประยุกต์ใช้ในองค์กรเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในช่วงสภาวะที่เศรษฐกิจตกต่ำโดยการกำจัดความสูญเสียหรือกิจกรรมที่ไม่ก่อให้เกิดคุณค่าโดยการพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยใช้หลักการของการให้ผลและระบบการดึงจากลูกค้าเพื่อแสวงหาความสมูรณ์แบบ [1]

บริษัทกรณีศึกษาเป็นบริษัทผลิตอาหารสำเร็จรูปประเภทติ่มซำมีการผลิตเพื่อส่งขายให้แก่สาขาในเครือของบริษัทกรณีศึกษาเอง เป็นบริษัทขนาดกลางที่ดำเนินกิจการตั้งแต่ พ.ศ. 2551 เริ่มต้นมีพนักงานเพียงหลักสิบคนแต่ปัจจุบันมีพนักงานรวมทั้งหมดประมาณ 500 คน ซึ่งมาจากพนักงานที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วภายในระยะเวลาอันสั้นนั้นจะเห็นได้ว่าองค์กรมีการเจริญเติบโตในอัตราที่เร็ว แต่การเจริญเติบโตที่เร็วนี้อาจจะส่งผลกระทบให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามมา อีกทั้งบริษัทกรณีศึกษายังไม่มีระบบในการปฏิบัติงานที่ชัดเจนและหากปล่อยไว้ไม่นานในอนาคตอาจจะประสบปัญหาเกิดเป็นได้ บริษัทกรณีศึกษาแห่งนี้จะมีหน่วยงานหลักๆ ดังนี้คือฝ่ายผลิตจะแบ่งเป็นแผนกตัดแต่งผักสด แผนกรวบคลัง และ แผนกดิ่งชา ฝ่ายคลังสินค้าจะรวมไปถึงห้องแช่แข็ง ห้องเย็น และฝ่ายจัดส่ง จากสภาพปัจจุบันบริษัทกรณีศึกษาประสบปัญหาการดำเนินงานอย่างเป็นระบบจาก 4Ms [2] โดย 1) ปัญหาร่องคน (Man) พนักงานมีการเข้า-ออกบ่อยทำให้ขาดทักษะในการปฏิบัติงานรวมไปถึงแรงงานต่างด้าว 2) ปัญหาเครื่องจักรซึ่งที่มีอยู่จะเก่าและขาดการบำรุงรักษา 3)

วัตถุคุณิต (Material) มีการเก็บไว้นานเนื่องจากการซื้อไว้คราวละมาก ๆ บางครั้งเจอปัญหาหมดอายุและมีแมลง 4) วิธีการ (Method) ในการดำเนินงาน ไม่สามารถวางแผนการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้า ได้ จึงส่งผลให้เกิดความล่าช้าและมีสินค้าบางรายการ ไม่พ่อจ่าย อีกทั้งยังไม่มีระบบงานที่ชัดเจน โดยกำลังการผลิตในแต่ละวัน ไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นจำนวนเท่าใด เพราะยังใช้การสั่งผลิตตามประสบการณ์ซึ่งทางบริษัทกรณีศึกษาจะพบปัญหาสินค้าบางรายการ ไม่พ่อจ่ายให้กับลูกค้า ส่วนบางรายการก็มีมากเกินความจำเป็นเนื่องจาก การผลิตมากเกินไป (Over Production) รวมไปถึงมีจำนวนงานในกระบวนการ (Work in Process) เป็นจำนวนมากจนส่งผลให้มีสินค้าคงคลัง (Inventory) จำนวนมาก เช่น กัน ทำให้พื้นที่จัดเก็บวัตถุคุณิตอื่น ๆ ลดน้อยลง โปรแกรมการเก็บข้อมูลไม่สามารถนำมาใช้ในการบริหารจัดการ ได้ และในส่วนสินค้าคงคลังที่เป็นวัตถุคุณิต มีจำนวนมาก เพราะมีการสั่งซื้อที่หลากหลาย เพื่อให้พอใช้ในแต่ละเดือน แต่ไม่สอดคล้องกับปริมาณที่ใช้จริง จนทำให้มีเงินจมอยู่กับสินค้าคงคลัง เป็นจำนวนมาก ดังจะแสดงให้เห็นในภาพที่ 1.1

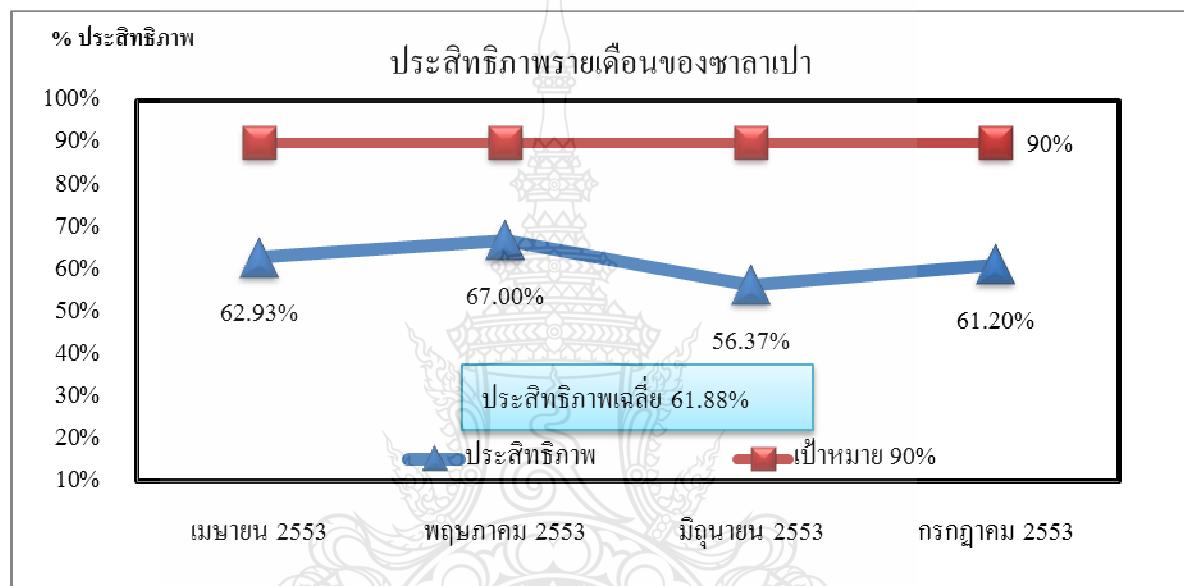

ภาพที่ 1.1 แนวโน้มปริมาณสินค้าคงคลังที่เพิ่มมากขึ้น

จากภาพที่ 1.1 จะเห็นว่าปริมาณของสินค้าคงคลังมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อพื้นที่การจัดเก็บรวมไปถึงค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษารวมไปถึงการเสียค่าเบี้ย

ในส่วนวิธีการสั่งสินค้าจากลูกค้า ที่ใช้วิธีการโทรศัพท์แจ้งคลังสินค้าซึ่งก่อให้เกิดความผิดพลาดบ่อยครั้ง รวมไปถึงในฝ่ายผลิตพบจุดอ่อนด้านกระบวนการผลิตทำให้เกิดการรออยู่ขึ้น มีการปฏิบัติงานที่วุ่นวาย ไม่สามารถวางแผนการวางแผนการผลิต และการติดตามผลิตภัณฑ์ที่ไม่เป็น

ระบบ บางกระบวนการต้องใช้พนักงานที่ความชำนาญในการปฏิบัติงาน เช่น การนวดเปลี่ยง การคลึง แป๊ป การเปิดแป๊ป การใส่ไส้และห่อไส้ เป็นต้น แต่ ในการณ์ที่มีการลากงาน หรือ ขาดงานของพนักงาน หัวหน้างานจะไม่สามารถหาพนักงานที่มีทักษะเท่าเทียมกันมาทดแทนได้ ในบางครั้งมีการหิน ส่วนผสมผิดเพราะ ไม่มีการทำป้ายบ่งชี้ที่ชัดเจน จนส่งผลให้ประสิทธิภาพตกต่ำ ซึ่งผู้วิจัยได้ ยกตัวอย่างประสิทธิภาพของชาลาเปปีย้อนหลังดังแต่เดือน เมษายน – กรกฎาคม 2553 ดังแสดงในภาพ ที่ 1.2

ภาพที่ 1.2 ประสิทธิภาพรายเดือนของชาลาเปป

จากการที่ 1.2 จะเห็นว่าชาลาเปป้มีประสิทธิภาพเฉลี่ย 4 เดือนเท่ากับ 61.88% ซึ่งค่อนข้าง ต่ำเมื่อเทียบกับเป้าหมาย 90% ดูจากแนวโน้มแล้วพอจะสรุปได้ว่ามีความสูญเสียที่เกิดขึ้นใน กระบวนการผลิตและอาจรวมไปถึงความเพิกเฉยของผู้ดูแลฯ ใจใส่สายการผลิตหรืออาจจะเกิดจาก ความไม่เข้าใจถึงความสำคัญของการเพิ่มประสิทธิภาพเท่าที่ควรซึ่งปัญหาดังกล่าวจะส่งผลกระทบไป ถึงปัญหาต่างๆที่จะตามมา ยกตัวอย่างเช่น ค่าแรงทางตรงและราคាត่อหน่วยที่เพิ่มสูงขึ้น

ดังที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปปัญหาที่พบในบริษัทกรณีศึกษาได้ ดังต่อไปนี้

- 1) ฝ่ายคลังสินค้า มีวิธีการสั่งสินค้าที่ล้าสมัย มีปริมาณสินค้าคงคลังสูงสินค้าไม่มีจ่าย ปัญหารื่องการขอซื้อวัตถุดินที่ล่าช้าระยะเวลาคำนวณของวัตถุดินนาน

2) ฝ่ายผลิต มีประสิทธิภาพจากการปฏิบัติงานที่ดี

ดังนี้เพื่อการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบการปฏิบัติงานที่ชัดเจนขึ้น ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดการผลิตแบบลีนเข้ามาประยุกต์ใช้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบ ซึ่งหลายองค์กร ได้นำระบบการผลิตแบบลีนมาประยุกต์ใช้ในองค์กรเพื่อเพิ่มความสามารถในการแก้ไขและปรับปรุงสายการผลิตและทำให้การจำแนกแยกแยะและการกำจัดความสูญเปล่าหรือกิจกรรมที่ไม่ก่อให้เกิดคุณค่าได้ง่ายขึ้น โดยการใช้หลักการของการไหลของผลิตภัณฑ์ และระบบการดึงจากลูกค้าเพื่อแสดงหาความสมมูลร่วมแบบ [4-5, 9] ซึ่งท่านได้อธิบายไว้ใน “ได้เชื่อมต่อหลักการการไหลและระบบการดึงเข้ากับชุดเปลอร์มาร์เก็ตที่ซึ่งลูกค้ามีความต้องการที่จะซื้อของที่พวกเขาก็ต้องการจริงๆ และ ช่วงเวลาที่ลูกค้าต้องการ”

ในการเข้าไปศึกษาเพื่อพัฒนาและปรับปรุงนี้จะมีการเข้าสำรวจและเก็บข้อมูลอย่างมีระบบและเป็นขั้นตอนแล้วนำมาวิเคราะห์ว่าจุดใดที่สมควรจะนำเครื่องมือของลีนเข้ามาใช้สำหรับการแก้ไขและปรับปรุงเพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานสูงที่สุด อาทิเช่น แผนผังสายธารแห่งคุณค่า (Value Stream Mapping) การลดความสูญเสียทั้ง 7 ประการ [6-7] โดยใช้หลักการ ECRS คู่มือในการปฏิบัติงาน (Standardize Work) การดึง (Pull System) [6, 8-9] เวลามาตรฐาน (Standard Time) Takt Time แผนผังการไหล (Flowchart) ทักษะการปฏิบัติงาน (Multi-Skill) และระบบการบริหารการมองเห็น (Visual Management) เป็นต้น

1.2 ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

- 1.2.1 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ระบบการผลิตด้วยเทคนิคการผลิตแบบลีน
- 1.2.2 ปรับปรุงระบบการผลิตด้วยเทคนิคการผลิตแบบลีนโดยมุ่งเน้นการจัดการสินค้าคงคลังและสมดุลการผลิต
- 1.2.3 เปรียบเทียบประสิทธิภาพการดำเนินงานก่อนหลังการประยุกต์ใช้เทคนิคการผลิตแบบลีน

1.3 สมมุติฐานงานวิจัย

หลังจากการใช้แผนผังสายธารแห่งคุณค่าเป็นเครื่องมือในการระบุตำแหน่งที่ไม่ก่อให้เกิดมูลค่าหรือความสูญเสียทั้ง 7 ประการในกระบวนการผลิตแล้ว จากนั้นใช้หลัก ECRS เป็นเครื่องมือเพื่อลดความสูญเสียทำให้สามารถปรับปรุงปริมาณสินค้าคงคลังได้ 50% และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตขึ้นได้ 30%

1.4 ขอบเขตงานวิจัย

1.4.1 งานวิจัยนี้จะทำการศึกษาเกี่ยวกับการใช้แนวคิดการผลิตแบบลินเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงในกระบวนการผลิตของชาลาเป้าโดยศึกษาตั้งแต่กระบวนการรับวัสดุคิบจนถึงการส่งไปยังสาขาเพื่อจำหน่ายแก่ลูกค้า

1.4.2 ในการดำเนินงานวิจัยนี้จะวัดและปรับปรุงประสิทธิภาพดังต่อไปนี้

- 1) วิธีการสั่งสินค้าจากลูกค้าปรับปรุงให้ประหยัดค่าใช้จ่ายลงอย่างน้อย 20%
- 2) สินค้าคงคลังปรับปรุงให้ลดลงจากเดิมอย่างน้อย 50%
- 3) มูลค่าการจัดซื้อปรับปรุงให้ลดลงจากเดิมอย่างน้อย 30%
- 4) เวลาดำเนินงานวัสดุคิบปรับปรุงให้ลดลงจากเดิมอย่างน้อย 70%
- 5) การปรับปรุงประสิทธิภาพของสายการผลิตให้เพิ่มขึ้นจากเดิมอย่างน้อย 30%

1.5 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

ผู้วิจัยได้เข้าไปดำเนินการศึกษาในบริษัทกรณีศึกษาโดยมีขั้นตอนในการดำเนินงานดังต่อไปนี้

1.5.1 ศึกษาและเก็บข้อมูลของบริษัทกรณีศึกษา

1.5.2 เลือกผลิตภัณฑ์ตัวอย่างเพื่อทำการศึกษา

1.5.3 กำหนดเวลาตามความต้องการของลูกค้า (Takt Time)

1.5.4 วางแผนผังสายการแหน่งคุณค่าสถานะปัจจุบันของผลิตภัณฑ์ตัวอย่างเพื่อระบุตำแหน่งของความสูญเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการ

1.5.5 วิเคราะห์ความสูญเสียที่เกิดขึ้นในแผนผังสายการแหน่งคุณค่าสถานะปัจจุบันเพื่อนำปัญหาที่เกิดขึ้นในกระบวนการมาปรับปรุงแก้ไข

1.5.6 ดำเนินแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นตามฝ่ายโดยใช้หลัก ECRS และ ระบบการผลิตแบบดึงเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข

1.5.7 เก็บข้อมูลและประเมินผลหลังจากการแก้ไข

1.5.8 วางแผนผังสายการแหน่งคุณค่าสถานะปรับปรุงเพื่อใช้เปรียบเทียบผลการดำเนินการสรุปวิเคราะห์และการเปรียบเทียบผลก่อนและหลังการแก้ไข

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการดำเนินงานวิจัย

- 1.6.1 บริษัทกรณีศึกษาและผู้อ่านงานวิจัยนี้สามารถรู้และเข้าใจเทคนิคการผลิตแบบลีนและสามารถใช้ประยุกต์เป็นแนวทางในสำหรับการปรับปรุงในองค์กรต่อไปได้
- 1.6.2 สามารถลดจำนวนสินค้าคงคลังจากเดิมอย่างน้อย 50 %
- 1.6.3 สามารถเพิ่มสมดุลการผลิตขึ้น 50% และเพิ่มประสิทธิภาพจากเดิม 30%

บทที่ 2

ทฤษฎีและวิจารณ์งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยที่มุ่งเน้นการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการ โดยการลดความสูญเปล่าที่เกิดในกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มผลผลิตในองค์กร โดยการใช้แนวคิดแบบลีนเข้ามาเป็นเครื่องมือในการปรับปรุง ดังนั้นในบทนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มผลผลิตในงานวิจัยไว้

- 1) การเพิ่มผลผลิต (Productivity Improvement)
- 2) การผลิตแบบลีน (Lean Manufacturing)
- 3) เครื่องมือคุณภาพ 7 ชนิด (7 QC Tools)
- 4) การจัดการสินค้าคงคลัง (Inventory Management)
- 5) การศึกษาเวลา (Time Study)
- 6) สมดุลการผลิต (Line Balancing)
- 7) การลดความสูญเปล่าด้วยหลักการ ECRS

2.1 การเพิ่มผลผลิต (Productivity Improvement)

การเพิ่มผลผลิต หมายถึง การเพิ่มอัตราผลผลิต โดยที่อัตราผลผลิต (Productivity) จะแตกต่างจากคำว่า ผลผลิต (Product หรือ Production Output) และการผลิต (Production) ดังนั้น คำทั้งสามคำนี้จึงมีความหมายที่ต่างกัน [1-2]

อัตราผลผลิต คืออัตราส่วนของหน่วยผลผลิตต่อหน่วยกำลังหรือวัสดุที่ป้อนเข้าสู่กระบวนการผลิตรึอกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า อัตราผลผลิต คืออัตราส่วนระหว่างปริมาณหน่วยที่ผลิตได้ต่อหน่วยของทรัพยากรที่ใช้ในการผลิตนั้นๆ ทรัพยากรที่ใช้รวมถึงที่ดิน สิ่งปลูกสร้าง วัตถุคงทน เครื่องจักร เครื่องมือและแรงงาน [3]

$$\text{อัตราผลผลิต (Productivity)} = \frac{\text{ผลผลิตที่ได้}}{\text{ทรัพยากรที่ใช้}} \quad (2.1)$$

ผลผลิตที่ได้ หมายถึง ปริมาณและคุณภาพของผลผลิตมิใช่ปริมาณการผลิตเพียงอย่างเดียว แต่เป็นการคงปริมาณการผลิตไว้เท่าเดิมและเพิ่มอัตราผลผลิต โดยที่คุณภาพของผลผลิตเพิ่มขึ้นด้วย [4]

2.1.1 แนวทางการเพิ่มผลผลิตสามารถแบ่งออกเป็น 5 แนวทางดังนี้ [5]

- 1) ผลผลิตเพิ่ม แต่ทรัพยากรที่ใช้เท่าเดิม (Output เพิ่ม Input เท่าเดิม)
- 2) ผลผลิตเพิ่ม ขณะที่ใช้ทรัพยากรลดลง (Output เพิ่ม Input ลดลง)
- 3) ผลผลิตเพิ่ม ขณะที่ใช้ทรัพยากรสูงขึ้น แต่ใช้อัตราที่ต่ำกว่า (Output เพิ่ม Input เพิ่มน้อยกว่า)
- 4) ผลผลิตคงที่ ขณะที่ใช้ทรัพยากรลดลง (Output คงที่ Input ลดลง)
- 5) ผลผลิตลดลง ขณะที่ใช้ทรัพยากรลดลง ในอัตราสูงกว่า (Output ลดลง Input ลดลงมากกว่า)

2.1.2 ประเภทของอัตราผลผลิตในปัจจุบันมีการแบ่งประเภทอัตราผลผลิตเป็น 3 ประเภทดังนี้

1) อัตราผลผลิตย่อย (Partial Productivity) อัตราผลผลิตย่อยเป็นอัตราส่วนของผลผลิตต่อทรัพยากรที่ใช้ในแต่ละชนิด เช่น อัตราผลผลิตด้านแรงงาน (Labor Productivity) เป็นอัตราผลผลิตย่อยด้านแรงงาน อัตราผลผลิตด้านเงินทุน (Capital Productivity) เป็นอัตราผลผลิตย่อยด้านเงินทุน อัตราผลผลิตด้านวัสดุ (Material Productivity) อัตราผลผลิตด้านพลังงาน (Energy Productivity) อัตราผลผลิตด้านสินเปลือง (Expense Productivity)

2) อัตราผลผลิตรวม (Total Productivity) อัตราผลผลิตรวมเป็นอัตราส่วนของผลผลิตทั้งหมดต่อทรัพยากรที่ใช้ทั้งหมด ดังนั้น อัตราผลผลิตรวมจึงแสดงผลกราฟทบรวมของทรัพยากรทั้งหมดในการทำผลผลิตอย่างมา

3) อัตราผลผลิตมูลค่าเพิ่ม (Value Added Productivity) อัตราผลผลิตมูลค่าเพิ่มเป็นอัตราส่วนของผลผลิตสุทธิต่อผลรวมของทรัพยากรหรือปัจจัยด้านแรงงานและเงินทุน ผลผลิตสุทธิหมายถึงผลผลิตรวมหักออกด้วยสินค้าและบริการระหว่างกระบวนการที่ซื้อ (ตัวส่วนของอัตราส่วนนี้ประกอบด้วยปัจจัยแรงงานและทุนท่านหนึ่น)

ในความหมายของอัตราการผลิตทั้ง 3 ประเภทนี้ไม่ว่าผลผลิตหรือทรัพยากรที่ใช้ (Output & Input) จะใช้คำว่า “เบิกบาน” หรือ “เชิงมูลค่าตามเงินตราสกุลใดสกุลหนึ่งในระยะเวลาที่เป็นฐาน (Basic Period) การคำนวนอัตราผลผลิตโดยใช้มูลค่าในปัจจุบันเป็นเกณฑ์นี้” เรียกว่าการวัดอัตราผลผลิตแบบพลาตจุดประสงค์เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบอัตราผลผลิตปีหนึ่งไปอีกปีหนึ่งได้ [3, 6]

2.1.3 สาเหตุที่ทำให้อัตราผลผลิตตกต่ำอัตราผลผลิตที่ตกต่ำเนื่องจากองค์ประกอบต่างๆ เหล่านี้

1) คนงาน เช่น ขาดความชำนาญ ขาดความสามารถขาดการศึกษาขาดการให้คำแนะนำ และฝึกอบรมที่ดีเป็นต้น

2) สิ่งแวดล้อมในการทำงาน เช่น แสงสว่าง ไม่เพียงพออุณหภูมิไม่เหมาะสมการถ่ายเทอากาศ ไม่สอดคล้องกับความปลอดภัยในการทำงาน ไม่มีความสมมัติฐานในหน่วยคนทำงาน ไม่ดีเป็นต้น

3) สาเหตุทางเทคนิคและการวางแผน เช่น ไม่มีการวางแผนการวางแผนเครื่องจักรไม่เหมาะสม ไม่มีมาตรฐานในการผลิตการออกแบบผลิตภัณฑ์ไม่ดีกระบวนการผลิตไม่ถูกต้องการจัดวางผังโรงงาน ไม่ดีเวลาว่างมากเกินไป เป็นต้น

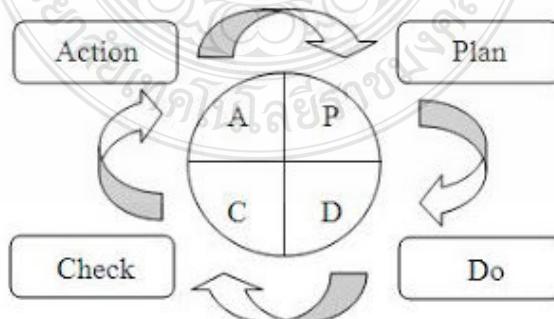
4) สิ่งกระตุ้นและองค์ประกอบอื่นๆ เช่น ลักษณะการบริหารงาน และ โครงสร้างของบริษัท ในการเลือนตำแหน่งงาน ไม่ดีหัวหน้างานขาดความรับผิดชอบอิทธิพลจากสหภาพแรงงาน ไม่มีสิ่งจูงใจด้านผลตอบแทนและสวัสดิการในการทำงาน

2.2 การผลิตแบบลีน (Lean Manufacturing)

ลีน (Lean) แปลว่า พอมหรือบาง ในที่นี่มีความหมายในแง่บวกถ้าเปรียบกับคนก็หมายถึงคนที่มีร่างกายสมส่วนปราศจากไขมันส่วนเกินแข็งแรง ว่องไว กระฉับกระเฉงแต่ถ้าเปรียบกับองค์กรจะหมายถึงองค์กรที่ดำเนินการโดยปราศจากความสูญเสียในทุกๆ กระบวนการ มีความสามารถในการปรับตัวตอบสนองความต้องการของตลาดและความเปลี่ยนแปลงได้ทันท่วงที และมีประสิทธิภาพเหนือกว่า แข่งขัน เราเรียกองค์กรที่มีลักษณะดังกล่าวว่า “วิสาหกิจแบบลีน” หรือที่ในเยอรมนีเรียกว่า “วิสาหกิจที่กระชับ” (Lean Enterprise) [5] Lean Manufacturing หมายถึงเป็นระบบบริหารจัดการด้านการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้าแบบทันที โดยเน้นสร้างประสิทธิผลสูงสุด และลดการสูญเสียในวงจรการผลิตน้อยที่สุด ระบบการผลิตแบบลีน (Lean Manufacturing System) [7-9] คือ “ระบบการผลิตที่มุ่งเน้นในเรื่องการไหล (Flow) ของงาน เป็นหลัก โดยทำการกำจัดความสูญเปล่า (Waste) ต่างๆ ของงาน และเพิ่มคุณค่า (Value) ให้กับตัวสินค้าอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจสูงสุด (Customer Satisfaction) [5] Lean ตามพจนานุกรมหมายถึง “พอม” หรือ “เนื้อ ไม่มัน” การผลิตแบบลีน (Lean Manufacturing) คือ “เทคนิคเชิงระบบในการระบุและกำจัดความสูญเปล่าที่ก่อให้เกิดต้นทุนการผลิตโดยไม่จำเป็นเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า” ภายใต้ปรัชญาในการผลิตที่ถือว่า ความสูญเปล่าเป็นตัวทำให้เกิดต้นทุนที่ไม่จำเป็น และความมีการนำเทคโนโลยีต่างๆ มาใช้ในการกำจัดออกไปด้วยการดำเนินการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Kaizen) เพื่อการบรรลุเป้าหมายทางธุรกิจสูงสุด [5, 8, 10]

สรุปได้ว่า ลีน เป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นในเรื่องการไหล (Flow) ของงาน เป็นหลัก โดยการกำจัดความสูญเปล่า (Wastes) ต่างๆ ของงาน ที่ไม่ก่อให้เกิดมูลค่า (Non Value) และเพิ่มคุณค่า (Value) ให้กับตัวสินค้า เพื่อให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจและจะต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง [8]

ความเป็นมาของระบบการผลิตแบบลีน (Historical of Lean Manufacturing) ระบบการผลิตแบบลีนกำเนิดขึ้นในอุตสาหกรรมการผลิตดั้งเดิมที่กล่าวกันว่าในอดีตการผลิตสินค้าต่างๆ รวมทั้งรถยนต์มีลักษณะเป็นแบบงานหัตถกรรมหรืองานฝีมือ (Craft/Hand Made Production) ไม่มีสายการผลิตผู้ผลิตส่วนใหญ่จะดำเนินการผลิตโดยอาศัยทักษะความชำนาญของพนักงานเป็นหลัก ดังนั้นจึงมีต้นทุนการผลิตต่อหน่วยสูงแต่ก็สามารถผลิตสินค้าได้หลากหลายชนิดตามความต้องการของลูกค้าต่อมาในช่วงศตวรรษที่ 20 เฮนรี ฟอร์ด (Henry Ford) ผู้ก่อตั้งบริษัทฟอร์ดมอเตอร์ [12] ได้ริเริ่มแนวคิดในการสร้างสายการผลิตให้มีลักษณะคล้ายกับการไล่ของสายนำและถือว่าทุกสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการเคลื่อนที่ในกระบวนการคือความสูญเปล่า โดยนำเอาแนวคิดระบบสายพานลำเลียงมาใช้ในสายการประกอบรถยนต์ (Moving Assembly Line) ของบริษัท และใช้ชิ้นส่วนมาตรฐานที่สามารถเปลี่ยนทดแทนกันได้ (Standardized Interchangeable Parts) ทำให้ใช้เวลาในการผลิตลดลงอย่างไรก็ตามด้วยวิธีการดังกล่าวทำให้ชิ้นส่วนและวัสดุคงได้รับการผลิตและส่งต่อไปยังกระบวนการถัดไป โดยไม่มีการพิจารณาถึงความต้องการ เช่นเดียวกับการผลิตแบบเน้นปริมาณ (Mass Production) คือผลิตแบบปริมาณมาก รุ่นการผลิตมีขนาดใหญ่เพื่อลดต้นทุนการผลิตต่อหน่วยให้ต่ำลง โดยเฉพาะในส่วนของต้นทุนทางอ้อม [8-9] ระบบการผลิตแบบลีนเป็นเครื่องมือในการจัดการกระบวนการที่ช่วยเพิ่มขีดความสามารถให้แก่องค์กรโดยการพิจารณาคุณค่าในการดำเนินงานเพื่อมุ่งตอบสนองความต้องการของลูกค้า ซึ่งสร้างคุณค่าในตัวสินค้าและบริการและกำจัดความสูญเสียที่เกิดขึ้นตลอดทั้งกระบวนการอย่างต่อเนื่องทำให้สามารถลดต้นทุนการผลิต เพิ่มผลกำไรและผลลัพธ์ที่ดีทางธุรกิจในที่สุดในขณะเดียวกันก็ให้ความสำคัญกับการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพควบคู่ไปด้วยโดยแนวคิดพื้นฐานของลีนประกอบลีนจะใช้แนวทางการปรับปรุงด้วยวงจรคุณภาพ (PDCA) ดังแสดงในภาพที่ 2.1

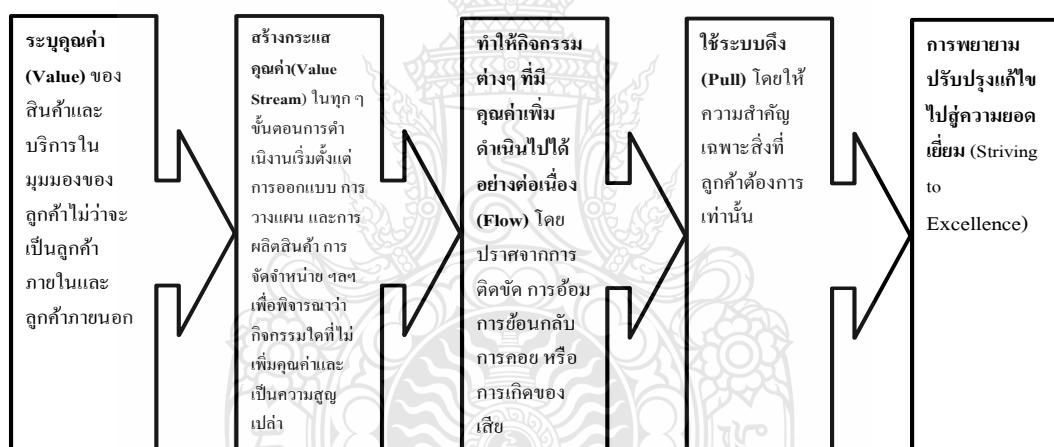

ภาพที่ 2.1 แนวทางการปรับปรุงด้วยวงจรคุณภาพ (PDCA) [8]

การผลิตแบบลีน คือวิธีการที่มีระบบแบบแผนในการระบุและกำจัดความสูญเสียหรือสิ่งที่ไม่เพิ่มคุณค่าภายในกระแสคุณค่าของกระบวนการ โดยอาศัยการดำเนินตามจังหวะความต้องการของลูกค้าด้วยระบบดึงทำให้เกิดสภาพการไหลอย่างต่อเนื่อง รวมเรียนและทำการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างคุณค่าให้แก่ระบบอยู่เสมอ โดยแบ่งเป็นขั้นตอนหลักได้ 5 ขั้นตอน คือ [8, 10-11, 13]

- 1) การระบุคุณค่าสู่ลูกค้า (Customer Value)
- 2) การระบุสายธารคุณค่า (Value Stream)
- 3) ดำเนินการให้ “การไหล” (Flow)
- 4) การดึง (Pull) กลับจากความต้องการของลูกค้า
- 5) การพยายามปรับปรุงแก้ไขไปสู่ความยอดเยี่ยม (Striving to Excellence)

ชั้นทั้ง 5 ขั้นตอนนี้ดังแสดงไว้ในแผนภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 แนวคิดของระบบผลิตแบบลีน [5]

ส่วนประกอบของระบบการผลิตแบบลีน (Composition of Lean Manufacturing) มีดังนี้ โครงการสร้างคล้ายกับอาคาร 5 ขั้นตอนการก่อสร้างเริ่มต้นจากแนวคิดการผลิตแบบลีน (Lean Thinking) [14] เปรียบเสมือนการวางรากฐานของอาคารพนักงานทุกคนในองค์กรจะต้องเกิดความตระหนักรู้ถึงความสูญเสียงานที่เพิ่มคุณค่าและไม่เพิ่มคุณค่า ก่อนที่จะเริ่มใช้เครื่องมือพื้นฐาน อันได้แก่เครื่องมือในการวิเคราะห์ระบบ (Analysis Tools) ด้วยแผนภาพกระแสคุณค่า (Value Stream Mapping) และการจัดการความเปลี่ยนแปลง (Change Management) ด้วยไคเซน (Kaizen) [11, 15] และนวัตกรรม (Kaikaku/Innovation) เครื่องมือพื้นฐานทั้งสองนี้เปรียบเสมือนกับพื้นของอาคารที่เรา

ก่อสร้างมีพื้นฐานแข็งแรงมั่นคง ก็จะช่วยให้เสาทุกตันที่เป็นโครงสร้างของอาคารมั่นคงแข็งแรง เช่นกัน世人แต่ละตันในที่นี่ก็คือ เครื่องมือต่างๆในการลดหรือกำจัดสิ่งที่ไม่เพิ่มคุณค่าในกระบวนการ ตลอดจนเน้นการสร้างคุณค่าในกระบวนการ สุดท้ายจึงได้อาหาร ซึ่งก็คือ “วิสาหกิจ แบบลิน” ดัง แสดงในภาพที่ 2.3

ลิน / การผลิตแบบทันเวลาพอดี						
5 ศ.	การควบคุมการผลิต - ระดับการผลิต - ระบบดึง ^{ดึง} - การไฟฟ้อย่างต่อเนื่อง - การไฟฟ้าขั้น - แมกไทร์ & รอน เวลาการทำงาน	การบริหารจัดการเครื่องจักร - การบำรุงรักษาเชิงป้องกัน (TPM) - การเปลี่ยนรุ่นแบบรวดเร็ว (SMED)	การบริหารจัดการคุณภาพ - Jidoka / การหยุดเมื่อเจอของเสีย - การป้องกันความผิดพลาด (Poka Yoke) - การควบคุมกระบวนการเชิงสถิติ (SPC) - การวิเคราะห์สาเหตุของลักษณะข้อบกพร่องและผลกระทบ (FMEA)	การไฟฟ้องกระบวนการ - ระบบคัมแบง - ชูปะอิร์มาร์เก็ค	การบริหารจัดการสถานที่ปฏิบัติงาน - การวางแผนงาน - การผลิตแบบชุดล็อต - คู่มือการปฏิบัติงาน - การบริหารจัดการด้วยสายตา	การวางแผนแบบ Hoshin (Hoshin Planning)
เครื่องมือในการวิเคราะห์						การบริหารจัดการการเปลี่ยนแปลง (Change Management)
- การบริหารงานแบบข้ามสายงาน (Cross Functional) - แผนผังสายธารแห่งคุณค่า (VSM)						- Kaizen (นวัตกรรม) - Kaikaku (การปฏิรูป)
แนวคิดแบบลิน						

ภาพที่ 2.3 ส่วนประกอบของระบบการผลิตแบบลิน [9, 10]

2.2.1 ความสูญเสียทั้ง 7 ประการ (7 Wastes / Muda)

ความสูญเสีย (Waste/Muda) ทั้ง 7 ประการที่เกิดขึ้นในกระบวนการทำงาน “ได้แก่ [5-6, 8-9]

1) ความสูญเสียนี้องจากการผลิตมากเกินไป (Over Production) การผลิตสินค้าปริมาณมากเกินความต้องการการใช้งานในขณะนี้ หรือผลิตไว้ล่วงหน้าเป็นเวลานาน มาจากแนวความคิดเดิมที่ว่าแต่ละขั้นตอนจะต้องผลิตงานออกมาให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้เกิดต้นทุนต่อหน่วยต่ำสุดในแต่ละครั้งโดยไม่ได้คำนึงถึงว่าจะทำให้มีงานระหว่างทำ ในกระบวนการ (Work In Process,

WIP) เป็นจำนวนมากและทำให้กระบวนการผลิตขาดความยืดหยุ่นซึ่งตัวอย่างของการผลิตมากเกินไป ดังแสดงในภาพที่ 2.4

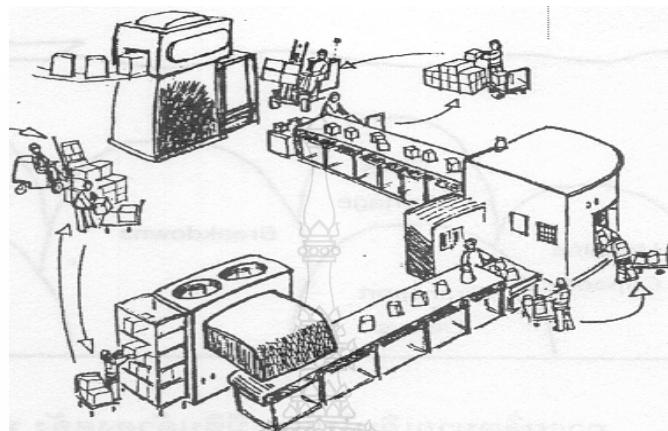
ภาพที่ 2.4 การผลิตมากเกินไป

2) ความสูญเสียเนื่องจากการเก็บวัสดุคงคลัง (Inventory) การซื้อวัสดุคร่าวามากๆ เพื่อเป็นประกันว่าจะมีวัสดุสำรองเพื่อ应对ให้ส่วนลดจากการสั่งซื้อ จะส่งผลให้วัสดุที่อยู่ในคลังมีปริมาณมากเกินความต้องการใช้งานอยู่เสมอ เป็นภาระในการคุ้มครองและการจัดการ ดังแสดงในภาพที่ 2.5 [9]

ภาพที่ 2.5 การปริมาณสินค้าคงคลังที่มากเกินความจำเป็น [5]

3) ความสูญเสียเนื่องจากการขนส่ง (Transportation) การขนส่งเป็นกิจกรรมที่ไม่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มแก่สินค้าดังนั้นจึงต้องควบคุมและลดระยะเวลาในการขนส่งลงให้เหลือเท่าที่จำเป็นเท่านั้น ด้วยการตัวอย่างความสูญเสียนี้ของการขนส่งดังแสดงในภาพที่ 2.6

ภาพที่ 2.6 ความสูญเสียเนื่องจากการขนส่ง [9]

4) ความสูญเสียเนื่องจากการเคลื่อนไหว (Motion) ทำทำงานทำงานที่ไม่เหมาะสม เช่น ต้องเอื้อมหรือยกของที่อยู่ไกล ก้มตัวยกของหนักที่วางอยู่บนพื้น ฯลฯ ทำให้เกิดความล้าด้วยร่างกายและทำให้เกิดความล่าช้าในการทำงาน ด้วยการตัวอย่างความสูญเสียนี้ของการเคลื่อนไหวดังแสดงในภาพที่ 2.7

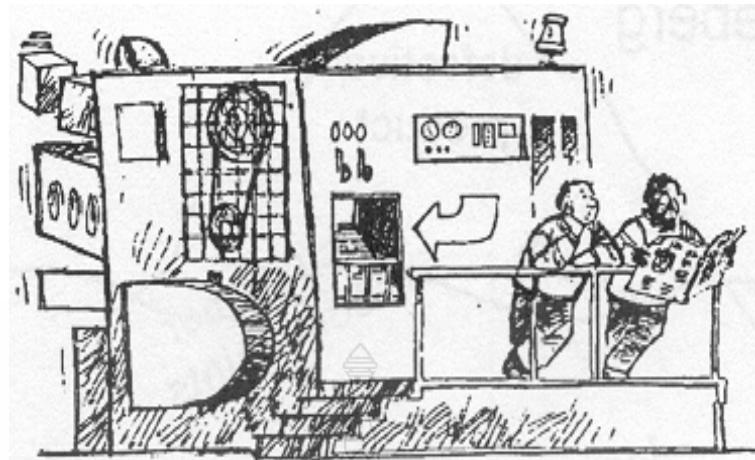
ภาพที่ 2.7 ความสูญเสียเนื่องจากการเคลื่อนไหว

5) ความสูญเสียเนื่องจากกระบวนการผลิตที่ซับซ้อน (Over Processing) เกิดจากกระบวนการผลิตที่มีการทำงานซ้ำๆ กันในหลายขั้นตอนซึ่งไม่มีความจำเป็น เพราะงานเหล่านั้นไม่ทำให้เกิดมูลค่าเพิ่มกับผลิตภัณฑ์รวมทั้งงานในกระบวนการผลิตที่ไม่ช่วยให้ตัวผลิตภัณฑ์เกิดความเที่ยงตรงเพิ่มขึ้นหรือคุณภาพดีขึ้น เช่น กระบวนการตรวจสอบคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ไม่ทำให้เกิดมูลค่าเพิ่มกับผลิตภัณฑ์ ดังนั้นกระบวนการนี้ควรรวมอยู่ในกระบวนการผลิตให้พนักงานหน้างานเป็นผู้ตรวจสอบไปพร้อมกับการทำงาน หรือขณะรอเครื่องจักรทำงาน ตัวอย่างของกระบวนการผลิตซับซ้อนดังแสดงในภาพที่ 2.8

ภาพที่ 2.8 ความสูญเสียเนื่องจากกระบวนการผลิตที่ซับซ้อน [9]

6) ความสูญเสียเนื่องจากการรอกอย (Waiting/Delay) การรอคอยเกิดจากการที่เครื่องจักรหรือพนักงานหยุดการทำงาน เพราะต้องรอคอยบางปัจจัยที่จำเป็นต่อการผลิต เช่น การรอวัตถุดินกรรคออยเนื่องจากเครื่องจักรขัดข้อง การรอคอยเนื่องจากกระบวนการผลิตไม่สมดุลการรอคอยเนื่องจากการเปลี่ยนรุ่นเป็นต้น 9 ตัวอย่างความสูญเสียเนื่องจากการรอคอยดังแสดงในภาพที่ 2.9

ภาพที่ 2.9 ความสูญเสียเนื่องจากการรework [9]

7) ความสูญเสียเนื่องจากการผลิตของเสีย (Defect/Rework) เมื่อของเสียถูกผลิตออกมากองเสียเหล่านั้นอาจถูกนำไปแก้ไขใหม่ ให้ได้คุณสมบัติตามที่ลูกค้าต้องการ หรือถูกนำไปกำจัดทิ้งดังนั้นจึงทำให้มีการสูญเสียเนื่องจากการผลิตของเสียขึ้นตัวอย่างความสูญเสียเนื่องจากการผลิตของเสียดังแสดงในภาพที่ 2.10

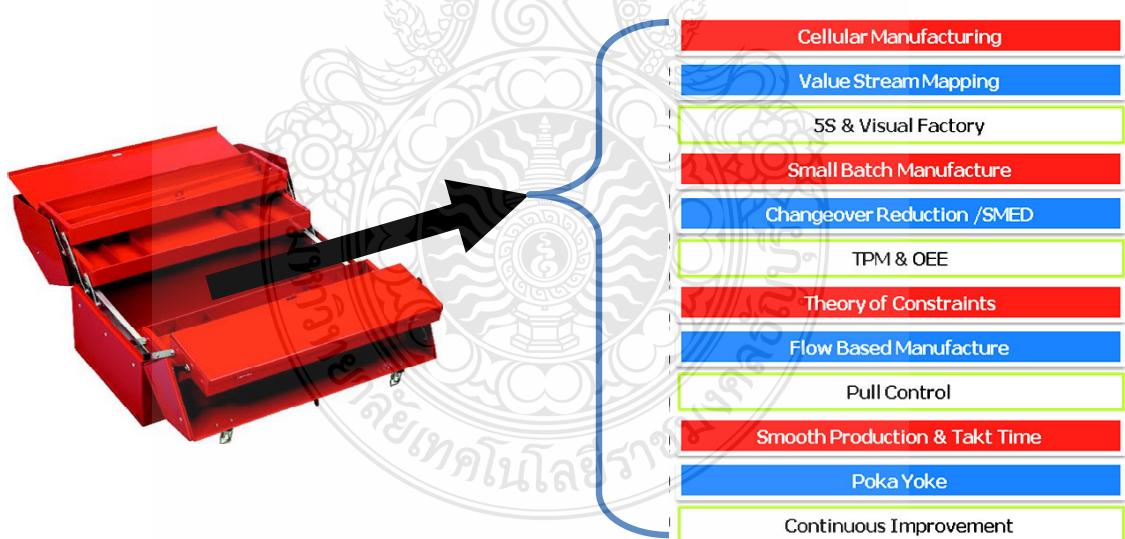

ภาพที่ 2.10 ความสูญเสียเนื่องจากการผลิตของเสีย [9]

การผลิตแบบ Lean มุ่งเป้าหมายที่กำจัดความสูญเสียในกระบวนการ เช่น การจัดเก็บงานระหว่างผลิตและสินค้าสำเร็จรูปมากเกินความจำเป็น การผลิตแบบ Lean ไม่ใช่การลดจำนวนพนักงานการผลิตแบบ Lean คือการเพิ่มกำลังการผลิตโดยการลดต้นทุนและรอบเวลาในระหว่างการผลิตให้สั้นลงการผลิตแบบ Lean มุ่งทำความเข้าใจกับสิ่งที่ลูกค้าต้องการและการเพิ่มคุณค่าลูกค้าหนทางจากมุ่งมองของลูกค้าทุกกระบวนการพยาختามเพิ่มคุณค่าให้ลูกค้ากิจกรรมใดๆ ก็ตามที่ไม่เพิ่มคุณค่าจัดว่าเป็นความสูญเสียเป้าหมายของการดำเนินการผลิตแบบ Lean คือ คุณภาพสินค้าที่ดีที่สุดต้นทุนการผลิตที่ต่ำที่สุดและใช้เวลาในการผลิตที่สั้นที่สุด [10, 13] ลักษณะของการผลิตแบบ Lean จะต้องมีของเสียน้อยเวลานำในการผลิตสั้นรุ่นการผลิตมีการขนาดเล็กลงพัสดุคงคลังมีปริมาณน้อยผู้รับซ่อมการผลิตมีจำนวนน้อยราย แต่เชื่อถือได้มากมีสายการผลิตที่เฉพาะช่องมีขนาดเล็กกว่าความต้องการเปลี่ยนแปลงการผลิตต่ำกว่าลดจำนวนการเกิดสภาพความชำรุดใช้พนักงานจำนวนน้อย แต่มีความชำนาญสูงกว่าเครื่องจักร เครื่องมือต่างๆ มีความยืดหยุ่นมากกว่า [8, 15]

2.2.2 เครื่องมือของรูปแบบการผลิตแบบลีน (Lean Tools)

ทั้ง 12 เครื่องมือนี้สามารถทำให้เกิดมูลค่าในกระบวนการผลิตและสามารถลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตได้อีกด้วย โดยเครื่องมือของรูปแบบการผลิตแบบลีนแสดงในภาพที่ 2.11

ภาพที่ 2.11 เครื่องมือของระบบการผลิตแบบลีน [9]

จากภาพที่ 2.11 เครื่องมือของลีนทั้ง 12 ผู้วิจัยได้เลือกนำเครื่องมือมาใช้ในการปรับปรุงกระบวนการผลิตทั้งหมด 5 เครื่องมือได้แก่ ผังสายธารแห่งคุณค่า ทฤษฎีจุดคอขวด ระบบดึง ระบบการผลิตแบบใหม่ต่อเนื่อง และที่จำเป็นที่สุดคือ การปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ผังสายธารแห่งคุณค่า (Value Stream Mapping) คือ แผนภาพแสดงกิจกรรมทั้งหมดที่ธุรกิจดำเนินการส่งมอบคุณค่าในตัวสินค้าจากองค์กรไปยังลูกค้า เริ่มจากการรับวัสดุคงเหลือ นำมาประรูปจนกระทั่งส่งมอบสินค้าที่มีคุณภาพให้แก่ลูกค้า โดยแสดงข้อมูลของกระบวนการต่างๆ เช่นทางการเคลื่อนที่ของงาน และระบบสารสนเทศภายในกระบวนการ โดยแบ่งตามลักษณะการใช้งานออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ [2, 16-17]

1) แผนภาพสารธารแห่งคุณค่าแสดงสถานะในปัจจุบัน (The Current State VSM หรือ Current VSM)

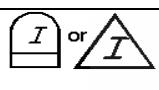
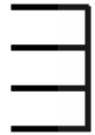
2) แผนภาพสายธารแห่งคุณค่าแสดงสถานะในอนาคต (The Future State VSM หรือ Future VSM)

สัญลักษณ์ของสายธารแห่งคุณค่าไม่ได้มีมาตรฐานกำหนดไว้ที่แน่นอนแต่ที่ใช้กันส่วนมาก ดังแสดงไว้ดังตารางที่ 2.1 [17]

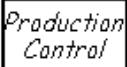
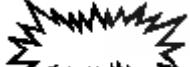
ตารางที่ 2.1 สัญลักษณ์ของสายธารแห่งคุณค่าและคำอธิบาย

สัญลักษณ์	คำอธิบาย
	สัญลักษณ์ผู้ส่งมอบจะอยู่ด้านบนซ้าย โดยปกติจะเป็นจุดเริ่มต้นของการไหลของวัสดุคงเหลือ ถ้าวางด้านบนซ้ายจะเป็นสัญลักษณ์แทนลูกค้าจะเป็นจุดสุดท้ายของการไหลของวัสดุคงเหลือ
	สัญลักษณ์นี้แทนกระบวนการ การปฏิบัติงานหรือศูนย์กลางการปฏิบัติงานที่ใช้ร่วมกับสายธารอื่นที่เป็นกลุ่มเดียวกัน ประมาณการจำนวนพนักงานมีความจำเป็นต่อสารธารแห่งคุณค่า ไม่ใช่จำนวนพนักงานที่ต้องการสำหรับกระบวนการของทุกสินค้า
	สัญลักษณ์นี้อยู่ด้านล่างของสัญลักษณ์อื่นที่มีข้อมูลอย่างมีนัยสำคัญที่ต้องการใช้เพื่อวิเคราะห์และตรวจสอบระบบ ใส่ข้อมูลลงในกล่อง รอบเวลา C/T (Cycle Time) เวลาการเปลี่ยนรุ่น C/O (Changeover Time) เป็นต้น

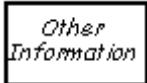
ตารางที่ 2.1 สัญลักษณ์ของสายธารแห่งคุณค่าและคำอธิบาย (ต่อ)

สัญลักษณ์	คำอธิบาย
	เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงให้เห็นถึงหลักกระบวนการรวมอยู่ด้วยกัน เช่น หรือกระบวนการที่มีการเคลื่อนย้ายเป็นลำดับในกลุ่มงานเด็กๆ หรือ ทีละชิ้น
	สัญลักษณ์แสดงถึงการเก็บวัตถุคงคลังหรือสินค้าสำรองรูปแบบ
	สัญลักษณ์แทนการเคลื่อนไหวของวัตถุคงคลังจากผู้ส่งมอบถึงจุดรับสินค้า หรือ การเคลื่อนไหวของสินค้าสำเร็จรูปจากจุดส่งของโรงงานไปยังลูกค้า
	สัญลักษณ์แทนการผลักวัตถุคงคลังจากการถึงกระบวนการ
	สัญลักษณ์แทนสินค้าคงคลัง ชูปเปอร์มาร์เก็ต (Kanban Stock Point) จำนวนสินค้าคงคลังจะมีจำนวนหนึ่งเพื่อให้พอใช้ในกระบวนการ กระบวนการถัดไปจะมารับของไปโดยจะนำสิ่งที่ขาดต้องการมาวางไว้ แทนเพื่อการเติมเต็มตามจำนวนที่ต้องการ ชูปเปอร์มาร์เก็ตจะลดการผลิตที่มากเกินไปและควบคุมระดับของสินค้าคงคลัง
	ชูปเปอร์มาร์เก็ตจะเชื่อมกับกระบวนการผลิตไปโดยสัญลักษณ์การ “ดึง” ที่แสดงสถานะในการเคลื่อนย้าย
	First-In-First-Out Inventory ใช้สัญลักษณ์นี้เมื่อกระบวนการเชื่อมกับระบบ FIFO โดยจะจัดลำดับการเข้า – ออก และจำนวนในการเข้า – ออก
	สัญลักษณ์นี้แทนสินค้าคงคลัง “รักษา” หรือ Safety Stock
	การขนส่งจากผู้ส่งมอบ หรือ ไปยังลูกค้า

ตารางที่ 2.1 สัญลักษณ์ของสายสารแห่งคุณค่าและคำอธิบาย (ต่อ)

สัญลักษณ์	คำอธิบาย
 Production Control	กล่องนี้แทนศูนย์กลางการผลิต หรือ แผนกควบคุมการผลิต บุคคล หรือผู้ปฏิบัติการ
 Manual Info	ลูกศรแสดงการไหลของข้อมูลทั่วไป ความถี่ และ บันทึกอื่นๆ ที่สัมพันธ์กัน
 Electronic Info	สัญลักษณ์นี้แทนการไหลของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เช่น จากระบบ EDI LAN Intranet Internet WANs Fax โทรศัพท์ และ อื่นๆ
 Production Kanban	สัญลักษณ์นี้แทนการเตรียมจำนวนของการผลิตเพื่อกระบวนการผลิตไป
 Withdrawal Kanban	สัญลักษณ์นี้แทนการดึงของระบบ Kanban เพื่อให้กระบวนการผลิตไปบันทึกรายละเอียดที่ต้องการลงไป
 Load Leveling	สัญลักษณ์แทน Batch Kanbans ในระดับจำนวนของการผลิตและโดยการสมความของเวลา
 MRP/ERP	สัญลักษณ์แทนระบบ MRP/ERP หรือระบบอื่นๆ
 Go See	รวบรวมข้อมูลโดยการมองเห็น
 Verbal Information	สัญลักษณ์แสดงการบอกด้วยปาก หรือ ข้อมูลส่วนตัว
 Kaizen Burst	สัญลักษณ์เพื่อแสดงให้เห็นจุดในการที่จะปรับปรุง
 Operator	สัญลักษณ์แทนพนักงานหรือจำนวนพนักงานในแต่ละกระบวนการ

ตารางที่ 2.1 สัญลักษณ์ของสายชาระแห่งคุณค่าและคำอธิบาย (ต่อ)

สัญลักษณ์	คำอธิบาย
	ข้อมูลอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์
	เส้นเวลาแสดงเวลาที่เป็นคุณค่า (รอบเวลา) และเวลาที่ไม่ก่อให้เกิดคุณค่า ใช้เพื่อกำหนดเวลาดำเนินการและรอบเวลารวม

เมื่อทราบสัญลักษณ์สำหรับวัดแผนผังสายชาระแห่งคุณค่าแล้วก็สามารถวัดแผนผังสายชาระแห่งคุณค่าได้ดังต่อไปนี้

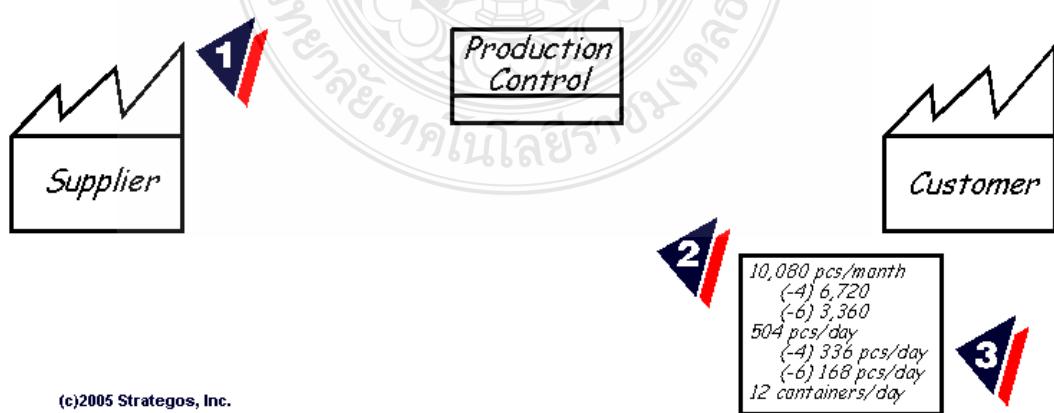
ขั้นตอนการทำ VSM แผนภาพกระแสคุณค่าแสดงสถานะปัจจุบัน (Mapping The Present State) แสดงถึงกระบวนการปฏิบัติงานที่เป็นปัจจุบัน ถึงนี้เป็นถึงที่จำเป็นอีกทั้งทำให้เข้าใจว่าขั้นตอนใดที่ต้องการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงและตรงบริเวณใดที่เห็นโอกาสที่จะแก้ไขปรับปรุงในการจัดทำผังสายชาระแห่งคุณค่านั้นผู้จัดทำควรจะจัดกลุ่มผลิตภัณฑ์ที่มีขั้นตอนหรือคล้ายกันก่อนที่จะลงมือศึกษา ดังขั้นตอนการเขียนต่อไปนี้ [17]

ขั้นตอนที่ 1 ภาครูปสัญลักษณ์ ลูกค้า ผู้ส่งมอบ และ การควบคุมการผลิต

ขั้นตอนที่ 2 ใส่จำนวนสินค้าที่ลูกค้าต้องการในแต่ละเดือนและแต่ละวันลงในช่องสัญลักษณ์

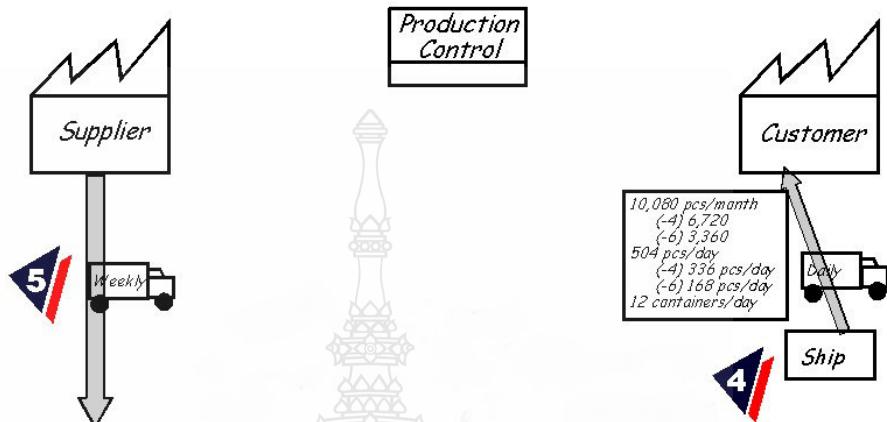
ขั้นตอนที่ 3 คำนวณจำนวนสินค้าที่ต้องผลิตต่อวันและจำนวนบรรจุภัณฑ์

ตัวอย่างการเขียนขั้นตอนที่ 1 ถึง ขั้นตอนที่ 3 ดังแสดงในภาพที่ 2.12

ภาพที่ 2.12 ขั้นตอนการวางแผนผังสายชาระแห่งคุณค่า ขั้นตอนที่ 1, 2 และ 3 [17]

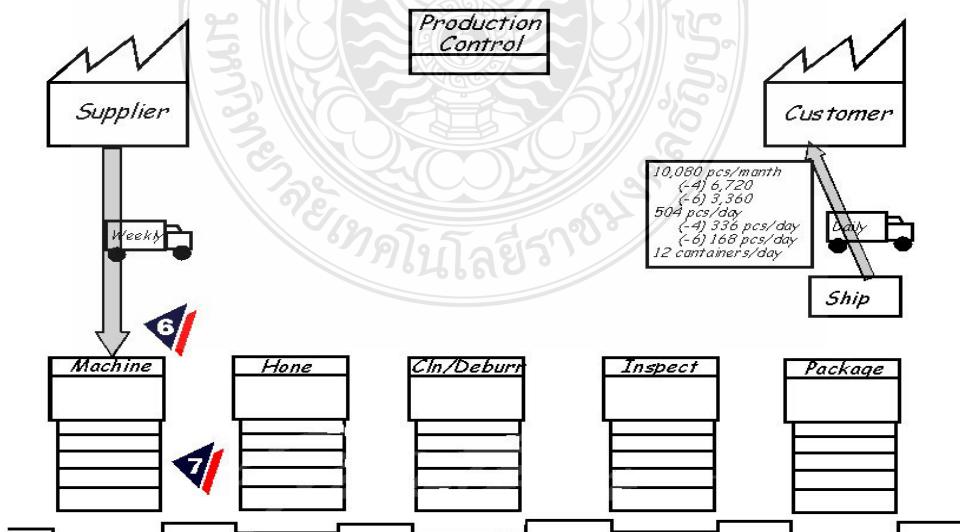
ขั้นตอนที่ 4 วัดสัญลักษณ์ของขาออกและระบบหักกับความถี่ในการส่ง
ขั้นตอนที่ 5 วัดสัญลักษณ์ของขาเข้าและระบบหักกับความถี่ในการส่ง
ตัวอย่างการเขียนขั้นตอนที่ 4 และ ขั้นตอนที่ 5 ดังแสดงในภาพที่ 2.13

ภาพที่ 2.13 ขั้นตอนการวัดแผนผังสายธารแห่งคุณค่า ขั้นตอนที่ 4 และ 5 [17]

ขั้นตอนที่ 6 เพิ่มกล่องของแต่ละกระบวนการตามลำดับจากซ้ายไปขวาพร้อมใส่ขั้นตอนต่างๆ

ขั้นตอนที่ 7 เพิ่มกล่องข้อมูลด้านล่างของกล่องกระบวนการ
ตัวอย่างการเขียนขั้นตอนที่ 6 และ ขั้นตอนที่ 7 ดังแสดงในภาพที่ 2.14

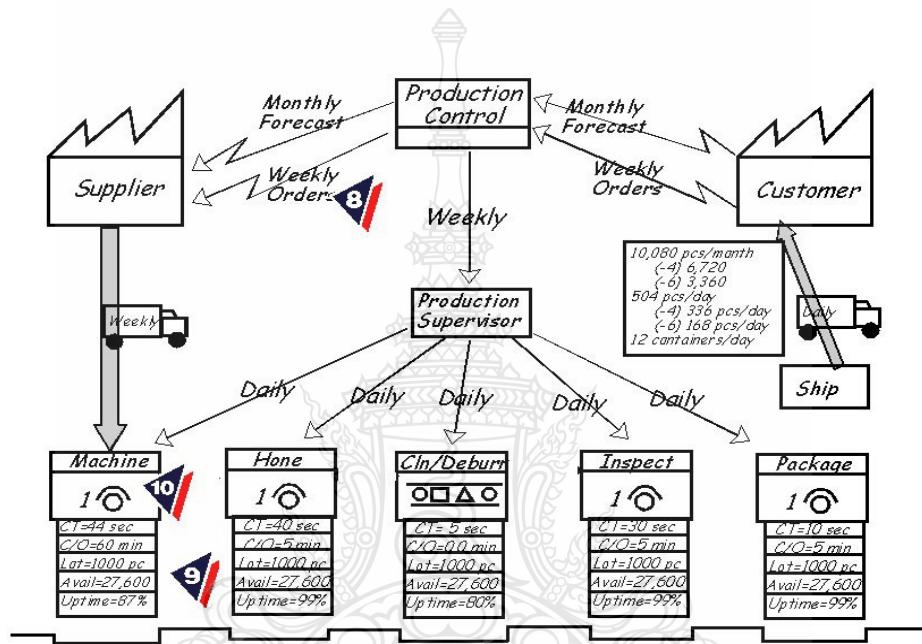
ภาพที่ 2.14 ขั้นตอนการวัดแผนผังสายธารแห่งคุณค่า ขั้นตอนที่ 6 และ 7 [17]

ขั้นตอนที่ 8 เพิ่มลูกคารถื่อสารและบันทึกวิธีการและความถี่ตามที่เป็นอยู่จริงปัจจุบัน เช่น รายวัน รายสัปดาห์ หรือเป็นรายเดือน

ขั้นตอนที่ 9 ใส่ข้อมูลของแต่ละกระบวนการลงในกล่อง ข้อมูลที่ใส่ลงไปจะต้องเป็นข้อมูลจริงและถูกต้อง

ขั้นตอนที่ 10 ใส่สัญลักษณ์ของพนักงานและจำนวนพนักงาน

ตัวอย่างการเขียนขั้นตอนที่ 8 ถึง ขั้นตอนที่ 10 ดังแสดงในภาพที่ 2.15

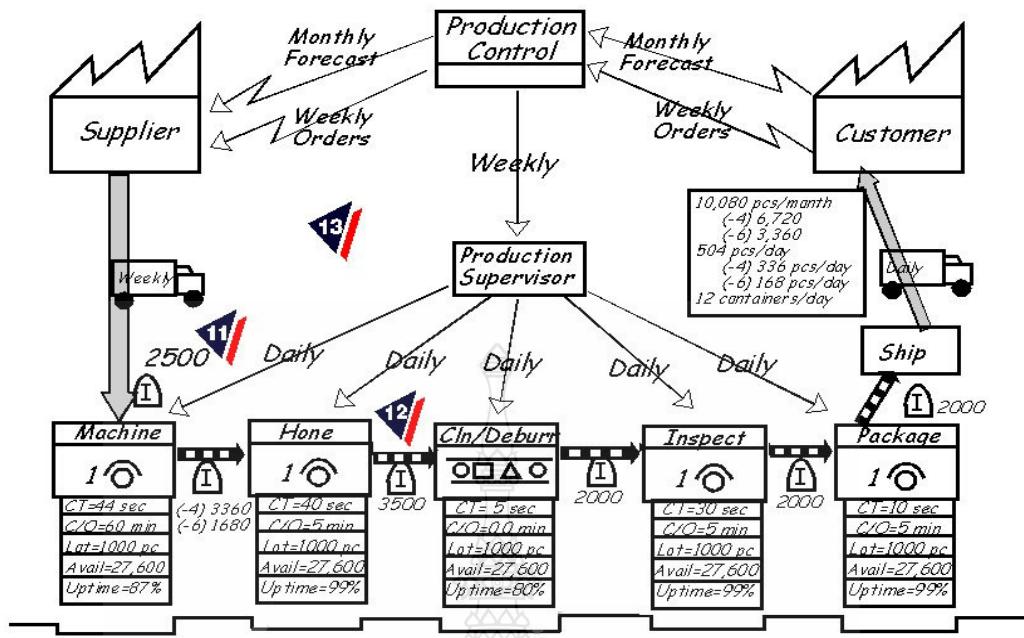
ภาพที่ 2.15 ขั้นตอนการวางแผนผังสายการแหน่งคุณค่า ขั้นตอนที่ 8, 9 และ 10 [17]

ขั้นตอนที่ 11 เพิ่มสถานที่เก็บสินค้าคงคลังและระดับปีนวันที่ต้องการและแผนภูมิค้านล่าง

ขั้นตอนที่ 12 เพิ่มสัญลักษณ์การผลัก การดึง และ FIFO

ขั้นตอนที่ 13 เพิ่มข้อมูลอื่นๆ ที่อาจเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงเช่น ข้อมูลของงานระหว่างกระบวนการ

ตัวอย่างการเขียนขั้นตอนที่ 11 ถึง ขั้นตอนที่ 13 ดังแสดงในภาพที่ 2.16

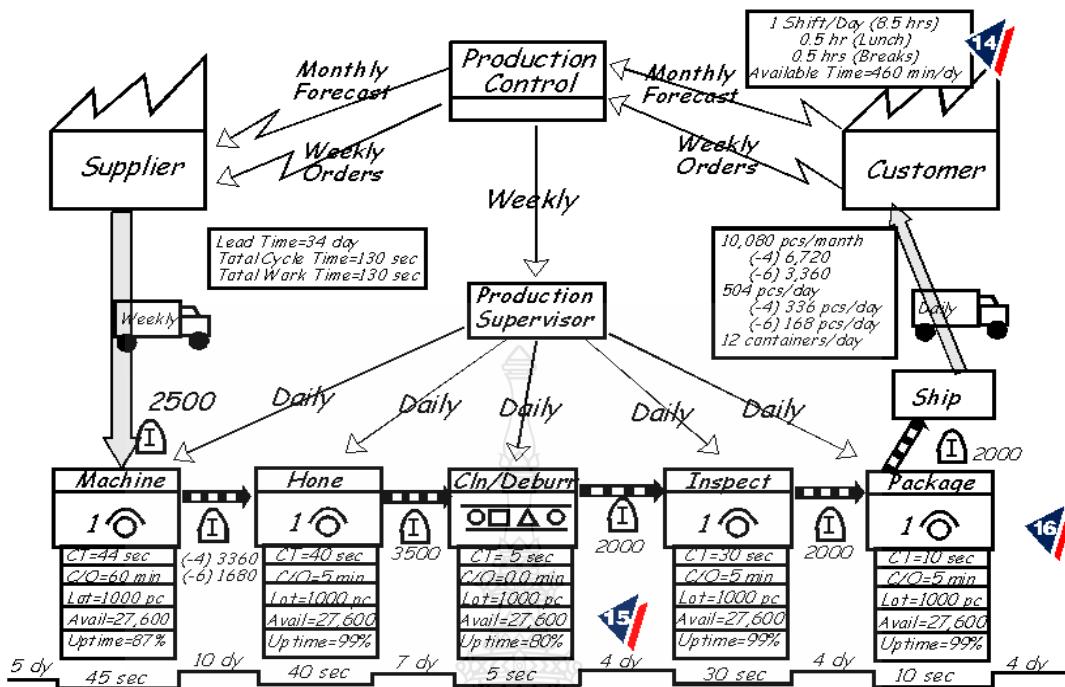

ภาพที่ 2.16 ขั้นตอนการวางแผนผังสายการแหน่งคุณค่า ขั้นตอนที่ 11, 12 และ 13 [17]

ขั้นตอนที่ 14 เพิ่มชั่วโมงการทำงานเพิ่มชั่วโมงที่ใช้สำหรับการทำงานในแต่ละวันอาจรวมไปถึงเวลาพัก

ขั้นตอนที่ 15 เพิ่มรอบเวลาของแต่ละขั้นตอนไว้ด้านล่างของกล่องข้อมูลและเพิ่มเวลาสำหรับการทำงานระหว่างกล่องข้อมูลต่อไป

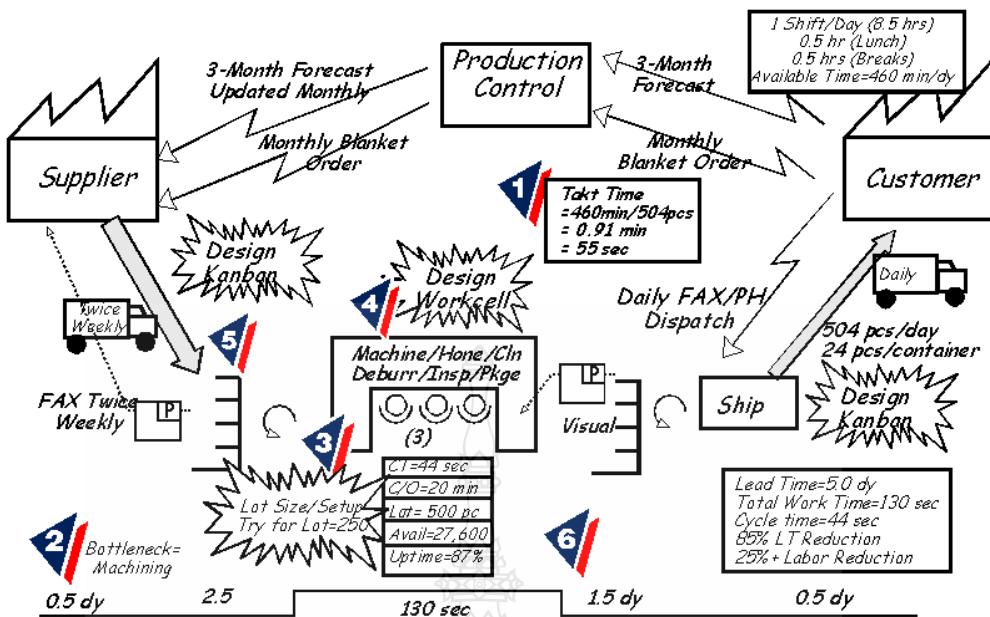
ขั้นตอนที่ 16 เสริจขั้นตอนการวางแผนผังสายการแหน่งคุณค่าสถานะปัจจุบัน ดังแสดงตัวอย่างในภาพที่ 2.17

ภาพที่ 2.17 ขั้นตอนการวางแผนผังสายชาระแห่งคุณค่า ขั้นตอนที่ 14, 15 และ 16 [17]

จากภาพที่ 2.17 แสดงถึงแผนผังสายชาระแห่งคุณค่า สถานะปัจจุบันซึ่งจะระบุข้อมูลที่จำเป็นต่างๆ ของกระบวนการซึ่งเมื่อถูกข้อมูลแล้วเราจะสามารถทราบถึงตำแหน่งของปัญหาที่เกิดขึ้นได้โดยจากแผนผังสายชาระแห่งคุณค่าหลังจากนั้นจึงนำไปใช้สำหรับการปรับปรุงโดยจะต้องเขียนแผนผังสายชาระแห่งคุณค่าและคงสถานะในอนาคตซึ่งแผนผังสายชาระแห่งคุณค่าและสถานะในอนาคตช่วยทำให้เกิดการพัฒนาระบวนการกลยุทธ์ของลีน การออกแบบสถานะของอนาคตต้องความเป็นศิลปะ วิศวกรรม และ กลยุทธ์ มากกว่าสถานะปัจจุบันแผนผังจะแสดงการเชื่อมต่อระหว่างจุดต่างๆ ความรู้พื้นฐานที่นำมาใช้ได้แก่การผลิตแบบเซลล์ (Cellular Manufacturing) แทคไทม์ (Takt Time) [7, 14-15] ระบบคัมบัน (Kanban) การลดเวลาปรับตัว (Setup Reduction) การลงมือทำ (Implementing) ไกเซ็น (Kaizen) กลุ่มเทคโนโลยี (Group Technology) ขนาดของล็อต (Lot Sizing)

จากสถานะปัจจุบันที่ปฏิบัติตามขั้นตอนที่ 1-16 แล้ว แผนภาพที่ 2.18 แสดงแผนภาพสาระแห่งคุณค่าแสดงสถานะในอนาคตพร้อมกับผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

ภาพที่ 2.18 สาขาระแห่งคุณค่าแสดงสถานะในอนาคต (Future State Value Stream Map) [17]

ภาพที่ 2.18 แสดงแผนผังสาขาระแห่งคุณค่าแสดงสถานะในอนาคตพร้อมกับผลลัพธ์ โดยมีการปรับปรุงเวลาดำเนินการ (Lead Time) การเพิ่มผลิตภาพและลดจำนวนของสินค้าคงคลังจะต้องพิจารณา สิ่งที่คาดหวังไว้เกี่ยวกับรายละเอียดในสิ่งที่จะลงมือทำ และ ความเป็นไปได้ของทางเลือกต่างๆ ที่จะปรับปรุงซึ่งเป็นเรื่องปกติ รายละเอียดดังต่อไปนี้คือสิ่งที่จะทำการปรับปรุงและแก้ไข

3) คำนวณแทคไทม์ (Calculate Takt Time) แทคไทม์ คือเวลาเฉลี่ยระหว่างหน่วยของการผลิตที่จำเป็นที่มีความจำเป็นตามความต้องการของลูกค้า [12, 15-17] ตัวอย่างมีเวลาทำงาน ต่อวัน 460 นาที และ ลูกค้ามีความต้องการสินค้าต่อวัน 504 ชิ้น

ดังนั้น แทคไทม์ หาได้จาก $460 \text{นาที}/504 \text{ชิ้น} = 0.91 \text{นาที}$

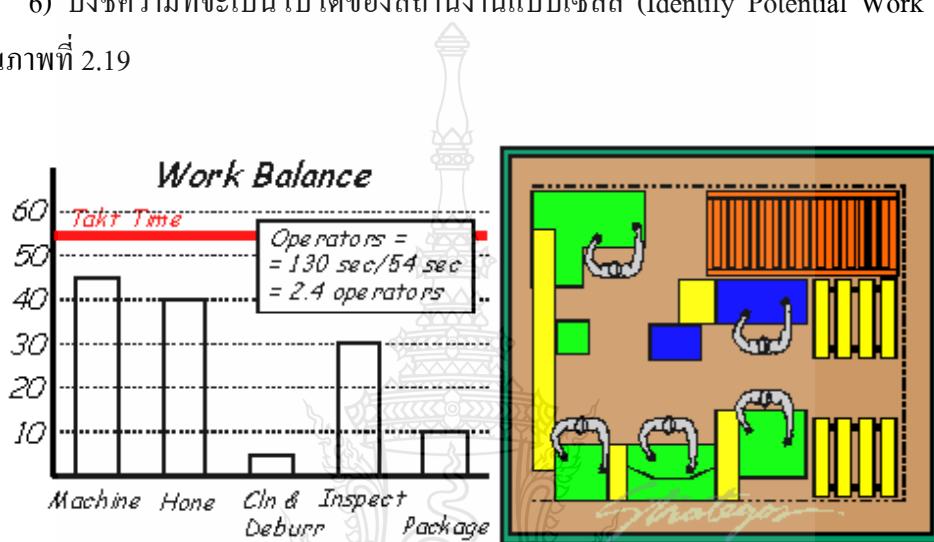
4) บ่งชี้จุดควบคุมกระบวนการ (Identify Bottleneck Process) กระบวนการที่เป็นจุดควบคุมคือกระบวนการที่มีเวลาการทำงานมากที่สุด จากตัวอย่างนี้จุดควบคุมคือ เครื่องจักร ที่มีเวลา 45 วินาที จุดควบคุมมีความสำคัญมาก เพราะว่า มันจะบอกถึงจำนวนชิ้นงานที่ออก และ มันจะกลายมาเป็นจุดกำหนดจุดเริ่มต้นที่งานออก

5) บ่งชี้ขนาดของล็อต/โอกาสของการปรับตั้ง (Identify Lot Sizing/Setup Opportunities)

ขนาดของล็อตปัจจุบันคือ 1,000 ชิ้น หรือ สามารถผลิตได้ประมาณ 2 วัน ต้องการสินค้าสำเร็จรูปอย่างน้อย 3-6 วัน และ เพื่อไว้สำหรับการปรับตั้งเพื่อสนับสนุนความต้องการของลูกค้าที่นาค

ของล็อตมีการตัดแบบง่ายๆ ก็จะสามารถผลิตได้ตามความต้องการแต่การปรับตั้งเครื่องจักรที่เพิ่มเข้ามาเกิดอีกว่าเป็นเวลาปฏิบัติงาน แผนกเครื่องจักรจึงไม่สามารถสนองความต้องการของลูกค้าที่ต้องการได้อย่างไรก็ตาม ถ้าดูเวลาการปรับตั้งของเครื่องจักรที่ลดลงมาเป็น 20-30 นาที ขนาดของล็อตควรจะใช้ที่ 500 หรือ 250 ชิ้น ซึ่งมีความยืดหยุ่นมากกว่า จึงทำให้สองสิ่งนี้เป็นปัจจัยและแสดงโดยการใส่เครื่องหมายระเบิดไว้ (Kaizen Burst) [5]

6) บ่งชี้ความที่จะเป็นไปได้ของสถานีงานแบบเซลล์ (Identify Potential Work Cells) ดังแสดงในภาพที่ 2.19

ภาพที่ 2.19 สมดุลงานแสดงรอบเวลาของแต่ละกระบวนการ [17]

แผนภาพที่ 2.19 แสดงสมดุลงานและรอบเวลาของแต่ละกระบวนการ Machining และ Hone เวลาค่อนข้างใกล้เคียง รอบเวลาของ Clean/Deburr, Inspection และ Packaging เปรียบเทียบกันแล้วค่อนข้างใช้เวลาสั้นเวลาที่สั้นมากๆ ของ Clean/Deburr และ Packaging จะต้องทำให้หมดไปจากเซลล์ เพราะมีการทำให้เกิดประกายชนิดต่างๆ อย่างไรก็ตาม Inspection และ Packaging คือกระบวนการที่ใช้มือในการปฏิบัติงานที่ต้องการตัวและเครื่องมือไม่มาก ตำแหน่ง Clean/Deburr เป็นกระบวนการแบบพิเศษ ใช้เครื่องมือที่มีความเร็วสูงอยู่ตรงกลางถ้าสามารถลดลงมาเป็นการควบคุมแบบธรรมชาติหรือแบบกึ่งธรรมชาติสามารถปฏิบัติงานร่วมกันในเซลล์นี้ดูเหมือนว่ามันมีความยืดหยุ่นและทีมขอนรับได้ด้วยเหตุใดก็ตามมันจะต้องสำเร็จ

จะเห็นว่าพนักงาน 3 คน สามารถปฏิบัติงานได้ในเซลล์ มันไม่เหมือนการคำนวณที่คาดไว้มันเป็นเพียงการพิจารณาจากรอบเวลาปัจจุบันและยอมให้ปรับตั้ง อย่างไรก็ตามมันมีหลากหลายเหตุผล 2-3 คน ก็ถือว่ายืดหยุ่น

7) กำหนดตำแหน่งคัมบัง (Determine Kanban Locations)

จากกระบวนการทั้ง 5 ในเซลล์การกำหนดคัมบังไม่มีความจำเป็น เพราะทำงานใกล้กันมาก แต่กระบวนการเชื่อมกันด้วยความต่อเนื่อง คัมบังในเซลล์ไม่มีความจำเป็น แต่คัมบังไม่ได้ใช้มีอยู่ 2 ที่ คือ ระหว่างเซลล์กับผู้ส่งมอบ (Between Cell and Supplier) และ ระหว่างเซลล์กับลูกค้า (Between Cell and Customer) รายละเอียดการใช้ระบบคัมบังมาใช้ได้แสดงโดยสัญลักษณ์ระเบิด (Kaizen Burst) ระดับของสินค้าคงคลังปัจจุบัน ได้มีการประมาณการไว้ดีมาก [8, 15]

8) กำหนดวิธีการจัดการ (Establish Scheduling Methods)

คัมบังและการเชื่อมตอนนี้ได้จัดทำให้สนับสนุน ทั้งระหว่างเซลล์กับผู้ส่งมอบ (Between Cell Land Supplier) อย่างไรก็ตามยังต้องการให้มีการควบคุมดูแลการเปลี่ยนแปลงระดับที่เป็นไปได้ของสินค้าคงคลังแผนที่แสดงการไหลของข้อมูลเป็นเดือน จัดซื้อจะต้องเตรียมสำหรับการจ่ายเงินพากเพียรเมื่อเจตนาที่จะทำการเช่นเดียวกันที่การจัดซื้อเป็นแบบลังเก็ต

9) คำนวณเวลาดำเนินการและรอบเวลา (Calculate Lead and Cycle Time)

ในขั้นตอนสุดท้ายของสถานะในอนาคตคือการการรวมเวลาทั้งหมดตรงเส้นด้านล่างให้เสร็จ และ คำนวณเวลาดำเนินการ รอบเวลา และ เวลาปฏิบัติงานเพื่อสรุปเปรียบกับสถานะปัจจุบัน [16]

ผลลัพธ์ (Results) จากตัวอย่างนี้ที่มีประมาณการ การลดเวลาดำเนินการ 85 % และ การเพิ่มขึ้นของผลิตภาพ 25 % สินค้าคงคลังจะลดลงประมาณ 85 % แต่อย่างอื่นๆ ที่เพิ่มเข้ามาไม่สามารถคาดการได้และมีที่ต่อไปนี้

ประโยชน์ของ VSM ได้แก่ [17]

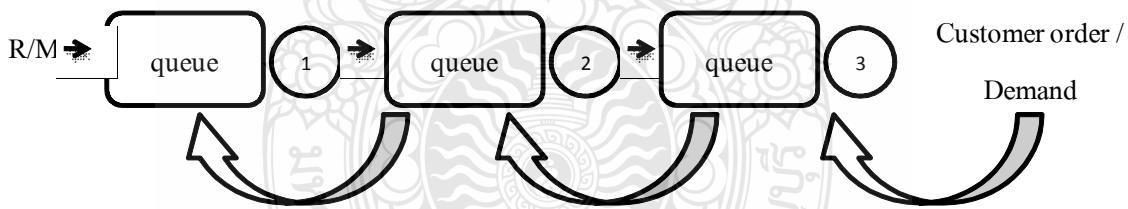
1. ทำให้มองเห็นคุณค่าได้ง่ายขึ้น
2. เพื่อเลือกเครื่องมือลีนในการปรับปรุง เกี่ยวกับหน่วยงาน และการตัดสินใจ
3. เช้าใจว่าอะไรคือความสูญเปล่าที่มีอยู่และอยู่ที่ไหน
4. ทำให้เกิดการปรับปรุง

2.2.3 ทฤษฎีจุดอ่อน (Theory of Constraint)

จุดอ่อนคือจุดที่จะต้องเฝ้าระวังเป็นพิเศษและจะต้องดำเนินการแก้ไขในทันที ยกตัวอย่างเช่น ล้าหากในสายการผลิตมีจุดอ่อนที่บุคคลจะถือว่าชิ้นงานที่ถูกผลิตออกมาจะได้ยอดผลิตตามจุดที่เป็นจุดอ่อน ดังนั้นในการแก้ไขปัญหาจะต้องใช้หลักการของ 4Ms และ ECRS เช่นมาดำเนินการแก้ไขเพื่อลดจุดอ่อน ทั้งนี้จุดอ่อนจะมีเพียงจุดเดียวหากดำเนินการแก้ไขแล้วจุดอ่อนก็จะหายที่ไปยังจุดอื่นที่มีเวลาในการปฏิบัติงานสูงสุด [14]

2.2.4 ระบบการผลิตแบบดึง (Pull System)

ระบบการผลิตแบบดึง หรือที่รู้จักกันดีในชื่อของระบบ Just in Time ซึ่งเป็นระบบที่ชั้นงานจะถูกส่งต่อไปยังกระบวนการผลิตต่อเมื่อกระบวนการนั้นๆ มีความต้องการเกิดขึ้น โดยจะเริ่มจากระบบ ได้รับความต้องการของลูกค้าเข้ามาก่อนซึ่งจะมีความแตกต่างจากระบบผลักตรงที่ว่าความต้องการลูกค้านั้นจะเข้ามาที่กระบวนการผลิตขั้นตอนสุดท้าย ตัวอย่างเช่น ในสายการผลิตซึ่งจะต้องทำการเจาะชิ้นงาน และส่งไปตัดแผ่นโลหะจะทำการเจาะชิ้นงานให้พอกับความต้องการของแผ่นตัดเท่านั้นนั้นก็อุปทานจะเกิดขึ้นเมื่อมีอุปสงค์มาดึงการผลิตแบบ JIT คือ การที่ชิ้นส่วนที่จำเป็นเข้ามาถึงกระบวนการผลิตในเวลาที่จำเป็นและด้วยจำนวนที่จำเป็นหรืออาจกล่าวได้ว่า JIT คือ การผลิตหรือการส่งมอบ “สิ่งของที่ต้องการ ในเวลาที่ต้องการ ด้วยจำนวนที่ต้องการ” ใช้ความต้องการของลูกค้าเป็นเครื่องกำหนดปริมาณการผลิตและการใช้วัตถุคุณภาพซึ่งลูกค้าในที่นี้ไม่ได้หมายถึงเฉพาะลูกค้าผู้ซื้อสินค้าเท่านั้น แต่ยังหมายรวมถึงบุคลากรในส่วนงานอื่นที่ต้องการงานระหว่างทำหรือวัตถุคุณภาพเพื่อทำการผลิตต่อเนื่องด้วย โดยใช้วิธีดึง (Pull Method of Material Flow) ควบคุมวัสดุคงคลังและการผลิต ณ สถานีที่ทำการผลิตนั้นๆ ซึ่งถ้าทำได้ตามแนวคิดนี้แล้ววัสดุคงคลังที่ไม่จำเป็นในรูปของวัตถุคุณภาพจะหายไปอย่างสิ้นเชิง โดยรูปแบบของการดึงดังแสดงในรูปที่ 2.20 [18-19]

ภาพที่ 2.20 รูปแบบของการผลิตแบบดึง [8]

ระบบการผลิตแบบดึงจะหมายถึงการวางแผนการผลิตแต่ละขั้นตอน จะเกิดจากอุปสงค์ในลำดับขั้นต่อไปของระบบ เช่น ในสายการผลิตซึ่งต้องเจาะชิ้นงาน และส่งไปตัด แผ่นโลหะจะทำการเจาะชิ้นงานให้พอกับความต้องการของแผ่นตัดเท่านั้น นั้นก็อุปทานจะเกิดขึ้นเมื่อมีอุปสงค์มาดึงลักษณะของระบบการผลิตแบบดึงมีดังนี้คือ [18]

- 1) ผลิตตามความต้องการของลูกค้า (Customer Demand)
- 2) แต่ละสถานีทำงาน (Work Station) มีความเชื่อมโยงกัน

- 3) มีการสื่อสารที่ดี
  - 4) ปัญหาไม่ถูกซ่อนไว้ (Smoke Out Problem)
  - 5) เมื่อกระบวนการหนึ่งเกิดปัญหาขึ้นก็จะทำให้กระบวนการอื่นๆ ไม่สามารถทำการผลิตได้
    - 6) ปริมาณสินค้าคงคลังต่ำ
    - 7) เวลาในการผลิต (Lead Time) สั้นเนื่องจากมีงานกองรออยู่
- 2.2.5 ระบบการผลิตแบบไอลต์ต่อเนื่อง (Smoothed Production Sequence)
- กระบวนการไอลต์ย่างต่อเนื่องเป็นขั้นตอนลักษณะจากการควบคุมสภาพการซึ่งเป็นการทำให้งานสามารถไอลต์ได้อย่างต่อเนื่องตั้งแต่ต้นกระบวนการไปจนถึงกระบวนการสุดท้ายโดยไม่มีการหยุดการผลิตผลที่จะได้รับจากการทำการไอลต์ย่างต่อเนื่อง [18-19]
- 1) ลดเวลาทำการผลิต (Lead Time)
  - 2) ขัดความสูญเปล่าในการผลิต (Eliminate 7 Wastes)
  - 3) ลดปริมาณสินค้าคงคลังกึ่งสำเร็จรูป (WIP) และสำเร็จรูป (Finish Goods) ลดพื้นที่การทำงาน
  - 4) ลดการเคลื่อนไหวและการขนส่ง
  - 5) เพิ่มความสามารถในการทำงานของพนักงานด้วยการอบรมให้พนักงานมีทักษะในการทำงานหลายอย่าง

2.2.6 การปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (Continuous Improvement หรือ Kaizen)

ไคเซ็น คือการปรับปรุงให้ดีขึ้นโดยมีหลักการง่ายๆ ที่เป็นหัวใจสำคัญในการทำไคเซ็นมีอยู่ 3 ข้อคือเดิกดด และเปลี่ยน การทำไคเซ็นคือการลดหรือเดิกขั้นตอนส่วนเกินส่วนที่ไม่จำเป็นด้วยการเปลี่ยนวิธีการทำงานเริ่มจากการเปลี่ยนแปลงทีละน้อยที่สามารถทำได้ย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง และต้องอาศัยการผลิกแพลงเพื่อให้หลุดพื้น จากข้อจำกัดในความเป็นจริงต่างๆ เช่น งบประมาณเวลา อุปกรณ์เทคโนโลยีฯลฯ ไคเซ็นจากงานตัวเองก่อน เพราะเราเรารู้จักงานของตัวเองดีที่สุดและเริ่มเปลี่ยนเพียงบางส่วนของการเปลี่ยนทั้งหมดเป็นเรื่องยาก ไคเซ็นไม่ใช่งานส่วนเกินนอกเหนือจากการประจำไคเซ็นคือการลดขั้นตอนส่วนเกินแต่ลดจากเรื่องที่ไม่จำเป็นด้วยการเปลี่ยนวิธีการทำงานด้วยความตั้งใจจริง [20-21] หลักการของไคเซ็น คือ

- 1) เปลี่ยนวิธีการ โดยการเปลี่ยนวิธีการทำงานลดขั้นตอนส่วนที่ไม่จำเป็นออก
- 2) เปลี่ยนเรื่องเล็ก โดยการเปลี่ยนเรื่องเล็กๆ หรือปัญหาที่พบเห็นในแต่ละวัน
- 3) รับมือกับความเป็นจริงโดยทำเรื่องที่ทำได้ก่อนรับมือกับความเป็นจริงที่มีข้อจำกัด

ไคเซ็นถือกำเนิดและเติบโตที่ประเทศไทยมานาน พอกล่าวว่า ไคเซ็นได้รับการตอบรับจากภาคอุตสาหกรรมไทยในฐานะเครื่องมือช่วยในการบริหารให้ประสบผลสำเร็จอย่างยั่งยืนจากการลดความสูญเสียที่เกิดขึ้นและ ทำให้เกิดการสร้างสรรค์ใหม่ๆ [22]

แนวทางและขั้นตอนในการปรับปรุงแบบไคเซ็นการใช้หลักการไคเซ็นระบุว่ามี 7 ขั้นตอน ซึ่งทั้ง 7 ขั้นตอน ดังกล่าววนซ้ำกันอยู่ 7 ขั้นตอน ดังกล่าวไว้ว่าเป็นวิธีการเชิงระบบ (System Approach) หรือ ปรัชญาในการสร้างคุณภาพงานของเดนมิ่งที่เรียกว่า PDCA (Plan – Do – Check – Action) ที่นำไปใช้หรือประยุกต์ใช้ในทุกงานทุกกรรมหรือทุกระบบการปฏิบัติงานนั้นเอง ไม่ว่างานนั้นจะเป็นงานเล็กหรืองานใหญ่อันประกอบด้วย

- 1) ค้นหาปัญหาและกำหนดหัวข้อแก้ไขปัญหา
- 2) วิเคราะห์สภาพปัจจุบันของปัญหาเพื่อรู้สถานการณ์ของปัญหา
- 3) วิเคราะห์หาสาเหตุ
- 4) กำหนดวิธีการแก้ไขสิ่งที่ต้องระบุคือทำอะไร ทำอย่างไร ทำเมื่อไร
- 5) ไครเป็นคนทำและทำอย่างไร
- 6) ลงมือดำเนินการ
- 7) ตรวจดูผลและผลกระทบต่างๆ และการรักษาสภาพที่แก้ไขแล้วโดยการกำหนดมาตรฐานการทำงาน

2.3 เครื่องมือคุณภาพ 7 ชนิด (7 QC Tools)

ในปี ค.ศ. 1946 JUSE หรือ Union of Japanese Scientists and Engineers ได้ถูกก่อตั้งขึ้นพร้อมๆ กับการจัดตั้งกลุ่ม Quality Control Research Group ขึ้นเพื่อค้นคว้าให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจในเรื่องระบบการควบคุมคุณภาพทั่วทั้งประเทศ โดยมีจุดหมายเพื่อลบภาพพจน์สินค้าคุณภาพดี ราคาถูก ออกจากสินค้าที่ “Made in Japan” และเพิ่มพลังการส่งออกไปพร้อมๆ กัน หลังจากนั้นมาตรฐานอุตสาหกรรมของประเทศไทยมีบุนชิงกีคือ Japanese Industrial Standards (JIS) Marking System ได้ถูกกำหนดเป็นกฎหมายในปี ค.ศ. 1950 พร้อมๆ กับการเชื่อเชิญ Dr. W. E. Deming มาเปิดสัมมนาทาง QC ให้แก่ผู้บริหารระดับต่างๆ และวิศวกรในประเทศนับเป็นการจุดประกายของการตระหนักรถึงการพัฒนาคุณภาพ อันตามมาด้วยการก่อตั้งรางวัล Deming Prize อันมีชื่อเดียวกันกับงานที่ได้รับการเชิญเชิญ Dr. W. E. Deming มาเปิดสัมมนาทาง QC ให้แก่ผู้บริหารระดับต่างๆ และวิศวกรในประเทศนับเป็นการจุดประกายของการตระหนักรถึงการพัฒนาคุณภาพดีเด่นของประเทศไทย [23]

ต่อมาในปี ค.ศ. 1954 Dr. J. M. Juran ได้ถูกเชิญมาขึ้นประทे�ศญี่ปุ่นเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้บริหารระดับสูงภายในองค์กรในการนำเทคนิคเหล่านี้มาใช้งานโดยได้รับความร่วมมือจากพนักงานทุกๆ คนนับเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาและรวมรวมเครื่องมือที่ใช้ในการควบคุมคุณภาพรวม 7 ชนิด ที่เรียกว่า QC 7 Tools มาใช้ เครื่องมือควบคุมคุณภาพทั้ง 7 ชนิด นี้ตั้งชื่อตามนั้น grub ในต้นน้ำของชาวญี่ปุ่นที่ชื่อ “บันเกะ (Ben-Ke) ” ผู้ซึ่งมีอาชีวะอันร้ายกาจแตกต่างกัน 7 ชนิด พกอยู่ที่หลังและสามารถเลือกดึงมาใช้สบายนู่ต่อสู้ที่มีฟื้นฟื้นร้ายกาจคนแล้วคนเล่าสำหรับเครื่องมือทั้ง 7 ชนิด สามารถแจกแจงได้ดังนี้ [6, 24]

- 1) ผังแสดงเหตุและผล (Cause-and-Effect Diagram)
- 2) แผนภูมิพาร์โต (Pareto Diagram)
- 3) กราฟ (Graphs)
- 4) แผ่นตรวจสอบ (Check Sheet)
- 5) ฮิสโตรีแกรม (Histogram)
- 6) ผังการกระจาย (Scatter Diagram)
- 7) แผนภูมิควบคุม (Control Chart)

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้นำผังแสดงเหตุและผล และ แผนภูมิพาร์โต มาใช้เพื่อสำหรับประกอบการทำวิจัยซึ่งผู้วิจัยจึงได้นำเสนอทฤษฎีไว้ดังนี้ [23]

2.3.1 ผังแสดงเหตุและผล (Cause-and-Effect Diagram)

แผนผังสาเหตุและผลเป็นแผนผังที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัญหา (Problem) กับสาเหตุทั้งหมดที่เป็นไปได้ที่อาจก่อให้เกิดปัญหานั้น (Possible Cause) เราอาจคุ้นเคยกับแผนผังสาเหตุและผล ในชื่อของ "ผังก้างปลา (Fish Bone Diagram)" เนื่องจากหน้าตาแผนภูมิมีลักษณะคล้ายปลาที่เหลือแต่ก้าง หรือหอยลายๆ คนอาจรู้จักในชื่อของแผนผังอิชิกาว่า (Ishikawa Diagram) ซึ่งได้รับการพัฒนาครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 1943 โดยศาสตราจารย์คากิอู อิชิกาว่า แห่งมหาวิทยาลัยโตเกียว [23, 24] แผนผังก้างปลาใช้เมื่อ

- 1) เมื่อต้องการค้นหาสาเหตุแห่งปัญหา
- 2) เมื่อต้องการทำการศึกษา ทำความเข้าใจ หรือทำความรู้จักกับกระบวนการอื่นๆ เพราะว่าโดยส่วนใหญ่พนักงานจะรู้ปัญหาเฉพาะในพื้นที่ของตนเท่านั้น แต่เมื่อมีการทำผังก้างปลาแล้ว จะทำให้เราสามารถรู้กระบวนการของแผนกอื่นได้ง่ายขึ้น
- 3) เมื่อต้องการให้เป็นแนวทางในการระดมสมองซึ่งจะช่วยให้ทุกๆ คนให้ความสนใจในปัญหาของกลุ่มซึ่งแสดงไว้ที่หัวปลาวิธีการสร้างแผนผังสาเหตุและผลหรือผังก้างปลา

4) สิ่งสำคัญในการสร้างแผนผัง คือ ต้องทำเป็นทีม เป็นกลุ่ม โดยใช้ขั้นตอน 6 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

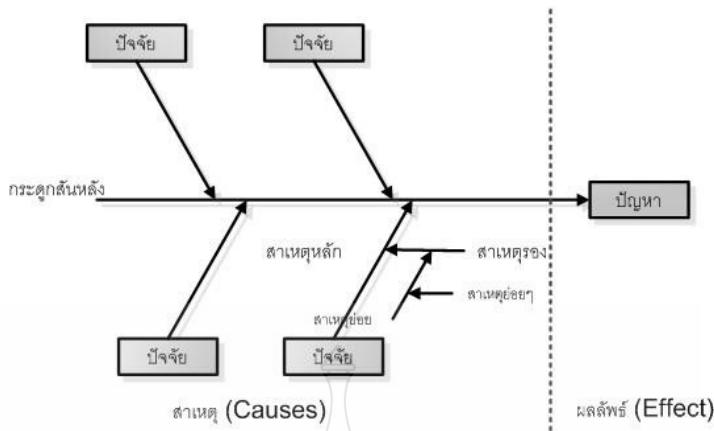
1. กำหนดประโยชน์ที่ต้องการ
2. กำหนดกลุ่มปัจจัยที่จะทำให้เกิดปัญหานั้นๆ
3. ระดมสมองเพื่อหาสาเหตุในแต่ละปัจจัย
4. หาสาเหตุหลักของปัญหา
5. จัดลำดับความสำคัญของสาเหตุ
6. ใช้แนวทางการปรับปรุงที่จำเป็นในการกำหนดปัจจัยบนก้างปลา

เราสามารถที่จะกำหนดกลุ่มปัจจัยอะไรได้ แต่ต้องมั่นใจว่ากลุ่มที่เรากำหนดไว้เป็นปัจจัยนั้นสามารถที่จะช่วยให้เราแยกแยะและกำหนดสาเหตุต่างๆ ได้อย่างเป็นระบบ และเป็นเหตุเป็นผลโดยส่วนมากมักจะใช้หลักการ 4M 1E เป็นกลุ่มปัจจัย (Factors) เพื่อจะนำไปสู่การแยกแยะสาเหตุต่างๆ ซึ่ง 4M 1E นี้มาจากการ [24]

M - Man	คือ คนงาน หรือพนักงาน หรือบุคลากร
M - Machine	คือ เครื่องจักรหรืออุปกรณ์อำนวยความสะดวก
M - Material	คือ วัสดุคงทนหรืออะไหล่ อุปกรณ์อื่นๆ ที่ใช้ในกระบวนการ
M – Method	คือ วิธีการทำงาน
E - Environment	คือ อากาศ สถานที่ ความสว่าง และบรรยายกาศการในการทำงาน

แต่ไม่ได้มายความว่า การกำหนดก้างปลาจะต้องใช้ 4M 1E เสมอไป เพราะหากเราไม่ได้อยู่ในกระบวนการผลิตแล้ว ปัจจัยนำเข้า (Input) ในกระบวนการก็จะเปลี่ยนไป เช่น ปัจจัยการนำเข้าเป็น 4P ได้แก่ Place, Procedure, People และ Policy หรือเป็น 4S Surrounding, Supplier, System และ Skill ก็ได้ หรืออาจจะเป็น MILK Management, Information, Leadership, Knowledge ก็ได้ นอกจากนั้น หากกลุ่มที่ใช้ก้างปานมีประสบการณ์ในปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่แล้ว ก็สามารถที่จะกำหนดกลุ่ม ปัจจัยใหม่ให้เหมาะสมกับปัญหาตั้งแต่แรกเลยก็ได้เช่นกัน [24]

การกำหนดหัวข้อปัญหาการกำหนดให้ชัดเจนและมีความเป็นไปได้ ซึ่งหากเรากำหนดประโยชน์ที่ไม่ชัดเจนตั้งแต่แรกแล้ว จะทำให้เราใช้เวลามากในการค้นหา สาเหตุ และจะใช้เวลานานในการทำผังก้างปลา การกำหนดปัญหาที่หัวปลา เช่น อัตราของเสียง อัตราชั่วโมงการทำงานของคนที่ไม่มีประสิทธิภาพ อัตราการเกิดอุบัติเหตุ หรืออัตราต้นทุนต่อสินค้าหนึ่งชิ้น เป็นต้น ซึ่งจะเห็นได้ว่า ควรกำหนดหัวข้อปัญหาในเชิงลับเทคนิคการระดมความคิดเพื่อจะได้ก้างปลาที่ละเอียด สวยงาม คือ การถาม ทำไม ทำไม ในการเรียนแต่ละก้างอย่าง ดังแสดงในภาพที่ 2.21

ภาพที่ 2.21 ตัวอย่างผังก้างปลา [24]

จากภาพที่ 2.21 ผังก้างปลาประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังต่อไปนี้

- 1) ส่วนปัญหาหรือผลลัพธ์ (Problem or Effect) ซึ่งจะแสดงอยู่ที่หัวปลา
- 2) ส่วนสาเหตุ (Causes) จะสามารถแยกย่อยออกได้อีก
- 3) ปัจจัย (Factors) ที่ส่งผลกระทบต่อปัญหา (หัวปลา)
- 4) สาเหตุหลัก
- 5) สาเหตุย่อย

ซึ่งสาเหตุของปัญหา จะเป็น因 ในการแก้ไขปัญหาแต่ละก้าว ก้าวย่อยเป็นสาเหตุของก้าวรอง และก้าวรองเป็นสาเหตุของก้าวหลัก เป็นต้น

หลักการเบื้องต้นของแผนภูมิก้างปลา (Fishbone Diagram) คือการใส่ชื่อของปัญหาที่ต้องการวิเคราะห์ ลงทางด้านขวาสุดหรือซ้ายสุดของแผนภูมิ โดยมีเส้นหลักตามแนวยาวของกระดูกสันหลัง จากนั้นใส่ชื่อของปัญหาอย่าง ซึ่งเป็นสาเหตุของปัญหาหลัก 3 - 6 หัวข้อ โดยลากเป็นเส้นก้างปลา (Sub-Bone) ทำมุมเฉียงจากเส้นหลัก เส้นก้างปลาแต่ละเส้นให้ใส่ชื่อของสิ่งที่ทำให้เกิดปัญหา นั้นขึ้นมา ระดับของปัญหาสามารถแบ่งย่อยลงไปได้อีก ถ้าปัญหานั้นยังมีสาเหตุที่เป็นองค์ประกอบย่อยลงไปอีก โดยทั่วไปมักจะมีการแบ่งระดับของสาเหตุย่อยลงไปมากที่สุด 4 – 5 ระดับ เมื่อมีข้อมูลในแผนภูมิที่สมบูรณ์แล้ว จะทำให้มองเห็นภาพขององค์ประกอบทั้งหมด ที่จะเป็นสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้น [24]

ข้อดี

- 1) ไม่ต้องเสียเวลาแยกความคิดต่างๆ ที่กระจัดกระจายของแต่ละสมาชิก แผนภูมิก้างปลาจะช่วยรวมความคิดของสมาชิกในทีม

2) ทำให้ทราบสาเหตุหลัก ๆ และสาเหตุอื่น ๆ ของปัญหา ทำให้ทราบสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา ซึ่งทำให้เราสามารถแก้ปัญหาได้ถูกวิธี

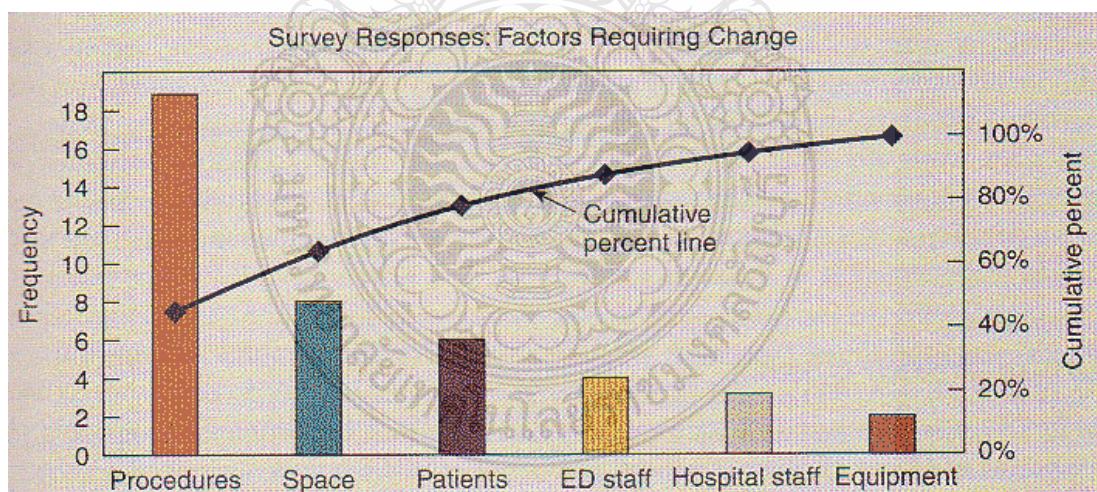
ข้อเสีย

1) ความคิดไม่อิสระเนื่องจากมีแผนภูมิก้างปลาเป็นตัวกำหนดซึ่งความคิดของสมาชิกในทีมจะมารวมอยู่ที่แผนภูมิก้างปลา

2) ต้องอาศัยผู้ที่มีความสามารถสูง จึงจะสามารถใช้แผนภูมิก้างปลาในการระดมความคิด

2.3.2 แผนภูมิพาร์โต (Pareto Diagram)

แผนภูมิพาร์โต (Pareto Chart) เป็นแผนภูมิที่ใช้สำหรับแสดงปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นโดยเรียงลำดับปัญหาเหล่านั้นตามความถี่ที่พบจากมากไปหาน้อยและแสดงขนาดความถี่มากน้อยด้วยกราฟแท่งควบคู่ไปกับการแสดงค่าสะสมของความถี่ด้วยกราฟเส้นซึ่งแทนนองของกราฟเป็นประเภทของปัญหาและแทนตั้งเป็นค่าร้อยละของปัญหาที่พบแผนภูมิพาร์โตใช้เลือกปัญหาที่จะลงมือทำ เพราะปัญหาสำคัญในเรื่องคุณภาพมีอยู่ไม่กี่ประการแต่สร้างข้อมูลพร่องด้านคุณภาพจำนวนมาก ส่วนปัญหาปลีกย่อยมีอยู่มากมายแต่ไม่ส่งผลกระทบด้านคุณภาพมากนักดังนั้นจึงควรเลือกแก้ไขปัญหาที่สำคัญซึ่งถ้าแก้ไขได้จะลดข้อมูลพร่องด้านคุณภาพลงได้มากตัวอย่างแผนภูมิพาร์โตดังแสดงในภาพที่ 2.22 [23-24]

ภาพที่ 2.22 ตัวอย่างแผนภูมิพาร์โตของปัจจัยในห้องฉุกเฉิน [24]

80/20 หลักการพาร์โต [18] หลักการพาร์โต ตั้งขึ้นในปี 1895 ตามชื่อผู้สร้างกฎ “วิลเฟรโด พาร์โต” ซึ่งเป็นนักเศรษฐศาสตร์ชาวอิตาเลียนกู้ดังกล่าวอธิบายถึงสิ่งที่สำคัญหรือมีประโยชน์จะมี

อยู่เป็นจำนวนที่น้อยกว่าสิ่งที่ไม่สำคัญหรือไม่มีประโยชน์ซึ่งมีจำนวนที่มากกว่า ในอัตราส่วน 20 ต่อ 80 หรือที่เรียกว่ากฎ 80/20 ของพาราโโนนเนอง

ความหมายของกฎ 80/20 คือ สิ่งที่สำคัญจะมีเพียง 20 % ของสิ่งที่ไม่สำคัญอีก 80 % เป็นกฎที่แสดงถึงความไม่สมดุลที่สามารถพบเห็นทั่วไปในชีวิตประจำวันและในระดับมหาภาค เช่น ข้อผิดพลาดในการผลิตหรือของมีตำแหน่งผิดพลาดจากการผลิต 20 % นั้น เป็นปัญหา 80% ของปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งหมด เสื้อผ้าทั้งหมดของเรามีตัวเก่งที่เราสวมใส่ประจำอยู่เพียงไม่กี่ตัวหรือเพียง 20 % เท่านั้นเองหากคุณครูให้จับกลุ่มกันทำงานจำนวน 10 คน จะมีเพียง 2-3 คน เท่านั้นที่เป็นแกนนำในการทำการบ้านเกือบทั้งหมดที่เหลือจะช่วยกันทำเล็กๆ น้อยๆ เท่านั้น หากเราจะอ่านหนังสือสอบจะมีเนื้อหาเพียง 20 % ในเล่มเท่านั้นที่ออกข้อสอบแต่ประเด็นสำคัญคือ เนื้อหาส่วนนี้อยู่ที่ไหนของเนื้อหาทั้งหมดภายในเล่ม

2.4 การจัดการสินค้าคงคลัง (Inventory Management)

สินค้าคงคลัง หรือสินค้าคงเหลือ (Inventory) เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับธุรกิจแบบทุกประเภท เพราะจัดเป็นสินทรัพย์หมุนเวียนรายการหนึ่งซึ่งธุรกิจพึงมีไว้เพื่อให้การผลิตหรือการขายดำเนินไปได้อย่างราบรื่นแต่การมีสินค้าคงคลังในปริมาณที่มากเกินไปธุรกิจก็จะประสบปัญหานี้เมื่อต้นทุนการเก็บรักษาที่สูง สินค้าเสื่อมสภาพ หมวดอายุถ้าสมัย ถูกหิมาย หรืออาจสูญหายได้จากการนี้ยังทำให้สูญเสียโอกาสในการนำเงินที่จ่ายกับสินค้าคงคลังนี้ไปหาประโยชน์ในด้านอื่นๆ ในทางตรงกันข้ามถ้าธุรกิจมีสินค้าคงคลังในปริมาณที่น้อยเกินไปก็อาจประสบปัญหางานสินค้าขาดแคลนไม่เพียงพอ (Stock Out) สูญเสียโอกาสในการขายสินค้าให้แก่ลูกค้า เป็นการเบิดช่องให้แก่คู่แข่งขันและก็อาจต้องสูญเสียลูกค้าไปในที่สุดนอกจากนี้ถ้าลิ่งที่ขาดแคลนนั้นเป็นวัตถุคุณที่สำคัญการดำเนินงานทั้งการผลิตและการขายก็อาจต้องหยุดชะงักซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของธุรกิจในอนาคตได้ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้ประกอบการในการจัดการสินค้าคงคลังของตนให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมไม่มากไป หรือน้อยจนเกินไปทั้งนี้ก็เพาะการลงทุนในสินค้าคงคลังด้วยเงินจำนวนมากและอาจส่งผลกระทบถึงสภาพคล่องของธุรกิจได้แม้ว่าการกำหนดปริมาณสินค้าคงคลังเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับธุรกิจแต่การพิจารณาถึงปริมาณของสินค้าคงคลังในระดับที่ถูกต้องนั้นเป็นเรื่องค่อนข้างยากจึงจำเป็นสำหรับผู้ประกอบการที่ต้องทราบถึงสิ่งที่สามารถนำมาช่วยในการกำหนดปริมาณของสินค้าคงคลังในระดับที่เหมาะสมอันได้แก่จุดมุ่งหมายหลักในการมีสินค้าคงคลัง [20, 25]

2.4.1 ประเภทของสินค้าคงคลัง

โซ่อุปทานในอุดมคติเป็นโซ่อุปทานที่มีปริมาณสินค้า หรือ อุปทาน (Supply) ที่เหมาะสมกับปริมาณความต้องการสินค้าหรือ อุปสงค์ (Demand) โดยไม่จำเป็นต้องเก็บสำรองสินค้า แต่ภายใต้สถานการณ์และเงื่อนไขของระหว่างระยะเวลาที่ใช้ในการผลิต (Production Time) และระยะเวลาในการกระจายสินค้า (Distribution Time) ทำให้จำเป็นที่จะต้องมีสินค้าคงคลัง โดยสินค้าคงคลังที่อยู่ภายในโซ่อุปทานอาจอยู่ในรูปต่างๆ ดังนี้ [26-27]

1) สินค้าคงคลังที่อยู่ในรูปวัตถุคงคลัง (Raw Material Inventory) เป็นวัตถุคงคลังเพื่อแบ่งส่วน เป็นสินค้าระหว่างการผลิต หรือสินค้ากึ่งสำเร็จรูป และสินค้าสำเร็จรูปในที่สุด เช่น แผ่นเหล็ก สับปะรดสุดยางแผ่นรวมกันฝ้า กระดุม ด้าย เป็นต้น

2) สินค้าคงคลังที่อยู่ในรูปของสินค้าที่อยู่ระหว่างการผลิต (Work-in-Process Inventory) เป็นสินค้าที่อยู่ในระหว่างกระบวนการผลิต เช่นเหล็กที่ขึ้นรูปเป็นกระปอง สับปะรดที่หั่นเป็นชิ้นๆ ที่รอเข้ากระบวนการบรรจุยางที่ผสมสูตรต่างๆ (Vulcanized Rubber) ผ้าที่ตัดพร้อมสำหรับการเย็บเป็นต้น

3) สินค้าคงคลังที่อยู่ในรูปของสินค้าสำเร็จรูป (Finished Goods Inventory) เป็นสินค้าที่ผลิตเป็นสินค้าสำเร็จรูปที่พร้อมจำหน่ายให้แก่ลูกค้าได้ เช่นกระปองสำหรับบรรจุอาหาร สับปะรด กระปอง ยางรถยนต์และเสื้อผ้าสำเร็จรูป เป็นต้น

4) สินค้าคงคลังที่อยู่ในระหว่างการกระจายสินค้า (Distribution Inventory) เป็นสินค้าคงคลังที่อยู่ในกระบวนการกระจายสินค้าจากผู้ผลิตไปยังลูกค้าซึ่งอาจจะเป็นผู้บริโภคขั้นสุดท้าย หรือ โรงงานที่จะนำเอาสินค้าคงคลังนั้นไปแปรรูปต่อได้

5) สินค้าคงคลังสำหรับการซ่อมบำรุง (Maintenance and Repair Operation Inventory) เป็นสินค้าคงคลังที่สำรองในการซ่อมบำรุงรักษาอุปกรณ์และเครื่องจักรเพื่อรักษากระบวนการรับคำสั่งซื้อ กระบวนการผลิตกระบวนการจัดส่งสินค้าในโซ่อุปทานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น สายพาน น็อต สกรู เป็นต้น

โดยทั่วไปเหตุผลที่ทำให้ต้องมีสินค้าคงคลังประกอบด้วย [26-27]

1. เพื่อให้มีอัตราที่ประหยัด (Economies of Scale) สั่งซื้อสินค้าครั้งละจำนวนมาก หรือ เป็นล็อตขนาดใหญ่จะทำให้ผู้ซื้อสั่งซื้อได้รับส่วนลดตามปริมาณที่สั่งซื้อพร้อมกันนั้นและส่งผลให้ต้นทุนค่าขนส่งสินค้าต่อหน่วยลดลง

2. เพื่อป้องกันความไม่แน่นอนที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต (Protection from Uncertainties)
3. เพื่อปรับความต้องการที่เป็นตามฤดูกาล (Smooth Seasonal or Cyclical Demand)

4. เพื่อการเก็งกำไร (Speculation)

2.4.2 ประเภทของต้นทุนสินค้าคงคลัง

ในการบริหารสินค้าคงคลังเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าและรักษาระดับการให้บริการมีต้นทุนเกิดขึ้นจากการบริหารสินค้าคงคลังและความสามารถแบ่งประเภทของต้นทุนสินค้าคงคลังไว้ดังนี้ [27]

1) ต้นทุนในการสั่งซื้อ (Ordering Costs) เป็นต้นทุนที่เกิดขึ้นเพื่อให้ได้วัตถุคุณภาพชั้นส่วนประกอบ หรือสินค้าสำเร็จรูปต่างๆ

2) ต้นทุนในการสั่งผลิต (Set up Costs) มีลักษณะเหมือนกับต้นทุนในการสั่งซื้อแต่เป็นต้นทุนที่เกิดขึ้นทุกครั้งที่มีการสั่งผลิตใหม่

3) ต้นทุนในการเก็บรักษาสินค้าคงคลัง (Holding Costs) คือต้นทุนที่เกิดจากบริษัทจัดหาสินค้าคงคลังเข้ามาเก็บไว้

4) ต้นทุนที่เกิดจากขาดแคลน (Shortage Costs) เป็นต้นทุนที่เกิดขึ้นในกรณีที่มีสินค้าไม่เพียงพอสำหรับขายหรือจำหน่ายทำให้บริษัทขาดรายได้ที่ควรจะได้จากการขายสินค้านั้นและยิ่งกว่านั้นอาจจะทำให้ขาดความเชื่อถือจากลูกค้าจนทำให้สูญเสียลูกค้าให้กับคู่แข่งไป

2.4.3 การจัดลำดับความสำคัญของสินค้าคงคลัง

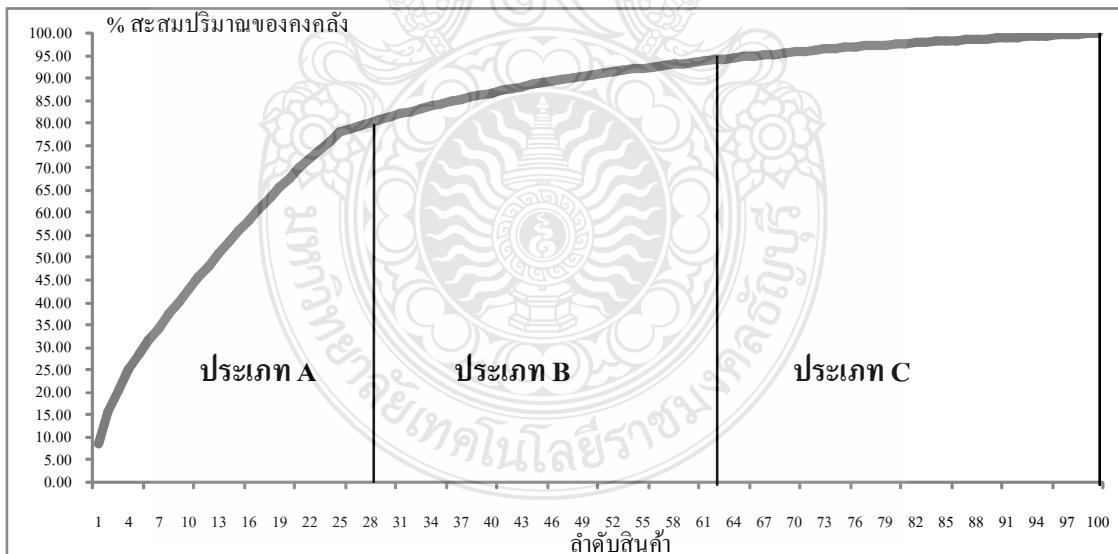
การบริหารสินค้าคงคลังมีวัตถุประสงค์เพื่อให้คำใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในการจัดการสินค้าคงคลังต่ำที่สุดแต่อย่างไรก็ตามแต่ละบริษัทมีสินค้าคงคลังมากมายหลายชนิด ไม่ว่าจะเป็นวัตถุคุณภาพชั้นส่วนประกอบหรือสินค้าสำเร็จรูป [28-29]

การแบ่งประเภทสินค้าคงคลังด้วยระบบ ABC (ABC Classification) [30] เป็นวิธีการจัดกลุ่มสินค้าคงคลังที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยแบ่งสินค้าคงคลังออกเป็น 3 ชนิด คือ A, B และ C โดยวิธีนี้อาศัยหลักการของพาราโต (Pareto) ที่มุ่งให้ความสำคัญในสินค้าจำนวนน้อยแต่มีมูลค่ามาก สำหรับความหมายของสินค้าคงคลังทั้ง 3 ชนิด คือ สินค้ากลุ่ม A เป็นสินค้าคงคลังที่มีมูลค่าในการสั่งซื้อสูงหรือมีหน่วยเวียนสูงที่สุด โดยปกติจะมีจำนวนประมาณ 20% ของรายการสินค้าคงคลังทั้งหมด ส่วนสินค้าคงคลังกลุ่ม B นั้น เป็นสินค้าคงคลังที่มีมูลค่าในการสั่งซื้อหรือหน่วยเวียนสูงปานกลางและสินค้าคงคลังกลุ่ม C เป็นสินค้าคงคลังที่มีมูลค่าในการสั่งซื้อหรือหน่วยเวียนต่ำที่สุดแต่มีจำนวนมากที่สุด แนวทางในการจัดลำดับสินค้าคงคลังสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 การแบ่งประเภทสินค้าคงคลังตัวระบบ ABC [26, 30]

กลุ่มสินค้า	มูลค่าการใช้/สั่งซื้อ	ปริมาณสินค้าคงคลังทั้งหมด
A	70 – 80% แรกของมูลค่า	10 – 15%
B	10 – 15% ถัดมาของมูลค่า	30 – 40%
C	3 – 5% สุดท้ายของมูลค่า	50 – 60%

ส่วนภาพที่ 2.23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเปอร์เซ็นต์สะสมของปริมาณสินค้าคงคลัง และเปอร์เซ็นต์สะสมของมูลค่าของสินค้าคงคลังทั้งหมดที่หมุนเวียนในรอบปี โดยแบ่งประเภทของสินค้าคงคลังออกเป็น 3 ประเภท ตามเปอร์เซ็นต์ดังกล่าวข้างต้น โดยแกนนอนแสดงถึงจำนวน เปอร์เซ็นต์สะสมของปริมาณสินค้าคงคลังแน่นที่สุดและเปอร์เซ็นต์สะสมของมูลค่าของสินค้าคงคลัง เมื่อพิจารณาจากกราฟจะเห็นว่าสินค้าคงคลังที่มีเปอร์เซ็นต์สะสมของปริมาณสินค้าคงคลังน้อยแต่มี มูลค่าสูงจะเป็นประเภท A ในทางตรงกันข้ามสินค้าคงคลังที่มีเปอร์เซ็นต์สะสมของปริมาณสินค้าคง คลังสูงแต่มีมูลค่าต่ำจะเป็นประเภท C ส่วนประเภท B จะมีเปอร์เซ็นต์สะสมของปริมาณของคงคลัง และเปอร์เซ็นต์ของมูลค่าสินค้าคงคลังใกล้เคียงกัน

ภาพที่ 2.23 การแบ่งประเภทของสินค้าคงคลังโดยใช้ระบบ ABC [27-28]

ขั้นตอนในการจำแนกสินค้าคงคลังประเภทวัตถุดิบด้วยระบบ ABC [27-28, 30]

- 1) จัดทำข้อมูลสินค้าคงคลังโดยมีรายละเอียดเป็นจำนวนที่สั่งซื้อต่อปีและราคาต่อหน่วยของสินค้าคงคลังแต่ละชนิด
- 2) คำนวณหาค่าในการซื้อสินค้าคงคลังแต่ละชนิดที่หมุนเวียนในรอบปีนั้นๆ
- 3) จัดเรียงลำดับข้อมูลตามลำดับของมูลค่าในการซื้อสินค้าคงคลังจากมากไปหาน้อยหากา เปอร์เซ็นต์ของจำนวนหน่วยสะสมในแต่ละชนิดของสินค้าคงคลังจำนวนมูลค่าการซื้อสะสม
- 4) นำเอาค่าเบอร์เซ็นต์ในข้อ 4 มาเขียนกราฟ แล้วแบ่งชนิดของสินค้าคงคลังเป็นชนิด A B และ C ตามความเหมาะสม

สำหรับสินค้าหรือวัสดุที่มีความสำคัญ เช่น หากไม่มีสินค้าและวัสดุรายการนี้แล้ว อาจจะทำให้กระบวนการผลิตหยุดชะงักจะต้องกำหนดความสำคัญให้เป็นกลุ่ม A

ตัวอย่างบริษัทค้าปลีกแห่งหนึ่ง ได้รวบรวมข้อมูลของการสินค้าที่มีการหมุนเวียน ในปี 2550 ดังแสดงในตารางที่ 2.3 จึงดำเนินการวิเคราะห์ลำดับความสำคัญของสินค้าคงคลังเพื่อจะเป็นแนวทางการในจัดระบบบริหารสินค้าคงคลังต่อไป

ตารางที่ 2.3 ข้อมูลการหมุนเวียนของรายการสินค้า [27]

ลำดับ	รายการ	จำนวนชิ้นต่อปี (ชิ้น)	ราคาต่อหน่วย (บาท)	มูลค่า (บาท)
1	31455	1,000	80	80,000
2	31460	800	154	123,200
3	31467	2,000	18	36,000
4	31489	350	40	14,000
5	32459	1,000	14	14,000
6	32465	600	15	9,000
7	33500	2,000	0.5	1,000
8	33570	100	10.5	1,050
9	33579	50	13.75	688
10	33605	250	0.4	100
รวม		8,150		279,037.50

เมื่อได้จัดทำข้อมูลสินค้าคงคลังโดยมีรายละเอียดเป็นจำนวนที่สั่งซื้อต่อปีและราคาต่อหน่วยของสินค้าคงคลังแต่ละชนิดและคำนวณหามูลค่าในการซื้อสินค้าคงคลังแต่ละชนิดที่หมุนเวียนในรอบปีนี้ให้จัดเรียงลำดับข้อมูลตามลำดับของมูลค่าในการซื้อสินค้าคงคลังจากมากไปน้อยดังแสดงในตารางที่ 2.4

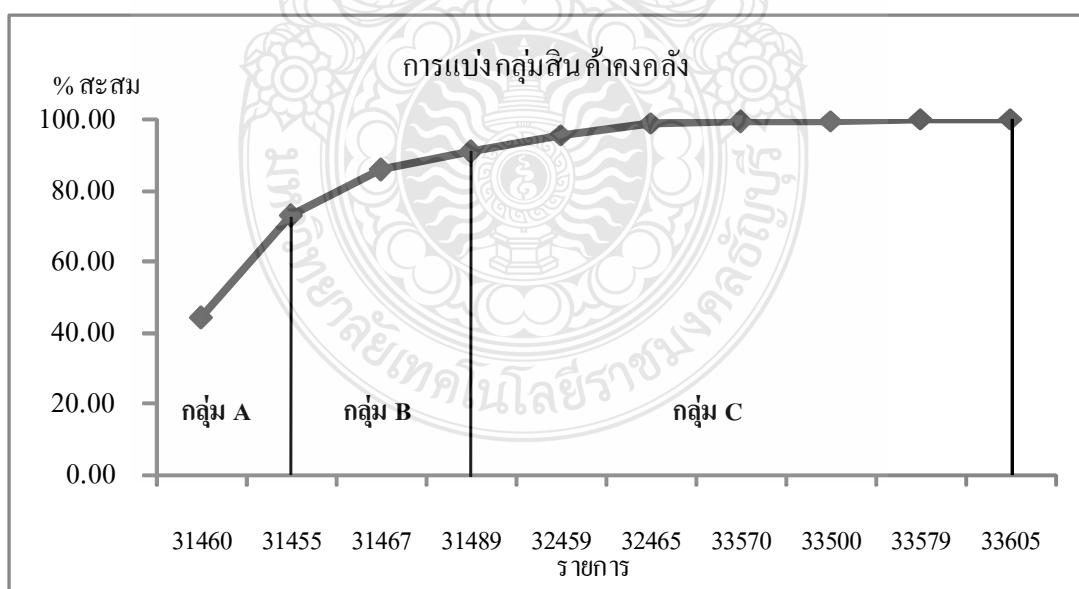
ตารางที่ 2.4 การเรียงลำดับจากมูลค่าในการซื้อสินค้าคงคลังจากมากไปน้อย [27]

ลำดับ	รายการ	จำนวนชิ้นต่อปี (ชิ้น)	ราคาต่อหน่วย (บาท)	มูลค่า (บาท)
2	31460	800	154	123,200
1	31455	1,000	80	80,000
3	31467	2,000	18	36,000
4	31489	350	40	14,000
5	32459	1,000	14	14,000
6	32465	600	15	9,000
7	33500	2,000	0.5	1,000
8	33570	100	10.5	1,050
9	33579	50	13.75	688
10	33605	250	0.4	100
รวม		8,150		279,037.50

จากนั้นหาค่าเบอร์เซ็นต์ของจำนวนหน่วยสะสมในแต่ละชนิดของสินค้าคงคลังจำนวนมูลค่าการซื้อสะสมและนำเอาค่าเบอร์เซ็นต์สะสมมาแบ่งชนิดของสินค้าคงคลังเป็นชนิด A, B และ C ตามความเหมาะสม แสดงในตารางที่ 2.5 และภาพที่ 2.24

ตารางที่ 2.5 ผลการจัดกลุ่มสินค้าคงคลังแบบ ABC [27]

ลำดับ	รายการ	จำนวนที่ใช้ต่อปี (ชิ้น)	ราคาต่อหน่วย (บาท)	มูลค่า (บาท)	% ของรายการสินค้า	% สะสม	กลุ่ม
1	31455	1,000	80	80,000	28.67	72.82	A
2	31460	800	154	123,200	44.15	44.15	A
3	31467	2,000	18	36,000	12.90	85.72	B
4	31489	350	40	14,000	5.02	90.74	B
5	32459	1,000	14	14,000	5.02	95.76	B
6	32465	600	15	9,000	3.23	98.98	C
7	33500	2,000	0.5	1,000	0.36	99.72	C
8	33570	100	10.5	1,05	0.38	99.36	C
9	33579	50	13.75	688	0.25	99.96	C
10	33605	250	0.4	100	0.04	100.00	C
	รวม	8,150		279,037.5			

ภาพที่ 2.24 การแบ่งกลุ่มสินค้าคงคลัง [27]

2.4.4 นโยบายการเติมเต็มสินค้า (Replenishment Policies)

นโยบายการเติมเต็มสินค้าเป็นการตัดสินใจว่า จะสั่งซื้อเมื่อไร และจำนวนเท่าไร การตัดสินใจทางด้านปริมาณจะขึ้นอยู่กับการวิเคราะห์ตามหัวข้อที่จะเรียนในบทดังไป เช่น รูปแบบการสั่งซื้อแบบประยัด รูปแบบการผลิตอย่างประยัดและปริมาณสินค้าคงคลังสำรองเพื่อความปลอดภัย แนวทางการตัดสินใจเติมเต็มสินค้าประกอบด้วย 2 รูปแบบหลัก คือ [28]

2.4.5 การทบทวนหรือเติมเต็มสินค้าอย่างต่อเนื่อง (Continuous Review)

เป็นการติดตามสถานภาพสินค้าคงคลังอย่างต่อเนื่องและทำการสั่งซื้อปริมาณเท่ากับค่าคงเหลือที่มีอยู่ในห้องน้ำ ซึ่งเป็นปริมาณที่ทำให้ต้นทุนสินค้าคงคลังต่ำสุดภายใต้ความสามารถในการให้บริการลูกค้า เท่าเดิมในที่นี้ สมมติว่า เป็นปริมาณการสั่งซื้อเท่ากับ Q เมื่อระดับสินค้าคงคลังลดลงเท่ากับปริมาณจุดสั่งซื้อ (Reorder Point) เช่น บริษัทเจมส์ จำกัด ตรวจสอบปริมาณสินค้าคงคลังของโทรศัพท์มือถืออย่างต่อเนื่องและเข้าใจสั่งซื้อเท่ากับจำนวน 200 เครื่อง ($Q = 200$) เมื่อปริมาณสินค้าคงคลังเหลือ 50 เครื่องในรูปแบบนี้ ปริมาณการสั่งซื้อในแต่ละช่วงเวลาจะไม่แตกต่างกัน คือเท่ากับ 200 เครื่องแต่ระยะเวลาในการสั่งซื้อแต่ละครั้งอาจจะไม่เท่ากันขึ้นอยู่กับความแปรปรวนของปริมาณความต้องการสินค้า [28]

2.4.6 การทบทวนหรือเติมเต็มสินค้าคงคลังตามช่วงเวลา (Periodic Review)

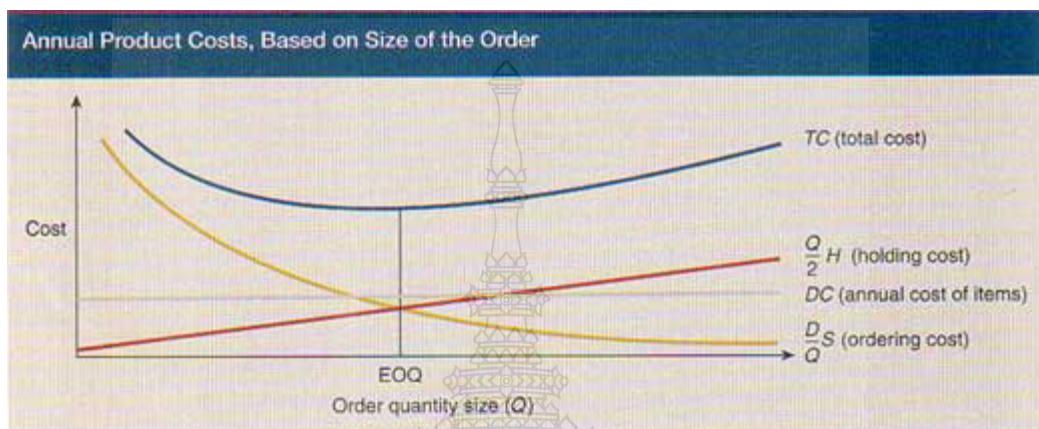
เป็นการตรวจสอบหรือเติมเต็มปริมาณสินค้าคงคลัง ณ ทุกช่วงเวลาที่กำหนด เช่น ทุก 1 สัปดาห์ หรือ 1 เดือน เป็นต้น เพื่อเติมเต็มระดับสินค้าคงคลังภายใต้ระบบที่กำหนด จากตัวอย่างของบริษัท เจมส์ จำกัด ได้กำหนดให้ตรวจสอบสินค้าคงคลังทุกสัปดาห์ และจะสั่งซื้อเมื่อสินค้าคงคลังเหลือหรือต่ำกว่า 50 เครื่องและเติมเต็มสินค้าคงคลังให้ได้เท่ากับ 200 เครื่อง ดังนั้น ปริมาณการสั่งซื้อในแต่ละครั้งจะไม่เท่ากันขึ้นอยู่กับปริมาณสินค้าคงคลังที่เหลืออยู่ในคลังสินค้าแต่ระยะเวลาที่สั่งซื้อในแต่ละครั้งจะคงที่

2.4.7 การหาอัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงคลัง (Inventory Turnover)

การหาอัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงคลัง เป็นตัวชี้วัดว่า การผลิตขององค์กรสามารถตอบสนองความต้องการของตลาดได้หรือไม่ และการบริหารสินค้าคงคลัง ได้ดีแค่ไหน เมื่อเทียบกับการขายในทางธุรกิจการเปลี่ยนวัตถุคุณภาพและสินค้าเป็นเงินให้เร็วที่สุด มีส่วนสำคัญในทางธุรกิจทำให้สามารถบริหารงบการเงินขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด [28]

2.4.8 ปริมาณการสั่งซื้อที่ประหยัด (Economic Order Quality) หรือ EOQ

ปริมาณการสั่งซื้อที่ประหยัด (Economic Order Quality) หรือ EOQ จะหมายความว่าการประยุกต์กับสินค้าคงคลังที่สั่งซื้อเป็นครั้งๆ โดยไม่ได้ดำเนินงานหรือจัดส่งอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเราจะพิจารณาการเปรียบเทียบต้นทุนการสั่งซื้อ และต้นทุนการเก็บรักษา [29] ดังแสดงในภาพที่ 2.25

ภาพที่ 2.25 แผนภาพขนาดการสั่งซื้อ [29]

การใช้ระบบขนาดการสั่งซื้อที่ประหยัดมีทั้งหมด 4 สภาวะการณ์ ดังต่อไปนี้
ขนาดการสั่งซื้อที่ประหยัดภายใต้สภาวะการณ์ที่อุปสงค์คงที่ และไม่มีการขาดมือของสินค้าคงคลังเลย โดยมีสมมติฐานเป็นขอบเขตจำกัด ได้แก่

- 1) ทราบปริมาณอุปสงค์อย่างชัดเจนและอุปสงค์คงที่
- 2) ได้รับสินค้าที่สั่งซื้อพร้อมกันทั้งหมด
- 3) เวลาการอุดหนู (Lead Time) ซึ่งเป็นช่วงเวลาตั้งแต่สั่งซื้อจนได้รับสินค้าคงที่และระบุอย่างชัดเจน
- 4) ต้นทุนการเก็บรักษาสินค้าและต้นทุนการสั่งซื้อคงที่
- 5) ราคาสินค้าที่สั่งซื้อคงที่
- 6) ไม่มีสภาวะของขาดมือเลย

การหาขนาดการสั่งซื้อประหยัด (EOQ) และต้นทุนรวม (TC) จะทำได้จากสมการที่ 2.2

$$EOQ = \sqrt{\frac{2DO}{C}} \quad (2.2)$$

- โดยที่ EOQ คือ ขนาดของการสั่งซื้อต่อครั้งที่ประหยัด (Q^*)
 D คือ อุปสงค์หรือความต้องการสินค้าต่อปี (หน่วย)
 O คือ ต้นทุนการสั่งซื้อหรือต้นทุนการตั้งเครื่องจักรใหม่ต่อครั้ง (บาท)
 C คือ ต้นทุนการเก็บรักษาต่อหน่วยต่อปี (บาท)
 Q คือ ปริมาณการสั่งซื้อต่อครั้ง (บาท)
 TC คือ ต้นทุนสินค้าคงคลังโดยรวม (บาท)

$$\text{จำนวนการสั่งซื้อต่อปี} = \frac{D}{Q^*} \quad (2.3)$$

$$\text{รอบเวลาการสั่งซื้อ} = \frac{Q^*}{D} \quad (2.4)$$

ถ้าต้องการต้นทุนรวมที่ต่ำสุด จำนวนการสั่งซื้อต่อปี หรือรอบเวลาการสั่งซื้อที่จะสามารถประหยัดได้มากที่สุด ให้แทน Q ด้วย EOQ หรือ Q^* ที่คำนวณได้ [27, 30]

2.4.9 ปริมาณสินค้าคงคลัง

สินค้าคงคลังเกิดขึ้นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการที่ไม่ล้วนสุดของลูกค้าและเพื่อรับการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยต่างๆ ดังนั้นการบริหารสินค้าคงคลังจึงต้องมีตัววัดที่ดีที่สามารถสะท้อนประสิทธิภาพการบริหารสินค้าคงคลังได้ซึ่งโดยทั่วไปมักจะวัดปริมาณสินค้าคงคลังโดยเบริญเทียน กับปริมาณสินค้าคงคลังที่ได้ทำการวิเคราะห์ไว้ในทางปฏิบัตินิยม วัดปริมาณสินค้าคงคลังเป็น Coverage ซึ่งหมายถึง ปริมาณสินค้าคงคลังที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าได้ (ตามที่ได้ประมาณการไว้) โดยที่ไม่มีการรับสินค้าใหม่เข้ามาซึ่งอาจวัดเป็นวัน สัปดาห์ หรือเดือน ก็ได้ เช่น Day Cover หมายถึง จำนวนวันที่สินค้าคงคลังสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้โดยที่ยังไม่มีการรับเข้าสินค้าใหม่ ปริมาณสินค้าคงคลังที่ใช้เป็นตัววัดอาจแบ่งได้เป็น

ปริมาณสินค้าคงคลังที่น้อยที่สุดที่ต้องมี (Minimum Stock/Safety Stock/Buffer Stock) หมายถึงปริมาณสินค้าคงคลังที่น้อยที่สุดที่จะต้องมีเพื่อใช้ในการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้า ในขณะที่ปัจจัยภายในต่างๆ ได้รับการควบคุม (หรือประมาณการณ์) ไว้ โดยอาจเขียนเป็นสมการได้ดังสมการที่ 2.5 [27]

$$MIN = r(L + s) \quad (2.5)$$

MIN คือ ปริมาณวัสดุต่ำสุดหรือจุดเบิกซื้อขาดเชย

L คือ ระยะเวลาการจัดหา (วัน)

r คือ อัตราการใช้วัสดุ (ชิ้น/วัน)

s คือ Safety Factor

จากสมการสามารถอธิบายได้ว่าปริมาณสินค้าคงคลังที่น้อยที่สุดจะเท่ากับปริมาณสินค้าคงคลังที่ใช้เพื่อรับความเปลี่ยนแปลงในปัจจัยทางด้านการผลิตและปัจจัยที่เกิดจากลูกค้า (ซึ่งเป็นปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้) นโยบายขององค์กร กล่าวคือ หากมีนโยบายให้บริการสูงมาก Safety Factor จะสูงตามไปด้วย ดังตารางที่ 2.6

ตารางที่ 2.6 % Service Level กับ Safety Factor [27]

% Service Level	Safety Factor
50	0
75	0.84
80	1.05
85	1.3
90	1.6
95	2.06
96	2.16
97	2.35
98	2.56
99	2.91
100	5

ตัวอย่างจากตารางสมมติว่ามีนโยบายให้ Service Level = 80% (เบิกวัสดุ 100 ครั้ง จะมีโอกาสได้วัสดุ 80 ครั้ง) ใช้ Safety Factor = 1.05

ตัวอย่าง การใช้วัสดุชนิดหนึ่งเฉลี่ยต่อเดือน 300 หน่วย (=10หน่วยต่อวัน) ระยะเวลาการจัดหา 5 วัน กำหนดระดับบริการ 100 % (s = 5)

$$\text{MIN} = 10(5 + 5) = 100 \text{หน่วย}$$

ปริมาณสินค้าคงคลังที่น้อยที่สุดที่ต้องมีจะเป็นตัววัดว่าผู้ผลิตจะต้องทำการสั่งซื้อสินค้ามาอย่างเร่งด่วนเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการขาดสินค้า ซึ่งจะมีผลกระทบต่อความต้องการของลูกค้าได้ดังนั้นเมื่อพบว่าปริมาณสินค้าคงคลังเข้าใกล้ปริมาณนี้ผู้ผลิตจะต้องเริ่มแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบทันทีและต้องทำการสั่งซื้อสินค้าทันทีเช่นกัน

ปริมาณสินค้าคงคลังที่เหมาะสม (Optimum Stock/Target Stock) หมายถึงปริมาณของสินค้าคงคลังที่ทำให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยต่างๆ ได้โดยที่ไม่กระทบต่อความต้องการของผู้บริโภคปริมาณสินค้าคงคลังที่เหมาะสมจะเท่ากับปริมาณสินค้าคงคลังที่ใช้เพื่อรับการเปลี่ยนแปลงในปัจจัยทางด้านการผลิต ปัจจัยที่เกิดจากลูกค้า (ซึ่งเป็นปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้), ปัจจัยที่เกิดจากผู้ขายและปัจจัยที่เกิดจากการควบคุมภายในองค์กรในการสั่งซื้อ

ปริมาณสินค้าคงคลังที่มากที่สุดที่ควรจะมี (Maximum Stock) หมายถึงปริมาณสินค้าคงคลังที่มากที่สุดที่สามารถมีได้แต่ไม่ควรจะมีสินค้าคงคลังมากกว่านี้โดยทั่วไปมักจะไม่ค่อยได้มีการทำหนดปริมาณสินค้าคงคลังที่มากที่สุดเอาไว้เนื่องจากองค์กรมักจะไม่ยอมให้มีปริมาณสินค้าคงคลังมากเกินไปอยู่แล้วแต่การกำหนดปริมาณสินค้าคงคลังที่มากที่สุดจะเป็นตัววัดผลที่ช่วยให้การบริหารสินค้าคงคลังทำได้ง่ายขึ้นแต่ในบางกรณีองค์กรหรือผู้ปฏิบัติงานอาจตัดสินใจที่จะมีปริมาณสินค้าคงคลังมากกว่าปริมาณสินค้าคงคลังที่มากที่สุดที่ควรจะมีเนื่องจากเหตุผลด้านราคาและการจัดซื้อด้วยที่การตัดสินใจในลักษณะนี้จะเป็นการตัดสินใจบนพื้นฐานทางด้านบัญชีและต้องมีการตกลงร่วมกันภายในองค์กรปริมาณสินค้าคงคลังที่มากที่สุดที่ควรจะมีอาจเกี่ยวนเป็นสมการได้ดังนี้

$$\text{การคำนวณหา MAX (ปริมาณวัสดุสูงสุด)} = \text{ปริมาณวัสดุต่ำสุด} + \text{ปริมาณวัสดุที่เบิกจดเชย} \quad (2.6)$$

$$\text{จากตัวอย่าง } = 100 + 300 = 400$$

ปริมาณสินค้าคงคลังที่ใช้เป็นตัววัดทั้ง 3 นี้ อาจมีการคำนวณโดยพิจารณาปัจจัยที่แตกต่างกันไปบ้างในรายละเอียดซึ่งจะขึ้นอยู่กับลักษณะของธุรกิจ ชนิดและประเภทของสินค้าคงคลัง ความยืดหยุ่นในการเปลี่ยนแปลงการผลิต เนื่องไปและข้อตกลงกับผู้ขาย ฯลฯ ซึ่งปัจจัยบางอย่างอาจจะไม่มีความจำเป็นต้องใช้ในการพิจารณาและในทางกลับกันก็อาจมีปัจจัยบางอย่างที่จำเป็นต้องพิจารณาเพิ่มเติมในการพิจารณาว่าจะใช้ปัจจัยใดต้องมีการตกลงร่วมกันภายในองค์กร (เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกัน) ซึ่งสมการต่างๆ ข้างต้นสามารถใช้เป็นต้นแบบในการพิจารณาได้

ในการใช้ปริมาณสินค้าคงคลังเป็นตัววัด อาจใช้ตัววัดเพียงหนึ่งตัว (โดยส่วนใหญ่จะใช้ปริมาณสินค้าคงคลังที่เหมาะสม) หรือ 2 ตัว หรือทั้ง 3 ตัว ก็ได้ขึ้นอยู่กับคุณพินิจขององค์กรนั้นและในขณะเดียวกันในบางอุตสาหกรรมก็ไม่ความจำเป็นที่จะต้องวิเคราะห์ปริมาณสินค้าคงคลังที่จะใช้เป็นตัววัดเหล่านี้และโดยทั่วไปองค์กรมักจะแบ่งการบริหารสินค้าคงคลังออกเป็นการบริหารสินค้าคงคลังสำหรับสินค้าสำเร็จรูปและการบริหารสินค้าคงคลังสำหรับวัสดุดิบและบรรจุภัณฑ์ [27]

สรุป การจัดเก็บสินค้าคงคลังที่ถูกต้อง ไม่ใช่การเก็บสินค้าทุกรายการในคลังสินค้า (Keep But Not Everywhere) เราควรวิเคราะห์คุณลุ่มสินค้าต่างๆ ว่ามีลักษณะอย่างไรความรวดเร็วในการหมุนเวียนในคลังถูกน้อยอย่างไร และมีความจำเป็นหรือไม่ที่ต้องเก็บไว้ในจำนวนที่มาก เมื่อเทียบกับความต้องการในท้องตลาดวิธีการหั้งสามในบทความนี้เป็นวิธีการช่วยลดต้นทุนการจัดเก็บสินค้าที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กรซึ่งสามารถนำมาปฏิบัติ และปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมต่อธุรกิจต่างๆ ได้ อีกทั้งทำให้เกิดการวางแผนร่วมกันกับคู่ค้า ผู้ผลิต และลูกค้าขายส่งเพื่อทำให้ระบบซัพพลายเชนด้านทางยานพาณิชย์สามารถดำเนินการได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

2.5 การศึกษาเวลา (Time Study)

2.5.1 ความหมายของการศึกษาเวลา

1) การศึกษาเวลาคือการหาเวลาที่เป็นมาตรฐานในการทำงานใช้ในการวัดผลงานเป็นเวลาที่ทำงานได้ผลของการศึกษาเวลาคือเราได้เวลามาตรฐาน Standard Time [31] ประโยชน์ของการศึกษาเวลาได้แก่

- 2) เพื่อใช้กำหนดการและการวางแผนการทำงาน/การผลิต
- 3) ใช้มาตราฐานและช่วงประมาณนี้ใช้จ่าย
- 4) ใช้หาราคาของผลิตภัณฑ์ก่อนลงมือผลิต
- 5) ใช้มาตรฐานในการทำงานของคน-เครื่องจักร
- 6) ใช้เวลาเป็นข้อมูลในการสมดุลสายการผลิต
- 7) หาเวลามาตรฐานที่ใช้เป็นตัวฐานในการจ่ายค่าตอบแทน
- 8) หาเวลามาตรฐานสำหรับใช้ในการควบคุมค่าแรง

2.5.2 วิธีการศึกษาเวลา

การศึกษาเวลาสามารถแบ่งได้ 4 วิธีการ ใหญ่ [2, 31]

1) การศึกษาเวลาโดยตรงคือการศึกษาเวลาที่ใช้การจับเวลาพนักงานที่มีการเลือกไว้แล้วมาทำการจับเวลาโดยนาฬิกาทั้งนี้ต้องมีการคำนวณจำนวนครั้งในการจับเวลาแล้วจึงนำมาหาเวลาทำงานปกติ (Normal Time) เวลามาตรฐานต่อไป

2) การสุ่มงาน (Work Sampling) เป็นการศึกษาเวลาเพื่อให้ได้เวลามาตรฐานจากการสุ่มจับเวลาการทำงานจริงของพนักงานในสายการผลิตต้องใช้เวลาในการศึกษาเวลาเป็นเวลานานหลายสัปดาห์

3) การศึกษาเวลาจากข้อมูลเวลามาตรฐานและสูตร (Standard Data and Formulas) เป็นการศึกษาเวลาที่ใช้ข้อมูลเวลาที่จัดทำเป็นมาตรฐานของโรงงานนั้นรวมทั้งการคำนวณเวลาจากสูตรสำเร็จชั้นสูตรมาตรฐานในการคำนวณเวลางานกลึงสูตรที่โรงงานคิดขึ้นเองเป็นต้น

4) การศึกษาเวลาโดยระบบหารเวลา ก่อนล่วงหน้าหรือการสังเคราะห์เวลา (Predetermined-Time System or Synthesis Time) เป็นการศึกษาเวลาเพื่อให้ได้เวลามาตรฐานจากการหารเวลาล่วงหน้าก่อนที่งานจะเกิดจริงหรือการสังเคราะห์เวลาโดยใช้ระบบการหารเวลาชนิดต่างๆ เช่นระบบ MTM ระบบ Work Factor

2.5.3 การศึกษาเวลาโดยตรง

1) การศึกษาเวลาโดยตรงคือการศึกษาเพื่อหาเวลามาตรฐานที่ต้องการจากโดยการจับเวลาจากพนักงานที่ผ่านการคัดเลือกและฝึกเป็นอย่างดีต้องเป็นพนักงานที่ทำงานนั้นๆ จริง โดยใช้สถานที่ปกติสถานการณ์ที่ปกติ [31] ขั้นตอนการศึกษาเวลาโดยตรงมีขั้นตอนดังนี้คือ

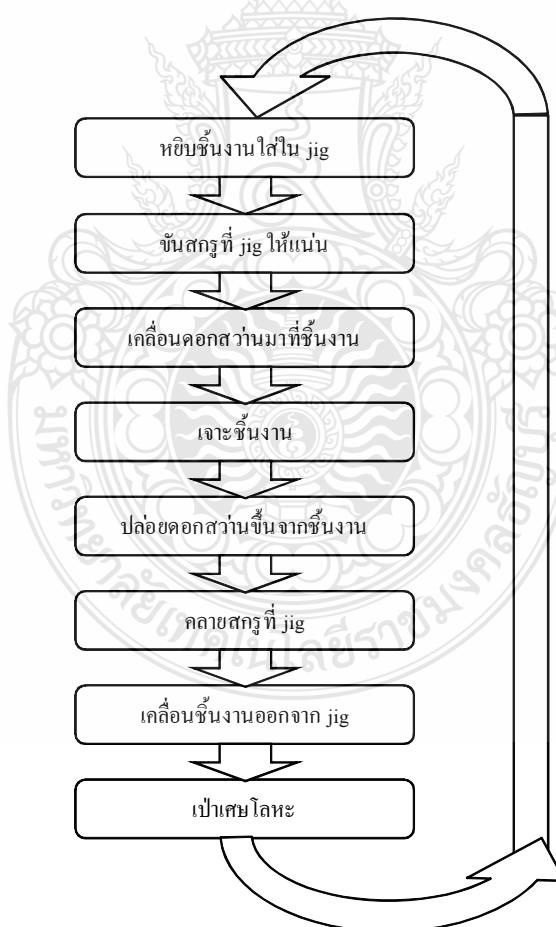
- 2) หาข้อมูลเบื้องต้นของการทำงานที่จะศึกษาเวลา
- 3) แบ่งงานเป็นงานย่อยและบันทึก
- 4) สังเกตและจับเวลาการทำงานของพนักงาน
- 5) หาจำนวนครั้งในการจับเวลา
- 6) หาอัตราสมรรถนะการทำงาน (Performance Rating)
- 7) หาเวลาการทำงานปกติ (Normal Time)
- 8) หาเวลาเพื่อการทำงาน (Allowances)
- 9) หาเวลามาตรฐานสำหรับการทำงานนั้น

2.5.4 ข้อมูลเบื้องต้นของการทำงานที่จะศึกษาเวลา

- 1) ข้อมูลของสถานที่ทำงานเครื่องมืออุปกรณ์
- 2) ข้อมูลพนักงานที่ต้องเลือกมาศึกษาเวลาพนักงานที่คัดเลือกต้องมีความสามารถในการทำงานนั้นได้อย่างดีทำงานสม่ำเสมอ (คงที่) ทำงานไม่เร็วหรือช้าเกินไป
- 3) ข้อมูลของขั้นตอนการทำงานได้แก่ขั้นตอนการปฏิบัติงาน (อาจมาจาก Process Chart)

2.5.5 การแบ่งงานเป็นงานย่อย Dividing Operation into Element [2, 31]

งานย่อย Element คืองานที่เป็นส่วนประกอบของการทำงานหนึ่งๆ ในรอบการทำงานหนึ่งๆ (วัฏจักรการทำงาน Work Cycle) จะประกอบด้วยงานย่อยหลายๆ งานวัฏจักรการทำงาน Work Cycle คือการทำงานวนซ้ำกันเมื่อทำงานตัวต่อแท่แรกและเมื่อสิ้นสุดการทำงานนั้นจะเริ่มทำงานใหม่ที่จุดเริ่มต้นเดิมซ้ำๆ กันเป็นรอบๆ โดยมีจุดเริ่มต้นของการทำงานมาบรรจบกับจุดสิ้นสุดเป็นวงรอบเสมอการทำงานครบ 1 รอบ มักจะได้ผลงานอย่างน้อย 1 งาน ดังภาพที่ 2.26

ภาพที่ 2.26 วัฏจักรการทำงาน [31]

การแบ่งงานย่อยสามารถดำเนินการได้ดังต่อไปนี้

- 1) แบ่งงานย่อยที่มีการทำงานที่แยกกันอย่างชัดเจนออกจากกัน
- 2) แบ่งงานย่อยที่ทำโดยคนหรือคนและเครื่องจักรหรือทำโดยเครื่องจักรรวมทั้งการขนย้ายออกจากกันอย่างชัดเจน
- 3) แบ่งงานย่อยที่ระยะเวลาคงที่ออกจากงานบ่อยที่ระยะเวลาผันแปรไปตามตัวแปรต่างๆ ที่ทำให้เวลาการทำงานย่อนั้นไม่คงที่อาทิ ความเยา นำหนัก ขนาดของชิ้นงาน
- 4) แบ่งงานย่อยออกเป็นงานย่อยที่สามารถจับเวลาได้ทันคือไม่น้อยเกินไปและควรอยู่ระหว่างช่วง 0.07 ถึง 0.2 นาที
- 5) ถ้างานย่อนั้นมีระยะเวลาสั้นมากเกินไปให้รวมงานย่อยเหล่านั้นเข้าด้วยกัน

2.5.6 การจับเวลา

การจับเวลาในการศึกษาเวลาаницยมใช้นาพิกาจับเวลาโดยใช้มาตราเวลาที่แตกต่างจากเวลาปกติกล่าวคือมาตราเวลาที่ใช้ในการศึกษาเวลาได้แก่มาตราเวลา 1/100 นาที หรือมีความละเอียดเท่ากับ 0.01 นาที นั่นเอง [5] การจับเวลาเพื่อศึกษาเวลาการทำงานสามารถแบ่งได้เป็น 3 แบบใหญ่ คือ

1) การจับเวลาแบบต่อเนื่อง (Continuous Timing)

เป็นการจับเวลาโดยที่ไม่มีการหยุดนาพิกาเพื่อบันทึกค่าเวลาแต่จะปล่อยให้นาพิกาเดินจับเวลาไปเรื่อยโดยผู้บันทึกเวลาจะสังเกตเวลา ณ จุดสิ้นสุดงานย่อนั้นตรงกับเวลาในนาพิกาค่าได้กับบันทึกค่านั้นลงไปดังนี้ การบันทึกเวลาของงานย่อยต่างๆ จะเป็นการบันทึกเวลาที่ต่อเนื่องกันซึ่งเรียกว่าเวลา R จากนั้นถ้าต้องการเวลาที่แท้จริงของแต่ละงานย่อยจำเป็นต้องมีการคำนวณโดยนำค่าเวลา R ของงานย่อนั้นลบด้วยค่าเวลา R ของงานย่อยก่อนหน้ามา 1 งาน rajah ได้วาลุของงานย่อนั้นเรียกว่าเวลา T ตัวอย่างเช่น

Element ที่	เวลา R	เวลา T
1	0.08	0.08
2	0.18	0.18-0.08=0.10
3	0.35	0.35-0.18=0.17
4	0.85	0.85-0.35=0.50

หมายเหตุ: $R = \text{เวลาที่บันทึกต่อเนื่องกัน}$

$T = \text{เวลาของงานย่อย (ตัวอย่าง } R_2 - R_1 = T_1)$

2) การจับเวลาแบบจับซ้ำ (Repetitive Timing)

เป็นการจับเวลาที่ต้องหยุดเวลาเพื่ออ่านค่าและตั้งกลับไปที่ค่าศูนย์ใหม่เพื่อจับเวลางานย่อยๆ ไปดังนี้เวลาที่เราจับได้จะเป็นเวลาของงานย่อยนั้นเลยหรือก็คือเวลา T นั่นเองข้อเสียของวิธีการแบบนี้คือผู้บันทึกจับเวลาต้องมีความชำนาญในการจับบันทึกค่าและตั้งค่าศูนย์ซึ่งใช้เวลาที่ค่อนข้างรวดเร็วมาก

3) การจับเวลาแบบสะสม (Accumulative Timing)

เป็นการจับเวลาโดยการใช้นาฬิกาสองเรือนที่ต่อปุ่มพ่วงกันเพื่อเวลาภาคให้นาฬิกาตัวหนึ่งเดินจับเวลานาฬิกาอีกตัวจะหยุดเมื่อนานาฬิกาตัวแรกถูกกดให้หยุดจับเวลานาฬิกาตัวที่สองเพิ่มของมันจะหมุนกับมาตั้งที่ศูนย์แล้วเดินจับเวลาทันทีทำให้เกิดลักษณะการจับเวลาสลับกันระหว่างนาฬิกาสองเรือนข้อดีคือผู้ศึกษาเวลาสามารถอ่านค่าเวลาทำงานของงานย่อยนั้นได้โดยและไม่ต้องพะวงว่าจะจับเวลางานย่อยต่อไปไม่ทันในการจับเวลาการทำงาน

การหาจำนวนครั้งในการจับเวลาโดยการใช้พิสัย (Range) เป็นการประมาณค่าจำนวนครั้งในการจับเวลาโดยใช้ค่าสูงสุดและต่ำสุด (พิสัย Range) มาหารวิธีการคือจับเวลาเบื้องต้น 5 ครั้ง สำหรับงานที่มากกว่า 2 นาที และ 10 ครั้ง สำหรับงานที่น้อยกว่า 2 นาที [2] จากนั้นหาค่าพิสัยของเวลาที่จับได้โดยพิสัย = ค่าสูงสุด - ค่าต่ำสุด จึงหาค่าเฉลี่ย $\bar{x}$ ของเวลาที่จับได้หากค่าของพิสัยหารค่าเฉลี่ยนำค่าพิสัยหารค่าเฉลี่ยนำค่าไปเปิดตารางดังแสดงในตารางที่ 2.7 เพื่อหาจำนวนครั้งในการจับเวลา

ตารางที่ 2.7 ค่าพิสัยที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่าผิดพลาด $\pm 5\%$ [2]

$\frac{R}{x}$	ข้อมูลจากกลุ่ม		$\frac{R}{x}$	ข้อมูลจากกลุ่ม		$\frac{R}{x}$	ข้อมูลจากกลุ่ม	
	5	10		5	10		5	10
0.1	3	2	0.42	52	30	0.74	162	93
0.12	4	2	0.44	57	33	0.76	171	98
0.14	6	3	0.46	63	36	0.78	180	103
0.16	8	4	0.48	68	39	0.8	190	108
0.18	0.1	6	0.5	74	42	0.82	199	113
0.2	12	7	0.52	80	46	0.84	209	119
0.22	14	8	0.54	86	49	0.86	218	125
0.24	17	10	0.56	93	53	0.88	229	131
0.26	20	11	0.58	100	57	0.9	239	138
0.28	23	13	0.6	107	61	0.92	250	143
0.3	27	15	0.62	114	65	0.94	261	149
0.32	30	17	0.64	121	69	0.96	273	156
0.34	34	20	0.66	129	74	0.98	284	162
0.36	38	22	0.68	137	78	1	296	169
0.38	43	24	0.7	145	83			
0.4	47	27	0.72	153	88			

การหาอัตราสมรรถนะการทำงาน (Performance Rating) การเปรียบเทียบอัตราการทำงานของคนงานกับอัตราการทำงานที่เป็นมาตรฐานและการกำหนดเวลาเพื่อเป็นเรื่องที่ค่อนข้างจะยุ่งยาก และยังมีผลกระทบต่อ ค่าแรง ผลผลิต และกำไรของบริษัทด้วยเราจึงต้องระมัดระวังในเรื่องนี้ให้มาก สเกลการประเมินค่า (Scale of Rating) เพื่อให้สะดวกในการประเมินค่าจึงได้มี Scale ไว้ใช้ในการเปรียบเทียบตัวเลขประเมินที่ได้นั้นจะนำไปคุณกับเวลาที่เราจับได้ และจะได้ค่าอุกมาปืนเวลาพื้นฐาน (Basic Time) การประเมินค่าสามารถใช้มาตรฐานการประเมินประสิทธิภาพ Westinghouse (4 Factors Systems) เป็นมาตรฐานการประเมินประสิทธิภาพโดยสามารถพิจารณาได้ถึง 4 องค์ประกอบที่ส่งผลโดยตรงต่อสมรรถนะการทำงานของพนักงานระบบที่นำมาใช้จะมีค่าปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการทำงาน 4 ประการ ประกอบด้วย

- 1) ทักษะ (Skill) คือความสามารถในการทำงานตามวิธีที่กำหนดให้
- 2) ความพยายาม (Effort) คือความพยายามความตั้งใจที่จะทำงาน
- 3) ความสม่ำเสมอ (Consistency) คือความสม่ำเสมอในการทำงานแต่ละรอบ
- 4) สภาพแวดล้อมในการทำงาน (Conditions) คือสิ่งที่อยู่รอบๆ บริเวณทำงานที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของพนักงาน เช่น ความร้อน แสงสว่าง ความชื้น เสียง เป็นต้น

ค่าคะแนนของปัจจัยทั้ง 4 จะถูกกำหนดเอาไว้แล้วในหน่วยนับที่กิโลกรัมทำงาน ก็จะประเมินค่าคะแนนของปัจจัยเหล่านี้ด้วยค่าคะแนนที่กำหนด ดังแสดงในตารางที่ 2.8

ตารางที่ 2.8 ค่าการให้คะแนนแบบ Westinghouse [2]

ความชำนาญ (Skill)			ความพยายาม (Effort)		
0.15	A1	Super skill	0.13	A1	Super skill
0.13	A2		0.12	A2	
0.11	B1	Excellent	0.1	B1	Excellent
0.08	B2		0.18	B2	
0.06	C1	Good	0.15	C1	Good
0.03	C2		0.12	C2	
0	D	Average	0	D	Average
-0.05	E1	Fair	-0.04	E1	Fair
-0.1	E2		-0.08	E2	
-0.16	F1	Poor	-0.12	F1	Poor
-0.22	F2		-0.17	F2	
สภาพแวดล้อม (Conditions)			ความสม่ำเสมอ (Consistency)		
0.06	A	Ideal	0.06	A	Ideal
0.04	B	Excellent	0.04	B	Excellent
0.02	C	Good	0.02	C	Good
0	D	Average	0	D	Average
-0.03	E	Fair	-0.03	E	Fair
-0.07	F	Poor	-0.07	F	Poor

2.6 สมดุลการผลิต (Line Balancing)

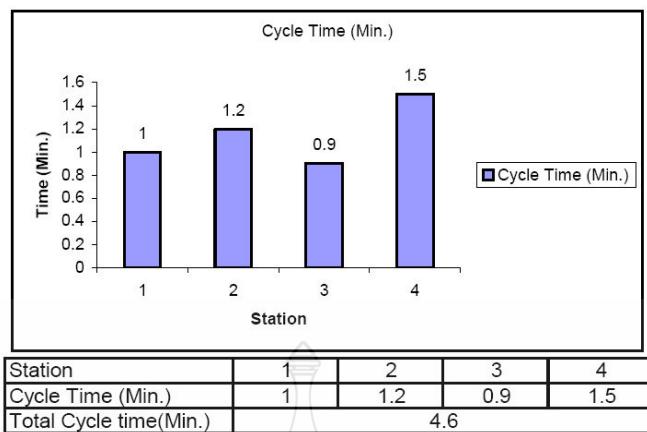
สมดุลการผลิต เป็นการกำหนดงานต่างๆ ในสายการผลิตให้ทำภาระงานในสถานีการผลิตต่างๆ มีความสมดุล การจัดสมดุลการผลิตอาจจะพยายามทำให้มีจำนวนสถานีการผลิตน้อยที่สุด ภายใต้รับการผลิตที่กำหนดให้หรืออาจจะพยายามทำให้รับเวลาการผลิตน้อยที่สุด (อัตราการผลิตสูงสุด) เมื่อกำหนดสถานีการผลิตมาให้ [4, 32]

ในอุตสาหกรรมการผลิตมักจะประสบปัญหาการผลิตที่ไม่สมดุลอยู่เสมอซึ่งมีผลมาจากการต้องการของลูกค้าที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละเดือนซึ่งโรงงานหรือสายการประกอบจะต้องมีความสามารถในการยืดหยุ่นต่อความต้องการนั้นๆ ได้มักมีความเข้าใจผลิตอยู่เสมอว่าการจัดสมดุลสายการผลิตนั้นทำครั้งเดียวก็พอให้มีผลิตภาพสูงๆ เข้าไว้ทำให้เกิด Over Production ขึ้นบางจุดประกอบเกิดการรอคอยงานบางจุดทำงานไม่มีเวลาพักนี่คือสิ่งบ่งชี้แรกของความไม่สมดุลจะเกิดอะไรขึ้นกับโรงงานที่สมดุลการผลิตดีแต่ไม่คำนึงถึงความต้องการของลูกค้าในแต่ละวันผลที่ตามมาคือ [32]

- 1) หาก Cycle Time เร็วกว่า Takt Time 多大 ก็จะเกิดการว่างงาน
- 2) หาก Cycle Time สูงกว่า Takt Time ก็จะทำให้ส่งสินค้าไม่ทันต้องทำ โดยเพิ่มกระบวนการผลิตนั้นไม่สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้านี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมจึงต้องสร้างความยืดหยุ่นให้ Cell การผลิตอยู่เสมอ (ทำ Line Balancing ทุกรอบ) ระดับของความยืดหยุ่นนั้นขึ้นอยู่กับว่า บริษัทของคุณปรับเปลี่ยนได้ในระดับรายเดือนรายวันหรือรายชั่วโมงและนี่คือเหตุผลสำคัญอันหนึ่งที่ระบบการผลิตแบบลีนจึงมุ่งเน้นเครื่องจักรขนาดเล็กและสามารถโยกย้ายได้่ายอุปสรรคสำคัญอันจะนำไปสู่ความยืดหยุ่นนี่คือการปรับเปลี่ยนเครื่องจักรอย่างรวดเร็ว (Quick Changeover) ส่งผลให้ Batch Size ลดลงด้วย [32]

2.6.1 รอบการทำงาน (Work Cycle Time)

ในส่วนนี้มักจะมีความสับสนกันอยู่ไม่น้อยว่าตรงไหนเป็น Cycle Time จะวัดตรงไหนเวลารวมทั้งหมดหรือเฉพาะการทำงานที่มี Value Added กันแน่ Work Cycle Time คือการทำงานที่วนซ้ำกันเมื่อทำงานตั้งแต่แรกและเมื่อสิ้นสุดการทำงานนั้นจะเริ่มทำงานใหม่ที่จุดเริ่มต้นเดิมซ้ำๆ กันเป็นรอบๆ โดยมีจุดเริ่มต้นของการทำงานมาบรรจบกับจุดสิ้นสุดเป็นวงรอบเสมอการทำงานครบ 1 รอบนักจะได้ผลงานอย่างน้อย 1 งาน อธิบายง่ายๆ ดังนี้จากนิยามข้างต้นหมายความว่าในแต่ละสถานีงานก็จะมี Cycle Time ของตัวเองดังภาพตามว่าสายการผลิตนี้มี Cycle Time เท่าไหร่คิดตอบคือ 1.5 นาที ซึ่งเราจะใช้ตัวนี้ไปทำการเทียบเคียงกับ Takt Time [32] ดังแสดงในภาพที่ 2.27

ภาพที่ 2.27 ตัวอย่าง Balance Chart [32]

2.6.2 គោលទេសការផលិត (Bottle Neck)

จากภาพที่ 2.27 หากสถานีทำงานได้มี Cycle Time มากสุดจุดนั้นจะเป็นจุดและความและเป็นตัวกำหนดกำลังการผลิตของสายการผลิตนี้เราจะใช้จุดนี้คุณเดียวกันในการคำนวณทำไม่ถึงใช้สถานีที่ 4 เพียงสถานีเดียวคำนวณก็ เพราะว่าเป็นสถานีทำงานที่ใช้เวลานานสุดแม้สถานีก่อนหน้าหรือตามหลังสถานานี้ก็ตามจะต้องรอให้สถานีนี้เสร็จเสียก่อนดังนั้นจำนวนชิ้นงานจึงขึ้นอยู่กับจุดนี้

2.6.3 รอบเวลาร่วม (Total Cycle Time)

Total Cycle Time คือเวลารวมทั้งหมดของรอบเวลาแต่ละสถานีหมายความว่าขึ้นงานขึ้นนี้จะใช้เวลาในการทำทั้งหมด 4.6 นาที และจะนำเวลาอีก 4 นาทีสำหรับการตัดต่อและจัดเรียงชิ้นงานต่อไป

หมายความว่าทุกๆ 1.5 นาที จะมีงานออกจากรายการผลิตนี้จากภาพที่ 2.20 นั้น เป็นรายการประกอบที่ต่อเนื่องกันจึงใช้การคำนวณแบบนี้หากรายการผลิตแยกอิสระกันก็คิดแบบแยกกัน

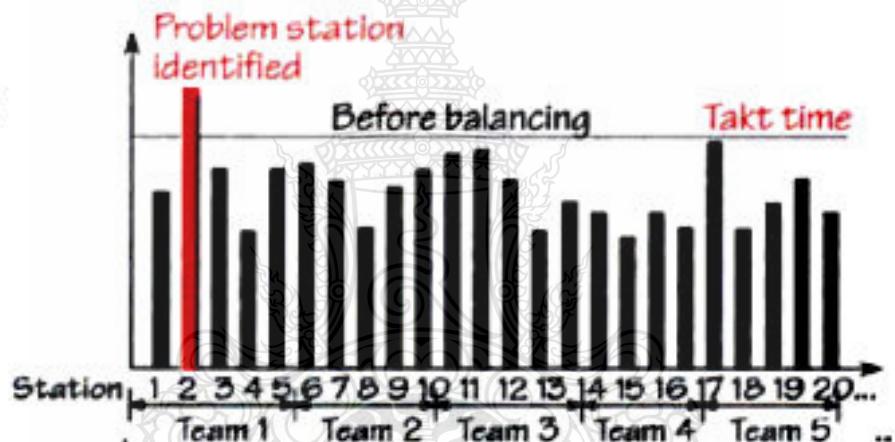
2.6.4 จังหวะความต้องการของลูกค้า (Takt Time)

จังหวะความต้องการของลูกค้า้นนี้เป็นสิ่งสำคัญ เพราะเป็นตัวกำหนดค่าลูกค้าต้องการสินค้าที่กี่นาทีต่อชั่วโมงหมายนี้ก็เพื่อกำจัดสินค้าคลังออกจากคลังสินค้าหมายถึงทำเสร็จพร้อมส่งทันทีโดยมีสต็อร์ดังนี้ [14, 26]

$$\text{Takt time} = \text{Available Time} / \text{Customer Demand} \quad (2.7)$$

ตัวอย่างลูกค้าต้องการสินค้า 10,000 ชิ้น/เดือน โดยเรามีเวลาทำการผลิต 8 ชั่วโมงต่อวันเวลาเบรคเช้าและเย็นรวมแล้ว 30 นาทีดังนี้

$Takt Time = [(8 \text{ ชม.x } 60 \text{ นาที}) - 30 \text{ นาที}] \times 22 \text{ วัน} / 10,000 \text{ ชิ้น}$ ต่อเดือนเท่ากับ 1 นาทีต่อชิ้นนี้คือจังหวะที่ลูกค้าต้องการโดยทั่วไปจะถือว่าสิ่งนี้คือเป้าหมายดังนั้นจะต้องทำให้ Cycle Time เท่ากับ $0.9 \times Takt Time = 0.9 \text{ นาที}$ (ใช้ $0.9 \times Takt Time$ ก็ เพราะว่าต้องทำให้จังหวะการผลิตของ (Cycle Time) น้อยกว่าของลูกค้า 10%) เพื่อที่จะผลิตให้ทันและเพื่อการ Breakdown ต่างๆ โดย Michel Baudin กำหนดไว้จะต้องบวกลง 5% แต่ในกรณีความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของเครื่องจักรจะต้องอยู่ในเกณฑ์ที่ดีจึงจะเหมาะสมในการใช้ตัวเลขนี้โดยทั่วไป 10% ถือว่าเหมาะสมหากเครื่องจักรมีความน่าเชื่อถือต่ำควรรีบทำ TPM [13] ส่วนตัวอย่าง Balance Chart ดังภาพที่ 2.28

ภาพที่ 2.28 ตัวอย่าง Balance Chart ก่อนปรับปรุง [32]

จากภาพที่ 2.28 เป็นการแสดงให้เห็นว่าสถานีที่สองมี Cycle Time สูงที่สุดคือ 1.2 นาทีแสดงให้เห็นว่าสินค้าจะส่งไม่ทันโดยกำลังการผลิตเท่ากับ 450 นาที หารด้วย 1.2 นาที ดังนั้นกำลังการผลิตจะเท่ากับ 375 ชิ้น/วัน แต่ความต้องการของลูกค้าเท่ากับ 450 ชิ้น ($450/1$) ในการคำนวณให้คำนวณจากสถานีงานที่ใช้ Cycle Time มากรสุดและมีหลายโรงงานใช้วิธีนี้คำนวณเป้าหมายการผลิตต่อวันแล้วจะพบว่าไม่เคยทำได้เข้าเป้าหมายเลยหรืออาจทำได้ตามเป้า เพราะพนักงานเร่งงานสิ่งที่ตามมาคือขวัญและกำลังใจตกต่ำและมองไม่เห็นโอกาสปรับปรุงใดๆ การวัดและวิเคราะห์งาน (Measurement and Job Analysis) การหาเวลามาตรฐานอย่างง่ายในส่วนนี้จะเป็นการหาเวลามาตรฐาน และค่าเพื่อของการทำงานในแต่ละสถานีงานกล่าวคือเมื่อเข้าไปจับเวลาการทำงานจะพบว่างานจะ

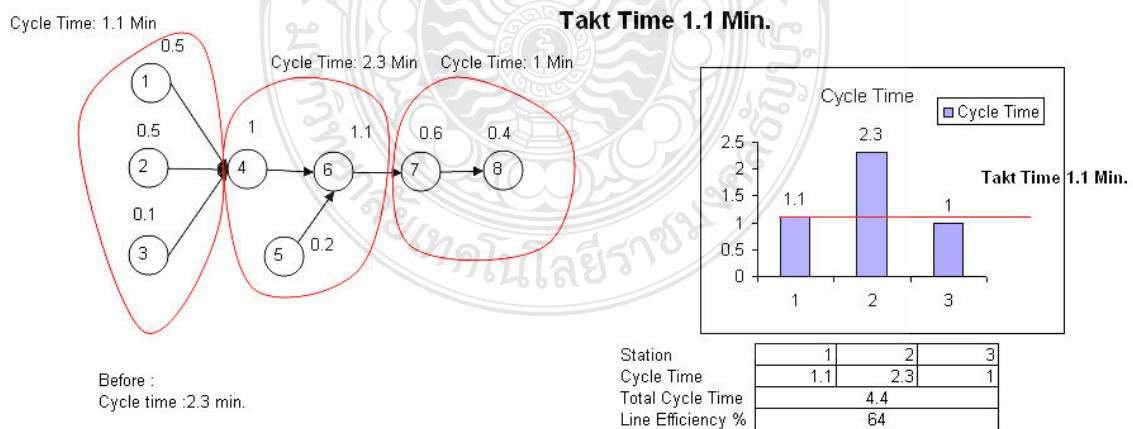
ทำเร็วมาก (ซึ่งถ้าทำเร็วทั้งวันคงทำไม่ได้) บางคนทำช้ามากหลักการก็คือจะต้องหาเวลาที่แท้จริง (เวลาที่คุณปกติสามารถทำได้โดยไม่เร็วหรือช้าเกินไป เพราะต้องทำทั้งวัน) วิธีที่ง่ายที่สุดคือแจ้งให้พนักงานทำงานตามปกติหรือหานคนที่ทำความเร็วปกติมาเป็นตัวแทนจากนั้นให้หาค่าเฉลี่ยจากการจับเวลา 10 ครั้งถือว่าเพียงพอหน้างานแบบฟอร์มโดยทั่วไปจะมีลักษณะดังภาพที่ 2.28 โดยในการจับเวลาให้จับเวลาจริงที่หน้างานโดยจะต้องแจ้งกับพนักงานว่าให้ทำตามปกติสังเกตดูว่าไม่เร็วหรือช้าเกินไปซึ่งจะทำให้ผู้สังเกตไม่ต้องให้ Rating ขณะสังเกต (Rating คือการให้ตัวถ่วงนำหนักจากการสังเกตเพื่อให้ได้เวลาที่แท้จริงเมื่อพนักงานลงใจทำช้าหรือเร็วเกินไปบนจะจับเวลา) [32]

2.6.5 ประสิทธิภาพสายการผลิต

การคำนวณประสิทธิภาพสายการผลิตนี้มีจุดประสงค์เพื่อตรวจสอบดูว่าเวลาการอุดอยู่ในระบบเมื่อเทียบกับจุดคอขวด (Bottle Neck) มีมากน้อยกี่เปอร์เซ็นต์โดยมีสูตรดังนี้ [4, 32]

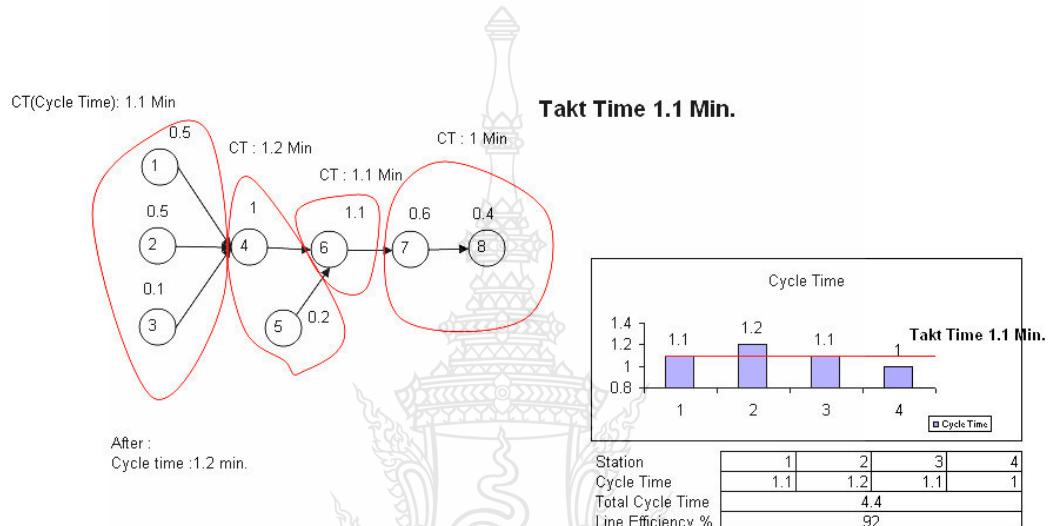
$$\text{Line Efficiency} = 100 \times [\text{งานที่ได้จริง}/\text{เวลาหมายการผลิต}] \quad (2.8)$$

การวิเคราะห์งาน (Analysis Job) วิเคราะห์สถานะปัจจุบัน ในขั้นตอนนี้ให้นำงานย่ออยู่ที่จับเวลามาทำการหาลำดับก่อนหลังงาน ไหนต้องร่องงาน ไหนไม่ต้องร่องงาน ไหนทำได้ก่อนเป็นต้นจากนั้นให้วงดูว่าสถานีงานที่เราจัดไว้เป็นย่างไรและเทียบกับ Takt Time จากภาพจะพบว่า Cycle Time: 2.3 นาทีในขณะที่ Takt Time: 1.1 นาที ดังภาพที่ 2.29 [4, 32]

ภาพที่ 2.29 ผังก่อนการปรับปรุง [32]

จัดการงานใหม่ โดยแบ่งงานไปให้สถานีที่หนึ่งโดยทุกๆ กิจกรรมจะต้องลดความสูญเปล่าลง (7 Wastes) โดยเฉพาะ (Motion) ออกไปด้วยโดย 5S จะมีบทบาทสำคัญทันที เพราะจะลดเวลาในการค้นหาชิ้นส่วนและเครื่องมือลง หลักการคือปล่อยงานในสถานีแรกๆ ให้มากที่สุดแต่ต้องไม่เกิน 1 นาทีหลังจากที่เห็นสถานะปัจจุบันแล้วให้เทียบคุณว่ามีงานใดบ้างที่พ่อจะรวมให้อยู่ในแต่ละสถานีได้ บ้าง พนบว่า สถานีที่ 1 ทำงานที่ 1, 2 และ 3 สถานีที่ 2 ทำงานที่ 4 และ 5 สถานีที่ 3 ทำงานที่ 6 สถานีที่ 4 ทำงานที่ 7 และ 8 ดังแสดงไว้ในภาพที่ 2.30

ภาพที่ 2.30 ผังหลังปรับปรุงครั้งที่ 1 [32]

บางครั้งการทำสมดุลการผลิตอาจต้องเพิ่มพนักงาน ลดพนักงาน หรือ พนักงานเท่าเดิม ก็ได้ ไม่จำเป็นต้องลดลงเสมอไป แต่ประสิทธิภาพโดยทั่วไป จะสูงขึ้นประมาณ 10-20%

$$\text{สมดุลการผลิต} = \frac{\text{รอบเวลาร่วม}}{\text{จำนวนคน} \times \text{ชุดคงคลัง}} \times 100 \quad (2.9)$$

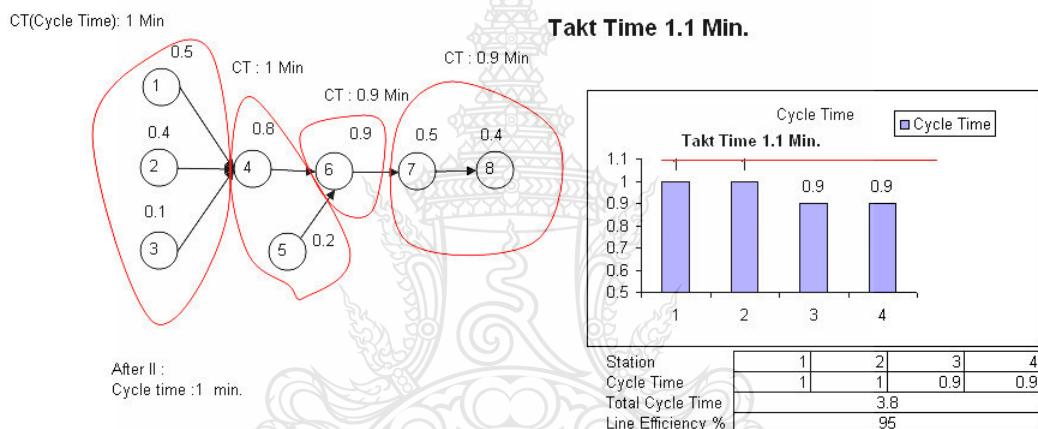
$$\text{จากตัวอย่าง สมดุลการผลิต} = \frac{4.4}{4 \times 1.2} \times 100 = 91.67\%$$

$$\text{จากตัวอย่าง สมดุลการผลิต} = \frac{\text{จำนวนพนักงาน} \times \text{ชุดคงคลังหรือแทคไท์}}{3.6} \quad (2.10)$$

$$\text{จากตัวอย่าง สมดุลการผลิต} = \frac{4 \times 1.2 \times 60}{3.6} = 80.00 \text{ ช.ม./พันหน่วย} \quad (2.11)$$

หมายเหตุ : ใช้ 1,000 หารเพื่อให้หน่วยในการนับเพิ่มมากขึ้นและเพื่อความแม่นยำของตัวเลขที่มีจำนวนน้อยและมีจุดทศนิยมหลายตำแหน่งดังนั้นจึงใช้หน่วย Hours/K หรือ Hrs/K หรือชั่วโมงต่อพันหน่วย

ปรับปรุงแต่ละงานย่อย หลังการปรับปรุงครั้งที่ 1 พนักงานไม่บรรลุเป้าหมายโดยเป้าหมายที่ตั้งไว้คือ 10% ของ Takt Time คือ 1 นาที การปรับปรุงครั้งที่ 2 แสดงแสดงดังภาพที่ 2.31

ภาพที่ 2.31 ผังหลังปรับปรุงครั้งที่ 2 [32]

ดังนั้นจึงต้องวิเคราะห์ความสูญเปล่าในการเคลื่อนไหวลงยกตัวอย่างเช่นการนำชิ้นส่วนที่ต้องการไว้ใกล้มือใช้ส่วนที่ห้อยให้อยู่ในระดับของจุดที่จะขันเป็นต้นก็จะสามารถลดเวลาลงได้ในจุดนี้ท่านอาจจะต้องให้วิศวกรอุตสาหการวิเคราะห์งานในระดับ Micro Motion จากภาพที่ 2.25 จะเห็นได้ว่าได้ทำการลดเวลาในทุกๆ สถานีงานอย่างใจ痛ทางที่เป็นคุณภาพเท่านั้นให้วิเคราะห์ลดความสูญเปล่าตลอดสายการประกอบ [32]

2.7 การลดความสูญเสียด้วยหลักการ ECRS

ในกระบวนการผลิตมักจะพบว่ามีความสูญเสียต่างๆ แฟงอยู่ไม่นานก็น้อย ซึ่งเป็นเหตุให้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกระบวนการต่ำกว่าที่ควรจะเป็น เช่น ใช้เวลานานในการผลิต สินค้าคุณภาพต่ำ ต้นทุนสูง ดังนั้นจึงมีแนวคิดเพื่อพยายามลดความสูญเสียเหล่านี้เกิดขึ้นมากmany แนวคิดหนึ่งที่คิดค้นโดย Mr.Shigeo Shingo และ Mr.Taiichi Ohno คือ ระบบการผลิตแบบโตโยต้า (Toyota Production System) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขัดความสูญเสีย 7 ประการ [5-6, 14, 22] หลักการ ECRS เป็นหลักการที่ประกอบด้วยการกำจัด (Eliminate) การรวมกัน (Combine) การจัดใหม่ (Rearrange) และการทำให้ง่าย (Simplify) ซึ่งเป็นหลักการง่ายๆ ที่สามารถใช้ในการเริ่มต้นลดความสูญเสีย MUDA ลงได้เป็นอย่างดีในองค์กรธุรกิจทั่วไปจะสามารถแบ่งรูปแบบของกระบวนการหน่วยงานออกได้เป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ คือ ส่วนของงานโรงงานและส่วนของงานสนับสนุนทั้ง 2 ส่วนนี้สามารถก่อให้เกิดความสูญเสียได้ซึ่งอธิบายเป็นดังอย่างได้ดังนี้

ส่วนแรกคือส่วนของงานโรงงานคือส่วนที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการผลิตสินค้าของบริษัท การลดความสูญเสียในการผลิตเป็นสิ่งจำเป็นและการให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะความสูญเสียที่เกิดขึ้นจะหมายถึงต้นทุนของสินค้าที่เพิ่มสูงขึ้นหากสามารถลดความสูญเสียลงได้ก็จะส่งผลให้ประหยัดต้นทุนการผลิตลงด้วยผลที่ตามมาก็คือมีความสามารถในการแบ่งขั้นกับคู่แข่งสูงขึ้นโดยแนวทางการลดMUDAลงสามารถทำได้โดยใช้หลักการ ECRS ดังนี้ [14]

2.7.1 การกำจัด (Eliminate) หมายถึงการพิจารณาการทำงานปัจจุบันและทำการกำจัดความสูญเสียทั้ง 7 ที่พบในการผลิตออกไปคือการผลิตมากเกินไป การรอคอย การเคลื่อนที่/เคลื่อนย้ายที่ไม่จำเป็นการทำงานที่ไม่เกิดประโยชน์ การเก็บสินค้าที่มากเกินไป การเคลื่อนย้ายที่ไม่จำเป็นและของเสีย

2.7.2 การรวมกัน (Combine) สามารถลดการทำงานที่ไม่จำเป็นลงได้โดยการพิจารณาว่าสามารถรวมขั้นตอนการทำงานให้คล่องได้หรือไม่ เช่น จากเดิมเคยทำ 5 ขั้นตอนก็รวมบางขั้นตอนเข้าด้วยกันทำให้ขั้นตอนที่ต้องทำลดลงจากเดิมการผลิตก็จะสามารถทำได้เร็วขึ้นและลดการเคลื่อนที่ระหว่างขั้นตอนลงอีกด้วย เพราะถ้ามีการรวมขั้นตอนกันการเคลื่อนที่ระหว่างขั้นตอนก็ลดลง

2.7.3 การจัดใหม่ (Re-Arrange) คือการจัดขั้นตอนการผลิตใหม่เพื่อให้ลดการเคลื่อนที่ที่ไม่จำเป็น หรือ การรอคอยเช่นในกระบวนการผลิต หากทำการสลับขั้นตอนที่ 2 กับ 3 โดยทำขั้นตอนที่ 3 ก่อน 2 จะทำให้ระยะเวลาการเคลื่อนที่ลดลงเป็นต้น

2.7.4 การทำให้ง่าย (Simplify) หมายถึง การปรับปรุงการทำงานให้ง่ายและสะดวกขึ้น โดยอาจจะออกแบบจี้ก (Jig) หรือ Fixture เข้าช่วยในการทำงานเพื่อให้การทำงานสะดวกและแม่นยำมากขึ้น ซึ่งสามารถลดของเสียลงได้จึงเป็นการลดการเคลื่อนที่ที่ไม่จำเป็นและลดการทำงานที่ไม่จำเป็นสำหรับส่วนของงานสนับสนุน

การกำจัดความสูญเสีย (7 Waste) เป็นกุญแจดอกหนึ่งในระบบ Lean Manufacturing เป็นระบบกำจัดความสูญเสียและปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่องในกระบวนการผลิต เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับกิจกรรมหรืองานที่ดำเนินการ ข้อเสียจากการมี 7 Waste คือ ใช้เวลาการผลิตนาน สินค้ามีคุณภาพต่ำ และต้นทุนสูง ทั้งนี้กระบวนการผลิต มักจะพบว่ามีความสูญเสียต่างๆ แฝงอยู่ไม่มากก็น้อย ซึ่งเป็นเหตุให้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกระบวนการต่ำกว่าที่ควรเป็น ดังนั้น จึงมีแนวคิดเพื่อพยายามลดความสูญเสียเหล่านี้เกิดขึ้นมากมายซึ่งหากองค์กรไม่ให้ความสนใจสังเกตและพยายามปรับปรุงแก้ไขวิธีการทำงานนั้นๆ ให้ดีขึ้นความสูญเสียก็ยังเพิ่มขึ้นเป็น倍ตามตัวทำให้หน่วยงานหรือองค์ต้องสูญเสียลูกค้าและกำไรที่ควรได้ไป การลดความสูญเสียถือเป็นหน้าที่ของพนักงานและผู้บริหารทุกคน ดังนั้นทุกคนต้องมีความรู้ มีจิตสำนึกการสังเกตหาสาเหตุ และแนวทางแก้ไขป้องกันเพื่อลดต้นทุนและค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น ซึ่งเป็นหนทางที่ใช้ในการปรับปรุงการเพิ่มผลผลิตเพื่อความอยู่รอดขององค์กร [5-6]

2.8 วิจารณ์งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เรื่องดังกล่าวได้มีบุคคลที่ได้เคยทำงานวิจัยที่เกี่ยวไว้กับเครื่องมือต่างๆ ของระบบการผลิตแบบลีน เช่น การจัดทำแผนผังสายธารแห่งคุณค่า (Value Stream Mapping) ความสูญเสีย 7 ประการ (7 Wastes) ระบบการผลิตการไหลแบบทีละหนึ่ง (One Piece Flow) กระบวนการไหลอย่างต่อเนื่อง (Continuous Flow) สินค้าคงคลัง (Inventory) ระบบการผลิตแบบทันเวลาพอดี (Just in Time) มาตรฐานการปฏิบัติงาน (SOP) และหลักของ ECRS ไว้ดังต่อไปนี้

Effendi Mohamad [33] ได้นำระบบการผลิตแบบลีนไปประยุกต์เพื่อพัฒนาตัวชี้วัด (KPI) ของบริษัทที่ผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน โดยหลังจากใช้ระบบการผลิตแบบลีนแล้วสามารถปรับปรุงคะแนนของตัวชี้วัดเพิ่มขึ้น 10 หัวข้อ จากทั้งหมด 15 หัวข้อ ยกตัวอย่างหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ ที่มีคะแนนพัฒนาเพิ่มขึ้นได้แก่ มาตรฐานการปฏิบัติงาน (SOP) และการบริหารจัดการสินค้าคงคลัง (Inventory Management) ในส่วน Ulla Lehtinen and Margit Torkko [34] ได้นำระบบการผลิตแบบลีนไปประยุกต์ใช้กับอุตสาหกรรมอาหาร โดยใช้แผนผังสายธารแห่งคุณค่าเป็นเครื่องมือเพื่อศึกษาถึงกระบวนการของบริษัทผู้ส่งมอบของบริษัทกรณีศึกษาสามารถครอบคลุมการส่งสินค้าลงได้ และลด

ต้นทุนสินค้าคงคลังที่ไม่จำเป็นลง สามารถเพิ่มคุณค่าให้กับลูกค้าโดยการลดต้นทุนในกระบวนการ บริษัทผู้ส่งมอบสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการบริการเพิ่มขึ้นได้อีกด้วย

Chandandeep Grewal [35] ได้ริเริ่มการนำแผนผังสายธารแห่งคุณค่าเป็นเครื่องมือในการปรับปรุงและกล่าวถึงการหาเวลาที่ลูกค้าต้องการ (Takt Time) จนสามารถครอบเวลา (Cycle Time) ลงได้ 31.18% เวลานำ (Lead Time) ลงจากเดิม 81.4% ส่วนเวลาในการปรับเปลี่ยน (Changeover Time) ลดลง 81.50% และ งานที่อยู่ระหว่างกระบวนการ (WIP) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสินค้าคงคลัง (Inventory) ลดลงจากเดิม 7,000 ชิ้นส่วนเป็น 1,600 ชิ้นส่วน และ ชิ้นส่วนเพิ่มขึ้นจากเดิม 700 ชิ้นส่วนเป็น 800 ชิ้นส่วนต่อวัน แผนผังสายธารแห่งคุณค่า (Value Stream Mapping) เป็นเครื่องมือในการอุดมคติที่ได้แสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดในการแสดงให้เห็นถึงความสูญเสีย และ บ่งชี้พื้นที่ที่ต้องการจะปรับปรุง

จากนั้น Alan Mossman [36] ได้ระบุความสูญเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการโดยใช้หลักการของลีนในการออกแบบกระบวนการผลิตเพื่อสร้างมูลค่าให้แก่กระบวนการ โดยการลดความสูญเสียในกระบวนการลงได้ 28% ส่วน Irit Alony and Michael Jones [37] ได้กล่าวถึงการนำทักษะในการปฏิบัติงาน (Multi Skill) เพื่อใช้ในการพัฒนาทักษะของพนักงานเพื่อทำให้พนักงานสามารถปฏิบัติงานได้ทุกกระบวนการในการผลิตแบบทันเวลาพอดี (Just in Time) และการผลิตแบบเซลล์ (Cellular Manufacturing) อีกทั้งหัวหน้างานยังสามารถใช้ในการพิจารณาการเลื่อนขั้นของพนักงานได้อีกด้วย

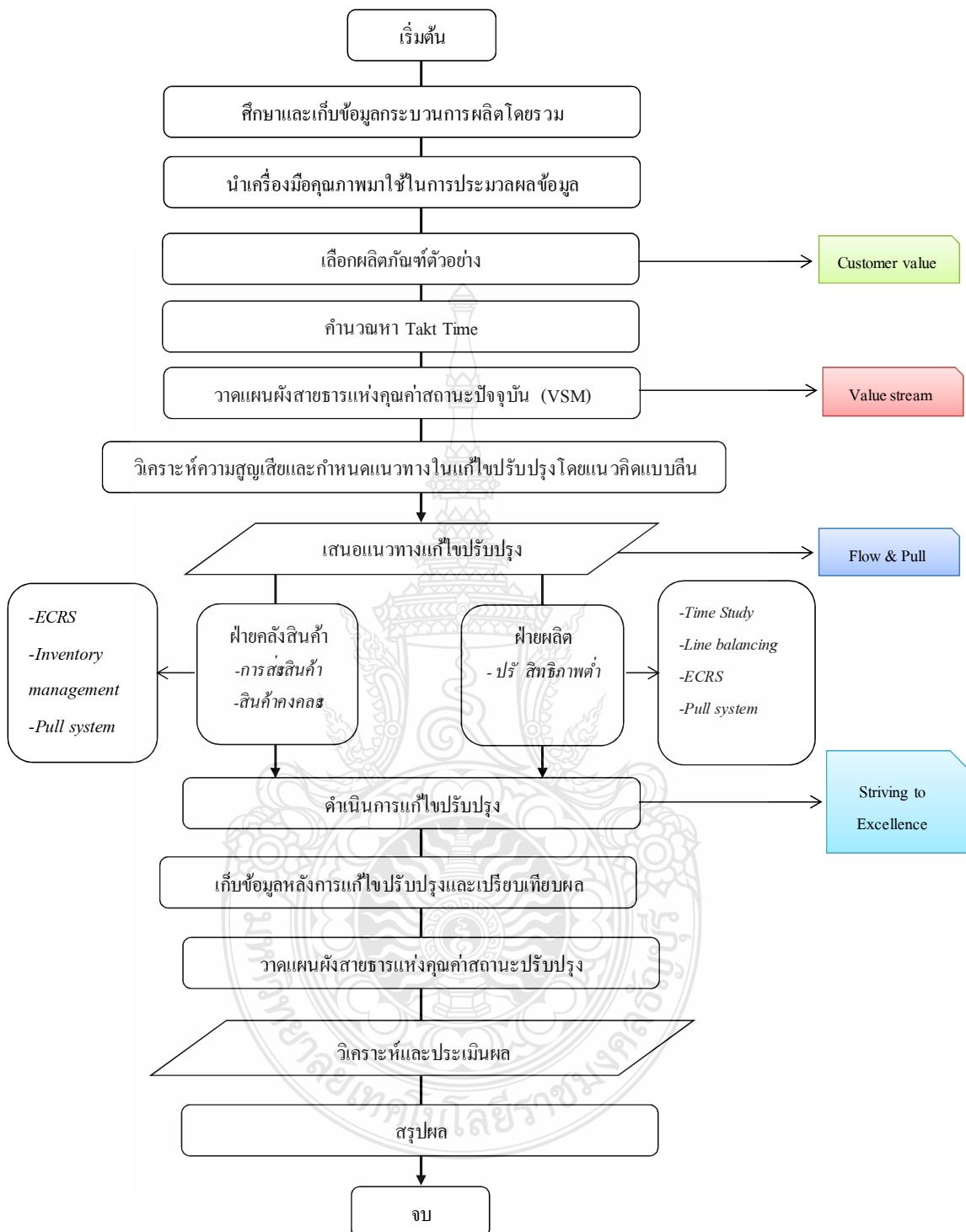
David H. Taylor [38] ได้นำเอาแผนผังสายธารแห่งคุณค่าเพื่อประยุกต์ใช้กับอุสาหกรรมอาหารในประเทศอังกฤษโดยใช้แผนผังสายธารแห่งคุณค่าสำหรับกำหนดตำแหน่งความสูญเสียในเส้นทางการขนส่งจากผู้ส่งมอบจนถึงบริษัทจนทำให้สามารถลดเวลาในการขนส่งลงได้ อีกทั้งยังสามารถลดค่าแรงลง 6% และ เพิ่มรอบการหมุนของวัตถุคิบิกจาก 3 รอบต่อปี เป็น 28 รอบต่อปีทำให้ลดระยะเวลาของทั้งวัตถุคิบและเวลาในการผลิตลงจนสามารถลดจำนวนสินค้าคงคลังลงได้ถึง 80% กายใน 24 สัปดาห์ รวมไปถึง Mary Poppendieck [39] ก็ได้นำเอาหลักของลีนมาใช้ในการลดความสูญเสียทั้ง 7 ประการที่เกิดขึ้นในโรงงานอุตสาหกรรมจนสามารถลดเวลาในการผลิตลงได้กว่า 30% และ William L. Berry [40] ก็ได้ใช้หลักการของการเชื่อมกระบวนการในโรงงานอุตสาหกรรมเข้าด้วยกันโดยใช้แผนผังสายธารแห่งคุณค่าเพื่อหาจุดเชื่อมต่อที่ไม่จำเป็นจากนั้นทำการรวมเข้าด้วยกันตามหลัก ECRS จนสามารถทำให้โรงงานมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นด้วย

บทที่ ๓

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยด้วยแนวคิดของระบบการผลิตแบบลีน โดยอาศัยการดำเนินตามจังหวะความต้องการของลูกค้าด้วยระบบดึง ทำให้เกิดสภาพการไหลอย่างต่อเนื่อง ราบรื่น และทำการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างคุณค่าให้แก่ระบบโดยแบ่งขั้นตอนหลักได้ ๕ ขั้นตอนคือ

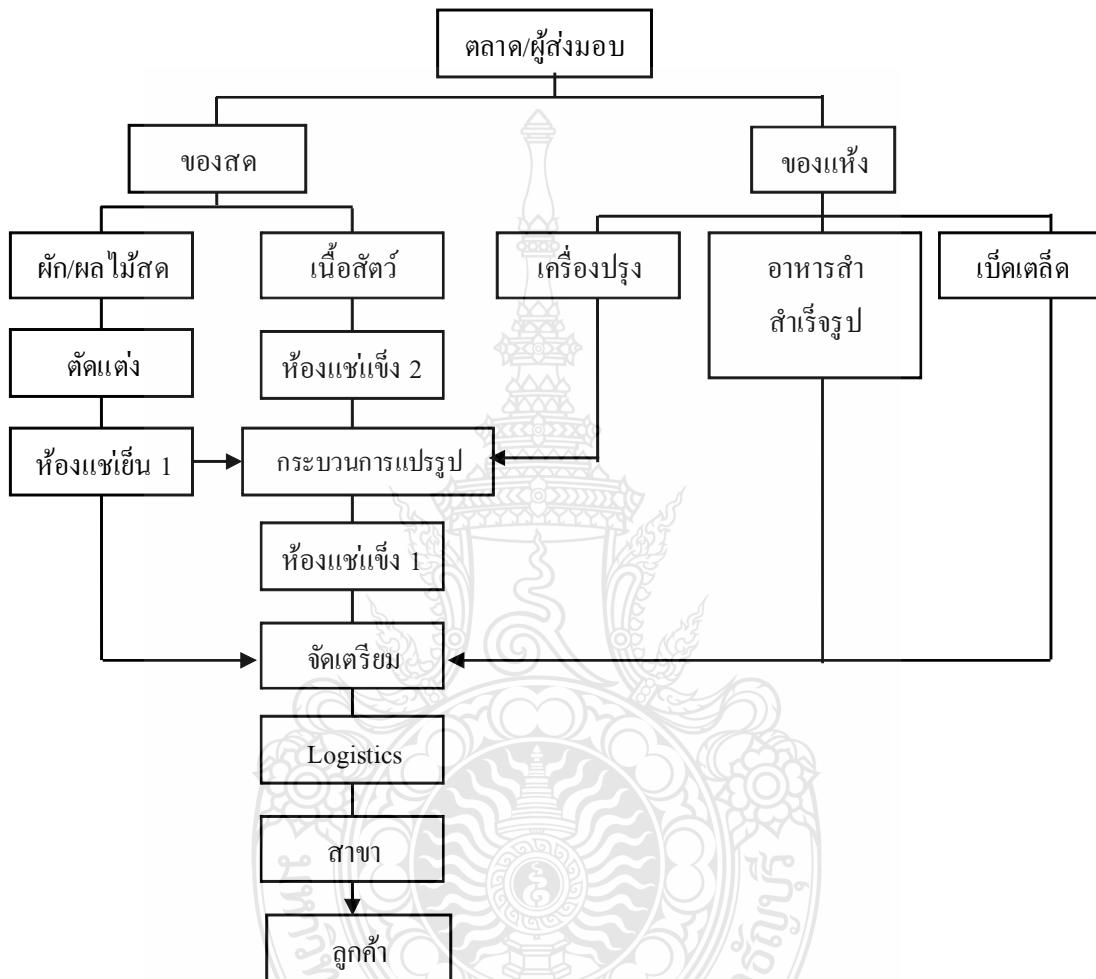
- 1) การระบุคุณค่าสู่ลูกค้า (Customer Value) โดยผู้วิจัยได้ทำการเลือกผลิตภัณฑ์ตัวอย่างขึ้นมาเพื่อระบุคุณค่าของสินค้าเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุง
- 2) การระบุสายธารคุณค่า (Value Stream) จากนั้นผู้วิจัยจึงได้วัดแผนผังสายธารแห่งคุณค่าของผลิตภัณฑ์ตัวอย่างทุกขั้นตอนการดำเนินงานตั้งแต่ลูกค้า กระบวนการผลิต จนถึงขั้นตอนเป็นสินค้าสำเร็จรูปส่งไปยังลูกค้าเพื่อพิจารณาว่ากิจกรรมใดที่ไม่ได้เพิ่มมูลค่าและเป็นความสูญเปล่า
- 3) ดำเนินการให้มีการไหล (Flow) จากนั้นจึงทำให้กระบวนการไม่ติดขัดโดยให้มีการไหลอย่างต่อเนื่อง การกำหนดขั้นตอนและเวลาในการปฏิบัติงานลดความสูญเสียต่างๆในกระบวนการเพื่อให้งานไหลอย่างต่อเนื่อง ลดจุดเชื่อมต่อลงให้น้อยที่สุด รวมไปถึงการจัดสมดุลการผลิตเพื่อลดจุดคงขวาง
- 4) การดึงกลับจากความต้องการของลูกค้า(Pull) โดยในการผลิตจะต้องมีการผลิตตามความต้องการของลูกค้าโดยอาศัยหลักของการผลิตแบบดึงเพื่อลดปริมาณของสินค้าคงคลังลงให้น้อยที่สุด รวมไปถึงการสั่งซื้อวัตถุดิบ เช่น กันจะต้องสั่งในจำนวนที่จำเป็นเท่าที่ต้องการใช้เพื่อทำให้เกิดการดึงกันระหว่างกระบวนการ
- 5) การพยายามปรับปรุงแก้ไขไปสู่ความยอดเยี่ยม (Striving to Excellence) โดยใช้หลักการของ ECRS ในการแก้ปัญหาและลดความสูญเสียในกระบวนการเพื่อให้ความสูญเสียใกล้เคียงความเป็นศูนย์ให้มากที่สุดจากนั้นจึงมีการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยขั้นตอนการดำเนินงานผู้วิจัยได้แสดงไว้ในภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

3.1 การศึกษาและเก็บข้อมูลกระบวนการผลิต

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความเชื่อมโยงของกระบวนการตั้งแต่ต้นนำเข้าคือผู้ส่งมอบ ในกระบวนการผลิตและปรับรูปไปจนถึงปลายน้ำคือลูกค้า ดังแสดงในภาพที่ 3.2

ภาพที่ 3.2 กระบวนการผลิตโดยรวมของบริษัทกรณีศึกษา

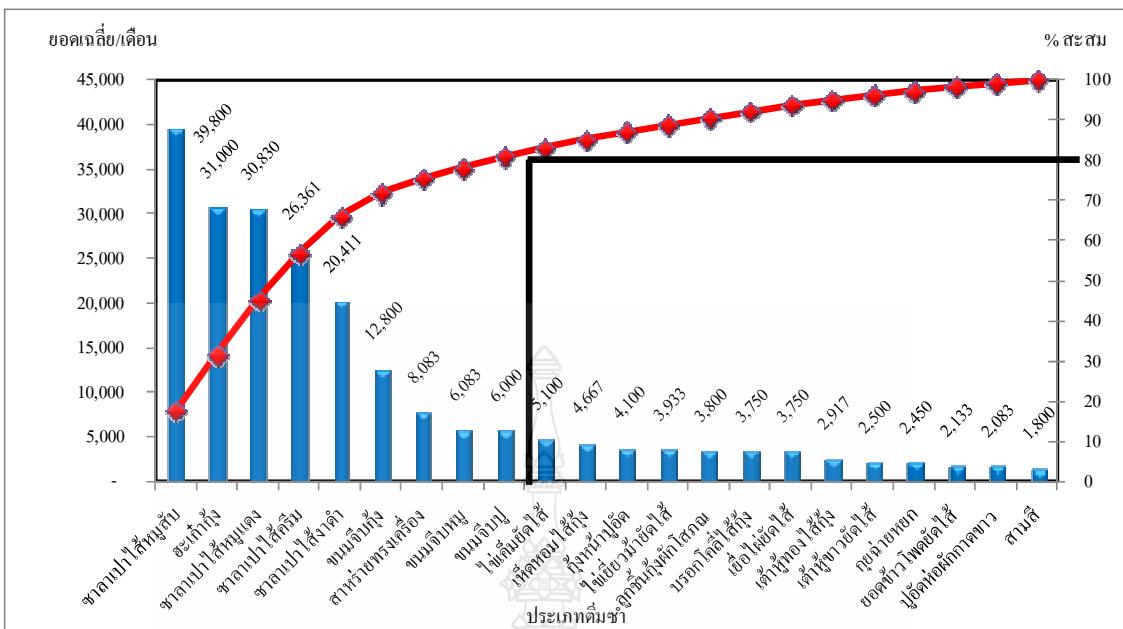
3.2 การเลือกผลิตภัณฑ์ตัวอย่างจากการประเมินผลโดยเครื่องมือคุณภาพ

เพื่อบรุณค่าของผลิตภัณฑ์ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลการเบิกสินค้าประเภทต้มซึ่งจากโปรแกรมบันทึกข้อมูลของฝ่ายคลังสินค้าย้อนหลังเป็นเวลา 3 เดือนคือตั้งแต่เดือน เมษายน–มิถุนายน 2553 แล้วนั้นผู้วิจัยได้นำมาแจกแจงเป็นรูปแบบตารางดังแสดงในตารางที่ 3.1 เพื่อใช้ในการวิเคราะห์เพื่อเลือกผลิตภัณฑ์ตัวอย่าง จากนั้นจึงจัดทำเป็นแผนภูมิพาร์โอล์ดังภาพที่ 3.3

ตารางที่ 3.1 ข้อมูลการเบิกสินค้าประเภทติมชาบองลูกค้าช่วงเดือน เมษายน–มิถุนายน 2553

ลำดับ	ประเภทติมชา	หน่วย	ยอดเบิก				ยอดสะสม	เปอร์เซ็นต์	เปอร์เซ็นต์
			เม.ย. 53	พ.ค. 53	มิ.ย. 53	เฉลี่ยต่อเดือน			
1	ชาลาเปาไส้หมูสับ	ถุง	38,890	39,600	40,910	39,800	39,800	17.74%	17.74
2	ชาเก๊าถั่ง	ชิ้น	31,000	29,063	32,938	31,000	70,800	13.82%	31.56
3	ชาลาเปาไส้หมูแดง	ถุง	29,978	30,732	31,780	30,830	101,630	13.74%	45.30
4	ชาลาเปาไส้กุรึ่ง	ถุง	23,212	27,078	28,794	26,361	127,991	11.75%	57.05
5	ชาลาเปาไส้จังด้า	ถุง	20,121	19,878	21,234	20,411	148,402	9.10%	66.15
6	ขนมปังถั่ง	ชิ้น	12,000	12,387	14,013	12,800	161,202	5.71%	71.85
7	สาหร่ายหางเครื่อง	ชิ้น	7,578	8,083	8,589	8,083	169,286	3.60%	75.46
8	ขนมปังหนู	ชิ้น	5,703	5,887	6,660	6,083	175,369	2.71%	78.17
9	ขนมปังปู	ชิ้น	6,000	5,806	6,194	6,000	181,369	2.67%	80.84
10	ไข่เค็มหัวไส้	ชิ้น	4,781	5,276	5,243	5,100	186,469	2.27%	83.11
11	เห็ดหอมไส้ถั่ง	ชิ้น	4,375	4,516	5,109	4,667	191,136	2.08%	85.19
12	ถั่วหน้าปูอัด	ชิ้น	4,920	3,968	3,412	4,100	195,236	1.83%	87.02
13	ไข่เยี่ยวม้าหัวไส้	ชิ้น	3,688	3,806	4,306	3,933	199,169	1.75%	88.78
14	ลูกชิ้นถั่วผักโภคภณ	ชิ้น	4,750	3,677	2,973	3,800	202,969	1.69%	90.47
15	บรรอกโคล่าไส้ถั่ง	ชิ้น	3,629	3,629	3,992	3,750	206,719	1.67%	92.14
16	เม็ดไส้กรอกไส้	ชิ้น	3,516	3,750	3,984	3,750	210,469	1.67%	93.81
17	เต้าหู้ห่องไส้ถั่ง	ชิ้น	2,734	2,917	3,099	2,917	213,386	1.30%	95.11
18	เต้าหู้ขาวหัวชาติไส้	ชิ้น	2,344	2,419	2,737	2,500	215,886	1.11%	96.23
19	กุยช่ายหยก	ชิ้น	2,297	2,371	2,682	2,450	218,336	1.09%	97.32
20	ยอดข้าวโพดหัวชาติไส้	ชิ้น	2,000	2,065	2,335	2,133	220,469	0.95%	98.27
21	ปูอัดห่อหัวกากขาว	ชิ้น	1,953	2,016	2,281	2,083	222,552	0.93%	99.20
22	สามสี	ชิ้น	1,688	1,742	1,971	1,800	224,352	0.80%	100.00
รวม			217,156	220,667	235,234	224,352		100%	

จากตารางที่ 3.1 พบว่าชาลาเปามีการเบิกมากที่สุดคือติดลำดับลำดับ 4 รายการที่มีการเบิกมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยในการเบิกทุกชนิดของไส้ต่อเดือนประมาณ 117,402 ถุง จำนวนผู้วิจัยจึงรวมชาลาเปาทุกชนิด ไส้เป็นผลิตภัณฑ์เดียวกันเนื่องจากมีขั้นตอนการผลิตที่เหมือนกันแต่จะแตกต่างกันที่ประเภทของไส้ และแสดงเป็นกราฟพารabolตามประเภทของติมชาดังภาพที่ 3.3

ภาพที่ 3.3 ปริมาณการเบิกสินค้าประเภทติ่มซำ

จากภาพที่ 3.3 จะเห็นว่าจำนวน 80% ของรายการสินค้าที่ลูกค้าสั่งเข้ามามีทั้งหมด 9 รายการแต่ผู้วิจัยได้เลือกศึกษารายการที่มีการสั่งเข้ามามากที่สุดที่ติด 4 รายการจากทั้งหมด 9 รายการในกลุ่ม 80% ของผลิตภัณฑ์ คือ ซาลาเปา เพื่อใช้เป็นผลิตภัณฑ์ตัวอย่างสำหรับการศึกษาซึ่งลูกค้ามีการสั่งเนื้อถี่ต่อเดือนทั้ง 4 รายการประมาณ 117,402 ลูกค้าต่อเดือน โดยซาลาเปาที่บริษัทกรณ์ศึกษามีการผลิตอยู่ในปัจจุบันแบ่งชนิดตามไส้ได้ดังนี้คือ ซาลาเปาไส้หมูสับ 35% ซาลาเปาไส้หมูแดง 30% ซาลาเปาไส้ครีม 20% และ ซาลาเปาไส้งาดำ 15% ทั้งนี้กระบวนการผลิตจะเหมือนกันแต่จะแตกต่างกันตรงประเภทของไส้ งานนี้จึงทำการศึกษาถึงกระบวนการตั้งแต่เริ่มต้นจนกระบวนการพร้อมทำการเก็บข้อมูล งานนี้จึงนำไปวัดเป็นแผนผังสายชาร์ทแห่งคุณค่า

3.3 การคำนวณหา Takt Time และศึกษาเวลาผลิตภัณฑ์ตัวอย่าง

3.3.1 การคำนวณหา Takt Time

หลังจากเลือกผลิตภัณฑ์และทราบปริมาณความต้องการของลูกค้าจากการใช้เครื่องมือคุณภาพในการเลือกแล้ว งานนี้นำจำนวนของผลิตภัณฑ์ที่ลูกค้าต้องการมาทำการคำนวณหา Takt Time เพื่อใช้เป็นเป้าหมายสำหรับการปรับปรุงให้ได้ตามความต้องการและใช้เปรียบเทียบหลังจากการปรับปรุง โดยพนักงานจะต้องใช้เวลาในการผลิตซาลาเปาไม่เกิน Takt Time ที่กำหนดไว้ และ

Takt Time จะถูกนำมาไปเปรียบเทียบกับรอบเวลา (Cycle Time) ที่พนักงานปฏิบัติงานในหน้างานจริง เพื่อใช้เป็นตัววัดในการปรับปรุงรอบเวลาในการผลิตโดยรอบเวลา (Cycle Time) จะต้องต่ำกว่าหรือเท่ากับ Takt Time หากรอบเวลา (Cycle Time) เร็วกว่า Takt Time มากๆ ก็จะเกิดการว่างงาน ถ้ารอบเวลา (Cycle Time) สูงกว่า Takt Time ก็จะทำให้ส่งสินค้าไม่ทัน ต้องทำโอทีเพิ่ม เพราะกำลังการผลิตนั้นไม่สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้า Takt Time ยังนำໄไปเป็นส่วนหนึ่งในการคำนวณหาสมดุลสายการผลิต ราคายอดขายและช่วงเวลาที่สามารถจัดการได้ดีที่สุด

จากผลิตภัณฑ์ตัวอย่างที่ได้อกมาผู้วิจัยพบว่าลูกค้ามีความต้องการชาลาเปาต่อเดือนเฉลี่ย 117,402 ลูกค้าต่อเดือน แต่เพื่อการเตรียมพร้อมกำลังการผลิตผู้วิจัยจึงใช้ 120,000 ลูกค้าต่อเดือนเพื่อใช้ในการคำนวณ โดยปกติบริษัทกรณีศึกษาจะมีการทำงานวันละ 8 ชั่วโมงทุกวัน ไม่มีวันหยุดเนื่องจากเป็นธุรกิจประเภทบริการดังนั้นพนักงานจะมีตารางวันหยุดไม่ตรงกันด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงใช้ 30 วันเพื่อใช้ในการคำนวณหาจำนวนที่ต้องผลิตต่อวัน โดยสามารถคำนวณหา Takt Time จากสมการที่ 2.5 ได้ดังนี้

$$\text{Takt Time} = \frac{\text{Available Time}}{\text{Customer Demand}}$$

$$\text{Takt Time} = \frac{(8 \times 60 \times 60) \times 30}{120,000} = 7.2 \text{ วินาที/ลูกค้า}$$

จากการคำนวณจะได้ Takt Time เท่ากับ 7.2 วินาที/ลูกค้า นั้นหมายความว่าแต่ละขั้นตอนการปฏิบัติงานจะต้องปฏิบัติงานให้มีเวลาใกล้เคียงกันภายใน Takt Time ที่กำหนดเพื่อให้ได้ยอดผลิตตามที่ลูกค้าต้องการ

3.3.2 การศึกษาเวลาและจัดทำเวลามาตรฐาน

เมื่อได้ Takt Time ตามความต้องการของลูกค้าแล้วผู้วิจัยได้เข้าไปศึกษาเวลาในกระบวนการผลิตของผลิตภัณฑ์ตัวอย่างเพื่อนำมาเปรียบเทียบกับ Takt Time เพื่อนำไปแก้ไขปรับปรุงโดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาระบวนการผลิตในแต่ละขั้นตอนของผลิตภัณฑ์ตัวอย่างในแผนกดีมชาติ ชาลาเปา จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเวลาการทำงานของแต่ละขั้นตอนโดยใช้นาฬิกาจับเวลาที่ห้อง CASIO รุ่น HS-30W ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาเวลาโดยใช้วิธีการศึกษาเวลาโดยตรง โดยเลือกพนักงานที่มีทักษะที่มีอาชญาณเกิน 4 ปีมาเป็นผู้ปฏิบัติงานเพื่อทำการจับเวลาซึ่งการศึกษาเวลาวิธีดังกล่าวเป็นการศึกษาที่อาศัยการสังเกตการณ์จากเหตุการณ์จริงอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้เข้าใจในรายละเอียดของงาน

ย่อๆ ใจความนี้คือ จัดทำแบบฟอร์มการจับเวลาดังภาพที่ 3.4 เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับเปรียบเทียบหลังจากการแก้ไขปรับปรุง โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ภาพที่ 3.4 แผนฟอร์มในบันทึกเวลาในการผลิต

1) จับเวลาการทำงานของพนักงานโดยผู้วิจัยจับเวลาแบบต่อเนื่อง (Continuous Timing) คิดต่อ กัน 10 ครั้ง ครึ่งละ 10 รอบ ต่อสถานีจากนั้นจดบันทึกลงในแบบฟอร์มการจับเวลา โดยระบุค่าที่จับเวลาได้ครั้งที่ 1 ลงในช่อง 1 ครั้งที่ 2 ลงช่องที่ 2 ไปเรื่อยๆ จนครบทั้ง 10 ช่อง เพื่อให้เห็นภาพของกระบวนการทั้งหมดที่ชัดเจนมากขึ้น ผู้วิจัยได้อธิบายขั้นตอนและเวลาในการปฏิบัติงานพร้อมภาพประกอบอย่างละเอียดไว้ในภาคผนวก ก ส่วนตารางการศึกษาเวลาของกระบวนการผลิตเพื่อนำมาใช้ประกอบการวางแผนผังสายการผลิตค่า ผู้วิจัยได้มีการจัดทำเป็นเวลามาตรฐานก่อนการปรับปรุงดังจะแสดงในหัวข้อต่อไป

2) คำนวณหาจำนวนครั้งในการจับเวลาโดยการใช้ค่าพิสัย (Range) โดยนำค่าสูงสุดลบด้วยค่าต่ำสุด ($R = H - L$) จากนั้นหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของเวลาที่จับได้ แล้วนำค่าของพิสัยหารด้วยค่าเฉลี่ย ($R/\bar{X}$) นำค่าที่ได้ไปปิดตารางที่ 2.6 ที่ระดับความเชื่อมั่น $n = 95\%$ และยอมให้มีค่าผิดพลาด $\pm 5\%$

ซึ่งหากค่าพิสัยไม่เกิน 0.24 ไม่ต้องมีการจับเวลาเพิ่มหรือหากเกินให้จับเวลาเพิ่มตามที่ตารางระบุข้อมูลดังแสดงในภาคผนวก ก ในตารางที่ ก.1

3) ประเมินสมรรถนะ (Performance Rating) โดยใช้มาตราฐานการประเมินประสิทธิภาพระบบ Westinghouse หรือ 4 Factors Systems ผู้วิจัยมีการประเมินค่าไว้ดังนี้คือ

1. ความชำนาญกำหนดไว้ที่ค่า “ดีเลิศ” เนื่องจากพนักงานที่เลือกมา มีอายุการทำงานมากกว่า 4 ปี และมีทักษะการทำงานที่ดีเลิศ

2. ความพยายามกำหนดไว้ที่ค่า “พอใช้” เนื่องจากพนักงานมีความเอาใจในการทำงานในระดับพอใช้

3. สภาพแวดล้อมกำหนดไว้ที่ค่า “ต้องปรับปรุง” เนื่องจากสถานที่ทำงานมีอาการค่อนข้างร้อน

4. ความสม่ำเสมอกำหนดไว้ที่ค่า “ดีเลิศ” เนื่องจากพนักงานมีความประสมการณ์ในการทำงานเกิน 4 ปี ทำให้มีความเร็วหรือจังหวะในการทำงานที่ดีเลิศ

จากทั้ง 4 องค์ประกอบที่ประเมิน นำมาเปรียบเทียบจากค่าในตารางที่ 2.7 และสรุปได้ดังนี้

ความชำนาญ (Skill)	ดีเลิศ	=B2 +0.08
ความพยายาม (Effort)	พอใช้	=E1- 0.04
สภาพแวดล้อม (Conditions)	ต้องปรับปรุง	=F- 0.07
ความสม่ำเสมอ (Consistency)	ดีเลิศ	=B +0.03
รวมคะแนน		= 0.00

รวมคะแนนแล้วค่าออกมาเป็น 0.00 ไม่เป็นค่าบวกหรือค่าลบ แสดงว่าพนักงานทำงานอยู่ที่ความเร็วระดับปกติ หรือ 100% จึงกำหนดค่าประเมินสมรรถนะ ไว้ที่ 100

4) หาเวลาการทำงานปกติ (Normal Time) นำเวลาที่จับได้มาคำนวณเวลาทำงานปกติ โดยใช้สูตรดังสมการที่ 3.1

$$\text{Normal Time} = \text{Select time} \times \text{Rating Factor} \quad (3.1)$$

5) หาเวลาเพื่อการทำงาน (Allowances) ทางผู้วิจัยจะกำหนดเวลาเพื่อไว้ที่ 8% โดยมาจากเวลาเพื่อส่วนบุคคล (Personal Allowance) 5% ซึ่งเท่ากับมาตราฐานอุตสาหกรรมทั่วไปที่กำหนดไว้ที่

5% เนื่องบริษัทกรณีศึกษาไม่มีเวลาให้พนักงานพักทำธุระส่วนตัวเลย และ เวลาเพื่อสำหรับความเมื่อยล้า (Fatigue Allowance) 3% เนื่องจากโรงงานตัวอย่างไม่ได้ติดเครื่องปรับอากาศและมีสภาพแวดล้อมที่ค่อนข้างร้อนจึงต้องมีเวลาเพื่อสำหรับความเมื่อยล้าโดยใช้ค่าเพื่อที่เป็นค่าคงที่สำหรับงานทั่วไป ซึ่งกำหนดไว้ที่ 4 % [2]

6) หัวเวลามาตรฐานสำหรับการทำงาน ซึ่งจากค่าต่างๆ ที่ได้มาจากการที่ 1 ถึง 7 สามารถนำมาหารเวลามาตรฐานโดยใช้สูตรดังสมการที่ 3.2

$$ST = NT \times (1 + A) \quad (3.2)$$

คำนวณเวลามาตรฐานกับทุกขั้นตอนในสายการผลิตตัวอย่าง แล้วนำมานับทีกในตารางโดยกำหนดให้เป็นเวลามาตรฐานก่อนการปรับปรุง ดังแสดงในตารางที่ 3.2 เพื่อให้ง่ายในการนำไปเปรียบเทียบกับค่า Takt Time เพื่อการปรับปรุง

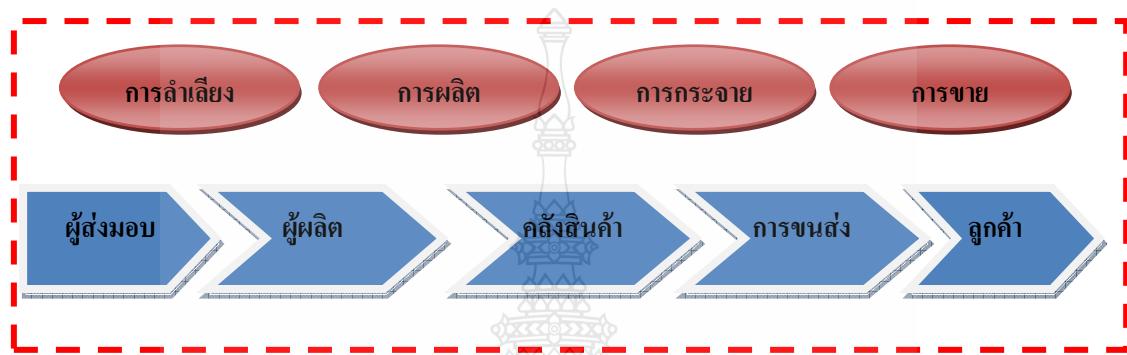
ตารางที่ 3.2 การคำนวณเวลามาตรฐานของชาลาเปา ก่อนการปรับปรุง

ลำดับที่	ขั้นตอน	Select time	Rating Factor (%)	Allowances Time (%)	Normal Time	Standard Time
		(วินาที/ชั่ว)			(วินาที/ชั่ว)	(วินาที/ชั่ว)
1	ขั้นตอนการเตรียมแป้ง	4.82	100	8	4.82	5.20
2	ขั้นตอนการวนวดแป้ง คลึงแป้ง และ เด็ดแป้ง	3.97	100	8	3.97	4.31
3	ขั้นตอนการปิดแป้ง	4.42	100	8	4.42	4.80
4	ขั้นตอนการใส่ไส้และห่อไส้	11.65	100	8	11.65	12.66
5	ขั้นตอนการนึ่งและผึ่งกลม	3.84	100	8	3.84	4.17
6	ขั้นตอนการตรวจสอบ	2.44	100	8	2.44	2.65
7	ขั้นตอนการบรรจุ	1.23	100	8	1.23	1.34

จากตารางที่ 3.2 แสดงเวลามาตรฐานในการปฏิบัติงานของแต่ละขั้นตอนการผลิตชาลาเปา โดยมีเวลาต่อหน่วยต่อไปนี้ 1.34 วินาที และ เวลาสูงสุดหรือจุดคอมโบที่ขั้นตอนการใส่ไส้ และห่อไส้ 12.66 วินาที ซึ่งเกินเวลาที่ลูกค้าต้องการคือ 7.20 วินาทีต่อลูก ซึ่งการปฏิบัติงานปัจจุบันใช้พนักงานเพียงคนเดียวสำหรับการปฏิบัติงานในตำแหน่งนี้ จากการศึกษาพบว่ามีสาเหตุเกิดจากการไม่มีการบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งจากปัญหาจุดคอมโบที่ทำให้สายการผลิตมีการหยุดเป็นช่วงๆ ไม่มีการให้ลอดอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นจำเป็นต้องมีการศึกษาเวลาเพื่อจัดสมดุลการผลิตใหม่เพื่อให้ได้ยอดตามที่ลูกค้าต้องการคือ 120,000 ลูกต่อเดือน หรือ 4,000 ลูกต่อวัน

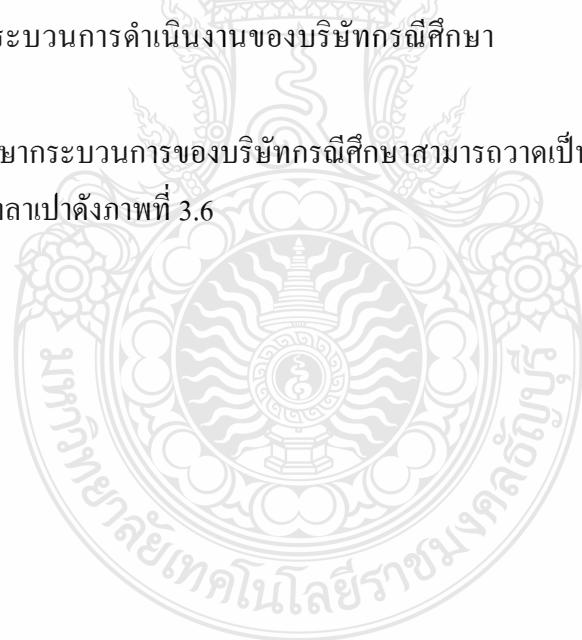
3.4 การวางแผนผังสายธารแห่งคุณค่าสถานะปัจจุบัน ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลสถานะปัจจุบัน

หลังจากได้ผลิตภัณฑ์ตัวอย่างแล้วผู้วิจัยจึงได้วัดแผนผังสายธารแห่งคุณค่าสถานะปัจจุบันของผลิตภัณฑ์ตัวอย่าง จากนั้นใช้แผนผังสายธารแห่งคุณค่าสถานะปัจจุบันเป็นเครื่องมือในการกันหาปัญหาจากต้นน้ำจนถึงปลายน้ำโดยผู้วิจัยได้มีแนวทางในการวางแผนผังสายธารแห่งคุณค่าจากแผนผังกระบวนการดำเนินงานของบริษัทกรณีศึกษาดังแสดงในภาพที่ 3.5

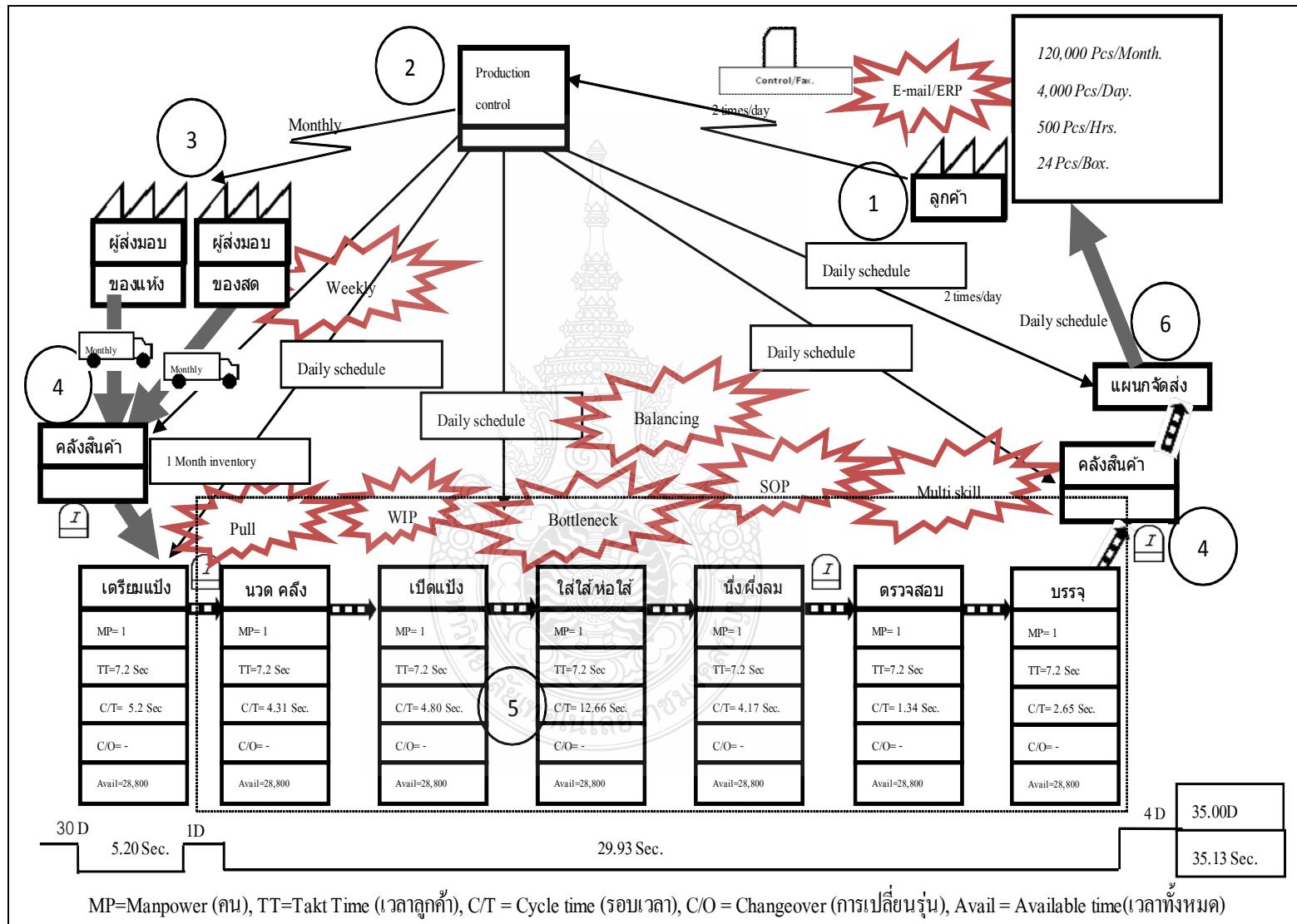

ภาพที่ 3.5 แผนผังกระบวนการดำเนินงานของบริษัทกรณีศึกษา

จากการศึกษาระบวนการของบริษัทกรณีศึกษาสามารถเดาเป็นแผนผังสายธารแห่งคุณค่าสถานะปัจจุบันของชาลาเป็ดดังภาพที่ 3.6

ឧបនគរោង ៩.៦ យោងផ្តើសាយករណ៍អេកូមគោគសារខ្លួន

จากภาพที่ 3.6 แสดงแผนผังสายการแห่งคุณค่าสถานะปัจจุบันเพื่อแสดงถึงการให้ผลและเชื่อมต่อของแต่ละกระบวนการเพื่อให้ง่ายในการค้นหาปัญหาและระบุตำแหน่งของปัญหาที่ชัดเจน เพื่อเข้าไปทำการแก้ไขปรับปรุง สามารถอธิบายความหมายตามหมายเลขดังนี้คือ

หมายเลข 1 หมายถึง ลูกค้า ในงานวิจัยนี้หมายถึงสาขาของบริษัทกรณีศึกษาของโดยจะมีทั้งหมด 12 สาขา ได้แก่ สาขาพัทยานิช สาขาโลตัสชลบุรี สาขาฟิวเจอร์ปาร์ครังสิต สาขานิกซินวนคร สาขาบีกซีรัฐบุรี สาขาเซ็นทรัลแจ้งวัฒนะ สาขาโลตัสพระราม 1 สาขาโลตัสปั่นเกล้า สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน สาขาแฟชั่นไอซ์แลนด์ สาขาเยาวราช และ สาขาพญาไท โดยลูกค้าจะสั่งสินค้ามายังคลังสินค้าของบริษัทกรณีศึกษาผ่านเครื่องโทรศัพท์ 2 ครั้งต่อวัน โดยสินค้ารอบเข้าลูกค้าจะสั่งโทรศัพท์ช่วงเวลาประมาณ 20:00 น. - 23:00 น. รอบบ่ายเวลา 12:00 น. - 14:00 น.

หมายเลข 2 หมายถึง โรงงาน โรงงานจะมีหน้าที่ผลิตสินค้าตามจำนวนที่พยากรณ์ไว้โดยฝ่ายผลิต มีการวางแผนการผลิตเป็นรายวัน มีการสั่งซื้อวัสดุคิบ ไปยังหน่วยงานกลางที่พญาไท รวมไปถึงการปรับวัสดุคิบจากผู้ส่งมอบและการส่งสินค้าตามใบเบิกจากทางลูกค้าภายในเวลาที่กำหนด การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้สำหรับการผลิต เช่น กานตนะต่างๆ เครื่องจักร เป็นต้น โดยปัจจุบัน โรงงานจะผลิตสินค้าเพื่อกีบเป็นสินค้าคงคลังรอจ่ายไว้ในห้องแพ็คเกจและห้องแพ๊กซึ่งเป็นจำนวนที่สามารถส่งให้สาขาได้ 4 วัน

หมายเลข 3 หมายถึง ผู้ส่งมอบ บริษัทกรณีศึกษามีการซื้อขายกับผู้ส่งมอบภายในประเทศ ทั้งหมดโดยจะมีผู้ส่งมอบหลักๆ อよู่ 2 ประเภทด้วยกันคือ ผู้ส่งมอบประเภทของสต๊อก จะส่งวัสดุคิบ ประเภทเนื้อสัตว์ต่างๆ ผัก ผลไม้ และ อื่นๆ ที่เก็บขึ้น ส่วนผู้ส่งมอบประเภทของแท้ จะส่งวัสดุคิบ ประเภท เครื่องเทศ เครื่องปูรุ่งต่างๆ ข้าวสาร น้ำตาล เป็นต้น หลังจากที่ฝ่ายจัดซื้อของโรงงานสั่งซื้อไป ยังจัดซื้อกลางจากนั้นจัดซื้อกลางก็จะสั่งต่อไปยังผู้ส่งมอบต่างๆ ให้นำวัสดุคิบเข้ามาส่งยังโรงงาน หลังจากนั้นผู้ส่งมอบจะนำวัสดุคิบเข้ามาส่งให้ตามจำนวนที่ระบุตามใบสั่งซื้อโดยจะจัดส่งมาอย่าง โรงงานเดือนละ 1 ครั้งทั้งวัสดุคิบประเภทของสต๊อกและวัสดุคิบประเภทของแท้ บางรายการ โรงงานจะจัดรถจักรส่งไปรับเอง

หมายเลข 4 หมายถึง คลังสินค้า รอรับเอกสารการเบิกผ่านเครื่องโทรศัพท์จากลูกค้า รวมไปถึงการตรวจรับและจัดเก็บวัสดุคิบ ไว้ตามหมวดหมู่ หน้าที่การจ่ายสินค้าตามใบเบิกวัสดุคิบที่ฝ่ายผลิต นำมาเบิกเพื่อการผลิต นอกจากนี้เจ้าหน้าที่คลังสินค้ายังต้องมีการรับเข้าทั้งสินค้าสำเร็จรูปจากฝ่ายผลิต และวัสดุคิบจากผู้ส่งมอบ การเสนอซื้อวัสดุคิบเดือนละครั้ง การตรวจสอบสินค้าคงคลัง การบันทึกข้อมูลการเบิก-จ่าย การรับเข้าต่างๆ เป็นต้น

หมายเลขอ 5 หมายถึง ฝ่ายผลิต และ กระบวนการผลิต ฝ่ายผลิตจะทำการเบิกวัตถุคิบเพื่อเตรียมการผลิตในแต่ละวันจากคลังสินค้าโดยฝ่ายผลิตจะเบิกตามความต้องการที่หัวหน้างานได้แจ้งไว้ตามที่เคยผลิตในแต่ละวัน โดยอาศัยการประมาณการ จากนั้นจึงนำเข้ากระบวนการผลิต รวมไปถึงการเก็บวัตถุคิบในขั้นตอนต่างๆ ในกระบวนการเพื่อรับผลิตหลังจากผลิตเสร็จฝ่ายผลิตจะนำสินค้าส่งไปเก็บยังคลังสินค้าเพื่อจัดเก็บตามหมวดหมู่โดยส่งไปพร้อมกับใบรับเข้าวัตถุคิบ

หมายเลขอ 6 แผนกจัดส่ง แผนกจัดส่งจะมีหน้าที่นำสินค้าไปส่งยังลูกค้าที่ได้เบิกมาซึ่งคลังสินค้าโดยจะมีการจัดส่ง 2 รอบ โดยจะแบ่งเป็นรอบเช้าเวลา 7:00น.-8:00น. รอบบ่าย 14:00น.-16:00น. รวมไปถึงการไปรับวัตถุคิบจากผู้ส่งมอบตามใบสั่งงาน

จากข้อมูลในแผนผังสายธารแห่งคุณค่าสถานะปัจจุบันมีระยะเวลาดำเนินการผลิตอยู่ที่ 35.13 วินาที และมีระยะเวลาที่วัตถุคิบอยู่ในกระบวนการตั้งแต่ต้นจนจบทั้งหมด 35 วัน ดังนี้จากข้อมูลในแผนผังสายธารแห่งคุณค่าสถานะปัจจุบันสามารถแบ่งหัวข้อในการปรับปรุงออกเป็น 2 หน่วยงาน ได้แก่ ฝ่ายคลังสินค้า และ ฝ่ายผลิต ซึ่งรายละเอียดต่างๆ ได้สรุปเป็นหัวข้อในรูปแบบตารางดังแสดงในหัวข้อต่อไป

3.5 วิเคราะห์ความสูญเสียและกำหนดแนวทางการแก้ไขปรับปรุงโดยแนวคิดแบบลีน

เพื่อให้กิจกรรมต่างๆ ดำเนินไปได้โดยไม่ติดขัดผู้วิจัยจึงวิเคราะห์หาความสูญเสียเพื่อนำไปแก้ไขเพื่อลดการติดขัดและให้เกิดการไหลอย่างต่อเนื่อง จากภาพที่ 3.6 จะเห็นว่าแผนผังสายธารแห่งคุณค่าเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการระบุตำแหน่งของปัญหาได้เป็นอย่างดีโดยปัญหาที่พบซึ่งเป็นความสูญเสียในกระบวนการผลิตซึ่งเป็นความมุ่งเน้นของระบบการผลิตแบบลีนคือ สามารถระบุและมองเห็นความสูญเสียได้ ความสูญเสียที่พบในกระบวนการผลิตพบใน 2 จุดหลักๆ คือ คลังสินค้าและฝ่ายผลิตซึ่งแต่ละปัญหาผู้วิจัยได้ระบุถึงประเภทของความสูญเสียทั้ง 7 ประการ (7 Wastes/Muda) ไว้ จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์สาเหตุพร้อมทั้งกำหนดแนวทางการแก้ไขโดยแนวคิดแบบลีน ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 3.3

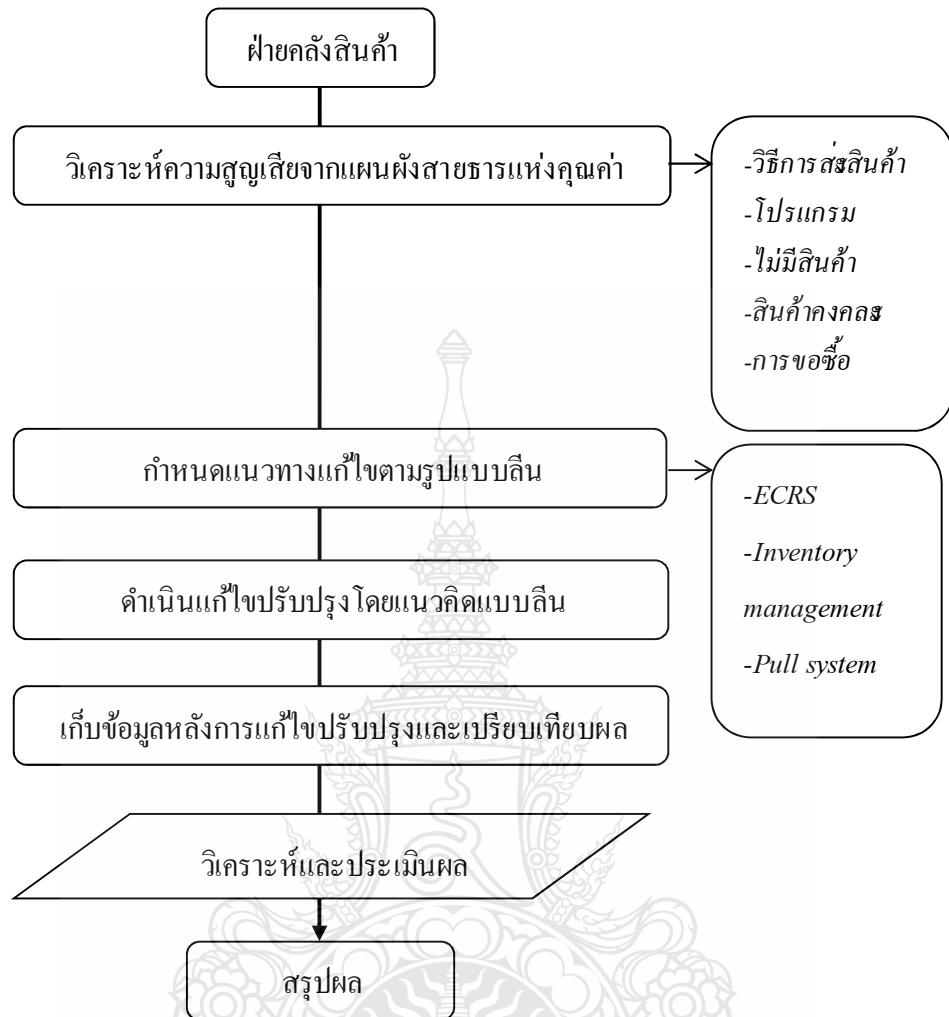
ตารางที่ 3.3 การวิเคราะห์ความสูญเสียจากแผนผังสายธารแห่งคุณค่าสถานะปัจจุบัน

หน่วยงาน	ปัญหา	ประเภทความสูญเสีย	แนวทางการแก้ไขปรับปรุง
คลังสินค้า	1. วิธีการสั่งสินค้าเสียเวลาใช้จ่ายในการรอให้สารการเบิกจากลูกค้า	กระบวนการผลิตชั้นช้อน, การรอกอย	ใช้หลัก ECRS, เปิดช่องทางเบิกเบี้ยนอีเมล์
	2. โปรแกรมบันทึกข้อมูลไม่สามารถคุ้มครองข้อมูลได้	กระบวนการผลิตชั้นช้อน	1) จัดทำตารางการหมุนเวียนของสินค้า 2) จัดลำดับสินค้าคงคลัง
	3. ไม่มีการสั่งผลิต (มีสินค้าที่ไม่ต้องการ)	การรอกอย, การผลิตมากเกินไป	3) แบ่งประเภทของสินค้าคงคลังด้วยระบบ ABC (ABC classification) 4) คำนวณหาปริมาณการสั่งซื้อที่ประยุกต์
	4. สินค้าคงคลังสูง (วิธีการสั่งซื้อเป็นล็อต, ระยะเวลาดำเนินการตัดสินใจนาน)	สินค้าคงคลัง	5) กำหนดค่าสูงสุด (MAX) และ ค่าต่ำสุด (MIN) จากปริมาณการสั่งซื้อที่ประยุกต์ 6) ปรับปรุงโปรแกรมในการบันทึกข้อมูลตัดสินใจ 7) แก้ไขข้อบกพร่องและวิธีการจัดซื้อตัดสินใจ
	5. ขั้นตอนการขอซื้อที่ล่าช้า	การรอกอย	8) ลดระยะเวลาในการเก็บตัดสินใจและสินค้าก่อนและหลังการผลิต
ฝ่ายผลิต	1. ประสิทธิภาพต่ำ (สายการผลิตไม่สมดุล, งานกอง จุดคงไว้)	กระบวนการผลิตชั้นช้อน, การรอกอย	ศึกษาเวลา จัดสรรคุณภาพผลิตโดยอาศัยหลักของ ECRS

จากตารางที่ 3.3 สามารถอธิบายรายละเอียดของปัญหาของแต่ละหัวข้อได้ดังต่อไปนี้

3.5.1 ฝ่ายคลังสินค้า

ในการกำหนดแนวทางการแก้ไขของฝ่ายคลังสินค้าผู้วิจัยได้แสดงเป็นลำดับขั้นตอนในการดำเนินการแก้ไขดังแสดงในภาพที่ 3.7

ภาพที่ 3.7 ขั้นตอนการดำเนินการแก้ไขและปรับปรุงฝ่ายคลังสินค้า

จากการที่ 3.7 แสดงขั้นตอนในการดำเนินการแก้ไขและปรับปรุงฝ่ายคลังสินค้า และจากตารางที่ 3.3 สามารถอธิบายรายละเอียดของปัญหาในฝ่ายคลังสินค้าได้ดังต่อไปนี้

1) วิธีการสั่งสินค้า ปัจจุบันบริษัทกรณีศึกษาเสียค่าใช้จ่ายในการรอโทรศารการสั่งสินค้า จากลูกค้าทุกวัน ปัญหาดังกล่าวเกิดความสูญเสียเนื่องจากการรออย (Waiting/Delay) ขึ้น โดยพนักงานคลังสินค้าต้องทำงานล่วงเวลาเพื่อรับโทรศารเอกสารการสั่งสินค้าจากลูกค้าถือว่าเป็นความสูญเสียจากการรออยเนื่องจากบริษัทกรณีศึกษาจะต้องจ่ายค่าล่วงเวลา

เนื่องจากระบบการผลิตแบบลีนมุ่งเน้นลดความสูญเสียและสร้างคุณค่าให้กับกระบวนการซึ่งจากปัญหาดังกล่าวสามารถแก้ไขได้โดยการใช้หลักของ ECRS การกำจัดสิ่งที่ไม่

จำเป็นออก (Eliminate) การรวมงานเข้าด้วยกัน (Combine) การจัดลำดับขั้นตอนงานใหม่ (Re-Arrange) และปรับปรุงการทำงานให้ง่ายขึ้น (Simplify) โดยผู้วิจัยได้เสนอแนวทางแก้ไขโดยการใช้อีเมล์ในการสั่งสินค้าแทนการสั่งแบบเดิมเพื่อลดทรัพยากรที่ไม่จำเป็นลง

2) โปรแกรมบันทึกข้อมูลไม่สามารถนำข้อมูลมาใช้งานได้ ปัจจุบันโปรแกรมที่ใช้ไม่สามารถนำข้อมูลมาบริหารจัดการได้ ปัญหาดังกล่าวเกิดความสูญเสียจากการมีกระบวนการที่ซับซ้อน เนื่องจากเจ้าหน้าที่คลังสินค้ามีการบันทึกข้อมูลการเบิก-จ่าย การรับเข้าห้องสินค้าและวัตถุดิน แต่เมื่อผู้บริหารต้องการทราบรายการสินค้าคงคลังเจ้าหน้าที่คงคลังไม่สามารถนำข้อมูลจากโปรแกรมมาเสนอแก่ผู้บริหารได้ จำเป็นต้องไปตรวจสอบวัตถุดินที่อยู่ในคลังสินค้าอีกรอบโดยใช้เวลาในการตรวจสอบจำนวนอย่างน้อย 1 ชั่วโมงหรือขึ้นอยู่กับจำนวนรายการที่จะต้องตรวจสอบ ทำให้เกิดการรอคอยและเสียเวลาเป็นอย่างมาก

จากปัญหาดังกล่าวสามารถใช้หลักของ ECRS โดยทำให้ง่ายขึ้น โดยการแก้ไขปรับปรุงโปรแกรมบันทึกข้อมูลให้มีความยืดหยุ่นในการใช้งานมากขึ้น

3) ไม่มีสินค้าตามที่ต้องการ เนื่องจากไม่มีการสั่งผลิตตามความต้องการของลูกค้าและคลังสินค้าไม่มีใบสั่งผลิตให้กับฝ่ายผลิต ปัญหาดังกล่าวทำให้เกิดการรอคอยขึ้นเนื่องจากฝ่ายคลังสินค้าไม่มีสินค้าที่จะจ่ายให้กับลูกค้าตามกำหนดการ ฝ่ายผลิตผลิตตามการพยากรณ์ไม่ได้ผลิตตามที่ลูกค้าต้องการ ทำให้แผนกจัดส่งต้องเกิดความล่าช้าในการรอค่อยสินค้าบางรายการ ในการผลิตฝ่ายผลิตมีการผลิตสินค้าบางรายการมากเกินความต้องการซึ่งเป็นความสูญเสียจากการผลิตมากเกินไปทำให้เสียโอกาสในการขายอีกด้วย

จากปัญหาดังกล่าวหากหลังจากการแก้ไขโปรแกรมการบันทึกข้อมูลแล้วจะสามารถทำให้ฝ่ายคลังสินค้าออกใบสั่งผลิตตามที่จำนวนที่ลูกค้าต้องการในปริมาณที่ใกล้เคียงมากที่สุดตามหลักการผลิตแบบดึง (Pull System) คือผลิตเมื่อมีความต้องการ จากนั้นไปสั่งผลิตจะถูกส่งให้ฝ่ายผลิตเพื่อใช้ในการวางแผนการผลิตต่อวันได้

4) เกิดความสูญเสียเนื่องจากการเก็บวัสดุคงคลัง (Inventory) จากภาพที่ 3.6 แผนผังสายธารแห่งคุณค่าสถานะปัจจุบันจะเห็นว่ามีการสั่งซื้อวัตถุดินเข้ามาเป็นจำนวนมากจนทำให้เกิดภาวะสินค้าคงคลังมากเกินความต้องการโดยในการสั่งซื้อแต่ละครั้งจะสั่งซื้อเป็นล็อตครั้งละมากๆ เพื่อให้มีวัตถุดินที่เพียงพอต่อการใช้งานของฝ่ายผลิต โดยฝ่ายจัดซื้อได้ทำการสั่งซื้อวัตถุดินทุกรายการที่เป็นวัตถุดินประเภทของแท่งเพื่อรอผลิตล่วงหน้าเป็นเวลาอย่างน้อย 1 เดือนอีกทั้งวัตถุดินไม่ได้มีการจัดเก็บแบบเข้าก่อนออกก่อน (FIFO) ซึ่งจากการณ์ดังกล่าวส่งผลให้มีวัตถุดินบางรายการเน่าเสียเนื่องจากหมดอายุและบางรายการเกิดเชื้อรา เป็นต้น ส่งผลจำนวนสินค้าคงคลังมีแนวโน้มสูงขึ้น

เรื่อยๆ รวมไปถึงฝ่ายผลิตก็ได้มีการจัดเก็บวัตถุคิบไว้เพื่อรอผลิต อีกทั้งยังมีสินค้าสำเร็จรูปที่เก็บไว้รอจ่าย ทั้งนี้สาเหตุมาจากการบริหารจัดการที่ดีพอโดยไม่ได้นำข้อมูลการใช้จริงมาเปรียบเทียบ มีการผลิตสินค้าตามประสบการณ์จนในบางครั้งไม่มีสินค้าจะส่งลูกค้าในบางรายการ เพราะไม่ได้สั่งผลิตแต่จำเป็นต้องส่งรายการอื่นไปทดแทนทั้งๆ ที่ลูกค้าไม่ได้ต้องการ ระยะเวลานำของวัตถุคิบมีเวลานานจากแผนผังสายธารแห่งคุณค่าสถานะปัจจุบันดังภาพที่ 3.6 จะพบว่ามีระยะเวลานำของวัตถุคิบทั้งแต่เริ่มต้นจนจบกระบวนการผลิตใช้ระยะเวลานำ 35 วัน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับ Takt Time ในการผลิตที่ 7.2 วินาที แล้วค่อนข้างต่างกันมาก จากปัญหาที่กล่าวมานั่งบอกได้ชัดเจนว่าทั้งในกระบวนการผลิตและคลังสินค้าจะต้องมีจำนวนสินค้าคงคลังอยู่เป็นจำนวนมาก

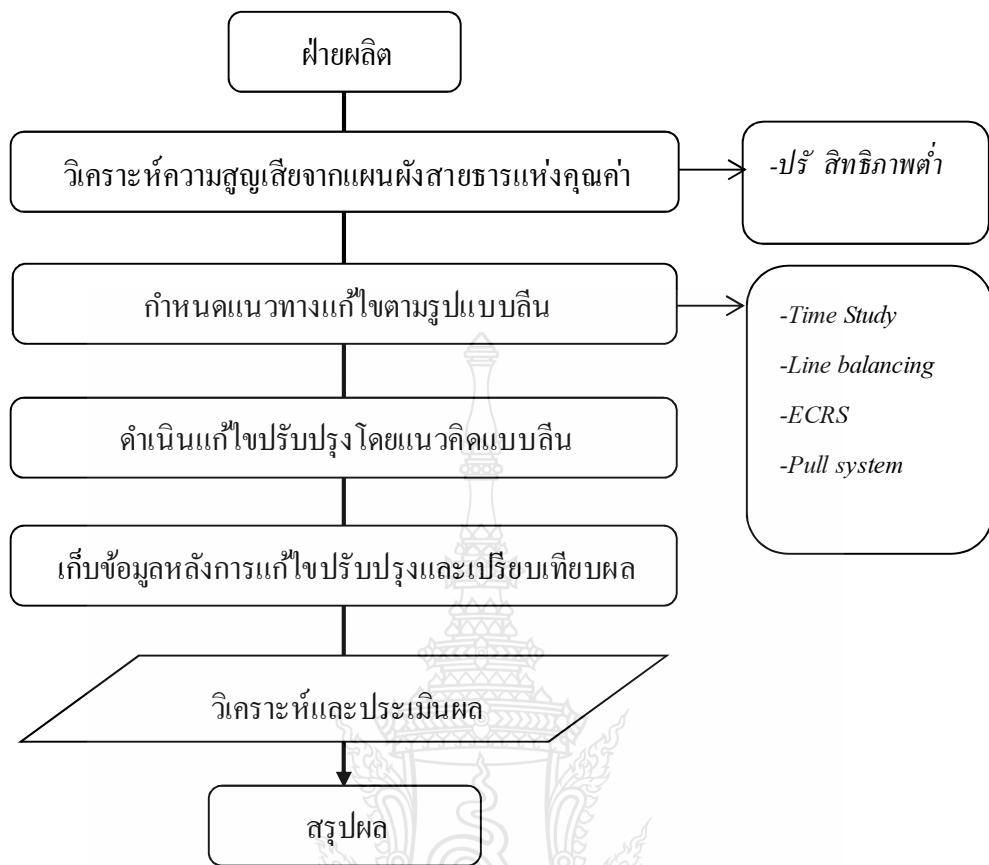
สินค้าคงคลังเป็นหนึ่งในความสูญเสียที่ไม่สร้างมูลค่าซึ่งเป็นสิ่งที่ระบบการผลิตแบบลินมูงเน้นที่จะกำจัดให้หมดไปจากการกระบวนการผลิต จากปัญหาดังกล่าวสามารถแก้ไขให้มีการลดลงในอัตราส่วนที่เหมาะสมได้โดยการแก้ไขโปรแกรมเพื่อใช้ในการตัดสินใจและใช้หลักการจัดการสินค้าคงคลังโดยอาศัยหลักการเข้าก่อนออกก่อน (First In First Out) และมีการผลิตสินค้าตามความต้องการของลูกค้าพอดี (Just In Time) โดยใช้ระบบการผลิตแบบดึง (Pull System) เข้ามาใช้

5) ขั้นตอนการขอซื้อที่ล่าช้า ปัญหาดังกล่าวสืบเนื่องมาจากโปรแกรมการบันทึกข้อมูลที่ไม่สามารถนำมาใช้ในการบริหารจัดการได้ เนื่องจากโปรแกรมมีการบันทึกข้อมูลของวัตถุคิบคงเหลือไว้แต่ไม่สามารถเชื่อมต่อถือได้หลังจากตรวจสอบเบรียบกับวัตถุคิบที่มีอยู่จริง ทำให้ในการจัดทำใบขอซื้อแต่ละครั้งเจ้าหน้าที่คลังสินค้าจะต้องไปนับจำนวนวัตถุคิบที่มีจริงในคลังสินค้าซึ่งใช้เวลาอย่างน้อย 1-2 ชั่วโมงต่อครั้ง ทำให้เกิดความล่าช้าขึ้นซึ่งเป็นความสูญเสียในการรอคอย

ความสูญเสียต่างๆ ที่เกิดขึ้นในกระบวนการจะต้องเริ่บก้าวจัดการทันทีที่พบ และจากปัญหาดังกล่าวจะต้องทำการแก้ไขโปรแกรมการบันทึกข้อมูลให้สามารถนำข้อมูลมาใช้ในการบริหารจัดการได้เพื่อนำข้อมูลมาอ้างอิงในการสั่งซื้อ ลดจำนวนในการสั่งซื้อลงจากทราบปริมาณที่ใช้จริงต่อวันจะทำให้สามารถลดเวลาในการขอซื้อลงมาได้

3.5.2 ฝ่ายผลิต (ประสิทธิภาพต่ำ)

ในการกำหนดแนวทางการแก้ไขของฝ่ายผลิตผู้วิจัยได้แสดงเป็นลำดับขั้นตอนในการดำเนินการแก้ไขดังแสดงในภาพที่ 3.8

ภาพที่ 3.8 ขั้นตอนการดำเนินการแก้ไขและปรับปรุงฝ่ายผลิต

จากภาพที่ 3.8 เป็นภาพแสดงขั้นตอนการดำเนินการแก้ไขและปรับปรุงฝ่ายผลิตและจากตารางที่ 3.3 สามารถอธิบายความสูญเสียที่เกิดขึ้นในฝ่ายผลิตได้ดังต่อไปนี้

สายการผลิตไม่สมดุล จะพบว่ามีบางกระบวนการที่มีกระบวนการที่ซับซ้อน(Over Processing) เช่นในขั้นตอนการตรวจสอบและขั้นตอนการบรรจุเนื่องจากห้องส่องขั้นตอนนี้ใช้เวลาต่อ กว่า Takt Time และพบว่าในขั้นตอนใส่ไส้และห่อไส้นั้นมีเวลาในการปฏิบัติงานที่มากกว่า Takt Time ซึ่งเป็นจุดคงความและเป็นจุดกำหนดปริมาณงานที่ออกต่อชั่วโมงจนทำให้เกิดการรออย (Waiting) ในขั้นตอนถัดไปซึ่งส่งผลให้ประสิทธิภาพในการผลิตของสายการผลิตตกต่ำ

แนวทางการแก้ไขหัวข้อนี้สามารถแก้ไขโดยศึกษาเวลาจากนั้นจึงจัดสมดุลการผลิตใหม่ โดยอาศัยหลักของ ECRS เป็นแนวทางในการปรับปรุงได้

3.6 กำหนดแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงโดยแนวคิดแบบลีน

เพื่อก้าวไปสู่ความยอดเยี่ยม (Striving to Excellence) ในงานวิจัยนี้ได้ใช้เครื่องมือของระบบการผลิตแบบลีนเข้ามาช่วยในการปรับปรุงโดยมุ่งเน้นในการลดความสูญเสียและสร้างคุณค่าให้กับกระบวนการ จากปัญหาและความสูญเสียที่ระบุในแผนผังสารธาราแห่งคุณค่าสถานะปัจจุบันของผลิตภัณฑ์ตัวอย่างดังภาพที่ 3.6 พบว่ามีความสูญเสียที่เกิดขึ้นใน 2 ฝ่ายหลักๆ ได้แก่ฝ่ายคลังสินค้า และฝ่ายผลิตซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางการแก้ไขปรับปรุงโดยใช้ระบบการผลิตแบบลีนดังนี้คือ

3.6.1 ศึกษาการปรับปรุงฝ่ายคลังสินค้า

1) การปรับปรุงวิธีการสั่งสินค้าของลูกค้า

ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการสั่งสินค้าจากลูกค้าจากการใช้โทรศัพท์และเก็บรวบรวมข้อมูล ศึกษา ข้อดี ข้อเสีย และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน รวมถึงศึกษารายละเอียดส่วนประกอบต่างๆ ใน การตั้งค่าการใช้อีเมล์ รวมไปถึงการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงรูปแบบเอกสารการสั่งสินค้า การฝึกอบรม การใช้งานให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมไปถึงลูกค้า เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบผลหลังจากการ ปรับปรุงต่อไป

2) การปรับปรุงโปรแกรมบันทึกข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงปัญหาอันเนื่องมาจากการปรับปรุงบันทึกข้อมูลที่ไม่สามารถทราบ รายละเอียดต่างๆ ของวัตถุคิบ ได้จนทำให้ไม่สามารถนำข้อมูลมาใช้ในการบริหารจัดการได้ เช่น ข้อมูล สินค้าคงเหลือเชื่อถือไม่ได้ ไม่สามารถรู้ยอดรวมของการเบิกวัตถุคิบหรือสินค้าได้ โดยโปรแกรม บันทึกข้อมูลมีเพียง แผ่นงานการรับเข้า แผ่นงานการเบิก และแผ่นงานยอดคงเหลือ แต่ไม่มีแผ่นงาน ยอดเบิกรวมสาขา แผ่นงานยอดคงเหลือ แผ่นงานสรุป รวมไปถึงไม่สามารถใช้ในการสั่งผลิตได้ ซึ่ง จากหัวข้อที่กล่าวมานี้จะต้องปรับปรุงเพิ่มเติมเข้าไปเพื่อให้ง่ายและสามารถใช้ในการบริหารจัดการ ได้ จากนั้นผู้วิจัยได้เสนอความสามารถของโปรแกรมบันทึกข้อมูลก่อนการปรับปรุงในรูปแบบตาราง

3) การปรับปรุงการสั่งผลิตจากโปรแกรมบันทึกข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงการสั่งผลิตสินค้าในปัจจุบันซึ่งผลิตตามการพยากรณ์ของผู้จัดการฝ่าย ผลิตหรือหัวหน้าแผนกซึ่งไม่ได้อ้างอิงจากข้อมูลจริงของลูกค้าที่สั่งมาบังคลังสินค้า จากนั้นผู้วิจัยได้ เก็บข้อมูลของรายละเอียดจำนวนครั้งรถสาขาว่าที่ล่าช้าในการรอสินค้าเฉลี่ยต่อวัน และ รายการสินค้าที่ ไม่พอย้ายเคลื่อนต่อวันในรูปแบบตารางเพื่อใช้เปรียบเทียบผลการปรับปรุง

4) การปรับปรุงสินค้าคงคลัง

ผู้วิจัยได้ศึกษาถึง ข้อมูลการสั่งซื้อวัตถุคิบ ข้อมูลการเบิกไปใช้จริง และ ข้อมูลของ สินค้าคงคลังก่อนการปรับปรุง อันเนื่องมาจากขาดการบริหารจัดการคลังสินค้า เช่น ไม่มีการจัดทำ

การหมุนเวียนของวัตถุคิบ การจัดลำดับของวัตถุคิบ การแบ่งประเภทของสินค้าคงคลังด้วยระบบ ABC (ABC Classification) การคำนวณหาปริมาณการสั่งซื้อที่ประหด การกำหนดค่าสูงสุด (MAX) และ ค่าต่ำสุด (MIN) จากปริมาณการสั่งซื้อที่ประหด และ การบริหารจัดการต่างๆภายในคลังสินค้าจากการขาดการจัดการเหล่านี้เป็นสาเหตุที่ทำให้มีปริมาณสินค้าคงคลังมีมากเกินจำเป็นซึ่งจะต้องนำไปทำการแก้ไขและปรับปรุง จากนั้นผู้วิจัยได้เก็บรวบรวม ข้อมูลข้อมูลการสั่งซื้อวัตถุคิบ ข้อมูลการเบิกไปใช้จริง และ ข้อมูลของสินค้าคงคลังก่อนการปรับปรุง ในรูปแบบตารางและแสดงเป็นกราฟเส้นเพื่อใช้สำหรับเปรียบเทียบผลหลังการปรับปรุง

5) การปรับปรุงขั้นตอนการขอซื้อ

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาถึงความล่าช้าของขั้นตอนในการขอซื้อก่อนการปรับปรุง โปรแกรมบันทึกข้อมูลโดยปัจจุบันเจ้าหน้าที่คลังสินค้าเสียเวลาในการนับวัตถุคิบคงเหลือที่มีอยู่ทุกรายการในคลังสินค้าเพื่อเปรียบเทียบยอดจากการคำนวณเดือนละครั้งซึ่งค่อนข้างเสียเวลาเนื่องจากโปรแกรมบันทึกข้อมูลไม่สามารถนำข้อมูลมาใช้ในการบริหารจัดการได้ ดังนั้นหากมีการปรับปรุงโปรแกรมบันทึกข้อมูลแล้วขั้นตอนการขอซื้อจะสามารถลดระยะเวลาลงได้ จากนั้นจึงเก็บข้อมูลเวลาในการดำเนินการของขั้นตอนการขอซื้อปัจจุบันเพื่อเปรียบเทียบหลังการปรับปรุง

3.6.2 ศึกษาแนวทางเพื่อปรับปรุงฝ่ายผลิต

เนื่องจากชาลาเปาเป็นผลิตภัณฑ์ตัวอย่างที่มีการผลิตมากที่สุดในแผนกติ่ม渣ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ให้ความสนใจในประสิทธิภาพการผลิต และ ได้ศึกษาข้อมูลประสิทธิภาพข้อนหลังเป็นเวลา 4 เดือน เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลเพื่อใช้เปรียบเทียบ โดยนำเสนอประสิทธิภาพเป็นรูปแบบเส้นต่อเนื่อง เปรียบเทียบกันเป็นรายเดือน

1) การจัดสมดุลการผลิตปัจจุบัน

นำข้อมูลจากการศึกษาวาระมาใช้สำหรับการจัดสมดุลการผลิต โดยนำรอบเวลาการปฏิบัติงานของแต่ละขั้นตอนมาเปรียบเทียบกันโดยเรียงลำดับตามขั้นตอนการปฏิบัติงานจากนั้นจึงตรวจสอบเวลาในการปฏิบัติงานเปรียบเทียบกับ Takt Time ว่าขั้นตอนไหนมีเวลาที่มากกว่า Takt Time ซึ่งเป็นจุดคงขวดและจะส่งผลให้ไม่สามารถผลิตสินค้าได้ตามความต้องของลูกค้า และ เปรียบเทียบขั้นตอนงานในแต่ละขั้นตอนว่ามีการปฏิบัติงานที่ใช้เวลาใกล้เคียงกันหรือไม่เพื่อให้พนักงานแต่ละคนมีการทำงานที่มีภาระงานใกล้เคียงกันหากพบว่าแตกต่างกันมากจึงหัวใจตามหลักของ ECRS มาช่วยในการปรับปรุงเพื่อเพิ่มสมดุลการผลิต จากนั้นจึงคำนวณหาค่าต่างๆ ของสายการผลิต เช่น ประสิทธิภาพปัจจุบัน ขั้นตอนงาน จำนวนพนักงาน สมดุลของสายการผลิตปัจจุบัน จุดคงขวด ยอดผลิตต่อชั่วโมง ยอดผลิตต่อคนต่อชั่วโมง ชั่วโมงการผลิต ค่าแรงต่อหน่วย ค่าแรง

ทางตรง งานกองในกระบวนการ จากนั้นจึงบันทึกลงในรูปแบบตาราง และนำข้อมูลเวลาการทำงานของแต่ละขั้นตอนปัจจุบันไปเขียนเป็นกราฟแท่งแสดงสมดุลการผลิตปัจจุบันเพื่อใช้สำหรับวิเคราะห์แนวทางในการแก้ไขปรับปรุงสายการผลิตและใช้เป็นข้อมูลเปรียบเทียบหลังการปรับปรุงต่อไป

2) วิเคราะห์ปัญหาด้วยเครื่องมือควบคุมคุณภาพ

จากนั้นผู้วิจัยได้นำเวลาในการปฏิบัติงานในสายการผลิตมาทำการวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางการแก้ไขปรับปรุงคือเมื่อได้รับเวลาการทำงานของแต่ละขั้นตอนแล้วนำแผนผังแสดงเหตุผล (Cause-and-Effect Diagram) มาทำการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหา (Problem) กับสาเหตุทั้งหมดที่เป็นไปได้ที่อาจก่อให้เกิดปัญหาที่ทำให้ประสิทธิภาพต่ำ โดยกำหนดปัญหาให้ชัดเจนจากนั้นจึงวิเคราะห์ด้วยหลักการ 4M 1E โดย M - Man คนงาน หรือพนักงาน หรือบุคลากร M-Machine เครื่องจักรหรืออุปกรณ์อำนวยความสะดวก M - Material วัสดุคุณภาพหรืออะไหล่ อุปกรณ์อื่นๆ ที่ใช้ในกระบวนการ M – Method วิธีการทำงาน E - Environment อากาศ สถานที่ ความสว่าง และบรรยายกาศการในการทำงาน

3) ดำเนินการแก้ไขโดยใช้หลัก ECRS

หลังจากทราบปัญหาจากการวิเคราะห์ปัญหาด้วยเครื่องมือควบคุมคุณภาพแล้วผู้วิจัยจึงได้นำหลัก ECRS เข้ามายึดในการแก้ไขปัญหา โดยการกำจัดสิ่งที่ไม่จำเป็นออก (Eliminate) ซึ่งความสูญเสียและขั้นตอนที่ไม่ก่อให้เกิดมูลค่า หลังจากนั้นจึงทำการรวมงานที่สามารถทำได้ในเวลาเดียวกันได้ (Combine) เพื่อลดทรัพยากรลงและก่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่แล้วให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมไปถึงการจัดขั้นตอนงานใหม่ (Re-Arrange) เพื่อให้เกิดการไหลของงานและทำให้การปฏิบัติงานที่ง่ายขึ้น (Simplify)

3.7 เสนอแนวทางแก้ไขและปรับปรุงโดยแนวคิดแบบลีน

หลังจากศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากแผนผังสายธารแห่งคุณค่าสถานะปัจจุบันแล้วผู้วิจัยได้นำเสนอหัวข้อและแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงโดยแนวคิดแบบลีนคือผู้เน้นกำจัดความสูญเสียและสร้างคุณค่าให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอรายละเอียดของปัญหาและแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงดังที่ได้เสนอมาข้างต้น

3.8 ดำเนินการแก้ไขและปรับปรุง

หลังจากที่ได้นำเสนอถึงผลลัพธ์ที่บริษัทกรณีศึกษาจะได้รับแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงตามลำดับหัวข้อซึ่งรายละเอียดในการปรับปรุงดังต่อไปนี้

3.8.1 การปรับปรุงคลังสินค้า

1) ปรับปรุงวิธีการสั่งสินค้าของลูกค้า

เพื่อลดค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในกระบวนการเดิมคือการใช้โทรศัพท์ในการสั่งสินค้ามาเป็นการใช้อีเมลในการสั่งสินค้าแทนเพื่อลดค่าใช้จ่ายต่างๆที่เกิดขึ้นในการมารับโทรศัพท์ผู้วิจัยได้การตัดสิ่งที่ไม่จำเป็นออก (Eliminate) จากนั้นรวมขั้นตอนงานเข้าด้วยกัน (Combine) และจัดลำดับขั้นตอนการทำงานใหม่ (Re-Arrange) ให้ง่ายและสั้นลง (Simplify) และสามารถลดค่าใช้จ่ายได้ดังนี้คือ ค่าโทรศัพท์ ค่าส่งโทรศัพท์ และ ค่าแรงล่วงเวลา โดยมีการดำเนินการดังนี้คือ

1. รวบรวมเอกสารรายการเบิกสินค้าทั้งหมดของลูกค้า
2. จัดลำดับรายการสินค้าให้อยู่ตามหมวดหมู่
3. จัดพิมพ์รายการสินค้าทั้งหมดตามหมวดหมู่ลงในโปรแกรมอีกเซลล์
4. นำเสนอดอกสารรายการเบิกสินค้าในรูปแบบไฟล์และเลือกสูตรคำนำร่อง 1 สาขา
5. ฝ่ายสารสนเทศติดต่อขอใช้อินเตอร์เน็ตและขอชื่อ โดเมนเนมสำหรับบริษัท กรณีศึกษากับผู้ให้บริการเพื่อตั้งค่าอีเมล
6. ประชุมกับผู้บริหารสาขาเพื่อทำความเข้าใจและฝึกอบรมวิธีการใช้ไฟล์และอีเมล
7. ทดลองใช้อีเมลควบคู่ไปกับระบบการสั่งสินค้าแบบเดิมเป็นเวลา 15 วัน
8. ประเมินผลการดำเนินการ
9. ขยายผลการดำเนินการให้ครอบคลุมสาขาของลูกค้า
10. ติดตามผลการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

2) ปรับปรุงโปรแกรมในการบันทึกข้อมูลวัตถุดิบ

เพื่อใช้สำหรับเก็บข้อมูลการรับเข้า การเบิกสินค้าและวัตถุดิบ และยอดสินค้าคงคลัง จากนั้นใช้เป็นฐานข้อมูลในการบริหารจัดการทั้งหมดของคลังสินค้าทั้งสามารถใช้เป็นแนวทางในการสั่งซื้อวัตถุดิบและสั่งผลิต รวมถึงสามารถทราบมูลค่าของสินค้าคงคลังทั้งหมดของบริษัทกรณีศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการแก้ไขและปรับปรุงโปรแกรมในการบันทึกข้อมูลให้สามารถใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการสินค้าคงคลังโดยมีการปรับปรุงแก้ไขดังนี้คือ

1. แผ่นงานการรับเข้า เพิ่มยอดยกมา และแสดงการรับเข้าทั้งเดือน จากนั้นเพิ่มช่องราคาต่อหน่วยเพื่อให้สามารถแสดงมูลค่าทั้งหมดของยอดนำเข้า

2. แผ่นงานการเบิก จะแสดงยอดการเบิกสินค้าของแต่ละสาขารวมไปถึงในฝ่ายผลิตเพิ่มช่องยอดคงเหลือ ช่องยอดสั่งซื้อเพื่อนำไปประกอบการตรวจสอบนับวัตถุคิดคงเหลือเพื่อการขอซื้อโดยนำไปเปรียบเทียบกับช่อง MAX และ MIN เพิ่มช่องราคาต่อหน่วยและมูลค่าในการเบิก

3. เพิ่มแผ่นงานยอดเบิกรวมสาขา หน้านี้จะแสดงยอดเบิกรวมสะสมของแต่ละสาขา แยกเป็นแต่ละรายการวัตถุคิบ จากนั้นแสดงยอดรวมทั้งหมดทุกสาขาแยกเป็นแต่ละรายการวัตถุคิบ

4. เพิ่มแพ่นงานยอดคงเหลือ หน้านี้จะเพิ่มช่องยอดยกมา และแสดงสินค้าคงเหลือทั้งหมดในแต่ละวัน พร้อมช่องแสดงยอดที่จะนำไปสั่งซื้อ เปรียบเทียบกับช่อง MAX และ MIN เพิ่มช่องราคាដองหน่วย และช่องมูลค่าของสินค้าคงคลัง

5. แผ่นงานสรุป หน้านี้จะแสดงสรุปจำนวนการสั่งสินค้าเป็นมูลค่าสะสมของแต่ละสาขา รวมยอดสั่งสินค้าทั้งหมดของสาขา พร้อมทั้งแสดงมูลค่าสินค้าคงคลัง

3) การสั่งผลิตจากโปรแกรมบันทึกข้อมูล

เพื่อให้มีการผลิตตามความต้องการของลูกค้าที่แท้จริง โดยใช้หลักการผลิตแบบดึง (Pull System) และลดปริมาณสินค้าที่ผลิตแล้วแต่ลูกค้าไม่ได้ต้องการ โดยการอ้างอิงการผลิตจากข้อมูลในโปรแกรมบันทึกข้อมูลหลังจากการปรับปรุง

หลังจากผู้วิจัยได้ดำเนินการแก้ไขและปรับปรุงโปรแกรมในการบันทึกข้อมูลเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสั่งผลิต โดยเจ้าหน้าที่คลังสินค้าโดยอาศัยโปรแกรมในการบันทึกข้อมูลสำหรับอ้างอิงในการผลิตทำให้สามารถสั่งสินค้าได้ตามความต้องการจริง

4) ปรับปรุงระดับของสินค้าคงคลัง

เพื่อลดค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการมีสินค้าคงคลังที่สูงผู้วิจัยได้มีขั้นตอนในการดำเนินการแก้ไขปรับปรุงดังต่อไปนี้คือ

1. ปรับปรุงโดยการจัดทำตารางการหมุนเวียนของสินค้า เพื่อหาข้อมูลสินค้าคงคลัง โดยมีรายละเอียดเป็นจำนวนวัตถุคงที่ สั่งซื้อต่อเดือน และราคาต่อหน่วยของสินค้าคงคลังแต่ละชนิด (โดยใช้ข้อมูลข้อนหลัง 4 เดือนในการคำนวณหาค่าเฉลี่ยต่อเดือน) และคำนวณหามูลค่าในการซื้อสินค้าคงคลังแต่ละชนิดที่หมุนเวียนในรอบเดือน

2. ปรับปรุงโดยการจัดลำดับสินค้าคงคลัง หลังจากขั้นทำตารางการหมุนเวียนของสินค้าแล้วผู้วิจัยได้จัดเรียงลำดับข้อมูลตามลำดับของมูลค่าในการใช้สินค้าคงคลังจำนวนมากไปหน้าอยเพื่อจะได้ทราบถึงชนิดของสินค้าที่ใช้จริงที่มีมูลค่ามากที่สุดเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการตัดสินใจสั่งซื้อและบริหารจัดการสินค้าคงคลังต่อไป

3. ปรับปรุงโดยการแบ่งประเภทสินค้าคงคลังด้วยระบบ ABC (ABC Classification) หลังจากจัดลำดับของสินค้าคงคลังแล้วผู้วิจัยได้หาค่าเปอร์เซ็นต์ของจำนวนหน่วยสะสมในแต่ละชนิด ของสินค้าคงคลัง จำนวนมูลค่าการซื้อสะสมและนำเข้าค่าเปอร์เซ็นต์สะสมมาแบ่งชนิดของสินค้าคงคลังเป็นชนิด A B และ C ตามความเหมาะสม ซึ่งเป็นวิธีการจัดกลุ่มสินค้าคงคลังที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยแบ่งสินค้าคงคลังออกเป็น 3 ชนิด คือ A , B และ C โดยวิธีนี้อาศัยหลักการของพาราโตที่มุ่งให้ความสำคัญในสินค้าจำนวนน้อยแต่มูลค่ามาก สำหรับความหมายของสินค้าคงคลังทั้ง 3 ชนิดคือ สินค้ากลุ่ม A เป็นสินค้าคงคลังที่มีมูลค่าในการสั่งซื้อสูงหรือหมุนเวียนสูงที่สุด โดยจะมีจำนวนประมาณ 20% ของรายการสินค้าคงคลังทั้งหมด ส่วนสินค้าคงคลังกลุ่ม B นั้น เป็นสินค้าคงคลังที่มีมูลค่าในการสั่งซื้อหรือหมุนเวียนต่ำที่สุด แต่มีจำนวนมากโดยผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นเพื่อจะได้ทราบถึงชนิดของสินค้าที่ใช้จริงที่มีมูลค่ามากที่สุดเพื่อเป็นแนวทางในการสั่งซื้อวัตถุคุณภาพที่ง่ายขึ้นให้กับเจ้าหน้าที่คลังสินค้าซึ่งจะได้มีต้องสั่งซื้อวัตถุคุณภาพที่มีอยู่แล้วแต่ไม่ได้นำไปใช้

4. ปรับปรุงโดยการคำนวณการสั่งซื้อที่ประหยัด จากรูปนี้ที่ฝ่ายจัดซื้อบริษัทกรณีศึกษาได้ทำการสั่งซื้อสินค้าเดือนละครั้งซึ่งส่งผลให้เกิดระดับสินค้าคงคลังที่สูง เพื่อหาจำนวนและระยะเวลาในการสั่งซื้อที่เหมาะสมผู้วิจัยจึงได้หาค่า ปริมาณการสั่งซื้อที่ประหยัด (Economic Order Quantity หรือ EOQ หรือ Q*) จากสมการที่ 2.2 $EOQ = \sqrt{\frac{2DO}{C}}$ เพื่อหาปริมาณของสินค้าและระยะเวลาในการสั่งซื้อที่เหมาะสมเพื่อลดต้นทุนในการสั่งซื้อต่อรอบ

5. ปรับปรุงโดยการหาค่าสูงสุด (MAX) และค่าต่ำสุด (MIN) จากปริมาณการสั่งซื้อที่ประหยัดเพื่อกำหนดปริมาณของระดับสินค้าคงคลังให้กับที่ตามความสามารถของผู้สั่งมอบที่สามารถนำวัตถุคุณภาพเข้ามาสั่งແກ็บบริษัทกรณีศึกษา

5) ปรับปรุงขั้นตอนและวิธีการขอซื้อวัตถุคุณภาพใหม่เพื่อลดขั้นตอนงานให้สั้นลง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาถึงความล่าช้าของขั้นตอนในการขอซื้อก่อนการปรับปรุงโปรแกรมบันทึกข้อมูล จากนั้นจึงเปลี่ยนขั้นตอนการขอซื้อใหม่โดยกำจัดขั้นตอนที่ไม่จำเป็นออก (Eliminate) และจัดทำให้การสั่งซื้อย่างง่ายขึ้น (Simplify) โดยใช้หลักของ ECRS จากนั้นจึงเก็บข้อมูลเวลาในการดำเนินการของขั้นตอนการขอซื้อเดิมเพื่อเปรียบเทียบจากการปรับปรุงโดยจากเดิมในการสั่งซื้อวัตถุคุณภาพฝ่ายจัดซื้อคลังจะเป็นคนดำเนินการเองทั้งหมด โดยฝ่ายจัดซื้อคลังกับส่วนคลังสินค้าจะอยู่คนละที่กัน ซึ่งฝ่ายจัดซื้อคลังจะโทรศัพท์สอบถามยอดวัตถุคุณภาพเหลือกับเจ้าหน้าที่ธุรการคลังสินค้าเดือนละ 1 ครั้ง หลังจากนั้นเจ้าหน้าที่จัดซื้อจะส่งใบขอซื้อตามจำนวนที่เคยสั่งซื้อที่ตกลงกับผู้สั่งมอบไว้แล้วตั้งแต่ครั้งแรก ยกตัวอย่างเช่น การสั่งซื้อข้าวสาร ในการตกลงกับผู้สั่งมอบ

ครั้งแรกคือ ทางบริษัทกรณีศึกษาจะซื้อครั้งละ 1,000 ถุง เพื่อให้ได้ราคาที่ 125 บาทต่อถุงและให้ผู้ส่งมอบส่งสินค้าเดือนละ 1 ครั้ง

หลังจากผู้วิจัยได้ดำเนินการแก้ไขและปรับปรุงโปรแกรมในการบันทึกข้อมูลเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสั่งซื้อและดำเนินการเบลี่ยนขั้นตอนการสั่งซื้อใหม่โดยให้เจ้าหน้าที่ธุรการคลังสินค้าเป็นคนขอซื้อวัสดุดิบเอง โดยอาศัยโปรแกรมในการบันทึกข้อมูลอ้างอิงในการสั่งซื้อ และทำให้ลดระยะเวลาในการดำเนินการลงได้

3.8.2 ปรับปรุงฝ่ายผลิต

1) การจัดสมดุลการผลิตสถานะปัจจุบัน

หลังจากการปรับปรุงเวลาในการทำงานของพนักงานในแต่ละขั้นตอนโดยอาศัยหลักการ ECRS เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาโดยจะต้องปรับปรุงกระบวนการการทำงานเพื่อให้ได้รอบเวลาที่มีความใกล้เคียงกันมากที่สุด โดยรอบเวลาในการปฏิบัติงานของพนักงานจะต้องต่ำกว่า Takt Time ที่กำหนดเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการผลิตที่ตั้งไว้

หลังจากการปรับปรุงแล้วจันเวลาในจุดที่ทำการปรับปรุงใหม่แล้วจะบันทึกรอบเวลาในการปฏิบัติงานใหม่ลงในแบบฟอร์มการบันทึกเวลาจากนั้นทำการเปรียบเทียบรายละเอียดขั้นตอนการทำงานและเวลาลงในช่อง “ปรับปรุง” คำนวณหาส่วนต่างและบันทึกรายละเอียดลงในช่อง “ผลต่าง” หลังจากนั้นจึงนำรอบเวลาใหม่ที่ได้มาคำนวณสมดุลการผลิตสถานะเสนอแนะพร้อมทั้งจัดทำแผนภาพสมดุลการผลิตสถานะเสนอแนะเปรียบเทียบแผนภาพสมดุลการผลิตสถานะปัจจุบันเพื่อให้เห็นถึงการปรับปรุงที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

3.9 วางแผนผังสายธารแห่งคุณค่าสถานะปรับปรุง

หลังจากการแก้ไขปรับปรุงลดความสูญเสียต่างๆ ในกระบวนการของบริษัทกรณีศึกษาโดยใช้แนวทางของระบบการผลิตแบบลีนแล้วจึงใช้ข้อมูลที่ได้หลังจากการแก้ไขปรับปรุงมาวัดแผนผังสายธารแห่งคุณค่าสถานะปรับปรุงเพื่อเปรียบเทียบผลกับแผนผังสายธารแห่งคุณค่าสถานะปัจจุบันเพื่อเป็นการเปรียบเทียบผลที่ชัดเจนขึ้น

3.10 เก็บข้อมูลหลังการแก้ไขและปรับปรุงเปรียบเทียบผลการทดลอง

หลังจากการแก้ไขและปรับปรุงลดความสูญเสียต่างๆ ในกระบวนการของบริษัทกรณีศึกษาตามระบบการผลิตแบบลีนแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการทดลอง โดยข้อมูลหลังปรับปรุงจะมีการเก็บรวบรวม 3 เดือนได้แก่ เดือนธันวาคม – เดือนตุลาคม

2553 โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลในรูปแบบตารางและเปรียบเทียบผลกานั่นนำเสนอในรูปแบบกราฟแท่งและการไฟเส้น โดยในแต่ละหัวข้อสามารถอธิบายเป็นขั้นตอนได้ดังนี้คือ

3.10.1 ฝ่ายคลังสินค้า

1) วิธีการสั่งสินค้าจากลูกค้า

หลังจากการแก้ไขปรับปรุงวิธีการสั่งสินค้าใหม่ผู้วิจัยได้แสดงรายละเอียดในการเก็บข้อมูลหลังการทดลองดังนี้คือ

1. ค่าโทรศัพท์คลังสินค้าหลังการปรับปรุงเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่ายก่อนการปรับปรุงจากนั้นคำนวนเป็นเปอร์เซ็นต์ของการปรับปรุง
  2. ค่าโทรศัพท์ลูกค้าทั้ง 12 สาขาหลังการปรับปรุงเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่ายก่อนการปรับปรุงจากนั้นคำนวนเป็นเปอร์เซ็นต์ของการปรับปรุง
  3. ค่าใช้จ่ายการส่งโทรศัพท์ของลูกค้าทั้ง 12 สาขาหลังการปรับปรุงเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่ายก่อนการปรับปรุงจากนั้นคำนวนเป็นเปอร์เซ็นต์การปรับปรุง
  4. ค่าล่วงเวลาของเจ้าหน้าที่คลังสินค้าหลังการปรับปรุงเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่ายก่อนการปรับปรุงจากนั้นคำนวนเป็นเป็นเปอร์เซ็นต์การปรับปรุง
- โดยคำนวนค่าใช้จ่ายต่างๆ เป็นรายเดือนจากนั้นนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบและนำเสนอในรูปแบบตาราง

2) การปรับปรุงแก้ไขโปรแกรมบันทึกข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลความสามารถของโปรแกรมบันทึกข้อมูลหลังการปรับปรุงจากนั้นนำมาเปรียบกับข้อมูลของโปรแกรมบันทึกข้อมูลก่อนการปรับปรุงโดยมีหัวข้อที่ใช้ในการเปรียบเทียบดังต่อไปนี้

1. การรายงานยอดเบิกรวม/แยกสาขา
2. การรายงานยอดคงเหลือของสินค้าแต่ละชนิด
3. การรายงานข้อมูลแยกรายสาขา
4. การรายงานข้อมูลสรุปรวมทุกสาขา
5. การรายงานจำนวนสินค้าคงคลัง
6. การแสดงผลวัตถุคงเหลือเป็นเงินบาท
7. สามารถตรวจสอบประวัติการเบิก-จ่ายวัตถุคงเหลือข้อนหลังได้
8. สามารถแจ้งเตือนจำนวนวัตถุคงเหลือที่มากกว่า หรือน้อยกว่าค่าสูงสุด
9. รายงานยอดเบิกรวมและแยกสาขาเป็นยอดเงินบาท

10. จัดทำใบแจ้งผลิต

3) การสั่งผลิตจากโปรแกรมบันทึกข้อมูล

หลังจากแก้ไขปรับปรุงโปรแกรมการบันทึกข้อมูลแล้วผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล หลังการปรับปรุงเพื่อเปรียบเทียบผลการดำเนินการก่อนการปรับปรุงดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. รถจักรสั่งสินค้ามีการออกล่าช้าเนื่องจากการรอสินค้าและสินค้าเฉลี่ยหลังการปรับปรุงเบรียบเทียบกับค่าใช้จ่ายก่อนการปรับปรุงจากนั้นคำนวณเป็นเปอร์เซ็นต์ของการปรับปรุง

2. รายการสินค้าที่ไม่พอด้วยเฉลี่ยต่อวันหลังการปรับปรุงเบรียบเทียบกับค่าใช้จ่าย ก่อนการปรับปรุงจากนั้นคำนวณเป็นเปอร์เซ็นต์ของการปรับปรุง

4) การปรับปรุงวิธีการสั่งสินค้าของลูกค้า

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลหลังการปรับปรุงของคลังสินค้าโดยนำมาเบรียบเทียบกับข้อมูล ก่อนการปรับปรุงโดยมีการเก็บข้อมูลหลังจากมีการแก้ไขปรับปรุงในรายละเอียดดังนี้คือ ยอดการสั่งซื้อต่อเดือน ยอดการเบิกวัตถุคงไว้ใช้จริงต่อเดือน รวมไปถึงระดับของสินค้าคงคลังต่อเดือน จากนั้น ปรับปรุงขั้นตอนและวิธีการในการสั่งซื้อวัตถุคงของคลังสินค้า จัดทำตารางการหมุนเวียน ของสินค้าใหม่ จัดลำดับสินค้าคงคลังใหม่ แบ่งประเภทสินค้าคงคลังด้วยระบบ ABC ใหม่ การคำนวณหาปริมาณการสั่งซื้อที่ประยุกต์จากนั้นนำมาตั้งเป็นค่าสูงสุด (MAX) และ ค่าต่ำสุด (MIN) ทำการแก้ไขและปรับปรุงโปรแกรมในการบันทึกข้อมูลของคลังสินค้า เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดซื้อ วัตถุคง จากนั้นจึงทำการแก้ไขรูปแบบของการสั่งซื้อ โดยเปลี่ยนการสั่งซื้อจากเดือนละครั้งเป็น สัปดาห์ละครั้งหรือตามจำนวนการใช้จริง โดยการอ้างอิงการสั่งซื้อจากโปรแกรมการบันทึกข้อมูล และ ปรับปรุงระยะเวลาการเก็บวัตถุคงและสินค้าทั้งก่อนและหลังการผลิตลง

จากนั้นผู้วิจัยได้นำยอดการสั่งซื้อต่อเดือน ยอดการเบิกวัตถุคงไว้ใช้จริงต่อเดือน และ ระดับของสินค้าคงคลังต่อเดือนแสดงและเบรียบเทียบผลก่อนและหลังการปรับปรุงเป็น เปอร์เซ็นต์การปรับปรุงและนำเสนอในรูปแบบตาราง กราฟเส้นและกราฟแท่ง

5) การปรับปรุงขั้นตอนของซื้อวัตถุคง

หลังจากแก้ไขปรับปรุงโปรแกรมการบันทึกข้อมูลแล้วผู้วิจัยสามารถเปลี่ยนขั้นตอน ในการขอซื้อใหม่และได้เก็บรวบรวมข้อมูลหลังการปรับปรุงเพื่อเบรียบเทียบผลการดำเนินการก่อน การปรับปรุงดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ระยะเวลาในการตรวจสอบข้อมูล หลังการปรับปรุงเบรียบเทียบกับค่าใช้จ่ายก่อน การปรับปรุงจากนั้นคำนวณเป็นเปอร์เซ็นต์ของการปรับปรุง

2. ระยะเวลาในการตรวจนับวัตถุคิดเห็นหลังการปรับปรุงเบรียบที่ยังกับค่าใช้จ่ายก่อนการปรับปรุงจากนั้นคำนวณเป็นเปอร์เซ็นต์ของการปรับปรุง

3. ระยะเวลาการจัดทำใบขอซื้อหลังการปรับปรุงเบรียบที่ยังกับค่าใช้จ่ายก่อนการปรับปรุงจากนั้นคำนวณเป็นเปอร์เซ็นต์ของการปรับปรุง

4. ระยะเวลาการส่งใบขอซื้อหลังการปรับปรุงเบรียบที่ยังกับค่าใช้จ่ายก่อนการปรับปรุงจากนั้นคำนวณเป็นเปอร์เซ็นต์ของการปรับปรุง

3.10.2 ฝ่ายผลิต

หลังจากแก้ไขปรับปรุงสายการผลิตในฝ่ายผลิตแล้วผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลหลังการปรับปรุงเพื่อเบรียบที่ยังผลการดำเนินการก่อนและหลังการปรับปรุงดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) ประสิทธิภาพการผลิตชาลาเปาโดยจะคำนวณจากยอดผลิตที่ออกมานี้เทียบกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ตาม Takt Time หลังการปรับปรุงเบรียบที่ยังกับประสิทธิภาพเฉลี่ยข้อนหลัง 3 เดือนจากนั้นคำนวณเป็นเปอร์เซ็นต์การปรับปรุง

2) ขั้นตอนการทำงานโดยจะเบรียบที่ยังขั้นตอนการทำงานหลังการปรับปรุงกับก่อนการปรับปรุงจากนั้นคำนวณเป็นเปอร์เซ็นต์การปรับปรุง

3) จำนวนพนักงานเบรียบที่ยังจำนวนพนักงานหลังการปรับปรุงกับก่อนการปรับปรุงจากนั้นคำนวณเป็นเปอร์เซ็นต์การปรับปรุง

4) สมดุลการผลิตหลังการปรับปรุงเบรียบที่ยังกับก่อนการปรับปรุงจากนั้นคำนวณเป็นเปอร์เซ็นต์การปรับปรุง

5) จุดคงขาดหลังการปรับปรุงเบรียบที่ยังกับก่อนการปรับปรุงจากนั้นคำนวณเป็นเปอร์เซ็นต์การปรับปรุง

6) ยอดผลิตต่อชั่วโมงหลังการปรับปรุงเบรียบที่ยังกับก่อนการปรับปรุงจากนั้นคำนวณเป็นเปอร์เซ็นต์การปรับปรุง

7) ยอดผลิต/คน/ชั่วโมง หลังการปรับปรุงเบรียบที่ยังกับก่อนการปรับปรุงจากนั้นคำนวณเป็นเปอร์เซ็นต์การปรับปรุง

8) ชั่วโมงการผลิตหลังการปรับปรุงเบรียบที่ยังกับก่อนการปรับปรุงจากนั้นคำนวณเป็นเปอร์เซ็นต์การปรับปรุง

9) ค่าแรงต่อหน่วยหลังการปรับปรุงเบรียบที่ยังกับก่อนการปรับปรุงจากนั้นคำนวณเป็นเปอร์เซ็นต์การปรับปรุง

10) ค่าแรงทางตรงหลังการปรับปรุงเบรียบเที่ยบกับก่อนการปรับปรุงจากนั้นคำนวณเป็นเปอร์เซ็นต์การปรับปรุง

11) งานกองในกระบวนการ/ชม. (WIP) หลังการปรับปรุงเบรียบเที่ยบกับก่อนการปรับปรุงจากนั้นคำนวณเป็นเปอร์เซ็นต์การปรับปรุง

จากนั้นนำผลที่ได้จากการปรับปรุงสายการผลิตด้วยการจัดรวมดุลการผลิตใหม่โดยอาศัยหลักการ ECRS แสดงเพื่อทำการเบรียบเที่ยบผลในรูปแบบตารางและแผนภูมิแท่ง

3.11 การวิเคราะห์และประเมินผล

ทำการวิเคราะห์และประเมินผลลัพธ์ที่ได้จากการดำเนินงานทั้งหมดจากการเบรียบเที่ยบข้อมูลหลังการดำเนินการกับก่อนการดำเนินการจากนั้นจึงนำเสนอเพื่อสรุปผลและเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขและปรับปรุงองค์กรต่อไป

บทที่ 4

ผลการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนการดำเนินการตามที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 3 และได้บันทึกผลการดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอนซึ่งรายละเอียดและผลลัพธ์การดำเนินการดังแสดงต่อไปนี้

4.1 การศึกษาและเก็บข้อมูลสถานะปัจจุบัน

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและเก็บข้อมูลของหน่วยงานที่พับปีญหาและความสูญเสียจากแผนผังสายชาระแห่งคุณค่าสถานะปัจจุบันเพื่อนำมาดำเนินการแก้ไขและปรับปรุงโดยแนวคิดของระบบการผลิตแบบลิน ซึ่งข้อมูลก่อนการปรับปรุงดังหัวข้อต่อไปนี้

4.1.1 ฝ่ายคลังสินค้า

1) ศึกษาวิธีการสั่งสินค้า

จากการศึกษาพบว่าปัจจุบันมีการสั่งสินค้าระหว่างคลังสินค้ากับลูกค้าด้วยวิธีที่ล้าสมัย โดยการใช้โทรศัพท์สั่งสินค้ามายังคลังสินค้าของบริษัทกรณีศึกษาผ่านเครื่องโทรศัพท์ 2 ครั้ง ต่อวัน โดยสินค้ารอบเข้าลูกค้าจะส่งโทรศัพท์ช่วงเวลา 20:00 น. - 23:00 น. รอบบ่ายเวลา 12:00 น. - 14:00 น. โดยแบบฟอร์มซึ่งลูกค้าจะมีแบบฟอร์มการสั่งสินค้าเป็นเอกสารการเบิกเพื่อลงทะเบียนเดือนละ 20 แผ่น โดยในช่วงการสั่งสินค้าในตอนกลางคืนจะมีเจ้าหน้าที่คลังสินค้า 2 คน มาปฏิบัติงานล่วงเวลาเพื่อรับเอกสารการเบิกสินค้าจากลูกค้าวันละอย่างน้อย 3 ชั่วโมง ซึ่งในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บบันทึกข้อมูลรายละเอียดค่าใช้จ่ายต่างๆสำหรับการใช้โทรศัพท์ในการเบิกสินค้าดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ค่าใช้จ่ายต่อเดือนในการใช้โทรศัพท์ในการสั่งสินค้า

ลำดับที่	หัวข้อ	ค่าใช้จ่ายต่อเดือนของโทรศัพท์ (บาท)
1	ค่าโทรศัพท์คลังสินค้า 4 สาย	400.00
2	ค่าโทรศัพท์ 12 สาขา 24 สาย	2,400.00
3	ค่าใช้จ่ายในการสั่งโทรศัพท์	2,160.00
4	ค่าล่วงเวลา	6,953.40
รวมค่าใช้จ่ายต่อเดือน		11,913.40

จากตารางที่ 4.1 การใช้โปรแกรมในการสั่งสินค้ามีค่าใช้จ่ายต่อเดือนรวม 11,913.40 บาท ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่สามารถลดได้โดยหลัก ECRS เช่น การนำวิธีการเบิกที่ทันสมัยกว่าและสามารถใช้ได้ในระยะเวลากว่านี้มาใช้ เช่น ใช้ระบบ ERP แต่เนื่องจากบริษัทกรณีศึกษาเป็นบริษัทขนาดกลางยังไม่พร้อมที่จะลงทุน เพื่อลดสิ่งที่ไม่สร้างคุณค่า (Non-Value Added) และลดความสูญเสียให้แก่กระบวนการดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำเสนอวิธีการสั่งสินค้าผ่านอิเมล์แทนการสั่งสินค้าแบบเดิม

2) โปรแกรมบันทึกข้อมูล

จากการศึกษาพบว่าปัจจุบันบริษัทกรณีศึกษาไม่มีรูปแบบการเก็บบันทึกข้อมูลที่ชัดเจน มีเพียงการบันทึกการรับเข้าของวัสดุคงเหลือและข้อมูลการเบิกจากลูกค้าโดยใช้โปรแกรมเอกสารเซลล์เท่านั้น ซึ่งเมื่อผู้บริหารต้องการทราบข้อมูลอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับคลังสินค้า เช่น วัตถุคงเหลือ ข้อมูลค่าของวัตถุคงเหลือ วัตถุคงที่ใช้มากที่สุด หรือ วัตถุคงที่เหลือน้อย เป็นต้น จากหัวข้อทั้งหมดเจ้าหน้าที่คลังสินค้าจะไม่สามารถตอบคำถามผู้บริหารได้เลย จากปัญหาดังกล่าวทำให้บริษัทกรณีศึกษาไม่สามารถทราบถึงจำนวนในการสั่งซื้อวัตถุคงที่จำเป็นได้เลยเนื่องจากไม่มีข้อมูลในการตัดสินใจทำให้ในการสั่งซื้อในแต่ละครั้งจำเป็นต้องสั่งให้พ่อใช้สำหรับการผลิตใน 1 เดือน โดยไม่คำนึงถึงอัตราที่พอกเพาะเช่นผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมนำเสนอรายละเอียดต่างๆ ของโปรแกรมที่ใช้อยู่ปัจจุบัน ดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 รายละเอียดของ โปรแกรมบันทึกข้อมูลปัจจุบัน

ลำดับที่	รายการ	ก่อนปรับปรุง
1	การบันทึกรับเข้า	✓
2	การบันทึกตัดจ่าย	✓
3	การรายงานยอดเบิกรวม/แยกสาขา	✗
4	การรายงานยอดคงเหลือของสินค้าแต่ละชนิด	✓
5	การรายงานข้อมูลแยกรายสาขา	✗
6	การรายงานข้อมูลสรุปรวมทุกสาขา	✗
7	การรายงานจำนวนสินค้าคงคลัง	✗
8	การแสดงผลตัวตุณคงเหลือเป็นเงินบาท	✗
9	สามารถตรวจสอบประวัติการเบิก-จ่ายวัตถุคงเหลือได้	✗
10	แจ้งเตือนจำนวนวัตถุคงที่มีมากกว่า หรือน้อยกว่าค่าสูงสุด	✗
11	รายงานยอดเบิกรวมและแยกสาขาเป็นยอดเงินบาท	✗
12	ใบแจ้งผลิต	✗

หมายเหตุ : ✓ = มี, ✗ = ไม่มี

จากตารางที่ 4.2 จะเห็นว่าโปรแกรมใช้ได้เพียงแค่ การบันทึกรับเข้า บันทึกตัดจ่าย และรายงานยอดคงเหลือของสินค้าแต่ละชนิดเท่านั้น ซึ่งโปรแกรมไม่สามารถรองรับการนำข้อมูลต่างๆ ของคลังสินค้าไปใช้ในการบริหารจัดการ ได้เลยดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องทำให้ง่ายขึ้น (Simplify) ตามหลัก ECRS โดยเขียนโปรแกรมบันทึกข้อมูลใหม่ขึ้นมาเพื่อให้ง่ายต่อการบันทึกข้อมูลและสามารถนำมาใช้ในการบริหารจัดการคลังสินค้าได้

3) การสั่งผลิต

เนื่องจากบริษัทกรณีศึกษาเป็นบริษัทที่เปิดกิจการได้เพียง 2 ปี เท่านั้นทำให้ขาดระบบสำหรับการสั่งผลิตที่ชัดเจน โดยปัจจุบันผู้จัดการฝ่ายผลิตหรือหัวหน้าแผนกเป็นผู้กำหนดรายการและยอดผลิตด้วยการพยากรณ์จากข้อมูลที่ได้จากปริมาณที่เคยผลิตในแต่ละวันจนทำให้บ่อยครั้งมีสินค้าสำเร็จรูปหมดอายุในคลังสินค้านั่นเองมาจากการสินค้าที่ลูกค้าไม่ได้ต้องการซึ่งเกิดจากการผลิตมากเกินไป (Over Production) ในบางครั้งรถส่งสินค้าต้องออกเดินทางล่าช้ากว่ากำหนดเนื่องมาจาก การรออย (Delay) สินค้าที่ไม่มีในคลังสินค้าจนต้องสั่งผลิตแบบเร่งด่วน รายละเอียดการล่าช้าของรถจัดส่งเนื่องจากการรอสินค้าและการสินค้าที่ไม่พอจ่ายต่อวันผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นเวลา 1 เดือนคือ เดือนกรกฎาคม 2553 ดังแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 รายละเอียดการรอสินค้า

ลำดับที่	รายละเอียด	จำนวน
1	จำนวนรถสาขាតี่ล่าช้าในการรอสินค้าเฉลี่ย/วัน	4 สาขา
2	รายการสินค้าที่ไม่พอจ่ายเฉลี่ย/วัน	3 รายการ

จากตารางที่ 4.3 พบร่วม 4 สาขา ที่สินค้าไม่พอจ่ายซึ่ง 4 สาขา นี้เป็นสาขาที่เจ้าหน้าที่คลังสินค้าจัดสินค้าเป็นลำดับท้ายๆ ทำให้ฝ่ายผลิตต้องสั่งผลิตด่วนจนในบางครั้งรถส่งสินค้าไม่สามารถสินค้าส่วนที่เหลือได้เนื่องจากเดินทางไกลในกรุงเทพฯ ต่อวันรายการสินค้าที่ไม่พอจ่ายเฉลี่ย 3 รายการต่อวัน

4) สินค้าคงคลังสูง

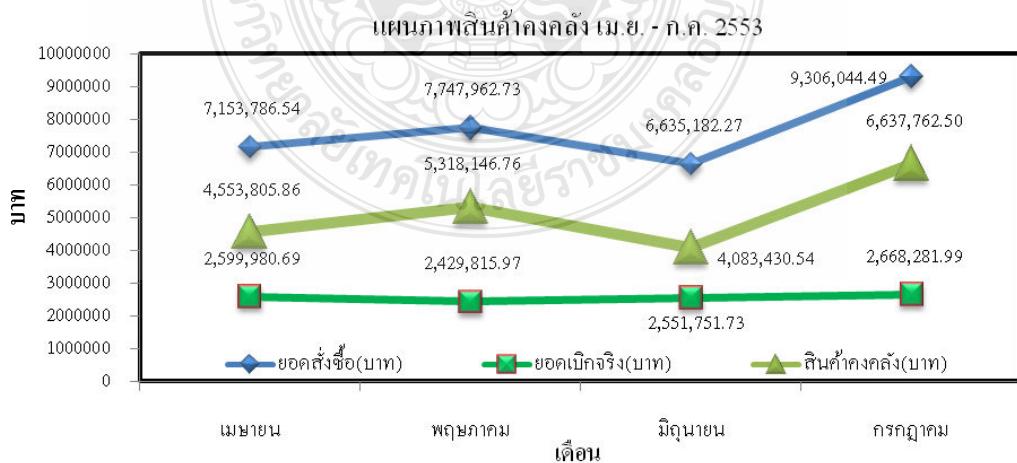
จากการศึกษาพบว่าโปรแกรมการบันทึกข้อมูลไม่สามารถนำมาใช้ในการบริหารจัดการคลังสินค้าได้เลยและขั้นตอนการขอซื้อปัจจุบันมีความยุ่งยากและเสียเวลามาก เพราะในคลังสินค้ามีจำนวนวัตถุคงคลังเหลือค่อนข้างมากอันเนื่องมาจากฝ่ายจัดซื้อสั่งซื้อวัตถุคงคลังมาเป็นจำนวนมากเพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการใช้สำหรับการผลิตล่วงหน้าเป็นเวลา 1 เดือนดังที่กล่าวมา จากการศึกษา

ข้อมูลพบว่ามีน้อยมากให้สั่งซื้อเดือนละครึ่งเพรະถ้าหากมีการสั่งซื้อเป็นล็อตต่อครึ่งจะได้ส่วนลดจากผู้สั่งมอบและจากการตรวจสอบพบว่าผู้สั่งมอบบางรายแจ้งว่าไม่สามารถนำวัตถุคืนเข้ามาส่งให้บ่อยๆ ได้จึงเป็นสาเหตุให้เจ้าหน้าที่จัดซื้อดำเนินการซื้อวัตถุคืนเพื่อสะสมล่วงหน้าทำให้ยอดสินค้าคงคลังมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น เมื่อนำยอดการสั่งซื้อมาเปรียบเทียบกับยอดการเบิกไปใช้จริงจะพบว่ายอดการเบิกไปใช้จริงมีจำนวนที่น้อยกว่ายอดการสั่งซื้อประมาณ 3 เท่า ข้อมูลเปรียบเทียบยอดการสั่งซื้อและยอดที่เบิกใช้จริงตั้งแต่เดือน เม.ย.– ก.ค.2553 ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ปริมาณสินค้าคงคลังเดือน เม.ย.– ก.ค.2553

เดือน	เมษายน	พฤษภาคม	มิถุนายน	กรกฎาคม	ค่าเฉลี่ย/เดือน
ยอดสั่งซื้อ (บาท)	7,153,787	7,747,963	6,635,182	9,306,044	7,710,744
ยอดเบิกจริง (บาท)	2,599,981	2,429,816	2,551,752	2,668,282	2,562,458
สินค้าคงคลัง (บาท)	4,553,806	5,318,147	4,083,431	6,668,282	5,148,286

จากตารางที่ 4.4 จะมียอดสั่งซื้อเฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 7,710,744 บาท แต่มีการเบิกใช้จริงเฉลี่ยต่อเดือนเพียง 2,562,458 บาท แสดงว่ามีการสั่งซื้อที่มากกว่าความต้องการใช้จริงประมาณ 3 เท่า จะเห็นว่ามีมูลค่าของสินค้าคงคลังเฉลี่ยประมาณ 5,148,286 บาทต่อเดือน ซึ่งมีมากกว่าการเบิกไปใช้จริงถึง 2 เท่า แสดงว่าถ้าหากสินค้าคงคลังที่มีอยู่มีรายการและจำนวนตามความต้องการที่ต้องใช้ในแต่ละเดือนนั้นบรรลุภาระได้โดยการสั่งซื้อวัตถุคืนได้ประมาณ 2 เดือน รายละเอียดดังแสดงในภาพที่ 4.1

ภาพที่ 4.1 การเปรียบเทียบสินค้าคงคลังกับยอดเบิกจริงกับยอดสั่งซื้อเดือน เม.ย.– ก.ค.2553

ภาพที่ 4.1 ปริมาณยอดเบิกจริงมีปริมาณการเบิกไปใช้ต่อเดือนที่ใกล้เคียงกันแต่แนวโน้มของสินค้าคงคลังกลับเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำภาพแสดงการเก็บบัญชีในคลังสินค้าที่มีมากเกินความจำเป็นดังแสดงในภาพที่ 4.2

ภาพที่ 4.2 ปริมาณการเก็บบัญชีที่มากเกินความจำเป็น

จากภาพที่ 4.2 จะเห็นว่ามีการเก็บข้าวสารถุงละ 5 กก. ไว้จำนวนมากกว่า 1,500 ถุง ซึ่งมีจำนวนมากกว่าความต้องการใช้จริงต่อวันซึ่งอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้ข้าวเกิดการขึ้นราได้

5) ขั้นตอนการขอซื้อ

เนื่องจากปัจจุบันโปรแกรมบันทึกข้อมูลไม่สามารถแสดงยอดคงเหลือที่แน่นอนได้ดังนั้นในการสั่งซื้อวัตถุดิบแต่ละครั้งเพื่อหายอดตั้งต้นในการตรวจสอบบัญชีคงเหลือเจ้าหน้าที่คลังสินค้าจะนำยอดที่ยกมาจากการเดือนก่อนรวมกับยอดสั่งซื้อใหม่ของเดือนที่ผ่านมาหากออกด้วยยอดเบิกไปใช้จริงจากนั้นจึงทำการตรวจสอบบัญชีคงเหลือรายการเพื่อเปรียบเทียบยอดคงเหลือกับยอดคำนวณก่อนการไปเพียงใบขอซื้อจากนั้นจึงส่งโทรศัพท์สารใบขอซื้อไปยังจัดซื้อกลางซึ่งระยะเวลาในการตรวจสอบและดำเนินการในขั้นตอนการขอซื้อค่อนข้างใช้เวลานาน รายละเอียดขั้นตอนการขอซื้อพร้อมระยะเวลาในการดำเนินการดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ขั้นตอนในการขอซื้อวัตถุคิบพร้อมเวลาการดำเนินการ

ขั้นตอนที่	รายละเอียด	เวลาดำเนินการ (นาที)
1	คำนวณยอดคงเหลือตั้งต้น	60
2	ตรวจสอบวัตถุคิบทุกรายการ	120
3	จัดทำใบขอซื้อค้ายเมือง	30
4	โทรถารไปยังจัดซื้อกลาง	2
รวม		212

จากตารางที่ 4.5 จะพบถึงความยุ่งยากและเสียเวลาในการจัดทำใบขอซื้อในแต่ละครั้งซึ่งต้องใช้เวลาถึง 212 นาที หรือประมาณ 3.53 ชั่วโมง โดยเวลาที่ใช้ไปโดยไม่เหมาะสมนั้นสามารถนำไปสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Added) อย่างอื่นให้งานได้โดยจัดการทำงานใหม่ (Re-arrange) เพื่อทำให้ง่ายขึ้น (Simplify) จากนั้นจึงกำจัดสิ่งที่ไม่จำเป็นออก (Eliminate) ตามหลัก ECRS เช่นกัน

4.1.2 ฝ่ายผลิต

1) สายการผลิตไม่สมดุล

หลังจากผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเวลาและเก็บข้อมูลอย่างเป็นขั้นตอนโดยการจับเวลาแบบต่อเนื่อง (Continuous Timing) ติดต่อกัน 10 ครั้งๆ ละ 10 รอบ ต่อสถานี จากนั้นจึงบันทึกลงในแบบฟอร์มการจับเวลาและนำค่าเฉลี่ยมาหาเวลามาตรฐานก่อนการปรับปรุงดังแสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 เวลามาตรฐานในการปฏิบัติงานของสายการผลิตชาลาเปา ก่อนการปรับปรุง

ลำดับที่	ขั้นตอน	Select time	Rating Factor (%)	Allowances Time (%)	Normal Time	Standard Time
		(วินาที/ชั่วโมง)			(วินาที/ชั่วโมง)	(วินาที/ชั่วโมง)
1	ขั้นตอนการเตรียมแป้ง	4.82	100	8	4.82	5.20
2	ขั้นตอนการนวดแป้ง คลึงแป้ง และ เดือนแป้ง	3.97	100	8	3.97	4.31
3	ขั้นตอนการปีกแป้ง	4.42	100	8	4.42	4.80
4	ขั้นตอนการใส่ไส้และห่อไส้	11.65	100	8	11.65	12.66
5	ขั้นตอนการนึ่ง	3.84	100	8	3.84	4.17
6	ขั้นตอนการตรวจสอบ	2.44	100	8	2.44	2.65
7	ขั้นตอนการบรรจุ	1.23	100	8	1.23	1.34

จากตารางที่ 4.6 ขั้นตอน การผลิตชาลาเปา มี 7 ขั้นตอน โดยมีเวลาในการผลิตดังแสดงในตารางจากตารางขั้นตอนที่ 4 คือ ขั้นตอนการใส่ไส้และห่อไส้ เป็นจุดครอบคลุมที่ 12.66 วินาที ซึ่งมีเวลา

การปฏิบัติงานมากกว่า Takt Time ที่ลูกค้าต้องการ คือ 7.2 วินาที ส่วนขั้นตอนการตรวจสอบและขั้นตอนการบรรจุใช้เวลาค่อนข้างต่ำคือ 2.65 วินาที และ 1.34 วินาทีตามลำดับ

1. เก็บแผนผังลูกศร จากตารางที่ 4.6 นำขั้นตอนการปฏิบัติงานไปเก็บแผนผังลูกศร เพื่อกำหนดความสัมพันธ์ ก่อน-หลังดังแสดงในภาพที่ 4.3

ภาพที่ 4.3 แผนผังลูกศรแสดงความสัมพันธ์ของขั้นตอนทำงานก่อนปรับปรุง

2. การคำนวณหาสมดุลการผลิตปัจจุบัน

จากตารางที่ 4.6 พนักงานในสายการผลิตปฏิบัติงานค้ายาวาที่แตกต่างกันมากจึงส่งผลให้พนักงานคนที่ทำงานเร็วต้องรอคนที่ทำงานช้า และขั้นตอนหลังจากพนักงานที่ทำงานเร็วๆ จะมีงานกองรอซึ่งหมายถึงความไม่สมดุลของสายการผลิตเพื่อเป็นแนวทางการปรับปรุงผู้จัดได้คำนวณสมดุลการผลิตตามสมการที่ 2.7

$$\text{สมดุลการผลิตของชาลาเป่า} = \frac{\text{รอบเวลาร่วม}}{\text{พนักงาน} \times \text{จุดคงхват}} \times 100$$

จากตารางที่ 4.6 มีทั้งหมด 7 ขั้นตอน และ จุดที่เป็นคือบวมมีเวลาเกิน Takt Time คือขั้นตอนในการใส่ไส้และห่อไส้โดยมีเวลาเฉลี่ยต่อจุด 12.66 วินาที รอบเวลาร่วมคือ 35.13 วินาที

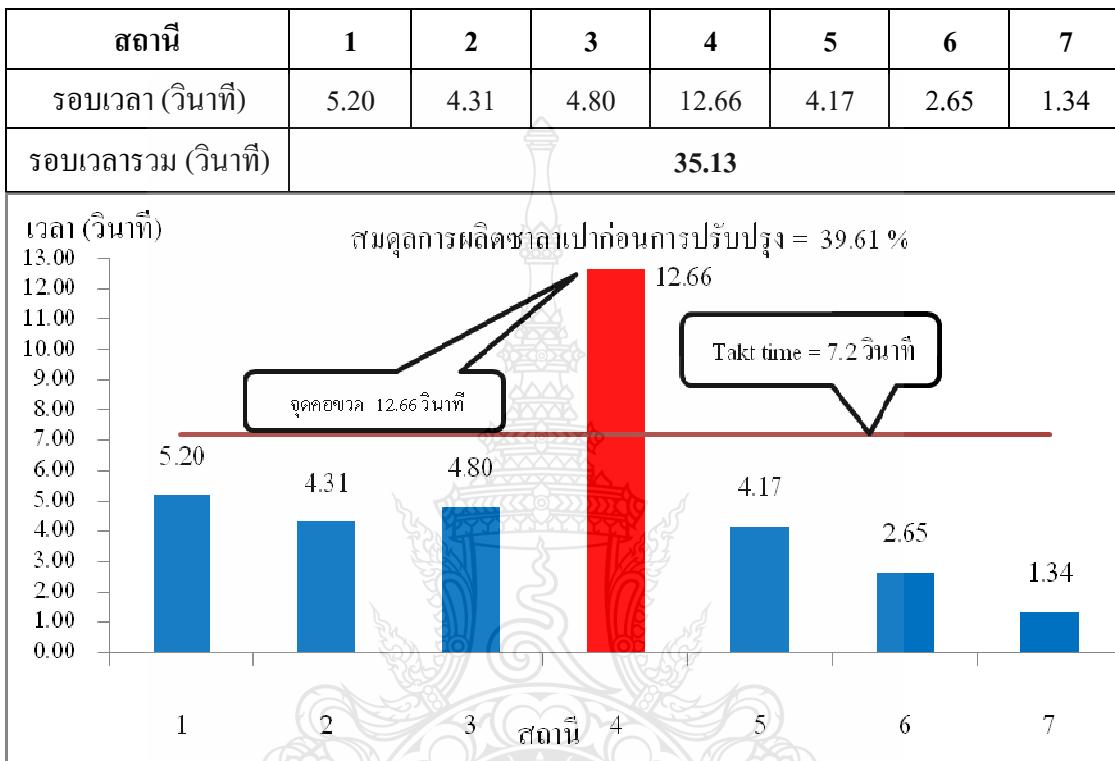
ดังนั้น

$$\text{สมดุลการผลิตของชาลาเป่า} = \frac{35.13}{(7 \times 12.66)} \times 100 = 39.63\%$$

จากเวลาในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกันมากและมีเวลาที่ไม่สม่ำเสมอ กันทำให้สายการผลิตนี้มีสมดุลการผลิตเพียง 39.63% แสดงว่าในสายการผลิตมีความสูญเสียที่ไม่ก่อให้เกิดมูลค่า 60.37% เพื่อเป็นการลดความสูญเสียจะต้องใช้หลักของ ECRS เข้ามาทำการแก้ไขและปรับปรุงสายการผลิตนี้

3. จัดทำเป็นแผนภูมิสมดุลการผลิตปัจจุบัน

เพื่อความชัดเจนและใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขผู้วิจัยได้นำข้อมูลในตารางที่ 4.6 มาจัดทำเป็นแผนภูมิสมดุลการผลิตดังแสดงในภาพที่ 4.4

ภาพที่ 4.4 สมดุลการผลิตของชาลาเป้าก่อนการปรับปรุง

จากการที่ 4.4 แสดงว่าปัจจุบันสายการผลิตมีจุดคงขัดที่ขั้นตอนที่ 4เนื่องจากกระบวนการผลิตมีเวลาในการปฏิบัติงานในแต่ละสถานีที่แตกต่างกันค่อนข้างมากส่งผลให้มีสมดุลการผลิตเพียง 39.63% จากราฟแสดงว่าพนักงานทำงานไม่เต็มประสิทธิภาพยังเนื่องมาจากการไม่สมดุลของสายการผลิต อีกทั้งยังมีความสูญเสียในกระบวนการผลิตเท่ากับ 60.37% นั้นแสดงว่าไม่มีการบริหารจัดการให้เกิดประโยชน์สูงสุดจากทรัพยากรที่มีอยู่ในสายการผลิต เพื่อเป็นข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบหลังการปรับปรุงผู้วิจัยได้คำนวณข้อมูลของสถานะปัจจุบันดังแสดงในหัวข้อต่อไป

4. การคำนวณข้อมูลของสายการผลิตสถานะปัจจุบัน

4.1.3 การคำนวณหาประสิทธิภาพ สามารถคำนวณได้จากยอดผลิตที่ได้จริงหารด้วยเป้าหมายการผลิตตั้งแสดงต่อไปนี้

$$\text{ประสิทธิภาพ} = \frac{\text{ยอดผลิตจริง}}{\text{เป้าหมายการผลิต}} \times 100$$

$$\text{ประสิทธิภาพ} = \frac{284}{500} \times 100 = 56.80\%$$

ถ้าหากไม่มีการแก้ไขจุดคอขวดของกระบวนการผลิตก็จะส่งผลให้ประสิทธิภาพของห้างสายการผลิตได้ไม่เกิน 56.80%

4.1.4 ยอดผลิตต่อชั่วโมง เพื่อใช้เป็นเป้าหมายในการผลิตต่อชั่วโมงและเป็นแนวทางในการผลิตยอดผลิตต่อชั่วโมงสามารถคำนวณได้โดยการนำเวลาปฏิบัติงานใน 1 ชั่วโมง หารด้วยจุดคอขวดเนื่องจากจุดคอขวดเป็นจุดที่กำหนดงานออกต่อชั่วโมง ข้อมูลจากตารางที่ 4.5 มีจุดคอขวดที่ 12.66 วินาที สามารถคำนวณยอดผลิตต่อชั่วโมงได้ดังนี้คือ

$$\text{ยอดผลิตต่อชั่วโมง} = \frac{3,600}{12.66} = 284 \text{ ลูก}$$

4.1.5 การคำนวณหายอดผลิตต่อคนต่อชั่วโมงเพื่อเป็นการวัดผลงานของพนักงานและศักยภาพของสายการผลิต ในการคำนวณ จะนำยอดผลิตต่อชั่วโมงหารด้วยจำนวนพนักงานที่มีอยู่ในสายการผลิตจากตารางที่ 4.6 กระบวนการผลิตชาลาเป้มีพนักงานห้องหมุด 7 คน ดังนั้นยอดผลิตต่อคนต่อชั่วโมงสามารถคำนวณได้ดังนี้

$$\text{ยอดผลิตต่อคนต่อชั่วโมง} = \frac{\text{ยอดผลิตต่อชั่วโมง}}{\text{จำนวนพนักงาน}}$$

$$\text{ยอดผลิตต่อคนต่อชั่วโมง} = \frac{284}{7} = 40.57 \text{ ลูก}$$

4.1.6 การคำนวณหาชั่วโมงการผลิต เพื่อนำไปใช้ในการคำนวณหาค่าแรงและค่าใช้จ่ายต่อการผลิตตามยอดการสั่งซื้อ จากราคาที่ 4.5 ชั่วโมงในการผลิตรวมจะใช้จุดคอขวดในการคำนวณเพราะถือ

ว่าเป็นจุดที่กำหนดจำนวนงานตามรอบเวลาอีกนั้นๆ ข้อมูลจากตารางที่ 4.6 มีขั้นตอนในการผลิต 7 ขั้นตอนโดยมีจุดคงขาวดที่ 12.66 วินาที แสดงว่าชาลาเป้าจะถูกผลิตเป็นสินค้าสำเร็จรูปทุกๆ 12.66 วินาที หรือ 284 ลูกต่อชั่วโมง แสดงว่าทุกขั้นตอนจะต้องรอขั้นตอนที่เป็นจุดคงขาวจุดเดียว นั่นหมายถึงรอบเวลาในการผลิตปัจจุบันเท่ากับจุดคงขาว ดังนั้นชั่วโมงในการผลิตต่อหนึ่งพันลูกปัจจุบัน คำนวณได้จากสมการที่ 2.8

$$\text{ชั่วโมงในการผลิต} = \frac{\text{จำนวนสถานี} \times \text{จุดคงขาว}}{3.6}$$

$$\text{ชั่วโมงในการผลิต} = \frac{7 \times 12.66}{3.6} = 24.50 \text{ ชั่วโมง/พันหน่วย (Hrs./K)}$$

4.1.7 การคำนวณหาค่าแรงต่อหน่วย เพื่อใช้เป็นต้นทุนสำหรับการผลิตสินค้าต่อหน่วยเพื่อใช้ไปประกอบในการตั้งราคาในการจำหน่าย โดยในการผลิตชาลาเป้าจำนวน 1,000 ลูกจะต้องใช้เวลาในการผลิตเท่ากับ 24.50 ชั่วโมง จากนั้นนำชั่วโมงการผลิตมาคำนวณหาค่าแรงต่อหน่วยโดยกำหนดให้ค่าแรงทางตรงของพนักงานอยู่ที่ชั่วโมงละ 38 บาท ดังนั้นค่าแรงต่อหน่วยจึงสามารถคำนวณได้ดังนี้คือ

$$\text{ค่าแรงต่อหน่วย} = \frac{\text{ชั่วโมงการทำงาน} \times \text{ค่าแรงทางตรงต่อชั่วโมง}}{1,000}$$

$$\text{ค่าแรงต่อหน่วย} = \frac{(24.50 \times 38)}{1,000} = 0.93 \text{ บาทต่อลูก}$$

เพราะະนั้นค่าแรงต่อลูกของชาลาเป้าที่มีชั่วโมงในการผลิตที่ 24.50 Hrs/K คือ 0.93 บาทต่อลูก

4.1.8 การคำนวณหาค่าแรงทางตรงจำนวนเงินค่าแรงทางตรงปัจจุบันสามารถคำนวณได้ดังนี้คือ

$$\begin{aligned} \text{ค่าแรงทางตรงทั้งหมด} &= \text{ค่าแรงต่อหน่วย} \times \text{จำนวนสินค้าทั้งหมดที่ลูกค้าต้องการ} \\ &= 0.93 \times 120,000 = 111,600 \text{ บาท} \end{aligned}$$

เพราะະນັນในการผลิตชาลาเปาเดือนละ 120,000 ลูกจะต้องจ่ายค่าแรงทางตรงเท่ากับ 111,600 บาท

จากการคำนวณผู้วิจัยได้สรุปข้อมูลก่อนการปรับปรุงไว้ดังแสดงในตารางที่ 4.7

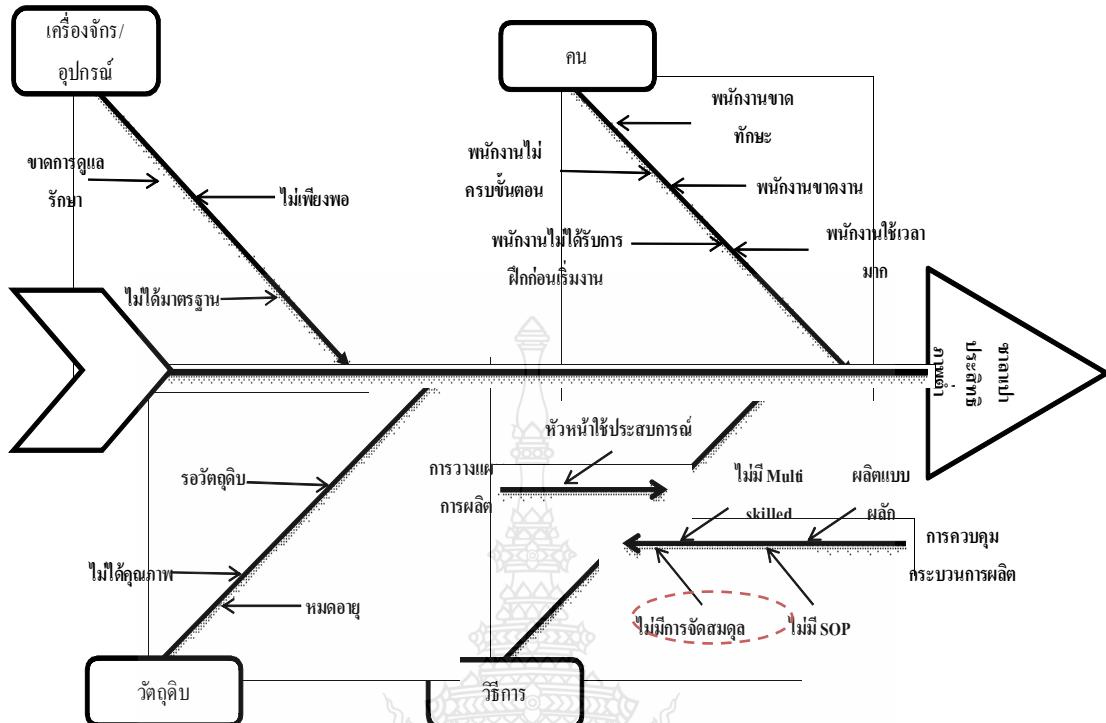
ตารางที่ 4.7 การสรุปข้อมูลก่อนการปรับปรุงของสายการผลิตชาลาเปา

ลำดับที่	หัวข้อการปรับปรุง	หน่วย	ก่อนปรับปรุง
1	ขั้นตอนงาน	ขั้นตอน	7
2	จุดคงขาด	วินาที	12.66
3	งานระหว่างกระบวนการ/ชม. (WIP)	ลูก	693.00
4	จำนวนพนักงาน	คน	7
5	สมดุลการผลิต	%	39.61
6	ประสิทธิภาพ	%	56.80
7	ยอดผลิต/ชั่วโมง	ลูก	248.00
8	ยอดผลิต/คน/ชั่วโมง	ลูก	40.57
9	ชั่วโมงการผลิตต่อพันหน่วย	Hrs/K	24.50
10	ค่าแรงต่อหน่วย	บาท	0.93
11	ค่าแรงทางตรง	บาท	111,600.00

จากตารางที่ 4.7 การสรุปข้อมูลก่อนการปรับปรุงของสายการผลิตชาลาเปา เพื่อนำไปใช้สำหรับเปรียบเทียบผลหลังการปรับปรุง

1) วิเคราะห์ปัญหาด้วยเครื่องมือควบคุมคุณภาพ

จากข้อมูลในตารางที่ 4.7 พบร่วมกับประสิทธิภาพปัจจุบันของสายการผลิตตໍานັນผู้วิจัยจึงได้นำแผนผังแสดงเหตุและผล (Cause-and-Effect Diagram) มาทำการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหา (Problem) กับสาเหตุทั้งหมดที่เป็นไปได้ที่อาจก่อให้เกิดปัญหาที่ทำให้ประสิทธิภาพต่ำมาทำการแก้ไขซึ่งแสดงไว้ดังภาพที่ 4.5

ภาพที่ 4.5 แผนผังแสดงเหตุและผลของสายการผลิตตัวอย่าง

ภาพที่ 4.5 จากการวิเคราะห์ด้วยหลักการ 4M-1E แล้วพบว่าปัญหาที่ทำให้ประสิทธิภาพของสายการผลิตที่ต่ำคือวิธีการในการควบคุมกระบวนการผลิตเนื่องจากสายการผลิตมีจุดคงขวดและส่งผลทำให้สายการผลิตไม่สมดุล ดังนั้นในการดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวต้องใช้หลักของ ECRS การกำจัดสิ่งที่ไม่จำเป็นออก (Eliminate) การรวมงานเข้าด้วยกัน (Combine) การจัดลำดับขั้นตอนงานใหม่ (Re-Arrange) และปรับปรุงการทำงานให้ง่ายขึ้น (Simplify) มาใช้ในการแก้ไขและปรับปรุง

4.2 การแก้ไขปรับปรุงโดยแนวคิดแบบลีน

จากแผนผังสายธารแห่งคุณค่าสถานะปัจจุบันสามารถวิเคราะห์ระบุความสูญเสียที่เกิดขึ้นได้ 4 ประการ ได้แก่ 1) ความสูญเสียน่องจากการผลิตมากเกินไป (Overproduction) 2) ความสูญเสียน่องจากการเก็บวัสดุคงคลัง (Inventory) 3) ความสูญเสียน่องจากการกระบวนการผลิตซับซ้อน (Over Processing) 4) ความสูญเสียน่องจากการรอคอย (Waiting/Delay) ซึ่งความสูญเสียแต่ละประการที่เกิดขึ้นนั้นจะดำเนินการแก้ไขปรับปรุงแยกเป็นแต่ละฝ่ายได้ดังนี้คือ

4.2.1 การปรับปรุงฝ่ายคัดสินค้า

1) การปรับปรุงวิธีการสั่งสินค้าของลูกค้า

เนื่องจากบริษัทฯ ศึกษาเป็นบริษัทขนาดกลางและต้องการประหยัดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาถึงวิธีการที่จะทำให้เกิดความรวดเร็วและคล่องตัวกว่าเดิม โดยการนำเอกสารโน้ตบุ๊กเข้ามาใช้เพื่อลดการรออยู่และความยุ่งยากซับซ้อนซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนออีเมล์เข้ามาใช้ในการเบิกสินค้าของลูกค้าแทนการใช้โทรศัพท์โดยได้ศึกษาข้อดีและข้อด้อยต่างๆ เพรียบเทียบกันดังแสดงไว้ในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 การเพรียบเทียบข้อดีและข้อเสียของการใช้โทรศัพท์และอีเมล์ในการสั่งสินค้า

ลำดับที่	วิธีเดิม	วิธีใหม่
	โทรศัพท์	อีเมล์
1	พิมพ์จากตัวเครื่องได้เลย	ต้องใช้เครื่องปรินต์เตอร์ในการพิมพ์
2	ใช้กระดาษสำหรับโทรศัพท์เท่านั้น	ใช้กระดาษ A4 ทั่วไป
3	ต้องรอสายปลายทางว่าง	ส่งได้ตลอดเวลา
4	เก็บเอกสารได้ไม่นาน	เก็บเอกสารได้นาน
5	ตัวหนังสือที่บันทึกชัดเจน	ตัวหนังสือขึ้นอยู่กับเครื่องปรินต์เตอร์
6	กระดาษโคล์เก็บรักษาหาก	เก็บรักษาเอกสารง่ายกว่า
7	ใช้คนรับรับและจัดเรียง	ไม่ต้องใช้คนรับรับ

จากตารางที่ 4.8 การใช้อีเมล์จะมีข้อดีมากกว่าการใช้เครื่องโทรศัพท์หลังจากได้ข้อมูลแล้วผู้วิจัยได้นำเสนอเพื่อขออนุมัติการเปลี่ยนวิธีการการสั่งสินค้าซึ่งบริษัทฯ เห็นด้วยกับการเปลี่ยนวิธีการเบิกจากเดิมและได้มอบหมายงานให้เจ้าหน้าที่สารสนเทศดำเนินการตามข้อเสนอแนะโดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้คือ

1. รวบรวมเอกสารรายการสั่งสินค้าทั้งหมดของลูกค้าโดยแบ่งออกเป็นประเภทใบเบิกวัตถุคิดประเภทของสคดและใบเบิกวัตถุคิดประเภทของแท็ง โดยเป็นกระดาษโเรนิวขนาดครึ่ง A4 จำนวน 20 แผ่น โดยตัวอย่างแบบฟอร์มนางส่วนดังแสดงในภาพที่ 4.6

ใบเบิกวัตถุคิบประเภทของแท่ง					
สาขา.....			ผู้เบิก.....		
ประจำวันที่.....เดือน ..... พ.ศ.....			เวลา.....		
รหัส Code	รายการ Detail	หน่วย Unit	ยอดคงเหลือ	ยอดเบิก	หมายเหตุ
1. หมวดเครื่องดื่ม					
10101	เบียร์ไฮเนเก้น	ลัง			
10102	เบียร์สิงห์	ลัง			
10103	โซดา	ลัง			
10104	โค้ก เล็ก	ลัง			
10105	ฟ้าปีกเล็ก	ลัง			
10106	น้ำดื่มน้ำปูน	ลัง			
10107	ไวน์แดง	ขวด			
10108	โค้กคลิตร	ลัง			
2. หมวดชา เก๊กฮวย					
10201	ชาจีน 1 กก.	ห่อ			
10202	ชากลิ้นมะลิแดง 0.5 กก.	ห่อ			
10203	เก๊กฮวย	ห่อ			
10204	เม็ดเก๊กฮวย 1 กก.	ห่อ			
10205	ลูกหล่อนอังกฤษ	ลูก			
10206	ถุงห่อกชา เบอร์ 2	ห่อ			
10207	ถุงห่อกชา เบอร์ 4	ห่อ			
3. หมวดไข่					
10301	ไข่ไก่	แกลลอน			
10302	ไข่เยี่ยวม้า	กล่อง			

ภาพที่ 4.6 ตัวอย่างใบเบิกวัตถุคิบของแท่งที่ใช้สำหรับการส่งเบิกผ่านเครื่องโทรศาร

2. จัดลำดับรายการสินค้าให้อยู่ตามหมวดหมู่เพื่อให้ง่ายในการจัดเก็บสินค้าและจัดสินค้าของเจ้าหน้าที่คลังสินค้าจัดลำดับรายการใหม่และตัดบางรายการที่ไม่มีออกเพื่อลดความสับสนของพนักงาน

3. จัดพิมพ์รายการสินค้าทั้งหมดตามหมวดหมู่ลงในโปรแกรม Excel เพื่อใช้เป็นไฟล์แบบในการส่งอีเมล์ส่งสินค้าจากสาขาผู้วิจัยใช้ Macro ในการเขียนโปรแกรมเพื่อป้องกันความผิดพลาดในการปฏิบัติงานของลูกค้าโดยเอกสารการเบิกในโปรแกรม Excel นั้น ใช้หลักการ ความต้องการเทียบกับจำนวนวัตถุคงเหลือเท่ากับจำนวนที่ต้องการเบิก หากวัตถุคงเหลือมากกว่าความต้องการ โปรแกรมจะไม่แสดงการเบิกแต่ถ้าวัตถุคงเหลือน้อยกว่าความต้องการ โปรแกรมจะแสดงการเบิกผ่านหน้าใบเบิกวัตถุคงโดยความต้องการคือจำนวนสูงสุด (Maximum) ของแต่ละช่วงวันในสัปดาห์ รายละเอียดเอกสารการเบิกดังแสดงในภาคผนวก ข

4. นำเสนอเอกสารการเบิกสินค้าในรูปแบบไฟล์จากนั้นเลือกลูกค้านำร่อง 1 สาขาโดยเลือกสาขาพญาไท

5. ฝ่ายสารสนเทศติดต่อขอใช้อินเตอร์เน็ตและขอซื้อโอดเมนเนมกับผู้ให้บริการเพื่อตั้งค่าอีเมล์ หลังจากนั้นฝ่ายสารสนเทศจึงได้ติดต่อขอใช้อินเตอร์เน็ตกับผู้ให้บริการ โดยจะต้องเสียค่าบริการ 590 บาทต่อเดือน และค่าเช่าโอดเมนเนมปีละ 3,600 บาท จากนั้นจึงตั้งค่าการใช้อีเมล์ให้แก่ลูกค้าและที่ปรึกษากรณีศึกษาเอง

6. ประชุมกับผู้บริหารสาขาเพื่อทำความเข้าใจและฝึกอบรมวิธีการใช้ไฟล์ในการสั่งค้า และการใช้อีเมล์ในการสั่งสินค้าหลังจากได้ไฟล์อีเมล์และตั้งค่าการใช้อีเมล์แล้วผู้วิจัยจึงได้ทำหนังสือเชิญไปยังผู้บริหารสาขาพญาไทเพื่อเข้ารับการชี้แจงการใช้รูปแบบในการสั่งสินค้าแบบใหม่โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมจากลูกค้า 3 คน ได้แก่ผู้จัดการร้าน ผู้ช่วยผู้จัดการ และเจ้าหน้าที่แคชเชียร์ โดยใช้เวลาในการประชุม 1 ชั่วโมง และทดลองการใช้ไฟล์และทดลองสั่งสินค้าจริงผ่านอีเมล์อีก 2 ชั่วโมง

ทดลองใช้อีเมล์ในการสั่งสินค้าควบคู่ไปกับระบบการสั่งแบบเดิมเป็นเวลา 7 วัน หลังจากประชุมชี้แจงและทำความเข้าใจกับบริหารสาขานำร่องแล้วจึงได้ทดลองการใช้งานจริงโดยทดลองการสั่งสินค้าโดยอีเมล์ควบคู่กับการเบิกแบบเดิมเป็นเวลา 7 วันตั้งแต่วันที่ 24 – 30 กรกฎาคม 2553 และเมื่อไม่พบข้อผิดพลาดใดๆ จึงให้ยกเลิกการสั่งสินค้าแบบเดิมและเริ่มการใช้อีเมล์สั่งสินค้าจากลูกค้าสาขาพญาไทตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2553 เป็นต้นไป

7. ประเมินผลการดำเนินการหลังจากทดลองใช้การสั่งสินค้าโดยใช้อีเมล์จากลูกค้านำร่องแล้วผู้วิจัยได้ประเมินผลการทดลองจากนั้นจึงขยายผลให้ครอบทุกสาขา

ขยายผลการดำเนินการให้ครอบทุกสาขาลูกค้าหลังจากผ่านการทดลองการใช้อีเมล์ในการสั่งสินค้าแล้ว ผู้วิจัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ขยายผลไปทุกสาขาและมีเป้าหมายให้แล้วเสร็จทุกสาขาภายในเดือนตุลาคม 2553 โดยมีการขยายผลทีละ 2 สาขา จนครบทั้งหมด 12 สาขา

8. ติดตามผลการดำเนินการอย่างต่อเนื่องผู้วิจัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เพื่อติดตามผลอย่างใกล้ชิดเพื่อค่อยเป็นพีเดี้ยงให้แก่ผู้บริหารสาขาของลูกค้า

จากการดำเนินการแก้ไขปรับเปลี่ยนวิธีการสั่งสินค้าแบบใหม่ทำให้บริษัทฯ กรณีศึกษามีความสะดวกและคล่องตัวมากกว่าเดิมอีกทั้งสามารถลดต้นทุนจากการปรับเปลี่ยนดังกล่าวได้อีกด้วยดังแสดงผลลัพธ์หลังการปรับปรุงในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ค่าใช้จ่ายของการใช้อีเมล์ในการสั่งสินค้า

ลำดับที่	หัวข้อ	ค่าใช้จ่ายต่อเดือนของอีเมล์ (บาท)
1	ค่าโทรศัพท์คลังสินค้า 4 สาย	100.00
2	ค่าโทรศัพท์ 12 สาขา 24 สาย	1,200.00
3	ค่าใช้จ่ายในการส่งโทรสาร	-
4	ค่าบริการอินเตอร์เน็ตคลังสินค้า	590.00
5	ค่าบริการอินเตอร์เน็ต 12 สาขา	7,080.00
6	ค่าล่วงเวลา	-
7	ค่าเช่าโดเมนเนม (3,600 บาท/ปี)	300.00
รวมค่าใช้จ่ายต่อเดือน		9,270.00

จากตารางที่ 4.9 ค่าใช้จ่ายต่อเดือนของการใช้อีเมล์ในการสั่งสินค้าต่อเดือนเท่ากับ 9,270 บาท

2) การปรับปรุงแก้ไขโปรแกรมบันทึกข้อมูล

ปัจจุบันบริษัทกรณีศึกษาใช้โปรแกรมไมโครซอฟท์เอกเซลล์ในการบันทึกข้อมูล ซึ่งจากการศึกษาพบว่าโปรแกรมเดิมสามารถใช้บันทึกข้อมูลเพียงการรับเข้าการสั่งสินค้าจากสาขาและรายงานยอดคงเหลือโดยไม่สามารถนำมาใช้ในการบริหารจัดการสินค้าคงคลังได้เลย จานวนผู้วิจัยได้ทำการแก้ไขปรับปรุงดังหัวข้อต่อไปนี้

1. แผ่นงานการรับเข้า ในแผ่นงานการรับเข้าผู้วิจัยได้ปรับปรุงให้มีการรับเข้าตามวันที่ที่ผู้ส่งมอบนำวัตถุคืนเข้ามาส่งและเพิ่มช่องราคาด้านขวาเพื่อให้ทราบมูลค่าของวัตถุคืนที่นำเข้าในแต่ละวันและสะสมรวม เพิ่มช่องยอดยกมา เพื่อนำยอดคงเหลือจากเดือนที่แล้วมาบันทึก ดังแสดงตัวอย่างในภาคผนวก ค ในตารางที่ ค.1 ตารางแสดงรายงานการรับเข้าวัตถุคืนรายวัน

2. แผ่นงานการเบิก ใบแผ่นการการเบิกผู้วิจัยได้จัดทำเป็น 31 แผ่นงาน โดยเรียงวันที่ตั้งแต่วันที่ 1-31 และในแต่ละแผ่นงานจะบันทึกจำนวนการสั่งสินค้าของแต่ละสาขางไปเพื่อใช้เป็นประวัติและใช้ในการวิเคราะห์การขายได้ เพิ่มคอลัมน์ยอดสั่งซึ่อเพื่อให้ง่ายในการจัดการเมื่อยอดอยู่ในระดับที่เท่ากับหรือต่ำกว่าจำนวนที่ตั้งไว้ เพิ่มช่องราคาต่อหน่วย รวมไปถึงการเพิ่มช่องค่าสูงสุด (MAX) และ ค่าต่ำสุด (MIN) เพื่อการบริหารจัดการด้วยการมองเห็น(Visual Management) เทียบกับยอดคงเหลือเพื่อให้ง่ายสำหรับเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบวัตถุคงเหลือว่ามีเพียงพอต่อการขาย หรือไม่ ถ้าหากมีจำนวนวัตถุคงน้อยกว่า MIN ตัวเลขในคอลัมน์ยอดสั่งซึ่อจะเป็นตัวเลขสีแดงและมีเครื่องหมายลบด้านหน้าแสดงว่าต้องซื้อตามจำนวนที่ติดลบเพื่อเติมเต็มตามจำนวน MAX แต่ถ้าหากมียอดวัตถุคงมากกว่า MAX ตัวเลขจะแสดงผลเป็นสีนำเงินดังแสดงในภาคผนวก ค ตารางที่ ก.2

3. เพิ่มแผ่นงานยอดเบิกรวมสาขา ในช่องนี้จะนำข้อมูลการสั่งสินค้าทั้งหมดของลูกค้าแต่ละสาขานามาสะสมรวมไว้โดยแยกเป็นสาขา และรวมทั้งหมดทุกสาขา เพื่อใช้เป็นประวัติและฐานข้อมูลสำหรับการบริหารจัดการ ดังแสดงด้วยร่างในภาคผนวก ค ตารางที่ ก.3 รายงานการเบิกวัตถุคงประเภทของแห่งรวมของแต่ละสาขา

4. เพิ่มแผ่นงานยอดคงเหลือ โดยอาศัยหลักการ หักยอดเบิกออกจากยอดรับเข้าจะเท่ากับยอดคงเหลือ แผ่นงานนี้จะใช้สำหรับตรวจสอบยอดคงเหลือในแต่ละวันได้ ยอดคงเหลือสะสมรวม จำนวนที่จะต้องสั่งซื้อใหม่เมื่อเทียบกับค่า MAX รวมไปถึงมูลค่าของสินค้าคงคลังที่มีทั้งหมด ดังแสดงด้วยร่างในภาคผนวก ค ตารางที่ ก. 4 รายงานยอดคงเหลือทั้งหมดและยอดคงเหลือประจำวัน

5. แผ่นงานสรุป โดยผู้วิจัยจะสรุปยอดเงินของแต่ละสาขาเพื่อเปรียบเทียบกับยอดรับเข้าและจำนวนวัตถุคงเหลือซึ่งจะสามารถทราบถึงมูลค่าสินค้าคงคลังจากหน้าสรุปนี้ดังแสดงด้วยร่างในภาคผนวก ค ตารางที่ ก.5

หลังจากการปรับปรุงแก้ไขโปรแกรมแล้วเจ้าหน้าที่คลังสินค้าสามารถใช้ยอดในคอลัมน์ยอดสั่งซื้อสำหรับเปรียบเทียบการขอซื้อได้โดยไม่ต้องเสียเวลาในการคำนวณ อีกทั้งสามารถนำไปสั่งผลิตให้ฝ่ายผลิตได้ด้วยผู้วิจัยได้สรุปเป็นตารางแสดงหัวข้อจากโปรแกรมที่ผ่านการแก้ไขแล้ว ดังแสดงในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ความสามารถของโปรแกรมการบันทึกข้อมูลหลังปรับปรุง

ลำดับที่	รายการ	หลังปรับปรุง
1	การบันทึกรับเข้า	✓
2	การบันทึกตัดจ่าย	✓
3	การรายงานยอดเบิกรวม/แยกสาขา	✓
4	การรายงานยอดคงเหลือของสินค้าแต่ละชนิด	✓
5	การรายงานข้อมูลแยกรายสาขา	✓
6	การรายงานข้อมูลสรุปรวมทุกสาขา	✓
7	การรายงานจำนวนสินค้าคงคลัง	✓
8	การแสดงผลวัตถุคิบคงเหลือเป็นเงินบาท	✓
9	สามารถตรวจสอบประวัติการเบิก-จ่ายวัตถุคิบย้อนหลังได้	✓
10	แจ้งเตือนจำนวนวัตถุคิบที่มีมากกว่า หรือน้อยกว่าค่าสูงสุด	✓
11	รายงานยอดเบิกรวมและแยกสาขาเป็นยอดเงินบาท	✓
12	ใบแจ้งผลิต	✓

จากตารางที่ 4.10 พนบ.ว่าโปรแกรมการบันทึกข้อมูลหลังจากการปรับปรุงแล้วสามารถนำไปใช้ในการบริหารจัดการตามหลักการบริหารจัดการสินค้าคงคลังได้

3) การสั่งผลิตจากโปรแกรมบันทึกข้อมูล

หลังจากการปรับปรุงโปรแกรมบันทึกข้อมูลเรียบร้อยแล้วฝ่ายคลังสินค้าสามารถออกใบสั่งผลิตให้แก่ฝ่ายผลิตได้โดยอาศัยหลักการเดียวกันกับการขอซื้อวัตถุคิบหลักการนี้ใช้แนวคิดจากระบบการผลิตแบบดึง (Pull System) คือผลิตเมื่อลูกค้าต้องการเท่านั้น โดยโปรแกรมจะเปรียบเทียบยอดคงเหลือกับค่าสูงสุด (MAX) ถ้าหากมีมากกว่าหรือเท่ากับค่าสูงสุด (MAX) โปรแกรมจะไม่สั่งผลิตแต่ถ้าหากมีจำนวนน้อยกว่าหรือเท่ากับค่าต่ำสุด (MIN) แต่ไม่ถึงค่าสูงสุด (MAX) โปรแกรมจะสั่งผลิตตามจำนวนที่ระบุแต่จะไม่เกินค่าสูงสุด (MAX) ที่ตั้งไว้ เช่น เมื่อมีการสั่งสินค้าจากลูกค้ามา yang คลังสินค้า เจ้าหน้าที่คลังสินค้าจะทำการจัดสินค้าตามใบเบิกและบันทึกยอดการเบิกลงไปในโปรแกรมการบันทึกข้อมูลจากนั้นโปรแกรมจะทำการเปรียบเทียบยอดคงเหลือกับค่าสูงสุด (MAX) หากมีจำนวนน้อยกว่าโปรแกรมจะแสดงจำนวนที่ต้องผลิตเพิ่มเพื่อเติมเต็มในคลังสินค้า ด้วยหลักของการผลิตตามความต้องการนั้นทำให้ฝ่ายผลิตผลิตตามใบสั่งผลิตเท่านั้นโดยไม่ต้องใช้การพยากรณ์สำหรับการผลิตหรือทำการผลิตเตรียมไว้ล่วงหน้าอีกต่อไปตัวอย่างดังแสดงในภาคผนวก ค ตารางที่

ค.6 ดังนั้นปัญหาไม่มีสินค้าในคลังสินค้าหรือสินค้ามีไม่พอจ่ายจึงหายไปดังแสดงผลลัพธ์ในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 รายละเอียดการรอสินค้า

ลำดับที่	รายละเอียด	จำนวน
1	จำนวนรถสาขาน้ำที่ล่าช้าในการรอสินค้าเฉลี่ย/วัน	0 สาขา
2	รายการสินค้าที่ไม่พอจ่ายเฉลี่ย/วัน	0 รายการ

4) ปรับปรุงสินค้าคงคลัง

ปัญหาที่ส่งผลกระทบกับปริมาณสินค้าคงคลังของฝ่ายคลังสินค้าได้แก่โปรแกรมบันทึกข้อมูลไม่สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์และบริหารจัดการคลังสินค้าได้ ส่งผลให้มีการสั่งซื้อเป็นจำนวนครั้งละมากๆ เพื่อให้มีวัตถุคิดพอเพียงต่อการผลิตส่งผลให้มีปริมาณสินค้าคงคลังเกิดขึ้นดังนี้ ในการแก้ไขและปรับปรุงปริมาณสินค้าคงคลังผู้วิจัยจึงได้นำหลักของการบริหารจัดการคลังสินค้าเข้ามาช่วยในการปรับปรุงดังแสดงต่อไปนี้ แต่เนื่องจากผู้วิจัยมีข้อมูลของบริษัทกรณีศึกษาข้อมูลทางเดินเรียบ 4 เดือนและเพื่อหาค่าใช้ในการคำนวณที่ถูกต้องดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เฉลี่ยข้อมูลให้เป็นรายเดือนก่อนจากนั้นจึงคูณด้วย 12 เพื่อให้ได้ข้อมูลเฉลี่ยรายปี

1. การจัดทำตารางการหมุนเวียนของสินค้า

เนื่องจากบริษัทกรณีศึกษาไม่มีการบริหารจัดการสินค้าคงคลังที่ดีพอและไม่เกย์นำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงสินค้าคงคลังโดย ดังนั้นผู้วิจัยได้จัดทำตารางการหมุนเวียนของสินค้าเพื่อหาข้อมูลสินค้าคงคลังโดยมีรายละเอียดเป็นจำนวนที่สั่งซื้อเฉลี่ยต่อปีและราคาต่อหน่วยของสินค้าคงคลังแต่ละรายการจากค่าเฉลี่ยต่อปีและคำนวนหมายค่าในการซื้อสินค้าคงคลังแต่ละชนิดที่หมุนเวียนในรอบปีดังแสดงในภาคผนวก ง

2. การจัดลำดับสินค้าคงคลังเพื่อให้ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในการจัดการสินค้าคงคลังต่ำที่สุด ดังนั้นผู้วิจัยจึงจัดลำดับวัตถุคิดที่มีมูลค่าสูงสุดไปหน้าอยู่สุดเพื่อใช้ในการควบคุมต้นทุนของสินค้าคงคลังและให้ความสำคัญกับวัตถุคิดคงคลังที่มีมูลค่าสูงดังนั้นผู้วิจัยได้จำแนกประเภทของสินค้าคงคลังตามลำดับความสำคัญจากมากไปหน้าอย่างละเอียดดังแสดงในภาคผนวก จ

3. การแบ่งประเภทของสินค้าคงคลังด้วยระบบ ABC (ABC Classification) เพื่อมุ่งให้ความสำคัญในสินค้าจำนวนน้อยแต่มูลค่ามากโดย สินค้ากลุ่ม A เป็นสินค้าคงคลังที่มีมูลค่าในการสั่งซื้อสูงหรือหมุนเวียนสูงที่สุดประมาณ 20% ของรายการสินค้าคงคลังทั้งหมดส่วนสินค้าคงคลัง

กลุ่ม B นั้นเป็นสินค้าคงคลังที่มีมูลค่าในการสั่งซื้อหรือหมุนเวียนสูงปานกลางและสินค้าคงคลังกลุ่ม C เป็นสินค้าคงคลังที่มีมูลค่าในการสั่งซื้อหรือหมุนเวียนต่ำที่สุดแต่มีจำนวนมากที่สุด ดังนั้นการจัดลำดับสินค้าคงคลังสามารถสรุปได้ดังตารางในภาคผนวก ๗

4. การคำนวณหาปริมาณการสั่งซื้อที่ประยุกต์

เพื่อหาจำนวนและระยะเวลาในการสั่งซื้อที่เหมาะสมผู้วิจัยจึงได้หาค่า ปริมาณการสั่งซื้อที่ประยุกต์ (Economic Order Quantity) หรือ EOQ หรือ Q^* จากสมการที่ 2.2 โดยกำหนดต้นทุนการสั่งซื้อหรือต้นทุนการตั้งเครื่องจักรใหม่ต่อครั้งเท่ากับ 80 บาท และ ต้นทุนการเก็บรักษาต่อหน่วยต่อปีเท่ากับ 1 บาทเนื่องจากบริษัทกรณีศึกษามีคลังสินค้าของซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำเป็นตารางดังแสดงในภาคผนวก ๘

เนื่องจากผู้วิจัยมีความต้องการที่จะหาจำนวนสั่งซื้อที่ประยุกต์และเพิ่มรอบการสั่งของผู้สั่งมอบให้ถูกต้องเพื่อลดจำนวนค่าใช้จ่ายในส่วนของสินค้าคงคลังและจำนวนลดมูลค่าในการสั่งซื้อแต่ละครั้งลงจากเดิม ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำตัวอย่างการสั่งซื้อวัตถุคิดบัญชี A จากภาคผนวก ๘ มาวิเคราะห์แล้วพบว่าจำนวนรอบการสั่งซื้อที่ประยุกต์เฉลี่ยอยู่ที่ 11.15 วัน ซึ่งเป็นระยะเวลาที่น้อยกว่าการสั่งซื้อปัจจุบันคือ 30 วัน แต่จากการรอบการสั่งซื้อดังกล่าวยังถือว่ามีจำนวนรอบที่ยังนานอยู่ จากแนวคิดให้มีรอบการสั่งซื้อถูกต้อง ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เสนอให้มีการลดรอบในการสั่งซื้อจากเดิม 1 ครั้งต่อเดือน เป็น 4 ครั้งต่อเดือน หรือให้มีสินค้าคงคลังสัปดาห์ละ 1 ครั้ง หรือ 7 วัน และเพื่อให้มีวัตถุคิดเพียงพอในการใช้งานผู้วิจัยจึงได้ศึกษาถึงจำนวนวัตถุคิดจำนวนต่ำสุดในการสั่งซื้อใหม่โดยการตรวจสอบไปยังผู้สั่งมอบว่าสามารถสั่งวัตถุคิดให้กับคลังสินค้าได้เร็วสุดกี่วันจนในที่สุดเวลาที่ผู้สั่งมอบสามารถสั่งวัตถุคิดได้ช้าสุด คือ 1 วัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้ 2 วัน เป็นแนวทางในการสั่งซื้อสินค้าเพื่อสำรองการใช้ให้กับฝ่ายผลิต

5. ศึกษาถึงค่าสูงสุด (Maximum) และ ค่าต่ำสุด (Minimum) จากปริมาณการสั่งซื้อที่ประยุกต์

จากข้อมูลสามารถกำหนดค่าสูงสุดของสินค้าคงคลัง (Maximum) เท่ากับ 7 วัน และจำนวนต่ำสุดของสินค้าคงคลัง(Minimum) เท่ากับ 2 วัน แสดงว่าจำนวนในการสั่งซื้อต่อครั้งของน้ำมันพืช คือ $12.42 \text{ หน่วย} \times 7 \text{ วัน} \sim 87 \text{ หน่วย}$ และ น้ำตาลทราย คือ $239.58 \text{ หน่วย} \times 7 \text{ วัน} \sim 1,677 \text{ หน่วย}$ หรือ ~ 34 กระสอบ (กระสอบละ 50 กก.) จากข้อมูลผู้วิจัยได้นำมาศึกษาเพิ่มเติมถึงจำนวนการสั่งซื้อของสินค้าแต่ละรายการ โดยผู้วิจัยได้คำนวณค่าสูงสุดและค่าต่ำสุด ไว้เพื่อเป็นแนวทางในการสั่งซื้อสินค้าดังแสดงในภาคผนวก ๘ ตารางที่ ๗.1

5) ปรับปรุงขั้นตอนขอซื้อวัตถุคิบ

หลังจากการดำเนินการแก้ไขและปรับปรุงโปรแกรมในการบันทึกข้อมูลแล้วสามารถทราบข้อมูลต่างๆ ที่อยู่ในคลังสินค้าได้ชัดเจน จำนวนการรับเข้า จำนวนการเบิก จำนวนการจ่าย มูลค่าของวัตถุคิบ รวมไปถึงจำนวนวัตถุคิบคงเหลือที่อยู่ในระดับที่ต้องส่งซื้อเพิ่ม ดังนั้นผลลัพธ์ที่ได้จากการปรับปรุงโปรแกรมบันทึกข้อมูลสามารถลดเวลาและขั้นตอนในการขอซื้อลงมาได้โดยขั้นตอนการขอซื้อใหม่ให้เจ้าหน้าที่ธุรการคลังสินค้าเป็นคนขอซื้อวัตถุคิบเอง โดยอาศัยโปรแกรมในการบันทึกข้อมูลเพื่ออ้างอิงในการสั่งซื้อ โดยมีขั้นตอนใหม่ดังนี้คือ

1. เจ้าหน้าที่ธุรการคลังสินค้าตรวจสอบยอดคงเหลือหลังจากการบันทึกรับเข้าและตัดจ่ายวัตถุคิบรายวัน

2. เมื่อเจ้าหน้าที่ธุรการคลังสินค้าพบว่าระดับของวัตถุคิบต่ำกว่าหรือเท่ากับค่าต่ำสุด โดยจะสังเกตจากตัวเลขที่ติดลบและเป็นสีแดง ให้ตรวจสอบยอดคงเหลือจริงในคลังสินค้าเพื่อเปรียบเทียบหากพบว่าเป็นจริงตามข้อมูลให้ดำเนินการจัดทำใบขอซื้อ

3. เจ้าหน้าที่ธุรการดำเนินการจัดทำใบขอซื้อตามตัวเลขที่แสดงในโปรแกรมบันทึกข้อมูลที่แสดงผลໄว้และระบุวันเข้าของวัตถุคิบ โดยจำนวนที่ขอซื้อใหม่จะเติมเต็มค่าสูงสุด (MAX) ของวัตถุคิบตามจำนวนที่กำหนด

4. เจ้าหน้าที่ธุรการคลังสินค้าจะส่งอีเมลไปยังฝ่ายจัดซื้อกลางเพื่อดำเนินการขอซื้อตามจำนวนที่ระบุในเอกสาร

5. เจ้าหน้าที่จัดซื้อดำเนินการจัดซื้อตามระเบียบปฏิบัติ

6. ผู้สั่งมอบนำส่งวัตถุคิบยังคลังสินค้าตามวันที่ระบุในวันขอซื้อ

ซึ่งการจัดซื้อโดยการใช้โปรแกรมบันทึกข้อมูลที่ปรับปรุงแก้ไขใหม่แล้วนี้สามารถลดเวลาการขอซื้อต่อครั้งลงมาดังแสดงในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 ขั้นตอนการขอซื้อใหม่พร้อมระยะเวลาในการดำเนินการ

ขั้นตอนที่	รายละเอียด	เวลาการดำเนินการ (นาที)
1	ตรวจสอบข้อมูลจากโปรแกรม	5
2	ตรวจสอบวัตถุคิบตามรายการที่โปรแกรมระบุ	30
3	จัดทำใบขอซื้อในแบบฟอร์มตัวข้อมพิวเตอร์	5
4	อีเมลไปยังฝ่ายจัดซื้อกลาง	1
รวม		41

จากตารางที่ 4.12 หลังจากการปรับปรุงโปรแกรมบันทึกข้อมูลแล้วสามารถปรับปรุงขั้นตอนและลดเวลาในการขอซื้อลงมาเหลือ 41นาทีต่อครั้ง

หลังจากการปรับปรุงจากหัวข้อที่ 2-5 ทำให้จำนวนวัตถุคิบต่อการสั่งซื้อในแต่ละครั้งมีปริมาณที่ลดลงตามความต้องการที่ใช้จริงและมีจำนวนวัตถุคิบเพื่อตอบสนองกับความต้องการในการใช้งานของฝ่ายผลิตได้มีการสั่งผลิตตามจำนวนที่ต้องการจริง ทำให้ทราบถึงปริมาณของวัตถุคิบที่จะใช้จริงในแต่ละวัน ดังนั้นในการสั่งซื้อวัตถุคิบจึงสามารถกำหนดจำนวนในการสั่งซื้อที่จัดเจนต่อครั้งได้จากเดิมที่เคยซื้อเป็นล็อตครั้งละมากๆ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมผลลัพธ์หลังการปรับปรุงดังแสดงในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ข้อมูลหลังปรับปรุงเดือนสิงหาคม-ตุลาคม 2553 ของฝ่ายคลังสินค้า

เดือน	สิงหาคม	กันยายน	ตุลาคม	ค่าเฉลี่ยหลังปรับปรุง
ยอดสั่งซื้อ(บาท)	3,978,024	3,603,297	3,479,532	3,686,951
ยอดเบิกริง(บาท)	2,724,476	2,792,726	2,852,082	2,789,762
สินค้าคงคลัง(บาท)	1,253,548	810,571	627,450	897,190

จากตารางที่ 4.13 พนวจยอดการสั่งซื้อลดลงเหลือ 3,68,951 บาท มูลค่าของสินค้าคงคลัง 897,190 บาท

4.2.2 การปรับปรุงฝ่ายผลิต

1) การจัดสมดุลการผลิตใหม่โดยใช้หลักการ ECRS

จากข้อมูลในตารางที่ 4.7 จะเห็นว่าประสิทธิภาพสายการผลิตปัจจุบันเฉลี่ยอยู่ที่ 56.80% ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ซึ่งเกิดจากสมดุลการผลิตที่ต่ำอันเนื่องมาจากสาเหตุการจัดวางจำนวนพนักงานไม่เหมาะสมตามรอบเวลาการปฏิบัติงาน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาข้อมูลของแต่ละขั้นตอนของสายการผลิตชาราคาเป้าเพื่อทำการจัดสมดุลสายการผลิตใหม่ จากการศึกษาพบว่าสามารถแก้ไขและปรับปรุงตามหลักของ ECRS ได้ดังนี้คือ

1. รวมขั้นตอนการตรวจสอบเข้ากับขั้นตอนการบรรจุ

จากตารางที่ 4.6 ขั้นตอนการตรวจสอบมีเวลาการปฏิบัติงาน 1.34 วินาที และขั้นตอนการบรรจุมีเวลาการปฏิบัติงาน 2.65 วินาที ซึ่งทั้งสองขั้นตอนใช้เวลาค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับ Takt Time ที่ 7.2 วินาที ซึ่งทั้งสองขั้นตอนนี้ถือว่าเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน (Over Processing) จากนั้นผู้วิจัยจึงใช้การรวมงาน (Combine) สองขั้นตอนนี้เข้าด้วยกันตามหลัก ECRS โดยหลังจากรวบ

งานเข้าด้วยกันของทั้งสองขั้นตอนแล้วจะมีเวลาการปฏิบัติงานเท่ากับ 3.99 วินาที ซึ่งอยู่ภายใต้ Takt Time โดยการรวมขั้นตอนงานเข้าด้วยกันนี้ผู้วิจัยได้เลือกพนักงานที่มีทักษะในการตรวจสอบไว้เป็นคนปฏิบัติงานในตำแหน่งตรวจสอบและบรรจุ และจากการรวมขั้นตอนงานข้างสามารถลดพนักงานในตำแหน่งนี้ได้ 1 คน เพื่อนำไปสนับสนุนในจุดของขาดต่อไป

2. เพิ่มพนักงานที่ขั้นตอนใส่ไส้และห่อไส้เพื่อลดภาระงาน

จากการศึกษาในขั้นตอนนี้พบว่าเป็นขั้นตอนที่จำเป็นต้องใช้ทักษะและเวลาในการปฏิบัติงานค่อนข้างนานถ้าหากใช้พนักงานที่ไม่มีทักษะมาปฏิบัติงานในจุดนี้อาจส่งผลให้เกิดความล่าช้าได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ปรึกษากับหัวหน้าสายการผลิตเพื่อจัดสายการผลิตให้สมดุลขึ้น โดยนำพนักงานมาเพิ่มตรงจุดนี้อีก 1 คน เพื่อลดภาระงานโดยได้นำพนักงานจากขั้นตอนการบรรจุมาฝึกการปฏิบัติงาน หลังจากที่พนักงานทำงานไปได้ 2 ชั่วโมง ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเวลาในการปฏิบัติงานในขั้นตอนนี้พบว่าพนักงานคนนี้สามารถปฏิบัติงานได้ 12.44 วินาทีต่อสูตร ดังนั้นหลังจากมีการจัดขั้นตอนการทำงานใหม่ (Re-Arrange) แล้วทำให้ขั้นตอนนี้มีเวลาเฉลี่ยอยู่ที่ 12.04 วินาที ต่อคน หรือ 6.02 วินาที ต่อสูตรซึ่งอยู่ใน Takt Time ที่กำหนด หลังจากนั้นผู้วิจัยได้สรุปเวลาในการปฏิบัติงานหลังปรับปรุงโดยจัดทำเวลาตามมาตรฐานขั้นตอนใส่ไส้และห่อไส้ใหม่ ดังแสดงในตารางที่ 4.14 ข้อมูลในบันทึกเวลาชาลาเปาหลังการปรับปรุงดังแสดงในตาราง ก.2 ในภาคผนวก ก

ตารางที่ 4.14 เวลาตามมาตรฐานขั้นตอนการผลิตชาลาเปาหลังการปรับปรุง

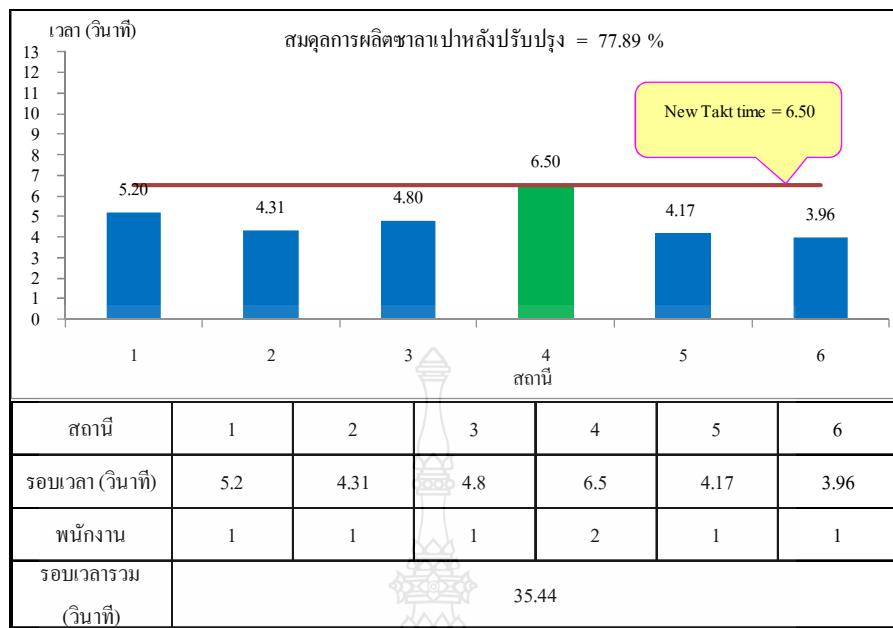
ลำดับที่	ขั้นตอน	Select time	Rating Factor (%)	Allowances Time (%)	Normal Time	Standard Time
		(วินาที/ชั่น)			(วินาที/ชั่น)	(วินาที/ชั่น)
1	ขั้นตอนการเรียงเปลี่ยน	4.82	100	8	4.82	5.20
2	ขั้นตอนการนวดเปลี่ยน คลึงเปลี่ยน และ เค็ดเปลี่ยน	3.97	100	8	3.97	4.28
3	ขั้นตอนการเปิดเปลี่ยน	4.42	100	8	4.42	4.77
4	ขั้นตอนการใส่ไส้และห่อไส้	12.04	100	8	12.04	13.00
5	ขั้นตอนการนึ่ง	3.84	100	8	3.84	4.14
6	ขั้นตอนการตรวจสอบ/การบรรจุ	3.67	100	8	3.67	3.96

จากตารางที่ 4.14 จะพบว่าผู้วิจัยได้จัดทำเวลาตามมาตรฐานของขั้นตอนใส่ไส้และห่อไส้ใหม่เป็น 13.00 วินาที รวมไปถึงการเปลี่ยนขั้นตอนการปฏิบัติงานใหม่โดยการรวมงานของสถานีตรวจสอบและบรรจุเข้าด้วยกันทำให้สามารถลดพนักงานลงไปได้ 1 คน และลดขั้นตอนลงไปอีก 1 ขั้นตอน ซึ่งการจัดวางจำนวนพนักงานตามขั้นตอนเพื่อให้สายการผลิตเกิดการผลิตที่สมดุลที่สุดขึ้นดังแสดงในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 การวางแผนพนักงานตามขั้นตอนหลังการจัดสมดุลการผลิตใหม่

ลำดับที่	ขั้นตอนการทำงาน	จำนวนพนักงาน	รอบเวลา	รอบเวลารวม
1	ขั้นตอนการเตรียมแป้ง	1	5.20	5.20
2	ขั้นตอนการนวดแป้ง คลึงแป้ง และเด็ดแป้ง	1	4.31	4.31
3	ขั้นตอนการเปิดแป้ง	1	4.80	4.80
4	ขั้นตอนการใส่ไส้และห่อไส้	2	6.50	13.00
5	ขั้นตอนการนึ่ง	1	4.17	4.17
6	ขั้นตอนการตรวจสอบ/ขั้นตอนการบรรจุ	1	3.96	3.96
รวม		7	-	35.44

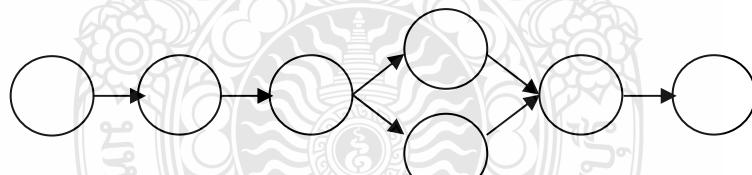
จากตารางที่ 4.15 เวลาในการปฏิบัติที่เป็นคือของที่เกิน Takt Time หายไปแต่ในกระบวนการก็ยังคงเหลือชุดคือของใหม่อีกด้วยแต่เป็นชุดคือของที่ต่ำกว่า Takt Time คือ 6.50 วินาที ที่ขั้นตอนการใส่ไส้และห่อไส้จากความต้องการของลูกค้าที่มีแนวโน้มที่เพิ่มมากขึ้นผู้วิจัยจึงใช้ Takt Time ใหม่คือ 6.50 วินาที เพื่อเป็นเป้าหมายในการผลิตใหม่ทำให้มีสมดุลการผลิตเท่ากับ 77.89% ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นเป็น 100% ดังแสดงในภูมิแพ้กระบวนการผลิตหลังการปรับปรุงดังแสดงในภาพที่ 4.7

ภาพที่ 4.7 กระบวนการผลิตของช้าๆ เป้าหลังการปรับปรุง

2) แผนผังลูกครรภ์แสดงความสัมพันธ์ของขั้นตอนทำงานหลังปรับปรุง

หลังจากปรับปรุงสายการผลิตด้วยหลักการ ECRS แล้วผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากตารางที่ 4.14 มาเขียนเป็นแผนผังลูกครรภ์แสดงความสัมพันธ์ของขั้นตอนทำงานหลังปรับปรุงดังแสดงในภาพที่ 4.8

ภาพที่ 4.8 แผนผังลูกครรภ์แสดงความสัมพันธ์ของขั้นตอนทำงานหลังปรับปรุง

จากการที่ 4.8 จะเห็นว่าหลังจากมีการดำเนินการปรับปรุงแล้วสามารถทำให้ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานลงได้ 1 ขั้นตอน จุดเด่นของลดลงต่ำกว่าเวลา Takt Time และสามารถผลิตสินค้าได้ตามเป้าหมายผลิตอีกด้วยซึ่งจากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงเวลาที่ลูกค้าต้องการจาก 7.2 วินาที เป็น 6.5 วินาที เนื่องมาจากบริษัทกรณีศึกษากำลังมีโครงการเพิ่มจำนวนสาขาเป็นมาอีก 4 สาขา ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้จากการปรับปรุงดังแสดงในตารางที่ 4.16 การคำนวณข้อมูลหลังการปรับปรุงแสดงในภาคผนวก ณ

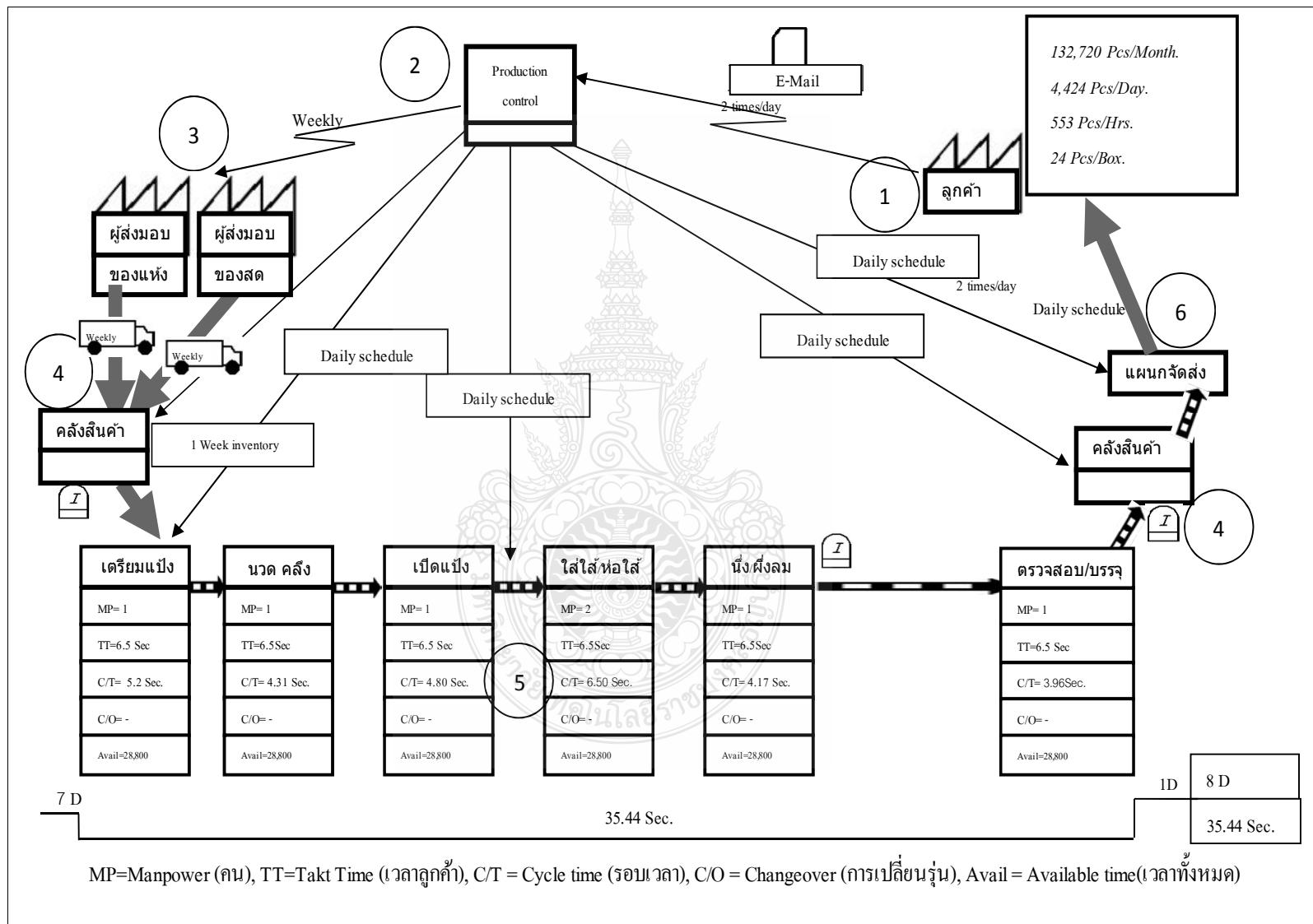
ตารางที่ 4.16 ผลลัพธ์หลังการปรับปรุงสายการผลิตชาลาเปา

ลำดับที่	หัวข้อการปรับปรุง	หน่วย	ก่อนปรับปรุง
1	ขั้นตอนงาน	ขั้นตอน	6
2	ชุดค่าของ	วินาที	6.50
3	งานระหว่างกระบวนการ/ชม. (WIP)	ลูก	280
4	จำนวนพนักงาน	คน	7
5	สมดุลการผลิต	%	77.89
6	ประสิทธิภาพ	%	100.00
7	ยอดผลิต/ชั่วโมง	ลูก	553.00
8	ยอดผลิต/คน/ชั่วโมง	ลูก	79
9	ชั่วโมงการผลิตต่อพันหน่วย	Hrs/K	12.64
10	ค่าแรงต่อหน่วย	บาท	0.48
11	ค่าแรงทางตรง	บาท	57,600.00

4.3 คาดแผนผังสายชารแห่งคุณค่าสถานะปรับปรุง

หลังจากการดำเนินการแก้ไขปรับปรุงปัญหาตามตำแหน่งต่างๆ ที่ระบุในแผนผังสายชารแห่งคุณค่าสถานะปัจจุบันแล้วเพื่อการเปรียบเทียบการปรับปรุงที่ชัดเจนขึ้นผู้วิจัยได้วางแผนผังสายชารแห่งคุณค่าสถานะปรับปรุงดังแสดงในภาพที่ 4.9

រាយក្រឹង ៤.៩ មែនដើរសាយទានេខេត្តុគាត់សារណ៍នៅប្រព័ន្ធ

จากภาพที่ 4.9 แผนผังสายธารแห่งคุณค่าสถานะปรับปรุงจะเห็นว่ามีการเปลี่ยนแปลงการสั่งสินค้าจากลูกค้าเป็นอีเมล์ ในส่วนการสั่งซื้อวัตถุคิบจากเดิมเดือนละครึ่งเป็นสัปดาห์ลดลงจากนั้นผู้ส่งมอบยังสามารถนำวัตถุคิบมาส่งขังบริษัทกรณีศึกษาได้สัปดาห์ละครึ่งเช่นกัน ส่งผลให้จำนวนสินค้าคงคลังของบริษัทกรณีศึกษาลดลงเหลือ 7 วัน ในส่วนระยะเวลานำของวัตถุคิบลดเหลือ 8 วัน จากเดิม 35 วัน

4.4 เก็บข้อมูลหลังการแก้ไขและปรับปรุงเพื่อยกผลการทดลอง

4.4.1 ฝ่ายคลังสินค้า

1) การปรับปรุงวิธีการสั่งสินค้าของลูกค้า

เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายต่างๆระหว่างการใช้โทรศัพท์กับอีเมล์ดังนี้คือ ค่าโทรศัพท์คลังสินค้าเดิม 4 สาย 400 บาทต่อเดือน เหลือ 1 สาย 100 บาทต่อเดือน ค่าโทรศัพท์สาขาเดิม 2,400 บาทต่อเดือน เป็น 1,200 บาทต่อเดือน ค่าใช้จ่ายในการส่งโทรศัพท์จากเดิม 2,160 บาทต่อเดือน อีเมล์ไม่ต้องเสีย ค่าบริการอินเตอร์เน็ตเพิ่มขึ้นจากเดิม 590 บาทต่อเดือน และ สาขา 7,080 บาทต่อเดือน จากเดิมเสียค่าล่วงเวลาให้พนักงาน 6,953 บาทต่อเดือน อีเมล์ไม่มีค่าใช้จ่าย ค่าเช่าโดเมนเนมเพิ่มขึ้น 300 บาทต่อเดือน สรุปแล้วการใช้โทรศัพท์มีค่าใช้จ่ายต่อเดือน 11,913.40 บาท ส่วนอีเมล์เท่ากับ 9,270.00 บาทต่อเดือน ข้อมูลการเปรียบเทียบก่อนการปรับปรุงและหลังการปรับปรุงดังแสดงในตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายต่อเดือนระหว่างการใช้โทรศัพท์และอีเมล์

ลำดับที่	หัวข้อ	ค่าใช้จ่ายต่อเดือน (บาท)			เปอร์เซ็นต์การปรับปรุง	ผลการปรับปรุง
		โทรศัพท์	อีเมล์	ผลต่าง		
1	ค่าโทรศัพท์คลังสินค้า 4 สาย	400.00	100.00	300.00	75.00	ลดลง
2	ค่าโทรศัพท์ 12 สาขา 24 สาย	2,400.00	1,200.00	1,200.00	50.00	ลดลง
3	ค่าใช้จ่ายในการส่งโทรศัพท์	2,160.00	0.00	2,160.00	100.00	ลดลง
4	ค่าบริการอินเตอร์เน็ตคลังสินค้า	6,953.40	0.00	6,953.40	100.00	ลดลง
5	ค่าบริการอินเตอร์เน็ต 12 สาขา	0.00	590.00	-590.00	0.00	เพิ่มขึ้น
6	ค่าล่วงเวลา	0.00	7,080.00	-7,080.00	0.00	เพิ่มขึ้น
7	ค่าเช่าโดเมนเนม (3,600 บาท/ปี)	0.00	300.00	-300.00	0.00	เพิ่มขึ้น
รวมค่าใช้จ่ายต่อเดือนเปรียบเทียบ (บาท)		11,913.40	9,270.00	2,643.40	22.19%	

จากตารางที่ 4.17 เป็นตารางการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานหลังจากปรับปรุงวิธีการเบิกสินค้าจากลูกค้าใหม่โดยมีการลดค่าใช้จ่ายปรับปรุงจากเดิม 22.19%

2) การปรับปรุงแก้ไขโปรแกรมบันทึกข้อมูล

ในการบันทึกรับเข้าและการบันทึกตัดจ่ายโปรแกรมเดิมสามารถทำได้เมื่อโปรแกรม หลังการปรับปรุง และสิ่งที่โปรแกรมปรับปรุงเพิ่มเติมเข้ามาโดยโปรแกรมเดิมไม่สามารถทำได้แก่ 1) รายงานยอดเบิกรวม/แยกสาขา 2) รายงานยอดคงเหลือของสินค้าแต่ละชนิด 3) รายงานข้อมูลแยกรายสาขา 4) รายงานข้อมูลสรุปรวมทุกสาขา 5) รายงานจำนวนสินค้าคงคลัง 6) การแสดงผลวัตถุคงเหลือเป็นเงินบาท 7) สามารถตรวจสอบประวัติการเบิก-จ่ายวัตถุคงย้อมหลังได้ 8) สามารถแจ้งเตือนจำนวนวัตถุคงที่มากกว่า หรือน้อยกว่าค่าสูงสุด 9) รายงานยอดเบิกรวมและแยกสาขาเป็นยอดเงินบาท 10) จัดทำใบแจ้งผลิตหลังจากการจัดทำโปรแกรมแล้วทำให้เจ้าหน้าที่ คลังสินค้าสามารถประหยัดเวลาในการปฏิบัติงานลงอีกทั้งมีความง่ายและยืดหยุ่นในการใช้งาน โดยรายละเอียดเปรียบเทียบดังแสดงในตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 การเปรียบเทียบความสามารถของโปรแกรมบันทึกข้อมูลก่อนและหลังการปรับปรุง

ลำดับที่	รายการ	ก่อน ปรับปรุง	หลัง ปรับปรุง
1	การบันทึกรับเข้า	✓	✓
2	การบันทึกตัดจ่าย	✓	✓
3	รายงานยอดเบิกรวม/แยกสาขา	✗	✓
4	รายงานยอดคงเหลือของสินค้าแต่ละชนิด	✓	✓
5	รายงานข้อมูลแยกรายสาขา	✗	✓
6	รายงานข้อมูลสรุปรวมทุกสาขา	✗	✓
7	รายงานจำนวนสินค้าคงคลัง	✗	✓
8	การแสดงผลวัตถุคงเหลือเป็นเงินบาท	✗	✓
9	สามารถตรวจสอบประวัติการเบิก-จ่ายวัตถุคงย้อมหลังได้	✗	✓
10	แจ้งเตือนจำนวนวัตถุคงที่มากกว่า หรือน้อยกว่าค่าสูงสุด	✗	✓
11	รายงานยอดเบิกรวมและแยกสาขาเป็นยอดเงินบาท	✗	✓
12	ใบแจ้งผลิต	✗	✓

หมายเหตุ : ✓ = มี, ✗ = ไม่มี

3) การสั่งผลิตจากโปรแกรมบันทึกข้อมูล

หลังจากการแก้ไขปรับปรุงโปรแกรมให้สามารถสั่งผลิตจากโปรแกรมบันทึกข้อมูลได้โดยโดยใช้หลักการผลิตแบบดึง (Pull System) ดังนั้นปัญหารอจัดส่งสินค้ามีการออกล่าช้าเนื่องจาก การรอสินค้าและสินค้ามีไม่พอจ่ายเงินไม่มีอีกต่อไป รายละเอียดแสดงการเบริ่ยบเทียบดังแสดงในตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 การเบริ่ยบเทียบข้อมูลก่อนการสั่งผลิตก่อนปรับปรุงกับหลังปรับปรุง

ลำดับที่	รายละเอียด	จำนวน		ผลต่าง	% การปรับปรุง	ผลการปรับปรุง
		ก่อนปรับปรุง	หลังปรับปรุง			
1	จำนวนสาขาวิชาในการรอสินค้าเฉลี่ย/วัน	4	0	4	100	ลดลง
2	รายการสินค้าที่ไม่พอจ่ายเฉลี่ย/วัน	3	0	3	100	ลดลง

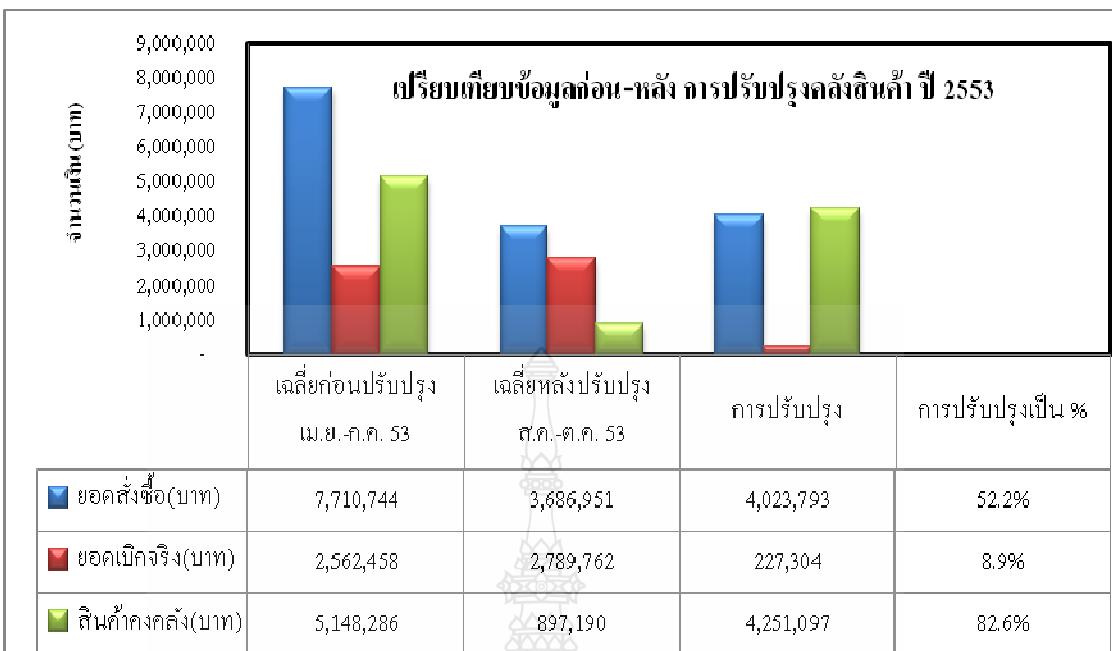
4) การปรับปรุงสินค้าคงคลัง

หลังจากการแก้ไขปรับปรุงตามลำดับหัวข้อที่ทำเสนอแล้วทำให้ยอดการสั่งซื้อต่อเดือน เฉลี่ยจากเดิม 7,710,744 บาท ลดลงเป็น 3,686,951 บาท ยอดเบิกจิงเฉลี่ยก่อนปรับปรุง 2,562,458 บาท เพิ่มขึ้นเป็น 2,789,762 บาท ในส่วนสินค้าคงคลังจากเดิม 5,148,286 บาท ลดลงเป็น 897,190 บาท ข้อมูลการเบริ่ยบเทียบดังแสดงในตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 การเบริ่ยบเทียบข้อมูลของคลังสินค้าก่อนการปรับปรุงและหลังการปรับปรุง

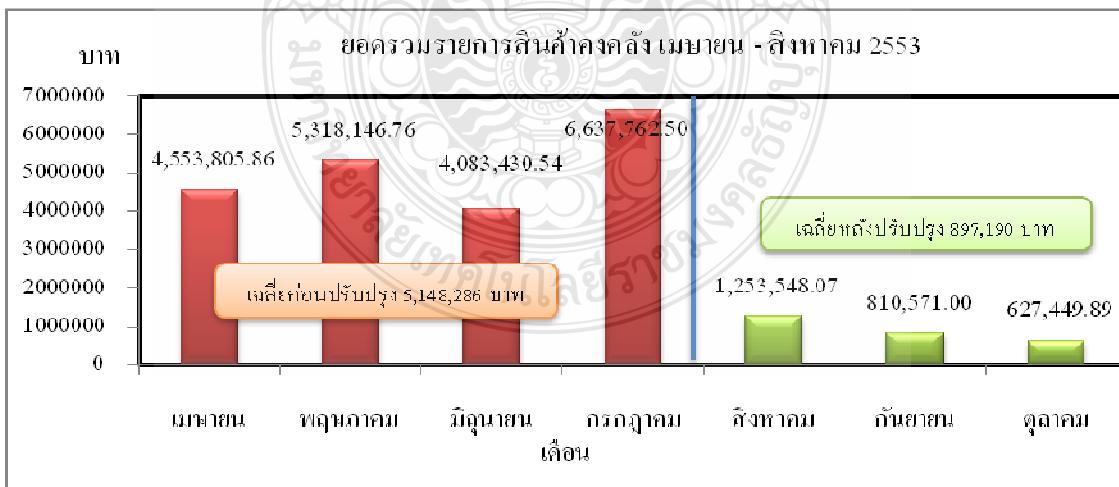
รายการ	เฉลี่ยก่อนปรับปรุง เม.ย.-ก.ค. 53	เฉลี่ยหลังปรับปรุง ส.ค.-ต.ค. 53	ผลต่าง	% การปรับปรุง	ผลการปรับปรุง
ยอดสั่งซื้อ(บาท)	7,710,744	3,686,951	4,023,793	52.18%	ลดลง
ยอดเบิกจิง(บาท)	2,562,458	2,789,762	227,304	8.87%	เพิ่มขึ้น
สินค้าคงคลัง(บาท)	5,148,286	897,190	4,251,097	82.57%	ลดลง

หลังจากการปรับปรุงผู้วิจัยได้นำข้อมูลหลังการปรับปรุงล่าสุดของเดือนสิงหาคมจัดทำเป็น แผนภูมิแท่งเพื่อแสดงผลของ การปรับปรุงดังแสดงในภาพที่ 4.10

ภาพที่ 4.10 การเปรียบเทียบข้อมูลหลังการปรับปรุงคลังสินค้า

จากภาพที่ 4.10 จะเห็นว่าในเดือนสิงหาคมมียอดการสั่งซื้อที่ต่ำลงจากเดิม ส่วนยอดการเบิกจ่ายเพิ่มมากขึ้นแสดงว่ามีแนวโน้มที่ดีขึ้น ส่วนสินค้าคงคลังก็ลดลงเช่นเดียวกันทั้งนี้เพื่อแสดงแนวโน้มการลดลงที่ชัดเจนผู้วิจัยได้นำข้อมูลรายเดือนมาทำการเปรียบเทียบดังแสดงในภาพที่ 4.11

ภาพที่ 4.11 ยอดรวมรายการสินค้าคงคลังหลังการปรับปรุง

จากภาพที่ 4.11 หลังจากการใช้เครื่องมือของลินเข้ามาช่วยในการแก้ไขปรับปรุงพบว่าในเดือนสิงหาคม-ตุลาคม 2553 มีปริมาณสินค้าคงคลังลดลงเฉลี่ยเท่ากับ 897,190 บาท ซึ่งต่ำกว่าทุกเดือนที่ผ่านมาซึ่งการลดสินค้าคงคลังนี้ถือเป็นการลดความสูญเปล่าอีกประเภทหนึ่งซึ่งสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับบริษัทกรณีศึกษาได้เป็นอย่างดี

5) การปรับปรุงขั้นตอนของชื้อ-ขายสินค้า

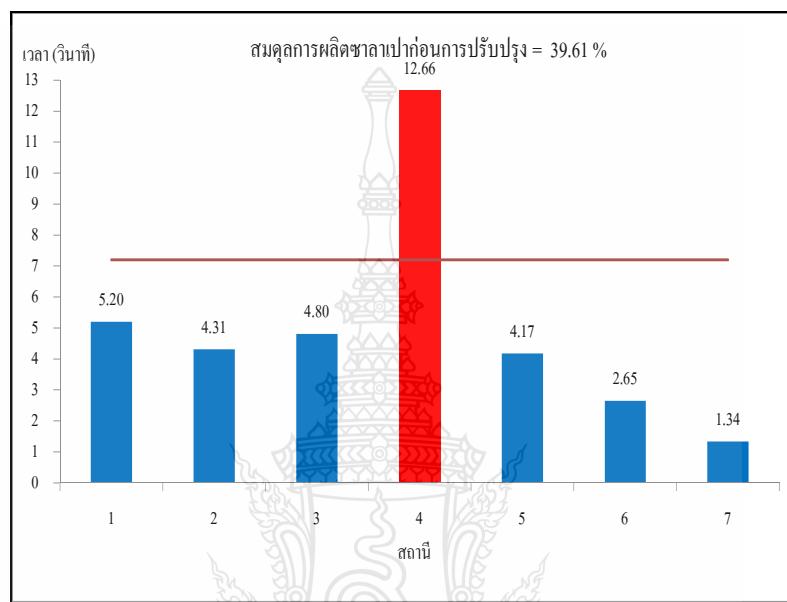
หลังจากใช้หลักของ ECRS แก้ไขปัญหา ในหัวข้อนี้สามารถปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานใหม่ให้สะดวกง่ายขึ้นอีกทั้งยังสามารถประหยัดเวลาในการปฏิบัติงานลงได้อีกด้วย โดยในการตรวจสอบข้อมูลเดิมเจ้าหน้าที่คลังสินค้าต้องก้นหาโดยการสังข์ของเดือนที่ผ่านมานำมาหักออกจากยอดเมิกที่รายการซึ่งใช้เวลา 60 นาทีต่อครั้ง แต่หลังการปรับปรุงโปรแกรมบันทึกข้อมูลเจ้าหน้าที่คลังสินค้าสามารถดูยอดคงเหลือจากโปรแกรมบันทึกข้อมูลได้โดยทำให้ลดเวลาเหลือ 5 นาทีต่อครั้ง อีกทั้งในการจัดซื้อในปริมาณน้อยลงเนื่องจากโปรแกรมบันทึกประวัติการใช้งานจึงสามารถรู้ได้ว่าจะต้องซื้อในจำนวนที่ซัดเจนทำให้สามารถลดเวลาในการตรวจสอบนับวัตถุคิบจากเดิมตรวจสอบทุกรายการ 120 นาที ต่อครั้งต่อเดือน เป็นตรวจสอบอาทิตย์ละครั้งตามรายการที่ต้องการขอซื้อเท่านั้นใช้เวลาเพียง 30 นาที การจัดทำใบขอซื้อสามารถจัดทำลงในแบบฟอร์มที่บันทึกไว้ในคอมพิวเตอร์ใช้เวลา 30 นาที พร้อมส่งอีเมล์ได้โดยใช้เวลาเพียง 1 นาที ไม่ต้องเสียเวลาพิมพ์แล้วเบียนด้วยมือ 30 นาที จากนั้นใช้เวลา 2 นาที ในการส่งโทรศัพท์ทำการติดต่อเพื่อประสานเวลาในการดำเนินการในแต่ละครั้งลงมา 80.66% ดังแสดงในตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบระยะเวลาการดำเนินการขอซื้อก่อนปรับปรุงกับหลังปรับปรุง

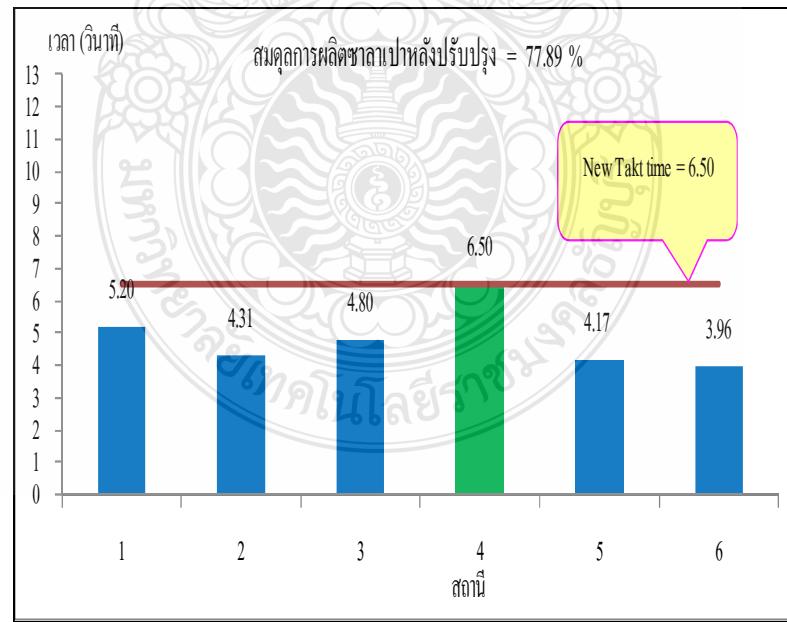
ขั้นตอนที่	รายละเอียด	เวลาการดำเนินการ (นาที)		ผลต่าง	% การปรับปรุง	ผลการปรับปรุง
		ก่อนปรับปรุง	หลังปรับปรุง			
1	ตรวจสอบข้อมูล	60	5	55	91.67	ลดลง
2	ตรวจสอบนับวัตถุคิบ	120	30	90	75.00	ลดลง
3	จัดทำใบขอซื้อ	30	5	25	83.33	ลดลง
4	การส่งใบขอซื้อ	2	1	1	50.00	ลดลง
รวม		212	41	171	80.66	

4.4.2 การปรับปรุงฝ่ายผลิต

- 1) การจัดสมดุลการผลิตใหม่โดยใช้หลักการ ECRS
- 2) หลังจากการปรับปรุงสายการผลิตแล้วสามารถเปรียบเทียบเวลาการปฏิบัติงานก่อนการปรับปรุงกับหลังการปรับปรุงดังแสดงในภาพที่ 4.12

ก) ก่อนปรับปรุง

ข) หลังปรับปรุง

ภาพที่ 4.12 การเปรียบเทียบเวลาการผลิตก่อนการปรับปรุงกับหลังการปรับปรุง

จากภาพที่ 4.12 ผลลัพธ์ที่ได้จากการปรับปรุงดังกล่าวสามารถเปรียบเทียบผลการดำเนินงานได้ดังนี้คือ ประสิทธิภาพจากเดิม 56.80% เป็น 100% ขั้นตอนงานลดลง 1 ขั้นตอน โดยใช้พนักงาน 7 คน เท่าเดิม สมดุลการผลิตจากเดิม 39.61% เป็น 77.89% จุดคอขวดจากเดิม 12.66 วินาที ลดลงเป็น 6.50 วินาที ยอดผลิตต่อชั่วโมงเพิ่มขึ้นจากเดิม 284 ลูก เป็น 553 ลูก ยอดผลิต/คน/ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากเดิม 35.50 ลูก เป็น 79.00 ลูก ชั่วโมงการผลิตจากเดิม 28.13 Hrs./k เป็น 12.64 Hrs./k ค่าแรงต่อหน่วยลดลงจากเดิม 1.07 บาท เป็น 0.48 บาท ค่าแรงทางตรงจากเดิม 111,600 บาทต่อ 120,000 ลูก ลดลงเป็น 54,000 บาท และ งานระหว่างกระบวนการ/ชม.(WIP) จากเดิม 693 ลูก เป็น 280 ลูก ซึ่งรายละเอียดต่างๆ ผู้วิจัยได้เรียบเรียงเป็นตารางเพื่อให้สามารถดูง่ายขึ้น ดังแสดงในตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 การเปรียบเทียบข้อมูลของสายการผลิตชานชาลาปักก่อนและหลังการปรับปรุง

ลำดับ ที่	หัวข้อการปรับปรุง	หน่วย	ก่อน ปรับปรุง	หลัง ปรับปรุง	ผลต่าง	% การปรับปรุง	ผล การปรับปรุง
1	ขั้นตอนงาน	ขั้นตอน	7	6		14.29	ลดลง
2	จุดคอขวด	วินาที	12.66	6.50		48.66	ลดลง
3	งานระหว่างกระบวนการ/ชม. (WIP)	ลูก	693	280		56.60	ลดลง
4	จำนวนพนักงาน	คน	7	7		0.00	เท่าเดิม
5	สมดุลการผลิต	%	39.61	77.89		96.64	เพิ่มขึ้น
6	ประสิทธิภาพ	%	56.80	100.00		76.06	เพิ่มขึ้น
7	ยอดผลิต/ชั่วโมง	ลูก	284.00	553.00		94.72	เพิ่มขึ้น
8	ยอดผลิต/คน/ชั่วโมง	ลูก	40.57	79		94.73	เพิ่มขึ้น
9	ชั่วโมงการผลิตต่อพันหน่วย	Hrs/K	24.50	12.64		48.41	ลดลง
10	ค่าแรงต่อหน่วย	บาท	0.93	0.48		48.39	ลดลง
11	ค่าแรงทางตรง	บาท	111,600.00	57,600.00	54,000.00	48.39	ลดลง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเพื่อปรับปรุงและพัฒนาระบวนการ โดยรวมของบริษัทกรณีศึกษา โดยใช้แผนผังสายธารแห่งคุณค่าซึ่งเป็นเครื่องมือของลินเข้ามาช่วยในการศึกษาผลิตภัณฑ์ตัวอย่าง และเพื่อให้ง่ายในการหาตำแหน่งในการปรับปรุงเพื่อสอดรับกับการเติบโตของบริษัทกรณีศึกษา โดยมีการปรับปรุงวิธีการเบิกสินค้าของลูกค้าให้ดีขึ้น ฝ่ายคลังสินค้าได้ปรับปรุงระดับของสินค้าคงคลัง ฝ่ายผลิตสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหลังจากการจัดสมดุลการผลิต โดยเริ่มจากการศึกษาและเก็บข้อมูลกระบวนการผลิตโดยรวมของบริษัทกรณีศึกษาจากนั้นนำเครื่องมือคุณภาพมาใช้ในการประมวลผลข้อมูลเพื่อใช้ในการเลือกผลิตภัณฑ์ตัวอย่าง คำนวณหา Takt Time ของผลิตภัณฑ์ตัวอย่าง แล้วจึงคาดแผนผังสายธารแห่งคุณค่าสถานะปัจจุบันเพื่อให้ง่ายในการระบุตำแหน่งของปัญหา และจากปัญหาที่พบในแผนผังสายธารแห่งคุณค่าสถานะปัจจุบันได้แก่ ลูกค้ายังใช้วิธีการที่ล้าสมัยในการเบิกสินค้าจากบริษัทกรณีศึกษา ฝ่ายคลังสินค้าไม่มีการบริหารจัดการคลังสินค้าที่ดีพอทำให้มีการสั่งซื้อวัตถุคุณภาพมากเกินความต้องการจนส่งผลให้เกิดสินค้าคงคลังมากกว่ายอดที่เบิกไปใช้จริงเหลือต่อเดือนเกือบ 100% และในฝ่ายผลิตมีการผลิตมากเกินไปจนกลายเป็นสินค้าคงคลัง พบจุดคอขาดงทำให้ประสิทธิภาพการผลิตลดต่ำซึ่งทำให้ไม่สามารถผลิตได้ตามจำนวนที่ลูกค้าต้องการต่อเดือนได้ คือ 120,000 ลูก

เทคนิคคาดแผนผังสายธารแห่งคุณค่าสถานะปัจจุบันถูกนำมาใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงคล้ายกับ Ulla Lehtinen and Margit Torkko [34] ที่ใช้ระบบการผลิตแบบลีนเข้าไปช่วยในการลดความสูญเสียในบริษัทผลิตอาหารจากนั้นวิเคราะห์ปัญหาและความสูญเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการ โดยอาศัยหลักความสูญเสียทั้ง 7 ประการ (7 Wastes) ซึ่งมีการปรับปรุงคล้ายกับ Mary Poppendieck [39] และ Alan Mossman [36] และ เครื่องมือคุณภาพ 7 ชนิด (7 QC Tools) จากนั้นกำหนดแนวทางในการแก้ไขและปรับปรุงโดยแนวคิดของลีน โดยหลักของ ECRS (Eliminate) กำจัดขั้นตอนการทำงานบางส่วนที่ไม่มีความจำเป็นออก (Combine) รวมขั้นตอนการทำงานที่มีการปฏิบัติใกล้เคียงกันเข้าด้วยกันเพื่อให้เป็นขั้นตอนเดียว (Rearrange) จัดลำดับขั้นตอนการทำงานใหม่ และ (Simplify) ปรับปรุงการทำงานให้ง่ายขึ้น จัดทำมาตรฐานการปฏิบัติงาน (Standard Operation Procedure: SOP) ใช้ระบบการผลิตแบบทันเวลาพอดี (Just in Time) ระบบการผลิตแบบดึง (Pull System) และ การ

จัดการสินค้าคงคลัง (Inventory Management) จากนั้นเริ่มดำเนินการแก้ไขปรับปรุงที่ลักษณะงานครบ ซึ่งใช้หลักการเดียวกันกับ Mohammad Taleghani [41]

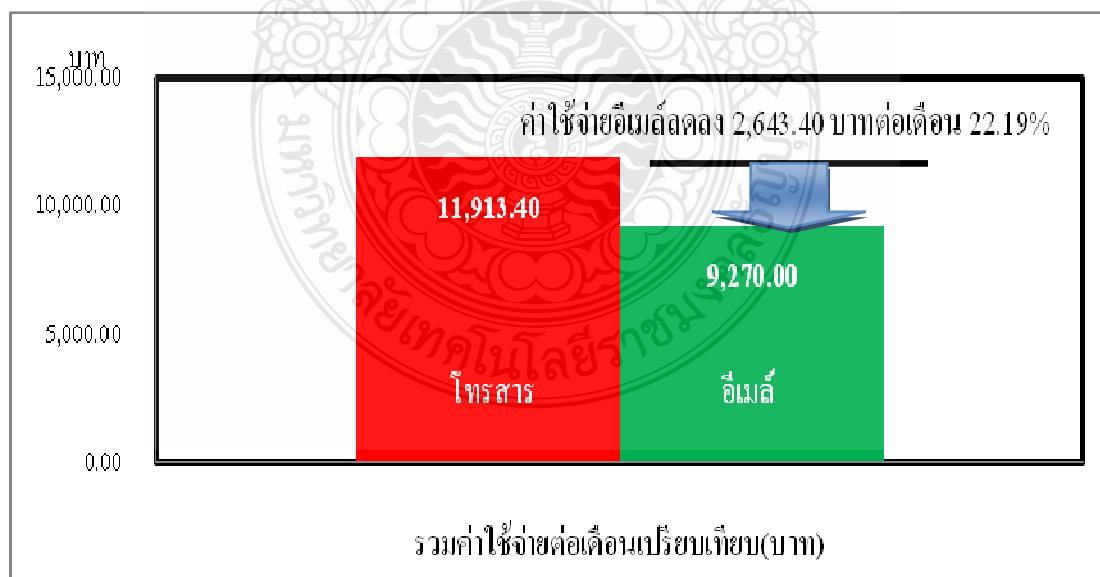
5.2 อกิจกรรมผลการวิจัย

จากการดำเนินการปรับปรุงด้วยแนวคิดแบบลีนแล้วสามารถอกิจกรรมผลการวิจัยเป็นหัวข้อได้ดังต่อไปนี้

5.2.1 คลังสินค้า

1) การลดค่าใช้จ่ายหลังจากการเปลี่ยนวิธีการสั่งสินค้า

จากการปรับเปลี่ยนวิธีการสั่งสินค้าจากโทรศัพท์เป็นอีเมล์แล้วสามารถปรับปรุงการทำงานได้เร็วและทันสมัยขึ้นอีกทั้งยังสามารถลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานได้อีกด้วย โดยสามารถลดค่าโทรศัพท์ต่อเดือนของคลังสินค้าลง 300 บาทและลูกค้า 1,200 บาท คิดเป็นการปรับปรุง 75% และ 50% ตามลำดับ ลดค่าใช้จ่ายในการส่งโทรศัพท์ 2,160 บาท คิดเป็นการปรับปรุง 100% ค่าล่วงเวลาในการรอรับเอกสารลดลง 6,953.40 บาท ต่อเดือนคิดเป็นการปรับปรุง 100% เช่นกัน แต่ทั้งนี้จะต้องเพิ่มค่าใช้บริการอินเตอร์เน็ตต่อเดือนของคลังสินค้า 590 บาท และลูกค้า 7,080 บาท ตามลำดับ รวมไปถึงเพิ่มค่าเช่าโดเมนเนม 300 บาท ต่อเดือน โดยรวมแล้วหลังการปรับปรุงสามารถลดค่าใช้จ่ายลงได้ 2,643.40 บาทต่อเดือน คิดเป็นการปรับปรุง 22.19% กราฟสรุปดังแสดงในภาพที่ 5.1

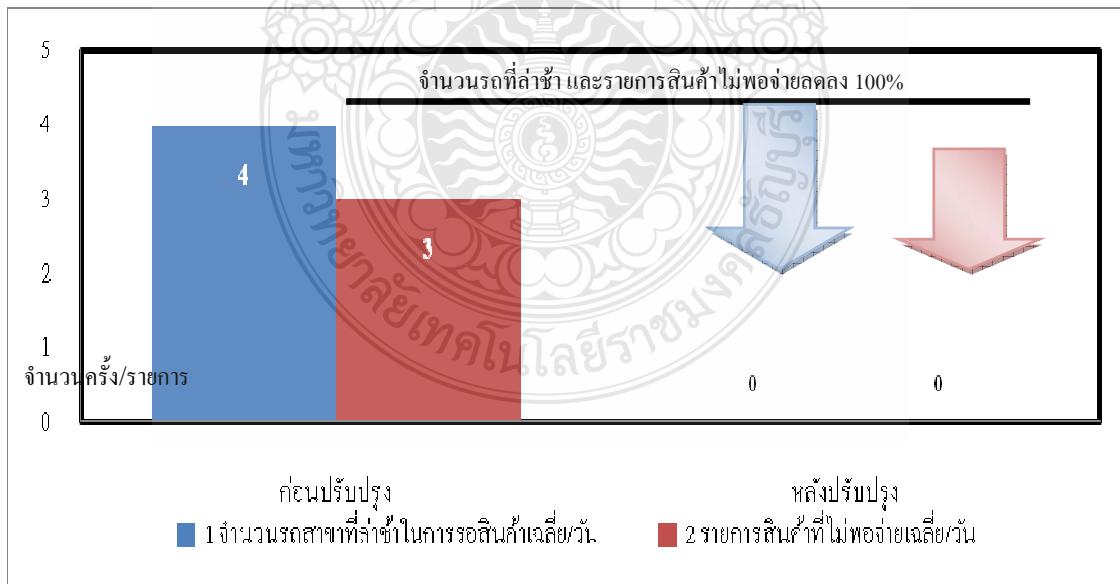
ภาพที่ 5.1 การสรุปค่าใช้จ่ายที่ลดลงหลังจากเปลี่ยนวิธีการสั่งสินค้าเป็นอีเมล์

2) การปรับปรุงแก้ไขโปรแกรมบันทึกข้อมูล

จากการแก้ไขปรับปรุงเพิ่มเติมโปรแกรมบันทึกข้อมูลแล้วโปรแกรมสามารถ 1) การรายงานยอดเบิกรวม/แยกสาขา 2) การรายงานยอดคงเหลือของสินค้าแต่ละชนิด 3) การรายงานข้อมูลแยกรายสาขา 4) การรายงานข้อมูลสรุปรวมทุกสาขา 5) การรายงานจำนวนสินค้าคงคลัง 6) การแสดงผลวัตถุคงเหลือเป็นเงินบาท 7) สามารถตรวจสอบประวัติการเบิก-จ่ายวัตถุคงเหลือข้อนหลังได้ 8) สามารถแจ้งเตือนจำนวนวัตถุคงที่มีมากกว่า หรือน้อยกว่าค่าสูงสุด 9) รายงานยอดเบิกรวมและแยกสาขาเป็นยอดเงินบาท 10) จัดทำใบแจ้งผลิต ซึ่งทำให้โปรแกรมมีความยืดหยุ่นและสามารถนำข้อมูลมาบริหารจัดการการสั่งซื้อและสินค้าคงคลังได้สะดวกรวดเร็วขึ้น อีกทั้งสามารถนำมาวิเคราะห์ประเภทของสินค้าที่มีการสั่งจากลูกค้าเพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงได้อีก

3) การสั่งผลิตจากโปรแกรมบันทึกข้อมูล

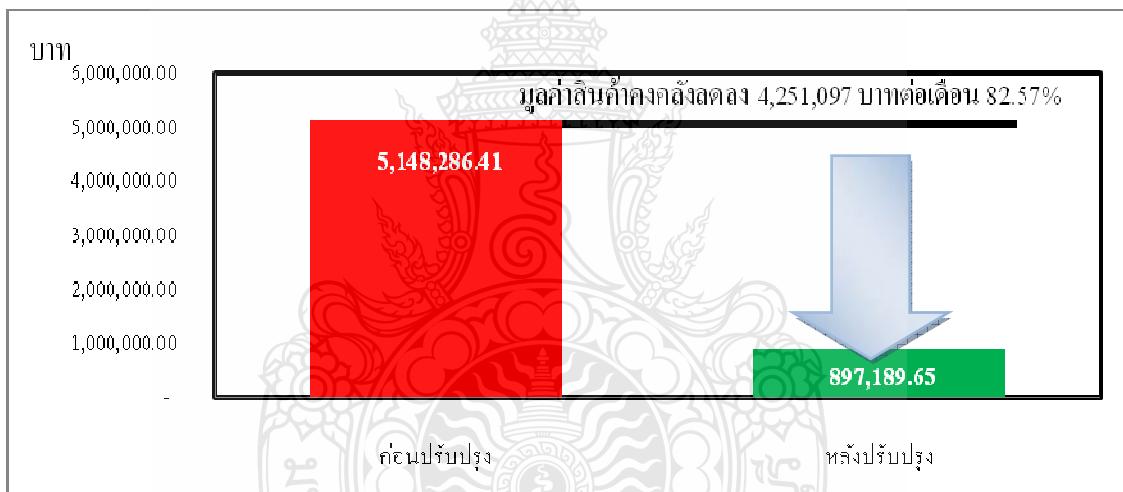
หลังจากการแก้ไขปรับปรุงโปรแกรมบันทึกข้อมูลแล้วทำให้โปรแกรมมีความยืดหยุ่นทำให้สามารถนำข้อมูลการสั่งสินค้าของลูกค้ามาเปรียบเทียบกับสินค้าคงเหลือหากสินค้าที่ไม่มีโปรแกรมจะสั่งผลิตตามจำนวนที่ลูกค้าต้องการทำให้เกิดการผลิตแบบดึงขึ้น จนทำให้ปัญหารถจัดส่งสินค้ามีการออกล่าช้าเนื่องจากการรอสินค้าจากเดิม 4 ครั้งต่อวัน ลดลงเหลือ 0 ครั้ง คิดเป็นการลดลง 100% และสินค้ามีไม่พอจ่ายจากเดิม 3 รายการต่อวัน ลดลงเหลือ 0 รายการต่อวัน คิดเป็นการลดลง 100% ดังแสดงในภาพที่ 5.2

ภาพที่ 5.2 สรุปการปรับปรุงหลังจากการนำมีการสั่งผลิตจากโปรแกรมบันทึกข้อมูล

4) การปรับปรุงสินค้าคงคลัง

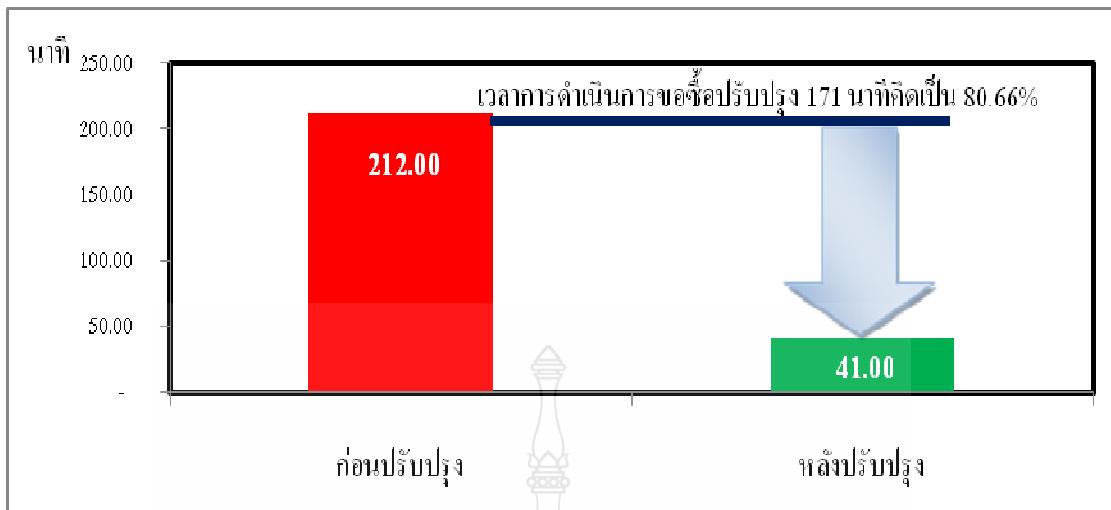
จากการปรับปรุงคลังสินค้าโดยใช้การจัดการสินค้าคงคลัง (Inventory Management) ซึ่งมีแนวทางการปรับปรุงคล้ายกับ Chandandeep Grewal [35] โดยมีการ 1) จัดทำตารางการหมุนเวียนของสินค้า 2) จัดลำดับสินค้าคงคลัง 3) แบ่งประเภทของสินค้าคงคลังด้วยระบบ ABC (ABC Classification) 4) คำนวณหาปริมาณการสั่งซื้อที่ประยุกต์ 5) กำหนดค่าสูงสุด (MAX) และ ค่าต่ำสุด (MIN) จากปริมาณการสั่งซื้อที่ประยุกต์ ด้วยขั้นตอนการคำนึงการดังกล่าวมาทำให้การขอซื้อวัตถุดิบได้ตามจำนวนและรายการที่ต้องการใช้จริงทำให้สามารถประยุกต์ใช้จ่ายลงทั้งหมด 8,502,194 บาท แบ่งเป็นการประยุกต์ลดสั่งซื้อจากเดิมลง 4,023,793 บาทต่อเดือน คิดเป็นการปรับปรุง 52.18% และประยุกต์ลดสินค้าคงคลังลง 4,251,097 บาทต่อเดือน คิดเป็นการปรับปรุง 82.57% ดังแสดงในภาพที่ 5.3

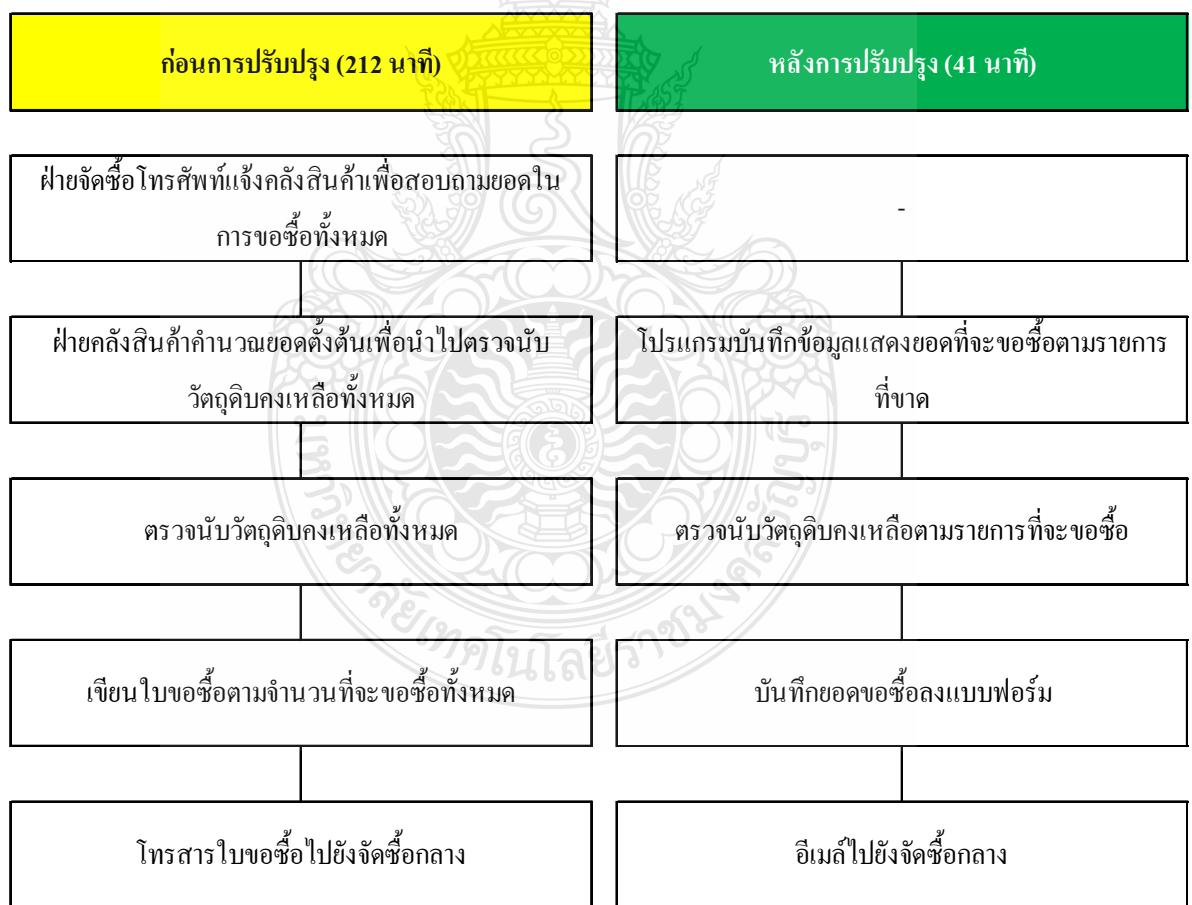
ภาพที่ 5.3 สรุปมูลค่าสินค้าคงคลังที่ประยุกต์หลังการปรับปรุง

5) การปรับปรุงขั้นตอนขอซื้อวัตถุดิบ

ผลลัพธ์เนื่องมาจากการแก้ไขปรับปรุงโปรแกรมบันทึกข้อมูลและการนำอีเมลเข้ามาใช้งานในบริษัทกรณีศึกษาแล้วทำให้สามารถลดระยะเวลาของการขอซื้อลงโดยในการตรวจสอบข้อมูลลดลง 55 นาที คิดเป็นการปรับปรุง 91.67% การตรวจสอบวัตถุดิบเร็วขึ้น 90 นาที คิดเป็น 75% การจัดทำใบขอซื้อเร็วขึ้น 25 นาที คิดเป็น 83.33% และการส่งใบขอซื้อจากโทรศัพท์เป็นอีเมลเร็วขึ้น 1 นาที คิดเป็น 50% สรุปรวมดังภาพที่ 5.4 อีกทั้งยังสามารถลดขั้นตอนการขอซื้อลงจากเดิม 5 ขั้นตอน เป็น 4 ขั้นตอน ดังภาพที่ 5.5

ภาพที่ 5.4 สรุปการปรับปรุงเวลาการดำเนินการขอซื้อหลังการปรับปรุง

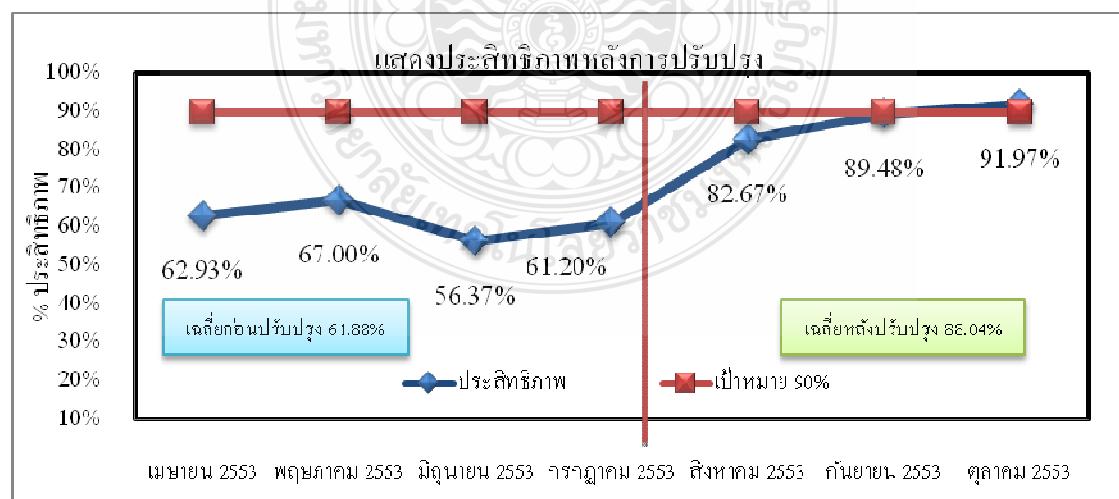

ภาพที่ 5.5 ขั้นตอนการดำเนินการขอซื้อก่อนและหลังการปรับปรุง

5.2.2 ฝ่ายผลิต

หลังจากใช้หลักของ ECRS ในการปรับปรุงสายการผลิตชาลาเปาซึ่งมีแนวคิดคล้ายกับ William L. Berryet al [40] โดยการรวมงาน (Combine) ในตำแหน่งการตรวจสอบและการบรรจุเข้าด้วยกันสามารถลดพนักงานได้ 1 คนเพื่อนำไปลดภาระงานในตำแหน่งห่อไส้และใส่ไส้ทำให้ลดขั้นตอนงานลงได้ 1 ขั้นตอนคิดเป็นการปรับปรุง 14.29% โดยใช้จำนวนพนักงานเท่าเดิมจุดคือวัดลดลง 6.16 วินาทีคิดเป็นการปรับปรุง 48.66% งานระหว่างกระบวนการลดลง 413 ลูกต่อชั่วโมงคิดเป็นการปรับปรุง 59.60% สมดุลการผลิตเพิ่มขึ้น 38.35% คิดเป็นการปรับปรุง 96.82% ส่งผลให้ประสิทธิภาพสายการผลิตเพิ่มขึ้น 43.20% คิดเป็นการปรับปรุง 76.06% ยอดผลิตต่อชั่วโมงเพิ่มขึ้น 269 ลูกคิดเป็นการปรับปรุง 94.72% ยอดผลิต/คน/ชั่วโมงเพิ่มขึ้น 43.5 ลูก คิดเป็นการปรับปรุง 122.54% ชั่วโมงการผลิตลดลง 11.86 ชั่วโมงต่อพันหน่วย คิดเป็นการปรับปรุง 48.41% ส่งผลให้ค่าแรงต่อหน่วยลดลง 0.45 บาท คิดเป็นการปรับปรุง 48.39% ค่าแรงทางตรงต่อยอดผลิต 120,000 ลูกลดลง 54,000 บาท คิดเป็นการปรับปรุง 48.39% ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้มีลักษณะคล้ายกับผลการดำเนินงานของ Chandandeep Grewal [35] และ Farhana Ferdousi [36] ที่สามารถครอบเวลาจากการปรับปรุงหลังจากใช้แผนผังสายธารแห่งคุณค่าเพื่อบูรณาการเพื่อความสูญเสีย

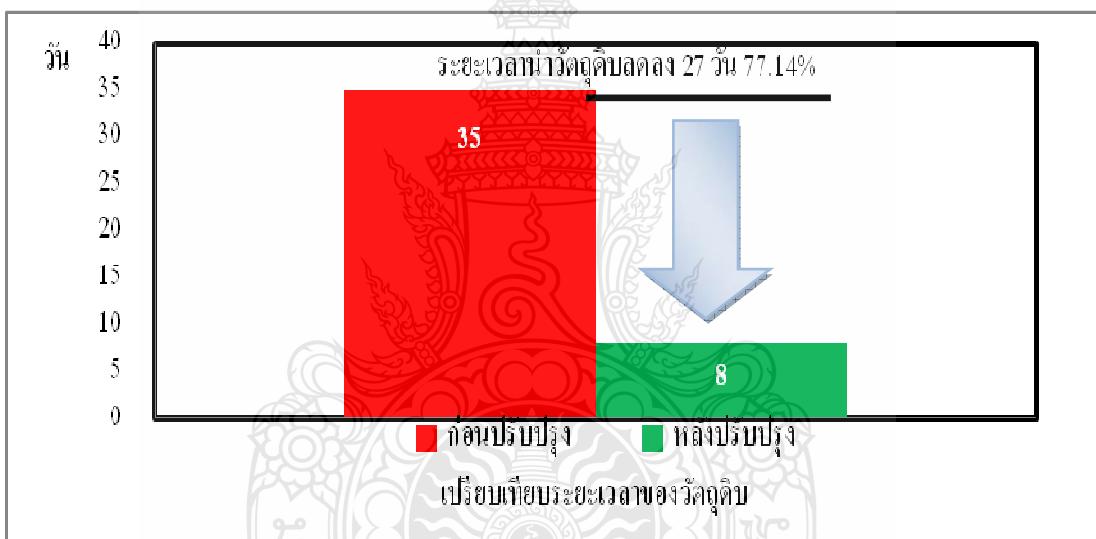
หลังจากการใช้เครื่องมือของระบบการผลิตแบบลีนคือแผนผังสายธารแห่งคุณค่าระบุตำแหน่งของปัญหาจากนั้นเพิ่มผลผลิตด้วยหลักของ ECRS ปรับปรุงแล้วทำให้ประสิทธิภาพโดยรวมของชาลาเปาหลังการปรับปรุงในเดือนสิงหาคม-ตุลาคม 2553 เนื่องเพิ่มขึ้นเป็น 88.04% ดังแสดงในภาพที่ 5.6

ภาพที่ 5.6 ประสิทธิภาพหลังการปรับปรุงของเดือนสิงหาคม-ตุลาคม 2553

5.2.3 สรุปการปรับปรุงโดยรวมจากแผนผังสายธารแห่งคุณค่า

หลังจากนำผลการดำเนินงานทุกจุดมาวัดเป็นแผนผังสายธารแห่งคุณค่าแล้วสามารถลดระยะเวลาการหมุนของวัตถุดิบจากนำเข้ากระบวนการจนถึงออกจากกระบวนการลดลง 27 วัน คิดเป็นการปรับปรุง 77.14% ซึ่งเป็นการปรับปรุงที่มีแนวคิดคล้ายกับ Eduardo Ruiz Melchert [42] ที่สามารถลดระยะเวลานำลงหลังจากการผลิตแบบ Make-to-order ผลลัพธ์ดังแสดงในภาพที่ 5.7 ซึ่งการปรับปรุงนี้มียังแนวคิดคล้ายกับ Chandandeep Grewal [35] เช่นกันที่พยายามใช้แผนผังสายธารแห่งคุณค่าเพื่อช่วยในการปรับปรุงระยะเวลานำอีกทั้งยังมีลักษณะการปรับปรุงที่คล้ายกับ David H. Taylor [38] ที่ใช้แผนผังสายธารแห่งคุณค่าเพื่อลดระยะเวลาของกระบวนการตั้งแต่ผู้ส่งมอบจนถึงชูปเปอร์มาร์เก็ตลง

ภาพที่ 5.7 การปรับปรุงระยะเวลานำของวัตถุดิบหลังจากการปรับปรุง

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้จะเห็นว่าผู้บริหารองค์กร ได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาและปรับปรุงองค์กรจนทำให้ได้ผลลัพธ์เป็นที่น่าพอใจและสามารถใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง และพัฒนาต่อไปซึ่งผู้บริหาร ได้ให้ความสำคัญกับพนักงาน โดยให้มีการฝึกอบรมเป็นระยะเพื่อให้ความรู้แก่พนักงานซึ่งเป็นการวางแผนรากฐานอันแข็งแกร่งขององค์กร และจากการดำเนินงานที่ทำให้ประสบผลสำเร็จ ได้นั้นก็เกิดจากการที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งระดับผู้จัดการ หัวหน้างาน และพนักงาน ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดียิ่งซึ่งถือว่าองค์กร ใจจะประสบผลสำเร็จ ได้นั้นเริ่มต้นจะต้อง

ได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารระดับสูงสุดและตามมาด้วยความร่วมมือร่วมใจกันในหน่วยงานต่างๆดังที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้

มีปัจจัยหลายอย่างที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานวิจัยนี้ ตัวอย่างเช่นระดับผู้จัดการและหัวหน้างานไม่เข้าใจว่าทำไมต้องมีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลง เพราะส่วนใหญ่จะคิดว่าที่ทำอยู่ปัจจุบันนั้นดีอยู่แล้ว การไม่ยอมรับในสิ่งใหม่ๆที่ดีกว่าเดิมจะติดอยู่กับความเคยชินกับวิธีการเดิมๆ ไม่เข้าใจว่าถ้าปรับปรุงแล้วจะได้อะไรหลังจากการปรับปรุง ซึ่งหลังจากที่เห็นผลลัพธ์ที่ดีขึ้นจากการปรับปรุงและการปฏิบัติงานที่สะท้อนและเร็วกว่าเดิม การได้มามาซึ่งผลลัพธ์ที่เพิ่มขึ้นทำให้ทักษะดิจิทัลของคนเหล่านี้เปลี่ยนไป

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินงานวิจัยในครั้งต่อไป

เนื่องจากการดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้มีระยะเวลาที่จำกัดซึ่งผู้วิจัยยังพบว่ายังมีอีกหลายหัวข้อที่ต้องศึกษาเพิ่มเติม เช่น การจัดทำทักษะสำหรับการปฏิบัติงาน (Multi-Skilled) เพราะเนื่องจากบริษัทกรณีศึกษาเป็นบริษัทที่ดำเนินกิจการเกี่ยวกับการให้บริการจึงทำให้บริษัทกรณีศึกษาไม่มีวันหยุดประจำสัปดาห์ที่กำหนดแน่นอนแต่มีการจัดตารางให้พนักงานสลับวันหยุดทำให้พนักงานประจำแต่ละตำแหน่งมีการหมุนเวียนไปแทนแต่ละวันทำให้หัวหน้างานต้องเสียเวลาในการจัดพนักงานให้เหมาะสมกับขั้นตอนงาน รวมไปถึงพนักงานส่วนใหญ่เป็นแรงงานต่างด้าวซึ่งไม่เข้าใจภาษาไทยจนบางครั้งปฏิบัติงานผิดขั้นตอนรวมทั้งผสมส่วนผสมผิด ดังนั้นจึงเห็นควรจะต้องมีการทำมาตรฐานการปฏิบัติงานที่มีภาษาต่างด้าวและมีรูปภาพชี้บ่งอย่างละเอียดและชัดเจน เหล่านี้จะช่วยลดขั้นตอนในการทำงานและลดความสูญเสียที่เกิดขึ้นในระบบได้อีกด้วย

รายการอ้างอิง

- [1] อนุพงษ์, การเพิ่มผลผลิต (Online), 2009. Available: <http://anupong.igetweb.com> (29 กรกฎาคม 2553).
- [2] วิจิตร ตันทสุทธิ์ และคณะ, การศึกษาการทำงาน. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539. หน้า 1-5, 24-32, 236-249.
- [3] เชษฐพงศ์ สินธารา, **Productivity World 87 July - August 2008** (Online), 2008. Available: http://202.183.190.2/FTPiWebAdmin/knw_pworld/image_content/75/pw75_14_pm1.pdf (29 กรกฎาคม 2553).
- [4] พิกพ ลดิลากรณ์, ระบบการวางแผนและควบคุมการผลิต. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ ส.ส.ท. สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น), 2548. หน้า 1-17, 193-257, 459-481.
- [5] ประดิษฐ์ วงศ์ณิรุ่งและคณะ, 1-2-3 ก้าวสู่เลิน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ ส.ส.ท. สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น), 2552. หน้า 1-208.
- [6] วิทยา สุหฤทดำรงและคณะ, มุ่งสู่เลิน ด้วยการจัดการสายธารคุณค่า. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ ส.ส.ท. สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น), 2550. หน้า 1-256.
- [7] Logisticafe, ระบบการผลิตแบบลีน (Online), 2009. Available: <http://www.logisticafe.com/2009/09/lean-manufacturing-system>, (29 กรกฎาคม 2553)
- [8] นิพนธ์ บัวแก้ว, รู้จัก... ระบบการผลิตแบบลีน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ ส.ส.ท. สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น), 2011. หน้า 1-128.
- [9] มังกร ใจน์ประภากร, ระบบการผลิตแบบโตโยต้า. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ ส.ส.ท. สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น), 2550. หน้า 1-248.
- [10] วิโภจน์ ลักษณาอดิศร, เลิน...อย่างไรสร้างกำไรให้องค์กร. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ ส.ส.ท. สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น), 2552. หน้า 1-256.
- [11] จินตนัย ไพรสาร์ และ คณะ, การจัดการการผลิตและการปฏิบัติการ. ผิดพลาด! ไม่ใช่การเชื่อมโยงที่ถูกต้องบริษัท เพียร์สัน เอ็คคูเคชั่น อินโดไซน่า จำกัด, 2551. หน้า 1-19, 107-123, 224-246, 328-343.
- [12] Michel Baudin, **Lean assembly: The nuts and bolts of making assembly operations flow**, USA. : Malloy Lithographing Inc., 2002. pp. 1-104.

- [13] นายรัฐเขต เพียงธรรม, **การผลิตแบบลีน (Lean Production)** (Online), 2006. Available: <http://www.bangkaew.com/wai/article> (30 กรกฎาคม2553).
- [14] สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น), **Lean manufacturing** (Online), 2010. Available: http://www.tpa.or.th/tpanews/upload/mag_content/28/ContentFile359.pdf (30 กรกฎาคม2553).
- [15] มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, **การพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรมด้วยแนวความคิดแบบลีน** (Online), Available: <http://www.ptleanonline.com> (30 กรกฎาคม2553).
- [16] Pteleanonline, **แผนภาพกระแสคุณค่า (Value Stream Mapping หรือ VSM)** (Online), Available : <http://www.ptleanonline.com>, (30 กรกฎาคม2553).
- [17] Strategosinc.com, **Value stream mapping** (Online), Available: <http://www.strategosinc.com>, (30 กรกฎาคม2553).
- [18] จรรยา พุคยาภรณ์ และ ยุพา กลอนกุลาง, **การผลิตแบบทันเวลาพอดี Just - in – Time.** บริษัท ส.เอเชียเพรส (1989) จำกัด, 2543. หน้า 1-128.
- [19] ระบบการผลิตแบบทันเวลาพอดี (Online), Available: www.bus.tu.ac.th/usr/.../JIT%20Production%20Systems.doc ([เข้าถึง 30 กรกฎาคม2553]).
- [20] C.JohnLangley,Jr. and others, **Managing supply chains: A logistic approach.** Print Nelson Education,Ltd., Canada, pp. 346-393.
- [21] บุญเสริม วันทนากุมาร, **คัมปังkanban for the shop floor.** บริษัท ส.เอเชียเพรส(1989) จำกัด, 2543. หน้า 15-139.
- [22] "ใชยันต์ สาวะชัย, การจัดการระบบการผลิตแบบโดยตัว. สำนักพิมพ์ ส.ส.ท. สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น), กรุงเทพฯ, หน้า 19-23,189-198.
- [23] Cdn.learners, **ผังแสดงเหตุและผล**(Online) Available: www.cdn.learners.in.th/assets/media/files ([เข้าถึง 29 กรกฎาคม2553])
- [24] S.Thomas Foster Jr., **Managing Quality.** Print PearsonEducation,Ltd., USA, pp. 281-297.
- [25] William, J. Stevenson, **Operations Management**, 2002: 479.
- [26] Mark, M. Davis, Nicholas, J. Aquilano, and Richard, B. Chase, **Fundamentals of Operations Management**, 2003: 251.
- [27] Logistic corner, **Warehouse management and Inventory Management** (Online), Available: <http://www.logisticscorner.com>, [เข้าถึง 29 กรกฎาคม2553]

- [28] Eduzones.com, อัตราการหมุนเวียนของสินค้า, สืบกันจาก (ออนไลน์) Available:
<http://www4.eduzones.com/tirama/11213> (29 กรกฎาคม 2553).
- [29] มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง, ระบบการสั่งซื้อที่ประยัด (Online), Available:
http://e-learning.mfu.ac.th/mflu/1301312/IM/c3_7.htm (29 กรกฎาคม 2553).
- [30] ณรุ๊า คุปต์ยเรียม, การวางแผนและควบคุมการผลิต. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์, กรุงเทพฯ, 2549. หน้า 109-155, 195-207.
- [31] คุมสัน จิระกัตรศิลป, การหาเวลามาตรฐาน (Standard Time) (Online) Available:
http://www.pteonline.org/img-lib/staff/file/komson_000822.pdf (12 ตุลาคม 2553)
- [32] ชัยสุวรรณบุตรวิภา, กลยุทธ์การจัดสมดุลสายการผลิตให้มีประสิทธิภาพ (Online)
 Available: http://www.intelific.com/Articles/technical/line_bakancing.pdf, (30 กรกฎาคม 2553).
- [33] Effendi Mohamad et al, **The level of achievement of Lean Manufacturing Implementation status before and after the development of KPIs at an Aerospace Manufacturing Company**, UniversitiTeknikal Malaysia Melaka.
- [34] Ulla Lehtinen and Margit Torkko, **The Lean Concept in the Food Industry: A Case Study of Contract a Manufacturer**, Journal of Food Distribution Research 36, 2005.
- [35] ChandandeepGrewal, **An initiative to implement lean manufacturing using value stream mapping in a small company**, Department of Mechanical and Manufacturing Engineering, Schulich School of Engineering, University of Calgary, Canada, 2551.
- [36] Alan Mossman, **Creating value: a sufficient way to eliminate waste in lean design and lean production**, lean Construction Journal 2009. pp. 13 – 23.
- [37] IritAlony and Michael Jones, **Lean Supply Chains, JIT and Cellular Manufacturing – The Human Side**, Issues in Informing Science and Information Technology Volume 5, 2008.
- [38] David H. Taylor, **Strategic considerations in the development of lean agri-food supply chains: a case study of the UK pork sector**, An International Journal volume 11, 2006.
- [39] Mary Poppendieck, **Principles of Lean Thinking**, Poppendieck.LLC, 2002.
- [40] William L. Berry and others, **Lean Manufacturing: A Mapping of Competitive Priorities, Initiatives, Practices, and Operational Performance in Danish Manufacturers**, Center for Technology, Economics and Management Technical University of Denmark.

- [41] Mohammad Taleghani, **Key factors for implementing the lean manufacturing system.** Journal of American Science, 2010.
- [42] FarhanaFerdousi, **An Investigation of Manufacturing Performance Improvement through Lean Production:** A Study on Bangladeshi Garment Firms. International Journal of Business and Management, 2009.
- [43] Eduardo Ruiz Melchert, **Lean Manufacturing on Make-to-Order Suppliers: A Case Study.** Xii Icieom - Fortaleza, CE, Brasil, October 9 - 11, 2006.

ภาคผนวก ก

กระบวนการผลิตชาลาเป่า

กระบวนการผลิตชาลาเป่า

ก.1 การเตรียมแป้ง

พนักงานฝ่ายผลิตที่มีหน้าที่เบิกวัตถุคิบจะเบิกส่วนผสมที่จะต้องใช้ผลิตชาลาเป่าจากคลังสินค้ามาเก็บไว้ที่ชั้นเก็บรองการเบิกจากสายการผลิตชาลาเป่าประมาณ 4 วัน จากนั้นพนักงานที่มีความชำนาญจะนำส่วนผสมที่เตรียมไว้ตามสัดส่วนผสมลงในภาชนะที่สะอาด จากนั้นผสมกันให้เข้าที่แล้วทำการนวดแป้งจนได้ที่ ขั้นตอนนี้จำเป็นต้องใช้พนักงานที่มีทักษะสูงหรือระดับหัวหน้างาน เพราะต้องใส่ส่วนผสมตามสูตรที่กำหนดไว้ในขั้นตอนนี้พนักงานจะเตรียมแป้งครั้งเดียวให้พอใช้ได้ตลอดวัน

ก.2 ขั้นตอนการนวด ตัด คลึง เด็ด แป้ง

พนักงานที่มีความชำนาญจะทำการนวดแป้งจนได้ที่แล้วให้พนักงานแผนกตรวจสอบแป้ง จากนั้น ตัดแป้งเป็นท่อนให้มีขนาดพอเหมาะสมแล้วคลึงแป้งให้เป็นเส้นยาวให้ได้ขนาด หลังจากนั้นจึงเด็ดแป้งให้เป็นลูกกลมๆ ให้มีขนาดใกล้เคียงกัน ดังแสดงในภาพที่ ก.1

ภาพที่ ก.1 ขั้นตอนการนวดแป้ง การตัดแป้ง การคลึงแป้ง และ การเด็ดแป้ง

ก.3 ขั้นตอนการเปิดแป้ง

นำแป้งที่ผ่านการเด็ดเป็นก้อนมาใช้ไม้ทรงกระบอกลมยาวขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 2 เซนติเมตร กดทับแป้งให้มีลักษณะแบบออกจนได้ความหนาพอเหมาะ เพื่อรอการการใส่ไส้ดังแสดงไว้ในภาพที่ ก.2

ภาพที่ ก.2 การปีกแป้งซาลาเปา

จากภาพที่ ก.2 จะเห็นว่าแผ่นแป้งที่ผ่านการปีกแป้งนั้นจะต้องมีขนาดความหนาสามมิติ กันและเด่นผ่านคุณย์กลางต้องใกล้เคียงกัน ดังนั้นจึงต้องใช้พนักงานที่มีทักษะในขั้นตอนนี้

ก.4 ขั้นตอนการใส่ไส้และห่อไส้

นำแป้งที่ผ่านการปีกแป้งเป็นแผ่นมาใส่ไส้โดยตั้งที่กล่าวมาแล้วข้างต้นกระบวนการจะเหมือนกันแต่จะมีแค่ชนิดของไส้ที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับปริมาณการสั่งผลิตของซาลาเปาแต่ละชนิด จากนั้นจึงใช้มีทมลักษณะคล้ายช้อน ดึงแสดงในภาพที่ ก.3 ตักไส้ให้ได้ใกล้เคียงกับขนาดที่กำหนดไว้มาใส่ตรงกลางของแผ่นแป้งจากนั้นจึงทำการห่อไส้ ดังแสดงไว้ในภาพที่ ก.4 และ ภาพที่ ก.5 แสดงซาลาเปาที่ผ่านขั้นตอนการใส่ไส้เรียบร้อยแล้วใส่ซีลรองน้ำ

ภาพที่ ก.3 อุปกรณ์สำหรับใส่ไส้ซาลาเปา

ภาพที่ ก.4 วิธีการใส่ไส้และห่อไส้ซาลาเปา

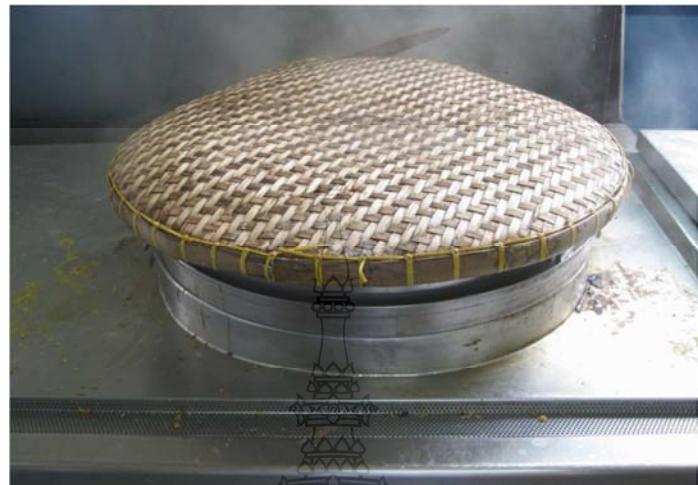

ภาพที่ ก.5 ซาลาเปาที่ผ่านขั้นตอนการใส่ไส้บรรจุใส่ช่องรอนั่ง

ก.5 ขั้นตอนการนึ่งและผิงลม

นำชิ้งที่บรรจุซาลาเปาที่ผ่านขั้นตอนการใส่ไส้ไปนึ่งในอุณหภูมิที่กำหนดไว้ครั้งละประมาณ 75 ถูก เป็นเวลาประมาณ 5 นาที ดังแสดงในภาพที่ ก.6 และคงขั้นตอนการนึ่งซาลาเปา

ข้อควรระวังของขันตอนนี้คือ อย่าให้ชาลาเปาซ่อนทับกันในขณะเรียงเพราะหลังจากนึ่งแล้วนึ้งจะทำให้ชาลาเปาติดกันและไม่สามารถส่งไปขายได้

ภาพที่ ก.6 การนึ่งชาลาเปา

หลังจากผ่านขั้นตอนการนึ่งแล้วพนักงานจะนำชาลาเปาออกจากชั้งวางไส่คาดแล้วปล่อยให้ชาลาเปาเย็นลงในอุณหภูมิห้อง ดังแสดงไว้ในภาพที่ ก.7

ภาพที่ ก.7 การผึ่งลมชาลาเปาหลังจากผ่านการนึ่ง

ก.6 ขั้นตอนการตรวจสอบ

ในขั้นตอนการผึ่งลมพ่นกงานแผนกตรวจสอบจะทำการตรวจสอบความเรียบร้อยของชาลาเป่าว่าเนื้อสุกหรือไม่ มีสิ่งปลอมปนอยู่ในชาลาเปาหรือไม่ เมื่อไม่พบสิ่งผิดปกติจึงรอขั้นตอนการบรรจุลงกล่องต่อไป โดยเวลาของพนักงานตรวจสอบสามารถแบ่งผันกับจำนวนของชาลาเปาที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง เพราะใช้หลักการตรวจสอบแบบสุ่มจึงไม่ได้นำมาคำนวณ

ก.7 ขั้นตอนการบรรจุ

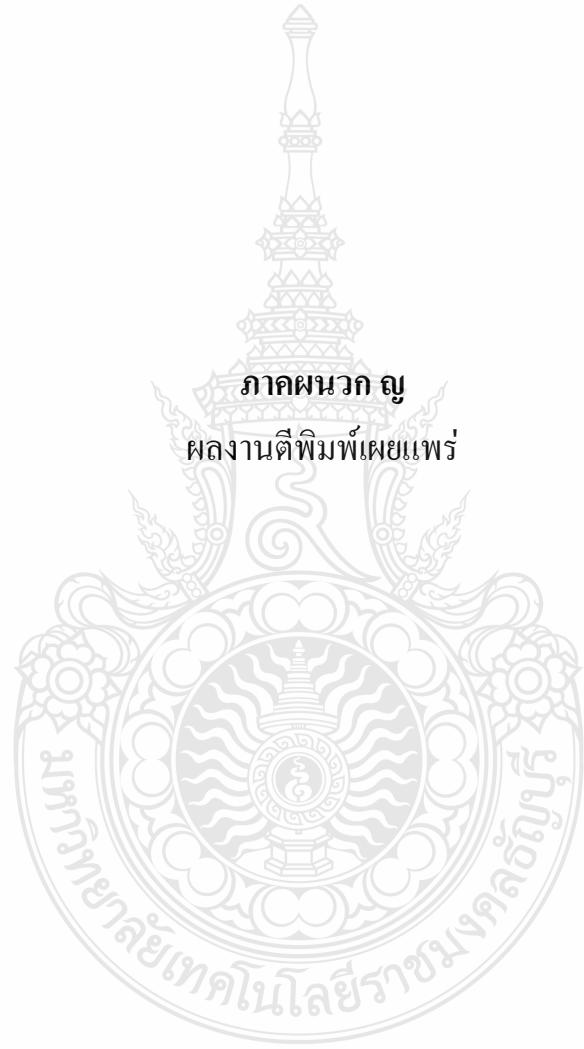
หลังจากผ่านการตรวจสอบแล้วพนักงานก็จะบรรจุลงกล่องกล่องละ 24 ถุง จากนั้นจึงบรรจุใส่ตะกร้า ดังแสดงในภาพที่ ก.8 แล้วส่งไปเก็บรักษาในคลังสินค้าเพื่อรอการส่งไปยังสาขาต่อไป

ภาพที่ ก.8 ขั้นตอนการบรรจุชาลาเปาลงกล่องและการบรรจุกล่องชาลาเปาลงตะกร้า

ตาราง ก.1 ใบบันทึกเวลาชากาแฟก่อนปรับปรุง

ตารางที่ ก.2 ใบบันทึกเวลาชาลาเปาหลังปรับปรุง

การประชุมวิชาการ ครั้งที่ **7**
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
วิทยาเขตกรุงเทพมหานคร
“นวัตกรรมตามพ่อ 繼續ภารกิจของ พันธุ์นนทรีไทย”
7-8 มีนาคม 2553
ณ อาคารศูนย์เรียนร่วม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้อ่าน จากประชานาถและกรรมการอำนวยการจัดการแข่งขันและประเมินวิชาการ | ค้าน้ำ
คณะกรรมการฝ่ายจัดการแข่งขันและประเมินวิชาการ

ผลงานการบรรยาย (Oral Section) <ul style="list-style-type: none"> ☒ ภาษาพื้นเมืองไทยในโอลิมปิกฯ ☒ ภาษาลักษณ์และลักษณะพิเศษ ☒ ภาษาวิศวกรรมศาสตร์ ☒ ภาษาสังเคราะห์และการออกแบบ ☒ ภาษาบริบทศาสตร์แห่งไทยในโอลิมปิกฯ และอื่นๆ เช่น ☒ ภาษาบริบทศาสตร์เชิงภาษาและการพิพากษา ☒ ภาษาศึกษาศาสตร์และพัฒนาศาสตร์ ☒ ภาษาและภาษาศาสตร์และลักษณะพิเศษ 	ผลงานการโปสเตอร์ (Poster Section) <ul style="list-style-type: none"> ☒ ภาษาพื้นเมืองไทยในโอลิมปิกฯ ☒ ภาษาลักษณ์และลักษณะพิเศษ ☒ ภาษาวิศวกรรมศาสตร์ ☒ ภาษาสังเคราะห์และการออกแบบ ☒ ภาษาบริบทศาสตร์แห่งไทยในโอลิมปิกฯ และอื่นๆ เช่น ☒ ภาษาบริบทศาสตร์เชิงภาษาและการพิพากษา ☒ ภาษาศึกษาศาสตร์และพัฒนาศาสตร์ ☒ ภาษาและภาษาศาสตร์และลักษณะพิเศษ
---	---

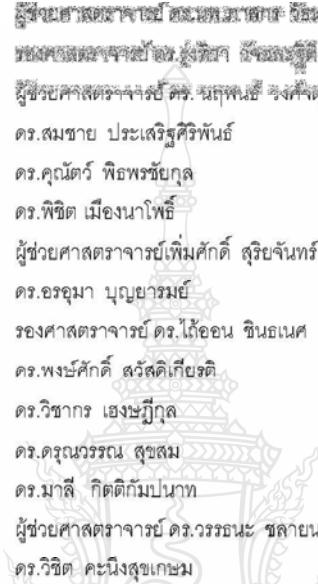
ก้าวข้างความพ่อ สำนึกรักการศึกษา พัฒนาชาติไทย

ผู้ทรงคุณวุฒิ สาขาวิศวกรรมศาสตร์
ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
ภาควิชาดิสกอร์และออกแบบ

รองศาสตราจารย์ ดร.นันท์บูรพา บุญมา
 รองศาสตราจารย์ ดร.นันท์บูรพา บีญบูรพา
 รองศาสตราจารย์ ดร.ประเทือง อุมาบุรีสุข
 รองศาสตราจารย์วิชา หมั่นทำการ
 รองศาสตราจารย์ ดร.พีระ พิริยะ
 รองศาสตราจารย์ ดร.นันท์บูรพา
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พจนนา นีนันดร
ภาควิชาศึกษาประชุมและพัฒนา
 อาจารย์วิชัยวัฒน์ ထี้สุมบดี
 รองศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ ุณิวณิช
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกเดช โนสิกสกุลชัย
 รองศาสตราจารย์ ดร.บัญญา ชัยวุฒิ
ภาควิชาศึกษาประชุมและการแนะแนว
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันท์บูรพา บีญบูรพา
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชาว์ อินทร์ประสิทธิ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วนิดา ฤทธิอรุณ
ภาควิชาบริหารธุรกิจและมนุษยศาสตร์
 อาจารย์ ดร.นนท์บูรพา บีญบูรพา
 อาจารย์ ดร.อาทิตย์ เกษศรีสุวรรณ
 อาจารย์ สวัสดิ์ ภูมิสวัสดิ์
 ดร.สุทธิพงษ์ เนียมหอม
ภาควิชาการศึกษาและนโยบาย
 รองศาสตราจารย์ ดร.วิรชัย กิจวันวราหะ
 อาจารย์ ดร.ปันตดา กาศิกิจวิริยานนท์
 อาจารย์ ดร.สมชาย ประยงค์พันธ์
สาขาวิชาศึกกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์
 อาจารย์ ดร.ธีรพงษ์ สถิติเมธิกุล
 อาจารย์ ดร.อุਮรฤทธิ์ พุทธิพัฒน์นิจ
 อาจารย์ ดร.กายรัชช์ เจริญราษฎร์
ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
ภาควิชาศึกกรรมเกษตร
 อาจารย์ ดร.วัฒนา ภาณุบุญญาณันท์
 อาจารย์ ดร.เทววัตน์ พิพิธวิมล
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพล วงศ์ วาณิช
 อาจารย์ ดร.พงศ์ศักดิ์ ุรุลย์สิน
 อาจารย์ ดร.ปัณวิชิต สุขสวัสดิ์
ภาควิชาศึกกรรมชลประทาน
 นายวิชญ์ ศรีวงศ์

อาจารย์อัมพร ศรีญาภัย
 อาจารย์สมกิจ สมกิจ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภิสักษณ์ เทียนทอง
 อาจารย์เพ็ญชัย วงศ์อนุกาห

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

ดร.ทดสอบ อัมโนทัย
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์จันทร์ ឧុំពេក

 รองศาสตราจารย์ ดร. นฤบดิน พันธุ์
 ดร.สมชาย ประเสริฐศรีพันธ์
 ดร.คุณัตร์ พิพพชัยกุล
 ดร.พิชิต เมืองนาโพธิ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็มศักดิ์ ศุภบัณฑ์
 ดร.อรุณมา บุญยารามย
 รองศาสตราจารย์ ดร.ไอลอน ชินอเนค
 ดร.พงษ์ศักดิ์ สรวศิเกียรติ
 ดร.วิชาการ เ昂ชูวีกุล
 ดร.ดุลวนรรณ สุขสม
 ดร.มาดี กิตติมบนาท
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณนา ชลากานเดช
 ดร.วิชิต คงนึงศุขเกษม

ผู้ทรงคุณวุฒิ สาขาวิชายาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

รองศาสตราจารย์ ดร. วีรชัย พุทธวงศ์
 อาจารย์ ดร. ประภา ใจสะอาด
 อาจารย์ ดร. อาชีน ชันชาติมงมา
 อาจารย์ ดร. วัฒน์พูน พลสัคร์พันธุ์
 อาจารย์ ดร. รังษพล พะวงศรัตน์
 อาจารย์ ดร. สุนิषล ปรีชารัตน์
 อาจารย์ ดร. อุไรรัชดา ณ ชนะชัย ธรรมดิษฐ์วงศ์
 อาจารย์ ดร. กมลพิพพ์ ชัยติยะวงศ์
 อาจารย์ ดร. พิเชฐ อนุรักษ์อุดม
 อาจารย์ ดร. วิน德拉 แสนหาญ

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นาถ พันธุ์มนาธิน
 รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ ทุ่งหว้า
 รองศาสตราจารย์ ดร.ยวารณ์ โภภาคพัฒนกิจ
 รองศาสตราจารย์บ้ำເພິ່ງ ເຈຍວາວນ
 ศาสตราจารย์ ดร.ดิเจก ຖຸກອນໜ້າຍ
 รองศาสตราจารย์ ดร.ຫັງວິໄລ ນາຖຸມ

การประชุมวิชาการ ครั้งที่ 7
Kasetsart University Kamphaeng Saen Campus 7th Conference

THE 7TH
KU - KPS
CONFERENCE

การนำเสนอผลงานทางวิชาการ ภาคบรรยาย
สาขาวิศวกรรมศาสตร์

No.	เรื่อง	หน้า
ภาคบรรยาย		
พิธีเปิดและปิดในสังเวชภาค		
ค้นคว้าและอภิปรายที่น่าสนใจ		
วิจัยเชิงคุณภาพ		
ส่งเสริมกิจกรรมบูรณาหาร		
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและนวัตกรรม		
วิทยาศาสตร์ภูมภาคและภารกิจฯ		
ศึกษาศาสตร์และพัฒนาศาสตร์		
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์		
 กิจกรรมน้ำดื่ม		
1. การวิเคราะห์สมรรถนะเครื่องรับรังสีอาทิตย์รวมแสงแบบติดลักษณะ	442 - 449	
A Performance Analysis of Solar Dish System		
2. การปรับปรุงสมบัติพื้นผิวของถ่านกัมมันต์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดูดซึบสี้อมผ้า	450 - 456	
Modification of Activated Carbon Surface to Improve Adsorption Capacity of Dye		
3. ผลของแรงกระแทกที่มีต่อความเสียหายของเมล็ดถั่วเหลือง	457 - 464	
Effect of Impact Force on Soybean Damage		
4. การเบริกขึ้นเพียงลำพังที่ดินสีขาวจากอุณหภูมิ 105 และพันธุ์ กษ 10 โดยทดสอบกับเครื่อง	465 - 472	
กะทะข้าวเปลือกนานาด้านลักษณะใหม่		
The Comparison of Optimization between Khao Dawk Mali 105 Rice and Kohkho 10 Rice by Using Testing for the New Small Brown Rice Peeling Machine		
5. การศึกษาสมรรถนะระบบทำความเย็นแบบประหยัดพลังงานด้วยอุปกรณ์ไบป์	473 - 479	
A Performance Study of Dehumidification in Evaporative Cooling System Using Heat Pipes		
6. การปรับปรุงระบบการผลิตด้วยการใช้เทคนิคการผลิตแบบฉลุ กรณีศึกษา อุตสาหกรรมอาหาร	480 - 488	
Improvement of Manufacturing System by Implementing Lean Production Technique A Case Study of Food Industry		
7. การระบุพื้นที่เสี่ยงของการกัดกร่อนหน้าดินในอุบลฯ ล้านชีวะโดยประยุกต์ใช้แบบจำลอง SWAT	489 - 497	
Identification of Areas at Risk to Soil Erosion in Lam-Sonthi River Basin: Application of the SWAT model		
8. สมรรถนะระบบปรับอากาศรวมกับระบบเก็บกักความร้อนด้วยสารพาราฟิน	498 - 504	
Performance of Air Conditioning System By Thermal Storage System Using Paraffin		
9. การศึกษาหารือและการจำลองระบบเครื่องกลั่นเชฟานอแบบหม้อต้มชินดังทองแดง	505 - 513	
Study of Parameters and System Simulations for the Copper Pot Still		
10. การศึกษาการเก็บเกี่ยวสมผลลัพธ์โดยวิธีการถ่ายเทความร้อนแบบสัมผัสต่อตัวร้อน	514 - 521	
A Study of Energy Storage Method by Direct - Contact Heat Exchanger		
11. การศึกษาปัจจัย มุมที่ใช้ในการขึ้นรูปแผ่นโลหะผสมด้วยกระบวนการขึ้นรูปแบบต่อเนื่อง โดยการสัมผัส	522 - 528	
เป็นจุดศูนย์กลาง CNC แบบ 3 แกน		
A Study of Forming Angle Parameters on Single Point Incremental Forming by CNC 3 Axis Milling Machine of Sheet Metal		
12. ตรวจสอบคุณภาพการผลิตเครื่องแสดงตัวเลข ด้วยการประยุกต์ใช้เทคนิคความคลุมเครือ	529 - 536	
The Quality Control for Digital Video Display in Industrial Process of Fuzzy Logic		
13. การศึกษาการเกิดฝ้าริ้งและผลกระทบต่อสมรรถนะทางไฮดรอลิกของชิ้นงานเครื่องแลกเปลี่ยน	537 - 543	
ความร้อนในการอุ่นไม่น้ำมันดิน		
Study of Fouling Formation and the Effect on Hydraulic Performance of Heat Exchanger Network in Preheating of Crude Oil		
14. การศึกษาการควบคุมของน้ำและการใช้พลังงานในระบบปรับอากาศ	544 - 552	
A Study of Water Condensation and Energy Consumption in Air Conditioning System		
15. การศึกษาการเกิดฝ้าริ้งและผลกระทบต่อสมรรถนะทางความร้อนของชิ้นงานเครื่องแลกเปลี่ยน	553 - 559	
ความร้อนในการอุ่นไม่น้ำมันดิน		

การประชุมวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตกำแพงแสน ครั้งที่ 7
**การปรับปรุงระบบการผลิตด้วยการใช้เทคนิคการผลิตแบบบีน
 กรณีศึกษา อุตสาหกรรมอาหาร**
Improvement of Manufacturing System by Implementing Lean Production Technique
A Case Study of Food Industry

พิจิตร ศรีไชยแสง¹ ระพี กาน్ยานะ²
Pijit Srichaisaeng¹, Rapee Kanchana²

บทคัดย่อ

การปรับปรุงระบบการผลิตที่ใช้ปัจจุบันในภาคอุตสาหกรรมอาหาร ที่มีความต้องการที่สูงขึ้น ทำให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนและพัฒนาเพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้มากขึ้น ในการศึกษาครั้งนี้ ได้เลือกอุตสาหกรรมอาหารเป็นตัวอย่างมาดำเนินการ ผลการศึกษาพบว่า ผลิตภัณฑ์ที่ปรับปรุงด้วยเทคนิคบีน ลดเวลาดำเนินการลง 78.00% ลดต้นทุนการผลิตลง 75.55% ลดต้นทุนการจ้างเชื้อเพลิง 70.00% และลดต้นทุนเชื้อเพลิง 75.33% ลดต้นทุนการจ้างแรงงาน 43.13% ลดต้นทุนวัสดุที่ไม่สามารถนำกลับคืนมาใช้ใหม่ 74.96%

คำสำคัญ: ระบบการผลิตแบบบีน, แผนผังสายอาร茄ห์คุณค่า, สินค้าคงคลัง, สมดุลการผลิต, ประสิทธิภาพ

¹ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จ. ปทุมธานี 12110

¹Department of Industrial Engineering, Faculty of Engineering, Rajamangala University Of Technology Thunyaburi, Pathumthani, 12110

²ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จ. ปทุมธานี 12110

²Department of Industrial Engineering, Faculty of Engineering, Rajamangala University Of Technology Thunyaburi, Pathumthani, 12110

การประชุมวิชาการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ครั้งที่ 7

ABSTRACT

This research aimed to improve Bao manufacturing using Value Stream Mapping as a tool for data gathering and problem analysis and implementing lean production in order to reduce inventory and increase production efficiency. When compared to original manufacturing system inventory reduced to 78.99%. Line balancing improved to 60.99% together with increasing of efficiency (76.06%), reducing of lead time (78.99%) and total working time (43.13%). Direct labor cost was saved to 41,496 baht per month.

Keywords: Lean Production, Value Stream Mapping, Inventory, Line Balancing, Efficiency

E-mail : pijit.s@hotmail.com

บทนำ

บริษัทกรณ์ศักดิ์จำกัด ได้เข้าไปทำการศึกษาในปัจจุบันที่ต้องการสร้างเครือข่ายที่มีความมั่นคงและมีประสิทธิภาพ ในการผลิตและขายสินค้า เป็นจำนวนมากที่สุด และมีกำลังการผลิตประมาณ 120,000 ลูกตัวเดือน และส่งขายยังคงทั่วโลก โดยมีสาขาทั่วประเทศ 12 สาขา ทั้งในกรุงเทพมหานครและเขตปริมณฑล บริษัทเป็นบริษัทขนาดกลางที่ดำเนินกิจกรรมมา

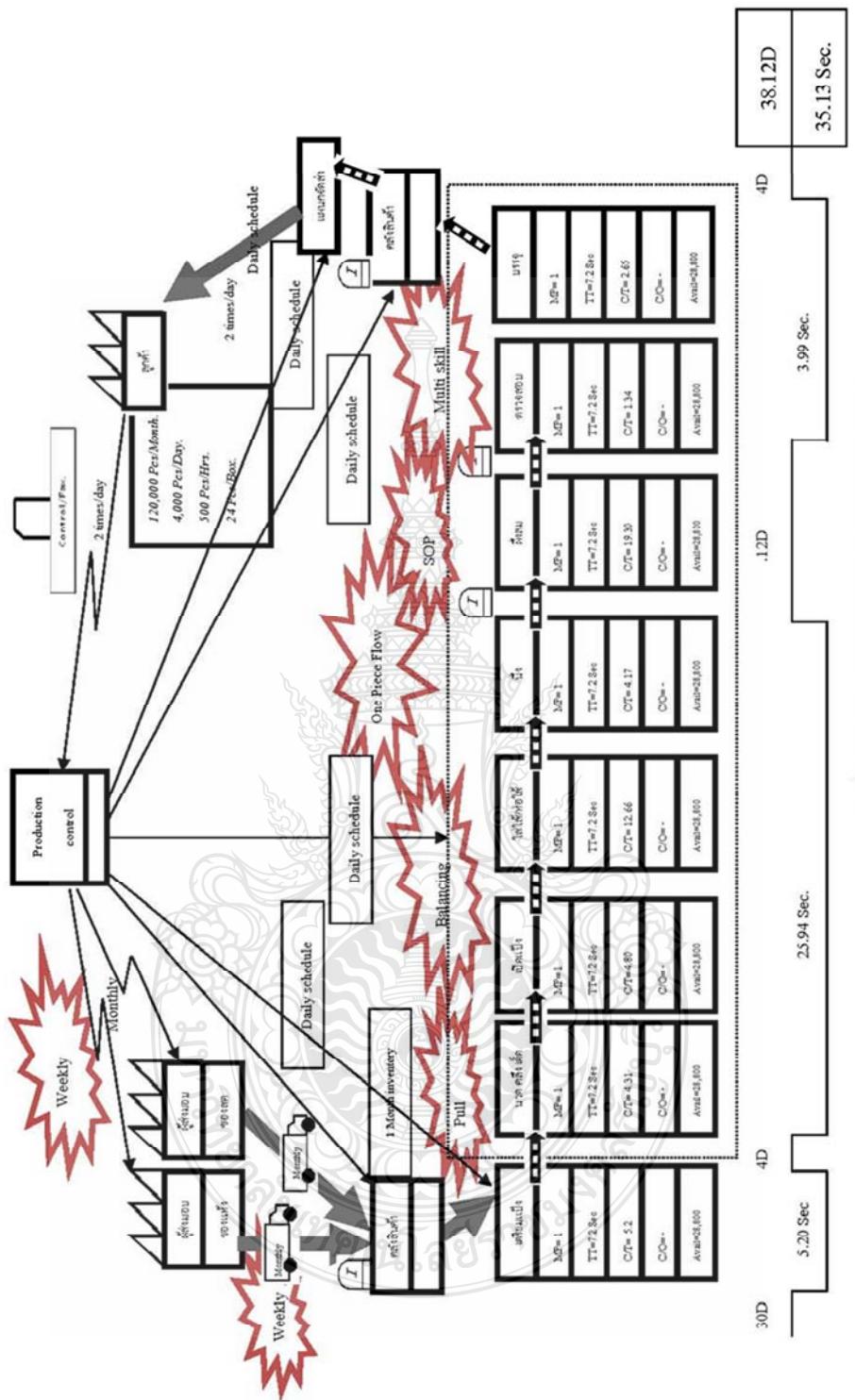
การประชุมวิชาการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ครั้งที่ 7

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

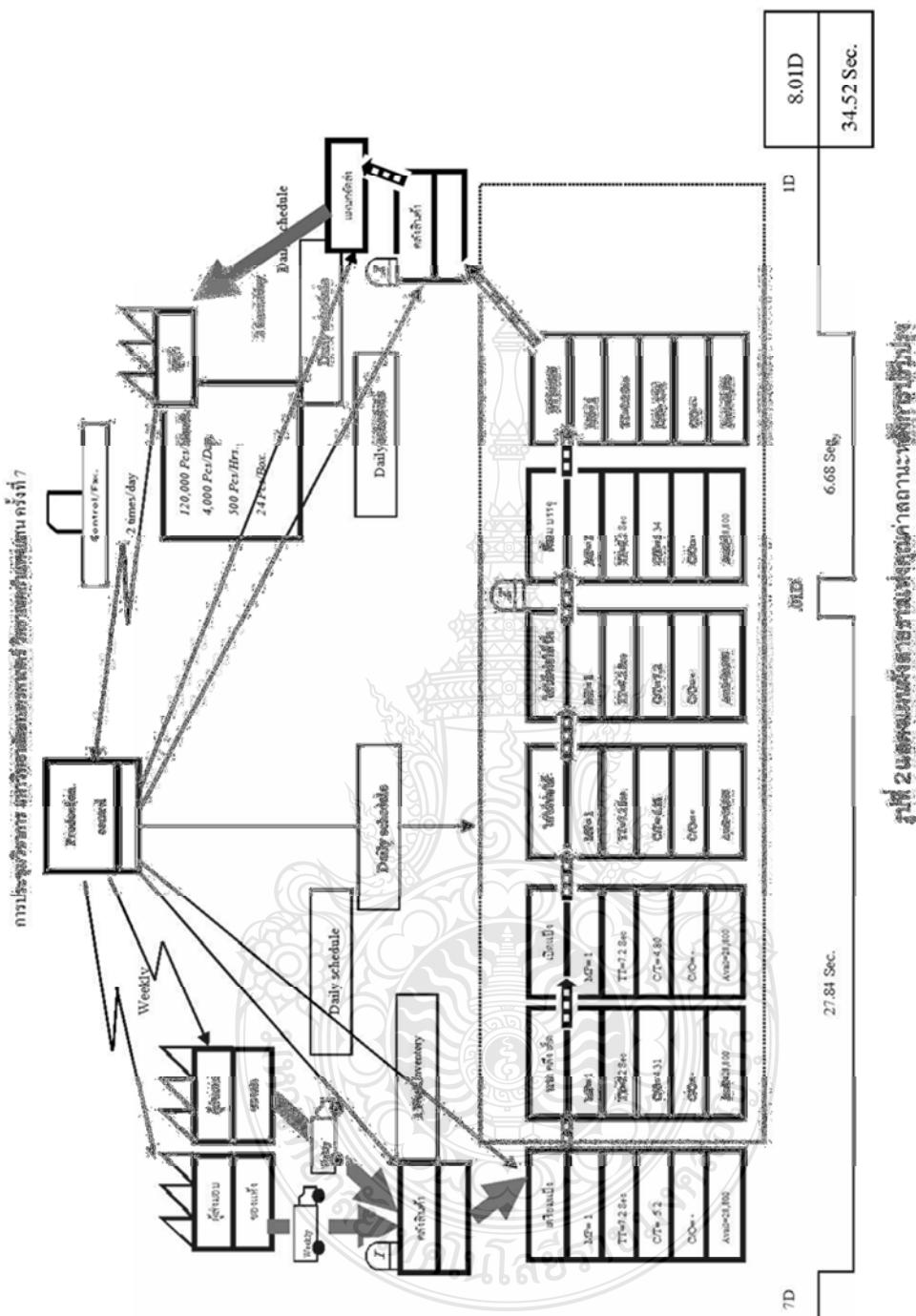
Chandandeep Grewal (2008) ได้เรียกการดำเนินธุรกิจทางหุ้นอุดหนาปีบูร์เจมือใหม่เป็นปีบูร์เจ ภายนอกน้ำดีไปไว้ในงานแสดงศักยภาพที่ประชุมภาคเหนือ งานนี้สามารถดึงดูดผู้เข้าร่วมงานเดินปีบูร์เจ 18% เกланนำลดลง 81.4% ส่วนเกลากในการปรับเปลี่ยนลดลง 81.50% และ งานที่อยู่ระหว่างกระบวนการซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสินค้าคงคลังลดลงจากเดิม 5,400 ชิ้นส่วน และ สามารถผลิตชิ้นส่วนเพิ่มขึ้นจากเดิม 100 ชิ้นส่วนต่อวัน ในส่วน Ulla Lehtinen and Margit Torkko (2002) ได้นำระบบการผลิตแบบบล็อกไปประยุกต์ใช้กับชุดสานกรอบขาวสารโดยใช้แผนผังสายสารแห่งความคิดที่เป็นเครื่องมือเพื่อศึกษาถึงกระบวนการของบริษัทผู้ผลิต ครอบคลุมไปถึงการวางแผนการผลิต การจัดการห้องแม่พิมพ์ การติดตั้งแม่พิมพ์ การติดตั้งหัวฉีด และการติดตั้งหัวฉีด ที่สำคัญที่สุดคือการติดตั้งหัวฉีดที่ต้องมีความแม่นยำและต้องมีความเสถียร ทำให้สามารถผลิตชิ้นส่วนที่มีคุณภาพสูง ตามที่ต้องการ สำหรับชุดสานกรอบขาวสารนี้ ได้ออกด้วยบริการเพิ่มขึ้น

อุปกรณ์และวิธีการ

กิจกรรมร่วมวิชาการ มหวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตกำแพงเพชร ครั้งที่ 7

รูปที่ 1 แสดงแผนผังทางชานเมืองคุณค่าทางประวัติศาสตร์

ສິນຄ້າ 2 ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາຍຈະໄດ້ການນັ້ນຕ່າງໆ

รายงานการประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการฯ ประจำเดือนตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๓ ที่ ๗

ผลและวิจารณ์

การจัดซื้อเป็นการลดต้นทุนของทางการบัญชีและลดเวลาการผลิตให้สามารถนำเทคโนโลยีการผลิตแบบแม่แม่ทำมาท้าทางปรับปรุงโดยใช้แผนผังสายรวมแห่งกุญแจเป็นเครื่องมือในการตีกีด้วยหลักจากที่การศึกษาเรียนรู้ในกระบวนการผลิตแบบแม่แม่ทำมาท้าทางปรับปรุงได้ลงมือคือ

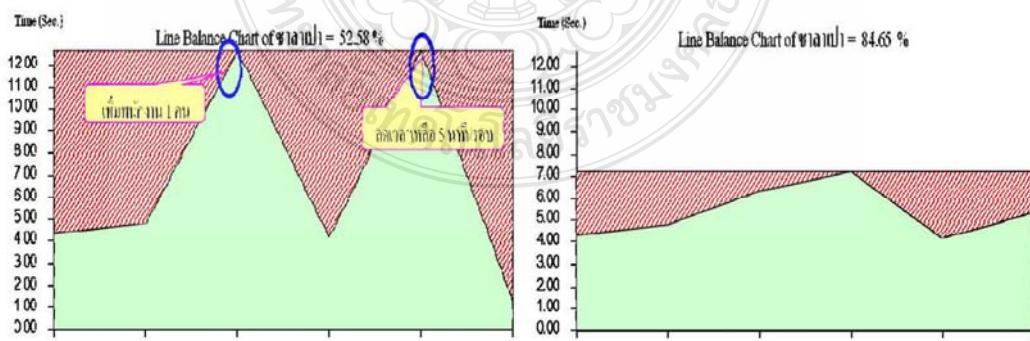
1. สินค้าคงคลัง

จากภูมิที่ 2 จะเห็นได้ชัดว่า เมื่อมีการบริหารจัดการในการสั่งซื้อวัสดุดิบให้ใกล้เคียงกับการใช้จริงของวัสดุดิบ มีการลดปริมาณของวัสดุดิบในการสั่งซื้อลง และเพิ่มรอบการสั่งซื้อให้ถูกขึ้น มีการจัดระบบการเบิกจ่ายวัสดุดิบให้สอดคล้องกับระบบการผลิตแบบดึงแล้วสามารถลดจำนวนวันของวัสดุดิบในกระบวนการตั้งแต่รับเข้าจนจบกระบวนการฯ จากเดิม 38.12 วันเป็น 8.01 วัน คิดเป็นการปรับปรุง 78.99% และหลังจากมีการปรับปรุง แก้ไขโปรแกรมบันทึกข้อมูลและใช้หลักการบริหารสินค้าคงคลังแล้วสามารถลดระยะเวลาการสั่งซื้อ และ นุ่มนวลค่าของสินค้าคงคลังลงได้ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบผลก่อนและหลังการปรับปรุงของคลังสินค้า

รายการ	ก่อนปรับปรุง	หลังปรับปรุง	ปรับปรุง	%ปรับปรุงเป็น
ยอดล้างซื้อ(บาท)	7,710,744	3,978,024	3,732,720	48.40%
หักภาษีมูลค่าเพิ่ม	1,955,425	1,024,494	930,931	47.55%
หักภาษีเงินได้	1,114,760	616,400	598,360	45.35%

2. กระบวนการผลิต

รูปที่ 3 แสดงแผนภาพเปรียบเทียบสมดุลของการผลิตของชาลาเปาก่อนและหลังการปรับปรุง

การประชุมวิชาการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ครั้งที่ 7

จากกลุ่มที่ 3 เมื่อจากได้มีการปรับปรุงเกล้าในธุคที่เป็นเครื่องคลงมาให้อยู่ในแพคใหม่โดยใช้หลักการ ECRS จะสังเกตเห็นว่า แผนภาพด้านขวาไม่จะมีสมดุลของลายการผลิตเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับแผนภาพด้านซ้ายนือ ในส่วนของเวลาในการปฏิบัติภาระนี้ลดลง ซึ่งหลังจากการปรับปรุงขั้นตอนการปฏิบัติงานมีผลทำให้ลดเวลาในการผลิตลดลง 1.74% ที่รายละเอียดต่อไปนี้แสดงไว้ในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลก่อนและหลังการปรับปรุงสายการผลิต

หัวข้อการปรับปรุง	หน่วย	ปัจจุบัน	เสนอแนะ	ปรับปรุง	ร้อยละ
ประสิทธิภาพ	%	56.80	100	43.20	76.06
จำนวนพนักงาน	คน	6	6	0	0
ต้นทุนต่อการผลิต	%	52.58	84.65	32.07	60.99
ต้นทุนขาย	บาท	12.66	7.20	6.46	43.13
ยอดผลิตต่อวัน	ลูก	284	500	216	76.06
ยอดผลิต/คน/วัน	ลูก	47.33	83.33	36	76.06
ขั้นตอนการผลิต	步驟/步	21.09	12.00	9.19	43.13
ต้นทุนต่อชิ้น	บาท	0.80	0.70	0.62	76.06
ต้นทุนต่อชุด	บาท	65.20	54.00	41.42	76.06
รายได้ต่อชิ้น	บาท	1.10	1.50	1.30	76.06

ଶ୍ରୀମତୀ

การประชุมวิชาการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ครั้งที่ 7

งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าสามารถใช้แผนผังสายธารแห่งคุณค่าเป็นเครื่องมือในการระบุปัญหาได้ในทุกสายงาน ที่มีการเชื่อมกัน และนอกจากรูปแบบของแผนผังสายธารแห่งคุณค่าในบริษัทกรณีศึกษา กับสินค้าตัวอย่างนี้ สามารถใช้เป็นต้นแบบของการปรับปรุงสินค้าชนิดอื่นๆ ในบริษัทกรณีศึกษาได้เป็นอย่างดี

เอกสารอ้างอิง

- มนต์รุ่งเรือง สมบัติรา. 2551. Productivity World July - August 2008.page 87. แหล่งที่มา:
<http://www.tpa.or.th/tpanews/upload/mag.../28/ContentFile359.pdf>, 24 มกราคม 2553.
- Logisticsafe. 2552. อบรมการผลิตแบบเส้น. แหล่งที่มา: <http://www.logisticsafe.com/2009/09/lean-manufacturing-system-24 มกราคม 2552>.
- สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น). 2553. Lean manufacturing. แหล่งที่มา:
<http://www.tpa.or.th/tpanews/upload/mag.../28/ContentFile359.pdf>, 24 มกราคม 2553.
- รัฐยเดช เกียรติธรรม. 2549. การผลิตแบบเส้น (Lean Production). แหล่งที่มา:
http://www.bangkaew.com/wai/article_24 มกราคม 2553.
- ดร.ชัย สุวรรณบุตรวิภา. 2552. กลยุทธ์การจัดสมดุลสายการผลิตให้มีประสิทธิภาพ. แหล่งที่มา:
http://www.intelific.com/Articles/technical/line_bakancing.pdf, 24 มกราคม 2553.

ภาคผนวก ฯ

แบบฟอร์มใบเบิกวัตถุดินปะเกทของแห่ง

ตารางที่ ช.1 แบบฟอร์มใบเบิกวัตถุคิดประเภทของแห้ง

ใบเบิกวัตถุคิดประเภทของแห้ง สาขา พญาไท เบิกครั้งที่ 1 เวลา 22.00							
วันกำหนดส่งของ วัน พุธ ที่ 15 เดือน กันยายน พ.ศ. 2553				ผู้เบิก		วันที่	
ลำดับที่	รหัส	รายการเบิก	หน่วย	ยอดเบิก	MAX วันที่	คงเหลือ	ครบ
รายการเครื่องปรุง							
1	IN-10001	น้ำมันหอย	แกลลอน		2	3	
2	IN-10002	น้ำมันจา	แกลลอน		1	1	
3	IN-10003	น้ำมันพีช	ปิ้ง		3	3	
4	IN-10004	น้ำปลา	แกลลอน		2	3	
5	IN-10005	น้ำส้มสายชู	แกลลอน		1	1	
6	IN-10006	ซอสมหอยนางรมลีกูมี่	ขวด		4	5	
7	IN-10007	ซอสคิคโโคเมน	ขวด	1	2	1	
8	IN-10008	ซีอิ๊วหวาน	ขวด		2	2	
9	IN-10009	ซีอิ๊วคำ สูตร 1	ขวด		2	2	
10	IN-10010	ซีอิ๊วขาว สูตร 1	ขวด	1	2	1	
11	IN-10011	ซอสปรุงรส - เม็ดกี้	ขวด	2	2	0	
12	IN-10012	เต้าเจียว สูตร 2	ขวด	1	1	0	
13	IN-10013	น้ำมันพริกเผา	ขวด		1	1	
14	IN-10014	ซอสพริก	ขวด	1	4	3	
15	IN-10015	ซอสมะเขือเทศ	ขวด		1	1	
16	IN-10016	บัวลอย	ขวด	4	6	2	
17	IN-10017	ซอสมะเขือเทศ (จิกโฉ)	ขวด		12	12	
18	IN-10018	น้ำพริกเผา	กระป่อง	1	2	1	
19	IN-10019	เห็ดเจิน	ขวด	1	2	1	
20	IN-10020	น้ำมะนาว	ขวด	5	5	0	
21	IN-10021	นมสด	กระป่อง		4	5	
22	IN-10022	นมข้น	กระป่อง		6	11	
23	IN-10023	มายองเนส	ถุงละ 1 กก.	ถุง		2	4
24	IN-10024	ถั่ดครีม	ถุงละ 1 กก.	ถุง		2	4
25	IN-10025	น้ำมันสลัด (ถุงละ 1 กก.)	ถุงละ 1 กก.	ถุง		1	3

ตารางที่ ช.1 แบบฟอร์มใบเบิกวัตถุคิบประเภทของแห้ง (ต่อ)

ใบเบิกวัตถุคิบประเภทของแห้ง สาขา พญาไท เมิกรังก์ที่ 1 เวลา 22.00							
วันกำหนดส่งของ วัน พุธ ที่ 15 เดือน กันยายน พ.ศ. 2553				ผู้นิยม		วันที่	
ลำดับที่	รหัส	รายการเบิก	หน่วย	ยอดเบิก	MAX วันที่	คงเหลือ	ครบ ไม่ครบ
รายการเครื่องปูรุ							
26	IN-10026	มาสตราดเหลือง	กระป่อง		1	1	
27	IN-10027	ผงชูรส	ถุงละ 1 กก.	ถุง	3	5	
28	IN-10028	ผงปูรุรสไก่คนอร์	ถุงละ 1 กก.	ถุง	1	2	
29	IN-10029	เกลือไทย	ถุงละ 1 กก.	ถุง	1	1	
30	IN-10030	ถุงครัวอย่างอิน	ถุง		13	14	
31	IN-10031	ถุงชาอินสำหรับห้องชง 1 ถุง = 5 อิตร	ถุง		20	24	
32	IN-10032	พิริกปืนไวทิพย์	ถุงละ 1 กก.	ถุง	1	1	
33	IN-10033	พิริกไทยป่น	ถุงละ 1 กก.	ถุง	1	1	
34	IN-10034	พิริกไทยเม็ดขาว	ถุงละ 1 กก.	ถุง	1	2	1
35	IN-10035	พิริกไทยเม็ดคำ	ถุงละ 1 กก.	ถุง	1	1	
36	IN-10036	เม็ดเต้าซี่	ถุงละ 1 กก.	ถุง	2	4	
37	IN-10037	เม็ดจางขาว	ถุงละ 1 กก.	ถุง	1	2	1
38	IN-10038	ผงคั้สตาเรด	กระป่อง		1	1	
40	IN-10040	เม็ดมะม่วงหิมพานต์	ถุงละ 1 กก.	ถุง	2	2	0
41	IN-10041	ผงกะหรี่	ขวด		1	2	
42	IN-10042	ผงปูรุหัวชูป(1 ชุด = 5 อิตร)	ถุง	7	15	8	
43	IN-10043	น้ำตาลทรายขาวมิตรผล	ถุงละ 1 กก.	ถุง	5	5	0
44	IN-10045	น้ำตาลปีบ	ถุงละ 1 กก.	ถุง	3	5	
45	IN-10046	ข้าวห้อมมะลิ-ขาว	ถุงละ 5 กก.	ถุง	4	4	
46	IN-10048	พิริกซีฟ้าแห้ง	ถุงละ 0.5 กก.	ถุง	1	1	
47	IN-10049	พิริกขี้หมูแห้ง	ถุงละ 0.5 กก.	ถุง	2	2	0
48	IN-10057	แป้งมันอ่องคง	ถุงละ 1 กก.	ถุง	4	6	2
49	IN-10058	แป้งมันสำปะหลัง	ถุงละ 1 กก.	ถุง	2	3	
50	IN-10059	แป้งข้าวโพด	ถุงละ 1 กก.	ถุง	3	5	

ตารางที่ ข.1 แบบฟอร์มใบเบิกวัตถุดินประเกทของแห้ง (ต่อ)

ใบเบิกวัตถุดินประเกทของแห้ง สาขา พญาไท เบิกครั้งที่ 1							เวลา	22.00	
วันกำหนดส่งของ วัน		พุธ	ที่ 15	เดือน กันยายน พ.ศ. 2553	ผู้นิยม		วัชรี		
ลำดับที่	รหัส	รายการเบิก		หน่วย	ยอดเบิก	MAX วัชรี	คงเหลือ	คง	ไม่ครบ
รายการเครื่องปักรุก									
51	IN-10060	เกล็ดขนมปัง		ถุง	1	2	1		
52	IN-10061	เส้นหมี่ขาว		ห่อ	1	1	0		
53	IN-10062	ข้าวสาร		ห่อ		1	1		
54	IN-10063	เป้าอี๊อฟชีน		กระป่อง	4	4	0		
55	IN-10064	กระเทียมดอง		กระปุก		2	2		
56	IN-10065	ขิงดอง		กระปุก		1	1		
57	IN-10066	ขิงแก่หัวไว้ให้รุ้ง		ถุง		2	3		
58	IN-10067	กระเทียมแมกนีล็อก		ถุง		5	5		
59	IN-10068	ห้อมแดงไทย		ถุง		2	2		
60	IN-10069	ห้อมแดงเขก		ถุง		2	2		
61	IN-10070	ห้อมหัวไว้ให้รุ้ง		ถุง		2	2		
รายการบรรจุภัณฑ์									
62	PK-10001	ถุงห้า 12*20	ถุงละ 0.5 กก.	ถุง		2	2		
63	PK-10002	ถุงห้า 8*16	ถุงละ 0.5 กก.	ถุง		1	3		
64	PK-10008	ถุงช้อน 3*5	ถุงละ 0.5 กก.	ถุง		1	5		
65	PK-10009	ถุงช้อน 4*6	ถุงละ 0.5 กก.	ถุง		1	2		
66	PK-10010	ถุงช้อน 6*9	ถุงละ 0.5 กก.	ถุง	1	1	0		
67	PK-10011	ถุงช้อน 8*12	ถุงละ 0.5 กก.	ถุง		2	3		
68	PK-10012	ถุงช้อน 10*15	ถุงละ 0.5 กก.	ถุง			0		
69	PK-10013	ถุงช้อน 12*18	ถุงละ 0.5 กก.	ถุง			0		
70	PK-10014	ถุงช้อน 10*17	ถุงละ 0.5 กก.	ถุง			0		
71	PK-10016	ถุงขยาย 30*40		ถุง	2	3	1		
72	PK-10019	กล่องโฟมเล็ก		ห่อ		1	1		
73	PK-10020	กล่องโฟมใหญ่		ห่อ		1	1		
74	PK-10021	ถุงเมือยางสีเข้ม		ถุง	4	4	0		
75	PK-10022	ถุงเมือพลาสติกใส		ห่อ		1	2		
76	PK-10024	พิมพ์ยืดพลาสติก		ม้วน		1	1		

ตารางที่ ช.1 แบบฟอร์มใบเบิกวัตถุคิบประเภทของเหลว (ต่อ)

ใบเบิกวัตถุคิบประเภทของเหลว สาขา พญาไท เมิกรังก์ 1 เวลา 22.00								ผู้บิ๊ก	วันที่
วันกำหนดส่งของ วัน	พ.ย.	ที่ 15	เดือน กันยายน พ.ศ. 2553	หน่วย	ยอดเบิก	MAX วันที่	คงเหลือ		
ลำดับที่	รหัส	รายการเบิก							
รายการเบิกเดสิด									
77	MI-10001	หัวจ่ายวงเล็ก	ถุงละ 1 กก.	หลอด		1	1		
78	MI-10003	หลอดดูดน้ำส้ม		หลอด	1	8	7		
79	MI-10004	หลอดดูดน้ำยาขาว		หลอด			0		
80	MI-10005	หลอดดูดงอ		หลอด	2	2	0		
81	MI-10006	กินบทนีบมิล		โภณ		2	2		
82	MI-10007	กระดาษฟรอย		กล่อง	1	1	0		
83	MI-10008	กระดาษซับน้ำมัน	ถุงละ 10 เมตร	ม้วน		1	3		
84	MI-10009	กระดาษรองชาลาเปา	ถุงละ 1 กก.	ถุง			0		
85	MI-10010	ตะเกียงไฟฟ้า ห่อละ 100 คู่		หลอด	1	1	0		
86	MI-10011	ไม้จิ้มฟัน		กล่อง	1	1	0		
87	MI-10012	กระดาษทิชชูแผ่นสก็อต		หลอด	15	20	5		
88	MI-10013	กระดาษทิชชูม้วน		ม้วน	16	16	0		
89	MI-10014	กระดาษหัวกล่อง 2 3/4"	แท๊กละ 10 ม้วน	แท๊ก		1	1		
90	MI-10015	กระดาษความร้อน	แท๊กละ 5 ม้วน	แท๊ก	1	2	1		
91	MI-10016	ลวดเย็บกระดาษ M 10		กล่อง	2	2	0		
92	MI-10017	กระดาษ FAX		ม้วน		1	6		
93	MI-10018	ใบเสร็จรับเงิน-อย่างย่อ		เล่ม		1	1		
94	MI-10019	พัดกากายะ		อัน		2	2		
95	MI-10020	ผ้าเช็ดจาน		ผืน	12	12	0		
96	MI-10021	สก็อตไบร์ทเมิตาข่าย-ล้างเปลี่ย		อัน		5	5		
97	MI-10022	ผงซักฟอก	ถุงละ 1 กก.	ถุง	10	10	0		
98	MI-10023	น้ำยาล้างจาน		ถัง		1	1		
99	MI-10024	น้ำยาถูพื้น		แกลลอน		1	1		
100	MI-10025	น้ำยาสูบน้ำท่า (น้ำยาฆ่าเชื้อ)		แกลลอน		1	1		

ตารางที่ ข.1 แบบฟอร์มใบเบิกวัตถุดินประเภทของแห้ง (ต่อ)

ใบเบิกวัตถุดินประเภทของแห้ง สาขา พญาไท เบิกครั้งที่ 1 เวลา 22.00							
วันก่อนหน้าส่งของ วัน พุธ ที่ 15 เดือน กันยายน พ.ศ. 2553		ผู้เบิก	วันที่				
ลำดับที่	รหัส	รายการเบิก	หน่วย	ยอดเบิก	MAX วันที่	คงเหลือ	ครบ
รายการเบื้องต้น							
101	MI-10026	น้ำยาซีดกรจอก	แกลลอน		1	1	
102	MI-10029	ยาฉีดฆ่าแมลง	ขวด		1	1	
103	MI-10031	ไม้กวาด	อัน		2	3	
104	MI-10032	ผ้ากันเปื้อน	ผืน		3	3	
105	MI-10033	ฟอยไนท์ขัดตะกร้า(เปลี่ยน)	อัน		3	5	
รายการเครื่องครึ่งคั่ว							
106	BV-10001	เบียร์ไฮเนเก้น	ลังละ 12 ขวด	ลัง	1	1	
107	BV-10002	เบียร์สิงห์	ลังละ 12 ขวด	ลัง	1	1	
108	BV-10003	โซดา	ลังละ 24 ขวด	ลัง	2	1	
109	BV-10004	โค้กเล็ก	ลังละ 24 ขวด	ลัง	1	0	
110	BV-10005	โค้กเปล็ก	ลังละ 24 ขวด	ลัง	1	0	
111	BV-10006	น้ำดื่มนมปูน	แพ็คละ 12 ขวด	แพ็ค	13	10	

ភាគុណវក គ
ការបន្ទូនប្រុងក្រោមបន្ទីកខេត្ត

ตารางที่ ค.1 รายงานการรับเข้าวัสดุคิบรายวัน

Code	Detail	Unit	ยอดยกมา	วันที่															ยอดนำเข้า (บาท)
				1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
10402	น้ำมันหอย	แกลลอน	83					70								70			408
10403	น้ำมันงา	แกลลอน	31	30	30											30			183
10407	นมสด	กระป่อง	73	240			240							144					937
10408	นมข้น	กระป่อง	18	240			144						336						1505
10501	માયોનેસ	ถุง	37					27		63									318
10502	สักดิ์ครีม	ถุง	113												120				245
10503	น้ำมันตัด (ถุงละ 1 กก.)	ถุง			167.5														167.5
10601	น้ำปลา	แกลลอน	30						20							26			130
10602	น้ำส้มสายชู	แกลลอน	18						21							16			100
10603	ซอสหอยนางรม	ขวด	238						120							120			682
10605	ซอสคลิปเมน	ขวด	35										17			66			190
10606	ซีอิ๊วหวาน	ขวด	129																157
10607	ซีอิ๊วคำ สูตร 1	ขวด	132																140
10608	ซีอิ๊วขาว สูตร 1	ขวด	76				60	122								183			807
10610	ซอสปรุงรส - แม่ก็	ขวด	88	36				120								120			604
10611	เต้าเจี้ยว สูตร 2	ขวด	84													24			132
10615	น้ำมันพริกเผา	ขวด	129						120							120			441
10701	ผงชูรส	ห่อ	77	100									96	200					873
10702	ผงปรุงรสไก่	ห่อ	51					30		70									271
10704	เกลือไทย	กก.	890																890
10705	พริกไทยป่น	ถุง	24							10						20			86
																			110.00
																			9,460.00

ตารางที่ ค.2 รายงานการเบิกวัตถุคิบวัตถุคิบของสาขา ประจำวันที่

Code	Detail	Unit	จำนวนสินค้าเบิกรวมจากทุกสาขาประจำวัน													ยอดรวม	
			พื้นที่	ชลบุรี	เชียงใหม่	นวนคร	เชียงใหม่	เชียงราย	เชียงใหม่	เชียงราย	เชียงใหม่	เชียงราย	เชียงใหม่	เชียงราย	เชียงใหม่		
10402	น้ำมันหอย	แกลลอน	1		1		2		1		2	2	1	1	2	2	15
10403	น้ำมันงา	แกลลอน															3
10407	น้ำมันสตด	กระปัง	2			2	5		4	4	1	1	1		12	6	38
10408	น้ำมันชั้น	กระปัง	1	2		2			3		3	4	1	2			18
10501	น้ำมันเจนส	ถุง															8
10502	น้ำมันสตด	ถุง															8
10503	น้ำมันสตด (ถุงละ 1 กก.)	ถุง															0
10601	น้ำปลา	แกลลอน						1		1	1				1	2	6
10602	น้ำเต้าหู้เผา	แกลลอน		1													2
10603	ซอสมะเขือเทศ	ขวด	2		2		4		2	4		3	1				18
10605	ซอสมะเขือเทศแม่น	ขวด	1	1			1	1	1						3		8
10606	น้ำอ้วนหวาน	ขวด													4	10	14
10607	น้ำอ้วนเผา 1	ขวด		1		1	1			2					2		7
10608	น้ำอ้วนเผา 1	ขวด	2		2	2	3	1	2	1	1	3	2	2	10	2	33
10610	น้ำอ้วนเผา - เม็ดกึ่ง	ขวด	3	1		1	3		1		1	1	2	3		2	18
10611	น้ำอ้วนเผา 2	ขวด				1								1			2
10615	น้ำมันพริกเผา	ขวด		1			2		1	1		1			10	7	23
10701	ผงชูรส	ห่อ	2	1	1		4								13	6	27
10702	ผงปูรุ่งสไก	ห่อ					1		1						4		6
10704	เกลือไทย	กก.			1		1		1						2		5
10705	พริกไทยป่น	ถุง												2	1		3
10706	พริกไทยเบี้ยนขาว	ถุง															0
10707	พริกไทยเม็ดคล้า	ถุง															0
10708	เม็ดเผือก	ถุง					2										2
10709	เม็ดจันทร์	ถุง															0
10901	เหล้าจัน	ขวด	1	1			3	1	3				1	1			11
11003	แป้งมันอ่องคงแบนธุ่ง	ถุง		1	3		4		5	1		2	2	3	5	6	32
11008	แป้งมันสำปะหลัง	ถุง	1				1		1		2	2					7

ตารางที่ ค.3 รายงานการเบิกวัตถุดินประจำท้องแห้งรวมของแต่ละสาขา

Code	Detail	Unit	จำนวนสินค้าเบิกรวมจากทุกสาขาประจำวัน														อื่นๆ	ยอดรวม
			พัทยา	ชลบุรี	เมืองพัฒนา	นวนคร	แฟชั่น	เดอะมอลล์	พีวีเซอร์	ชั้นลูบ	เยาวราช	พญาไท	ปั่นเกล้า	พระราม 1	คลิติคิมฯ	ครัวกลาง		
10402	น้ำมันหอย	แกalon	25	5	27	7	32	12	29	15	49	30	17	13	40	36	0	337
10403	น้ำมันงา	แกalon	2	1	2	1	0	0	8	1	5	9	1	0	52	9	0	91
10407	น้ำมันสตด	กระป๋อง	46	5	22	24	54	50	62	43	49	52	28	15	124	58	0	632
10408	น้ำมันขี้น	กระป๋อง	90	33	61	31	63	25	125	50	120	136	68	47	251	0	2	1102
10501	น้ำยอกเนส	ถุง	10	1	8	2	4	3	13	6	20	27	6	4	96	0	0	200
10502	สตั๊ดคิวชิม	ถุง	10	1	8	4	8	1	13	5	20	25	6	4	98	0	0	203
10503	น้ำมันสตด. (ถุงละ 1 กก.)	ถุง	3	0	2	0	0	0	1	2	4	11	3	0	0	93.3	0	119.3
10601	น้ำมันปลา	แกalon	7	2	7	6	12	5	10	7	5	18	4	6	2	19	0	110
10602	น้ำส้มสายชู	แกalon	2	2	3	2	5	3	1	4	3	8	2	4	6	14	0	59
10603	ซอสหอยนางรม	ขวด	51	16	55	14	64	29	66	41	23	70	44	32	1	4	1	511
10605	ซอสคิคิโภเมน	ขวด	5	3	6	3	11	4	10	7	3	9	7	4	59	0	0	131
10606	ซีอิ๊วหวาน	ขวด	2	0	2	0	4	2	2	0	0	8	5	4	64	54	0	147
10607	ซีอิ๊วดำ สูตร 1	ขวด	0	2	0	1	5	3	6	4	9	18	4	0	28	22	0	102
10608	ซีอิ๊วขาว สูตร 1	ขวด	36	4	56	11	78	22	48	17	21	58	22	23	190	50	1	637
10610	ซอสปูิงรส - เม็กกี้	ขวด	45	14	32	12	83	28	58	16	11	40	16	34	4	22	0	415
10611	เตี๊ยไข่ สูตร 2	ขวด	2	2	1	3	5	3	11	4	9	8	3	2	36	18	0	107
10615	น้ำมันพริกเผา	ขวด	9	3	5	3	28	8	38	14	4	16	1	14	263	12	0	418
10701	ผงชูรส	ห่อ	45	14	43	12	65	25	60	16	21	58	20	21	258	99	0	757
10702	ผงปูรงรส ก.	ห่อ	5	3	4	2	19	4	12	2	3	9	7	16	0	32	0	118
10704	เกลือไทย	กก.	4	3	6	3	8	6	12	4	6	14	4	9	0	22	0	101
10705	พริกไทยป่น	ถุง	2	2	2	0	4	0	0	0	0	4	1	2	45	8	0	70

ตารางที่ ค.4 รายงานยอดคงเหลือทั้งหมดและยอดคงเหลือประจำวัน

Code	Detail	Unit	ยอดคง	จำนวนสินค้าคงเหลือในแต่ละวัน														
				1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
10402	น้ำมันหอย	แกลลอน	74	0				53							63			62
10403	น้ำมันเจ้า	แกลลอน		30	27		0	0				0			27			60
10407	นมสด	กระป๋อง	180	240		229						119						412
10408	นมข้น	กระป๋อง		240		123						295						324
10501	มากของน้ำ	ถุง	30	0			12	58										111
10502	สต็อกครีม	ถุง	95	0											112			24
10503	น้ำมันสต็อก (ถุงละ 1 กก.)	ถุง	0	0	168		0				0	0						48.2
10601	น้ำปลา	แกลลอน	31	0				16							24			21
10602	น้ำส้มสายชู	แกลลอน	18	0					18		0	0	0	15				41
10603	ซอสหอยนางรม	ขวด	232	0				107							109			165
10605	ซอสศิริโภเมน	ขวด	36	0							0	14			65			60
10606	ซีอิ๊วหวาน	ขวด	122	0		0					0	0	0					3
10607	ซีอิ๊วคำสูตร 1	ขวด	131	0			0				0	0	0					37
10608	ซีอิ๊วขาว สูตร 1	ขวด	79	0			46	111							163			173
10610	ซอสปูิงวส - เม็กกี้	ขวด	87	36				108							111			188
10611	เต้าเจี้ยว สูตร 2	ขวด	82	0											21			23
10615	น้ำมันพิริกษา	ขวด	119	0				102							106			13
10701	ผงชูรส	ห่อ	78	100							83	167						117
10702	ผงปูนรากไก่	ห่อ	44	0				21	62									146
10704	เกลือไทย	กก.	890	0							0	0	0	0				789
10705	พริกไทยป่น	ถุง	19	0			0		8						17			11

ตารางที่ ค.5 รายงานยอดคงเหลือทั้งหมดและยอดคงเหลือประจำวัน

ตารางที่ ค.6 ใบสั่งผลิตจากโปรแกรมบันทึกข้อมูล

ตารางที่ ๔.1 การหมุนเวียนของรายการสินค้าประเภทของแห้ง

ลำดับ	รายการ	ราคา/หน่วย	จำนวนหน่วยที่ใช้เฉลี่ยต่อปี	มูลค่า(บาท)
1	น้ำมันหอย	200.00	4,236	847,200.00
2	น้ำมันงา	600.00	1,095	657,000.00
3	นมสด	17.08	7,770	132,711.60
4	นมข้น	17.92	11,643	208,642.56
5	นมยองเนส	117.46	2,547	299,170.62
6	สลัดครีม	73.83	2,502	184,722.66
7	น้ำมันสลัด	445.12	579	257,724.48
8	น้ำปลา	132.50	1,206	159,795.00
9	น้ำส้มสายชู	55.00	762	41,910.00
10	ซอสหอยนางรม	55.00	6,351	349,305.00
11	ซอสคิคโกิแม่น	183.33	1,656	303,594.48
12	ซีอิ๊วหวาน	48.33	1,410	68,145.30
13	ซีอิ๊วคำ สูตร 1	41.67	1,143	47,628.81
14	ซีอิ๊วขาว สูตร 1	35.83	7,833	280,656.39
15	ซอสปรุงรส - แม็คกี้	29.17	4,854	141,591.18
16	เต้าเจี้ยว สูตร 2	31.67	1,152	36,483.84
17	น้ำมันพริกเผา	49.17	4,302	211,529.34
18	ผงชูรส	70.00	9,783	684,810.00
19	ผงปรุงรสไก่	82.50	1,656	136,620.00
20	เกลือไทย	3.40	1,428	4,855.20
21	พริกไทยป่น	110.00	834	91,740.00
22	พริกไทยเม็ดขาว	200.00	57	11,400.00
23	พริกไทยเม็ดคำ	180.00	42	7,560.00
24	เม็ดเต้าหู้	80.00	417	33,360.00
25	เม็ดงาขาว	90.00	123	11,070.00

ตารางที่ ๔.1 การหมุนเวียนของรายการสินค้าประเภทของแห้ง (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ราคา/หน่วย	จำนวนหน่วยที่ใช้เฉลี่ยต่อปี	มูลค่า(บาท)
26	เห็ดล้าจีน	69.17	2,721	188,211.57
27	แป้งมันช่องกงแบบถุง	30.00	6,474	194,220.00
28	แป้งมันสำปะหลัง	15.20	4,371	66,439.20
29	แป้งข้าวโพด	41.46	2,880	119,404.80
30	เกล็ดขนมปัง	22.08	4,005	88,430.40
31	ผงคั้สตาร์ด	35.00	2,616	91,560.00
32	กุ้งแห้ง	520.00	267	138,840.00
33	ถั่วถั่ง	60.00	243	14,580.00
34	เม็ดมะม่วงหิมพานต์	240.00	1,170	280,800.00
35	ผงกะหรี่	41.67	627	26,127.09
36	กระเทียมเจียว	25.00	546	13,650.00
37	ถุงเครื่องยาจีน	3.00	7,995	23,985.00
38	น้ำตาลทรายแดง	26.33	234	6,161.22
39	น้ำตาลปีบ	33.33	1,173	39,096.09
40	ข้าวหอมมะลิ-ชาบะ	187.00	7,974	1,491,138.00
41	ข้าวสารไห้ - พนักงาน	125.00	2,529	316,125.00
42	เตี้ยนหมี่ขาว	150.00	273	40,950.00
43	ร้อนเตี้ยน	52.50	1,275	66,937.50
44	เป้าอีสาน	200.00	2,562	512,400.00
45	กระเทียมดอง	80.00	333	26,640.00
46	ขิงคง	70.00	1,521	106,470.00
47	น้ำมะนาว	15.00	7,503	112,545.00
48	ขิงแก่หัวใหญ่	124.96	2,259	282,284.64
49	กระเทียมแกงเปลือก	106.01	7,464	791,258.64
50	ห้อมแดงไทย	94.50	1,896	179,172.00

ตารางที่ ๔.1 การหมุนเวียนของรายการสินค้าประเภทของแห้ง (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ราคา/หน่วย	จำนวนหน่วยที่ใช้เฉลี่ยต่อปี	มูลค่า(บาท)
51	หอมแดงแห้ง	26.92	1,308	35,211.36
52	หอมหัวใหญ่	27.92	1,002	27,975.84
53	พริกชี้ฟ้าแห้ง	96.15	425	40,815.68
54	พริกชี้ฟ้าแห้ง	170.07	258	43,878.06
55	มะขามเปียก	34.00	417	14,178.00
56	น้ำมันพีช	560.00	4,533	2,538,480.00
57	กระชายซันน้ำมัน	490.00	3,648	1,787,520.00
58	ถุงมือพลาสติกใส	11.25	1,350	15,187.50
59	น้ำตาลทรายขาวมิตรผล	25.00	87,447	2,186,175.00
60	เบียร์ไฮเนเก้น	790.00	642	507,180.00
61	เบียร์สิงห์	625.00	684	427,500.00
62	โซดา	115.00	144	16,560.00
63	โคลก เล็ก	154.00	759	116,886.00
64	สาปร์ทเล็ก	154.00	228	35,112.00
65	น้ำดื่มน้ำปูน	60.00	6,303	378,180.00
66	ชาเขียว 1 กก.	190.00	219	41,610.00
67	ชาคลิ่มน้ำลิเดง 0.5 กก.	171.00	261	44,631.00
68	เก๊กฮวย	100.00	1,539	153,900.00
69	เม็ดเก๊กฮวย 1 กก.	100.00	465	46,500.00
70	ถุงห่อชาเบอร์ 2	55.00	1,773	97,515.00
71	สาคูเม็ดขาว	19.20	96	1,843.20
72	วุ้นเต้าหู้	120.00	54	6,480.00
73	หลอดคุณนำงอ	20.00	207	4,140.00
74	หลอดคุณนำขาว	2.40	1,185	2,844.00
75	กล่องโฟมเล็ก	38.00	999	37,962.00

ตารางที่ ๔.1 การหมุนเวียนของรายการสินค้าประเภทของเหลว (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ราคา/หน่วย	จำนวนหน่วยที่ใช้เฉลี่ยต่อปี	มูลค่า(บาท)
76	กล่องโฟมไหปลาร้า	120.00	525	63,000.00
77	บ้ำยกอ	29.17	8,808	256,929.36
78	ซอสเปรี้ยว	10.70	22,005	235,453.50
79	พริกป่น	162.50	537	87,262.50
80	ถุงร้อน 3*5	66.00	456	30,096.00
81	ถุงร้อน 4*6	64.00	513	32,832.00
82	ถุงร้อน 6*9	64.00	1,968	125,952.00
83	ถุงเย็น 8" X 12"	66.00	846	55,836.00
84	ถุงทิว 8*16	43.00	2,136	91,848.00
85	ถุงทิว 12*20	43.00	2,787	119,841.00
86	ถุงขยะคำ 30*40	37.00	4,611	170,607.00
87	หนังยางวงเล็ก	126.00	366	46,116.00
88	หนังยางวงใหญ่	126.00	48	6,048.00
89	กระดาษฟรอย	47.92	1,398	66,992.16
90	ซอสพริก	20.00	4,428	88,560.00
91	ซอสมะเขือเทศ	29.17	627	18,289.59
92	น้ำพริกเผา	181.67	336	61,041.12
93	มาสตราค่าเหลือง	107.00	522	55,854.00
94	ถุงมีอย่าง สีส้ม	18.33	1,935	35,468.55
95	กระดาษทิชชูแผ่น	7.72	48,138	371,625.36
96	กระดาษทิชชูม้วน	3.83	12,975	49,694.25
97	กระดาษม้วนบากเลขปอนด์ 2 3/4	6.00	894	5,364.00
98	กระดาษ THERMAL 80X80	35.00	864	30,240.00
99	ลวดเชื่อมกระดาษ	130.00	801	104,130.00
100	กระดาษ FAX	32.00	924	29,568.00

ตารางที่ ๔.1 การหมุนเวียนของรายการสินค้าประเภทของแห้ง (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ราคา/หน่วย	จำนวนหน่วยที่เข้าเคลื่อนตัวปี	มูลค่า(บาท)
101	ฟองน้ำล้างเบ่ง	3.75	237	888.75
102	ผงซักฟอก	29.00	3,102	89,958.00
103	น้ำยาล้างจาน	270.00	1,329	358,830.00
104	น้ำยาถูพื้น	110.00	783	86,130.00
105	น้ำยาสูกันท์	100.00	474	47,400.00
106	น้ำยาเช็ดกระজก	90.00	105	9,450.00
107	ยาฉีดฆ่าแมลง	70.83	492	34,848.36
108	ตะเกียงไม้ไผ่	10.00	4,281	42,810.00
109	ไม้จิ้นพิน	70.00	261	18,270.00
110	ที่ตักขยะ	31.66	36	1,139.76
111	สีเหลือง	3.00	12	36.00
112	ไวน์แดง	300.00	12	3,600.00
113	โคลกคลิตร	154.00	36	5,544.00
114	ลูกหลอหังกาล	6.00	531	3,186.00
115	ถุงห่อชาเบอร์ 4	45.00	423	19,035.00
116	ไข่ไก่	171.00	132	22,572.00
117	ไข่เยี่ยวม้า	250.00	7,986	1,996,500.00
118	เนยขาว	750.00	63	47,250.00
119	เนยเหลืองมาการิน	200.00	57	11,400.00
120	กะทิสำเร็จ 宦ญ่	32.92	1,140	37,528.80
121	นมสด ยูอชที	33.89	2,895	98,111.55
122	ซอสเปี๊ดซออบชินซอส	91.67	861	78,927.87
123	ซอสกุ้งขาทอง	45.00	120	5,400.00
124	เกลือฝรั่ง	5.83	2,724	15,880.92
125	ผงชูปั่น	650.00	252	163,800.00

ตารางที่ ๔.1 การหมุนเวียนของรายการสินค้าประเภทของแท้ (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ราคา/หน่วย	จำนวนหน่วยที่ใช้เฉลี่ยต่อปี	มูลค่า(บาท)
126	งาบด - ครัวเป็ด	555.00	18	9,990.00
127	เม็ดงาคำ	100.00	6	600.00
128	เห็ดขาวครัวเป็ด	80.00	132	10,560.00
129	แป้งชาเก้า	650.00	282	183,300.00
130	แป้งมันส่องคง	750.00	531	398,250.00
131	แป้งสาลี (หิบเพลง)	660.00	510	336,600.00
132	แป้งสาลี (ตราห่าน)	620.00	162	100,440.00
133	แป้งสาลี ตราบัวแดง	740.00	9	6,660.00
134	แป้งสาลี ตราบัวแดง	32.81	72	2,362.32
135	แป้งมันนิวเกรด	214.00	1,308	279,912.00
136	ผงเต้าหู้	1.73	1,596	2,761.08
137	ผงฟู	150.00	408	61,200.00
138	ผงฟู	1800.00	111	199,800.00
139	แอมโมนีย	40.00	177	7,080.00
140	ผงหมักกุ้ง	2675.00	441	1,179,675.00
141	หุนلام	5800.00	72	417,600.00
142	แมงกะพรุน	1500.00	135	202,500.00
143	กระเพาะปลาแห่นไหหลี่	2800.00	150	420,000.00
144	เห็ดหอมแห้งดอกเล็ก	360.00	732	263,520.00
145	เห็ดหอมแห้งดอกไหหลี่	360.00	2,163	778,680.00
146	เยื่อไผ่แห้ง	100.00	4,353	435,300.00
147	สาหร่ายแห่นญี่ปุ่น	200.00	540	108,000.00
148	ปลาหมึกวงแห้ง	400.00	249	99,600.00
149	หอยเชลล์แห้ง	520.00	57	29,640.00
150	ผงพะโล้	60.00	93	5,580.00

ตารางที่ ๔.1 การหมุนเวียนของรายการสินค้าประเภทของเหลว (ต่อ)

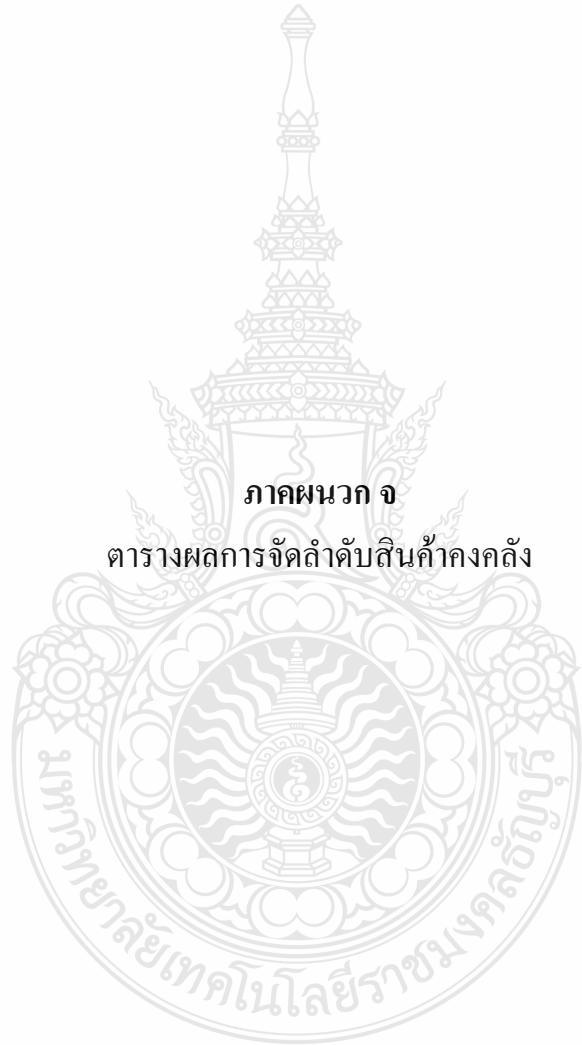
ลำดับ	รายการ	ราคา/หน่วย	จำนวนหน่วยที่ใช้เฉลี่ยต่อปี	มูลค่า(บาท)
151	เจ้ากัวเจ็น	32.00	93	2,976.00
152	บ้ำยักษ์	200.00	45	9,000.00
153	บ้ำยชา	40.00	12	480.00
154	เก้ากี	160.00	12	1,920.00
155	ไนก่าวาน	150.00	30	4,500.00
156	ลูกก่าวาน	350.00	18	6,300.00
157	ปอกหอม	240.00	63	15,120.00
158	อบเชย (เปลือกไม้)	100.00	6	600.00
159	ชูกเจียว (พริกหอม)	180.00	12	2,160.00
160	นำตาลกรวด	34.00	1,167	39,678.00
161	บ้ำดอง	163.33	87	14,209.71
162	แบบะแซ	540.00	54	29,160.00
163	แมลกอซอลถั่วย	10.00	144	1,440.00
164	ถุงร้อน 7*11	64.00	75	4,800.00
165	ถุงร้อน 8*12	64.00	1,527	97,728.00
166	ถุงร้อน 10*15	64.00	783	50,112.00
167	ถุงร้อน 12*18	64.00	756	48,384.00
168	ถุงเย็น 4" X 7"	66.00	321	21,186.00
169	ถุงเย็น 6" X 9"	66.00	708	46,728.00
170	ถุงเย็น 7" X 11"	66.00	330	21,780.00
171	ถุงเย็น 8" X 12"	66.00	1,014	66,924.00
172	ถุงเย็น 10" X 15"	66.00	519	34,254.00
173	ถุงเย็น 12" X 18"	66.00	1,125	74,250.00
174	ถุงไชเดรน 14" X 22"	66.00	312	20,592.00
175	ถุงไชเดรน 12" x 18"	66.00	444	29,304.00

ตารางที่ ๓.๑ การหมุนเวียนของรายการสินค้าประเภทของแห้ง (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ราคา/หน่วย	จำนวนหน่วยที่ใช้เฉลี่ยต่อปี	มูลค่า(บาท)
176	ถุงไชเดรน 16" X 26"	66.00	303	19,998.00
177	ใบตองเทียม 10*10	63.00	780	49,140.00
178	ถุงร้อน 12*18	66.00	20	1,320.00
179	พิล์มเย็บพลาสติก	430.00	78	33,540.00
180	หลอดคุณนำสัน	2.40	13,116	31,478.40
181	ปืนยิงแก๊ส	20.00	546	10,920.00
182	ฟอยส์แคนเดสจั๊ดหม้อ	2.92	210	613.20
183	สกอตไบท์มีฟองนำ	13.75	3,495	48,056.25
184	สาบุ้งเหลว	120.00	42	5,040.00
185	ไนเม่อน	50.00	102	5,100.00
186	ผ้ามื้อบ	41.67	204	8,500.68
187	ไนรีดนำ	20.00	117	2,340.00
188	แปรงถูพื้น+ด้าม	50.00	57	2,850.00
189	ไนก้าดอ่อน	29.17	177	5,163.09
190	นำ้ยา กัดสนนิม	100.00	102	10,200.00
191	ไนก้าดแซง	20.00	57	1,140.00
192	ไนก้าดหายากไย่	60.00	12	720.00
193	ผ้ากันเปื้อน	65.00	24	1,560.00
194	โซชาไฟ	60.00	24	1,440.00
195	แปรงซักผ้า	15.00	12	180.00
196	กระป้องตักนำ้	10.00	12	120.00
197	กิ๊บหนีบผ้า	9.58	219	2,098.02
198	ถุงมือผ้าทำปลา	5.00	36	180.00
199	ผ้าเช็ดจาน	14.38	3,411	49,050.18
200	ผ้าขาวบาง	32.00	621	19,872.00

ตารางที่ ๔.1 การหมุนเวียนของรายการสินค้าประเภทของแห้ง (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ราคา/หน่วย	จำนวนหน่วยที่ใช้เคลื่ยต่อไป	มูลค่า(บาท)
201	สีชุมพู	5.00	12	60.00
202	สีส้มแมเดง	5.00	36	180.00
203	สีเขียว	5.00	24	120.00
204	หน่อไม้ฟอย	260.00	795	206,700.00
205	ถั่วลันเตา	350.00	27	9,450.00
206	ถั่วแดง	350.00	12	4,200.00
207	เทปปิส 1 ซม.	15.00	96	1,440.00
208	กระดาษการ์ด 2 หน้า	20.00	36	720.00
209	ผ้าห่มมีกี ERC-31 (ใหญ่)	130.00	69	8,970.00
210	ผ้าห่มมีกี ERC-30/34/38 (เล็ก)	130.00	144	18,720.00
211	กระดาษ A4	79.00	183	14,457.00
212	กระดาษรองชาลาเป่า	79.00	396	31,284.00
215	ถุงมือแพทย์ Size S	2.60	252	655.20
216	ถุงมือแพทย์ Size M	2.60	372	967.20
รวม				31,263,801.98

ภาคผนวก จ

ตารางผลการจัดทำดับสินค้าคงคลัง

ตารางที่ จ.1 ผลการขัดคำดับสินค้าคงคลัง

ลำดับ	รายการ	ราคา/หน่วย	จำนวนหน่วยที่ใช้เคลื่อนต่อปี	มูลค่า(บาท)
56	น้ำมันพืช	560.00	4,533	2,538,480.00
59	นำตามทรายขาวมิตรผล	25.00	87,447	2,186,175.00
117	ไก่เยี่ยวม้า	250.00	7,986	1,996,500.00
57	กระดาษซับน้ำมัน	490.00	3,648	1,787,520.00
40	ข้าวหอมมะลิ-ชาบะ	187.00	7,974	1,491,138.00
140	ผงหมากถุง	2675.00	441	1,179,675.00
1	น้ำมันหอย	200.00	4,236	847,200.00
49	กระเทียมแกงเบล็อก	106.01	7,464	791,258.64
145	เห็ดหอมแห้งดอกไข่กลุ่ม	360.00	2,163	778,680.00
18	ผงชูรส	70.00	9,783	684,810.00
2	น้ำมันงา	600.00	1,095	657,000.00
44	เป้าอี๊อสตัน	200.00	2,562	512,400.00
60	เบียร์ไฮเนเก้น	790.00	642	507,180.00
146	เยื่อไผ่แห้ง	100.00	4,353	435,300.00
61	เบียร์สิงห์	625.00	684	427,500.00
143	กระเพาะปลาแผ่นไข่กลุ่ม	2800.00	150	420,000.00
141	หูนลาม	5800.00	72	417,600.00
130	แป้งมันส่องคง	750.00	531	398,250.00
65	น้ำดื่มนบุญ	60.00	6,303	378,180.00
95	กระดาษทิชชูแผ่น	7.72	48,138	371,625.36
103	น้ำยาล้างจาน	270.00	1,329	358,830.00
10	ซอสหอยนางรม	55.00	6,351	349,305.00
131	แป้งสาลี(หีบเพลิง)	660.00	510	336,600.00
41	ข้าวสารไห้ - พนักงาน	125.00	2,529	316,125.00
11	ซอสคิคโโค้แม่น	183.33	1,656	303,594.48

ตารางที่ จ.1 ผลการขัดจำดับสินค้าคงคลัง (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ราคา/หน่วย	จำนวนหน่วยที่ใช้เฉลี่ยต่อปี	มูลค่า(บาท)
5	นายองเนส	117.46	2,547	299,170.62
48	บิงเก้หัวใหญ่	124.96	2,259	282,284.64
34	เม็ดมะม่วงหิมพานต์	240.00	1,170	280,800.00
14	ชีอิวขา สูตร 1	35.83	7,833	280,656.39
135	แป้งมันนิเวอร์ค	214.00	1,308	279,912.00
144	เห็ดหอมแห้งคอกเล็ก	360.00	732	263,520.00
7	น้ำมันสกัด	445.12	579	257,724.48
77	ปั๊ยกอ	29.17	8,808	256,929.36
78	ซอสเปรี้ยว	10.70	22,005	235,453.50
17	น้ำมันพริกเผา	49.17	4,302	211,529.34
4	นมข้น	17.92	11,643	208,642.56
204	หน่อไม้ฟอย	260.00	795	206,700.00
142	แมงกะพรุน	1500.00	135	202,500.00
138	ผงฟู	1800.00	111	199,800.00
27	แป้งมันส่องคงแบบถุง	30.00	6,474	194,220.00
26	เห็ดเจี๊ยน	69.17	2,721	188,211.57
6	สกัดครีม	73.83	2,502	184,722.66
129	แป้งจะเก้า	650.00	282	183,300.00
50	หอมแดงไทย	94.50	1,896	179,172.00
86	ถุงขยะค 30*40	37.00	4,611	170,607.00
125	ผงชูปั่น	650.00	252	163,800.00
8	น้ำปลา	132.50	1,206	159,795.00
68	เกี๊ยวยำ	100.00	1,539	153,900.00
15	ซอสปรุงรส - แม็คกี้	29.17	4,854	141,591.18
32	ถุงแห้ง	520.00	267	138,840.00

ตารางที่ จ.1 ผลการขัดจำดับสินค้าคงคลัง (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ราคา/หน่วย	จำนวนหน่วยที่ใช้เคลื่อนต่อไป	มูลค่า(บาท)
19	ผงปูรุงรสไก่	82.50	1,656	136,620.00
3	นมสด	17.08	7,770	132,711.60
82	ถุงร้อน 6*9	64.00	1,968	125,952.00
85	ถุงหัว 12*20	43.00	2,787	119,841.00
29	แป้งข้าวโพด	41.46	2,880	119,404.80
63	โค้กเล็ก	154.00	759	116,886.00
47	น้ำมันนوا	15.00	7,503	112,545.00
147	สาหร่ายแผ่นญี่ปุ่น	200.00	540	108,000.00
46	ขิงดอง	70.00	1,521	106,470.00
99	ลวดเย็บกระดาษ	130.00	801	104,130.00
132	แป้งสาลี(ตราห่าน)	620.00	162	100,440.00
148	ปลาหมึกกรอบแห้ง	400.00	249	99,600.00
121	นมสด ยูอชที	33.89	2,895	98,111.55
165	ถุงร้อน 8*12	64.00	1,527	97,728.00
70	ถุงห่อชาเบอร์ 2	55.00	1,773	97,515.00
84	ถุงหัว 8*16	43.00	2,136	91,848.00
21	พริกไทยป่น	110.00	834	91,740.00
31	ผงคัลสตาร์ค	35.00	2,616	91,560.00
102	ผงซักฟอก	29.00	3,102	89,958.00
90	ซอสปริก	20.00	4,428	88,560.00
30	เกล็ดขนมปัง	22.08	4,005	88,430.40
79	พริกป่น	162.50	537	87,262.50
104	น้ำยาเคลือบฟัน	110.00	783	86,130.00
122	ซอสเปี๊ดซอวยชินซอส	91.67	861	78,927.87
173	ถุงเย็น 12" X 18"	66.00	1,125	74,250.00

ตารางที่ จ.1 ผลการขัดจำดับสินค้าคงคลัง (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ราคา/หน่วย	จำนวนหน่วยที่ใช้เคลื่อนต่อไป	มูลค่า(บาท)
12	ชีวิหวาน	48.33	1,410	68,145.30
89	กระดาษฟรอย	47.92	1,398	66,992.16
43	วุ้นเส้น	52.50	1,275	66,937.50
171	ถุงเย็น 8" X 12"	66.00	1,014	66,924.00
28	แป้งมันสำปะหลัง	15.20	4,371	66,439.20
76	กล่อง ไฟฟ์ใหญ่	120.00	525	63,000.00
137	ผงฟู	150.00	408	61,200.00
92	นำพริกเผา	181.67	336	61,041.12
93	มาสตราดเหลือง	107.00	522	55,854.00
83	ถุงเย็น 8" X 12"	66.00	846	55,836.00
166	ถุงร้อน 10*15	64.00	783	50,112.00
96	กระดาษพิชชูม้วน	3.83	12,975	49,694.25
177	ใบตองเทียน 10*10	63.00	780	49,140.00
199	ผ้าเช็ดจาน	14.38	3,411	49,050.18
167	ถุงร้อน 12*18	64.00	756	48,384.00
183	สก็อตใบทึมฟองน้ำ	13.75	3,495	48,056.25
13	ชีวิตำ สูตร 1	41.67	1,143	47,628.81
105	น้ำยาสูญญานั่น	100.00	474	47,400.00
118	เนยขาว	750.00	63	47,250.00
169	ถุงเย็น 6" X 9"	66.00	708	46,728.00
69	เม็ดเกี๊ยวยา 1 กก.	100.00	465	46,500.00
87	หนังยางวงเดือก	126.00	366	46,116.00
67	ชากลิ้นมะลิแดง 0.5 กก.	171.00	261	44,631.00
54	พริกชี้ฟูแห้ง	170.07	258	43,878.06
108	ตะเกียงไม้ไผ่	10.00	4,281	42,810.00

ตารางที่ จ.1 ผลการขัดจำดับสินค้าคงคลัง (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ราคา/หน่วย	จำนวนหน่วยที่ใช้เฉลี่ยต่อปี	มูลค่า(บาท)
9	น้ำส้มสายชู	55.00	762	41,910.00
66	ชาเขียว 1 กก.	190.00	219	41,610.00
42	เส้นหมี่ขาว	150.00	273	40,950.00
53	พิกซ์ฟิล์มหั่ง	96.15	425	40,815.68
160	น้ำตาลกรวด	34.00	1,167	39,678.00
39	น้ำตาลปีบ	33.33	1,173	39,096.09
75	กล่องโฟมเล็ก	38.00	999	37,962.00
120	กะทิสำเร็จรูป	32.92	1,140	37,528.80
16	เต้าเจี้ยว สูตร 2	31.67	1,152	36,483.84
94	ถุงมือยาง สีส้ม	18.33	1,935	35,468.55
51	ห้อมแมงเบก	26.92	1,308	35,211.36
64	สไปร์ทเล็ก	154.00	228	35,112.00
107	ยาแนวม้วนแมง	70.83	492	34,848.36
172	ถุงเย็น 10" X 15"	66.00	519	34,254.00
179	พิล์มน้ำยาสติก	430.00	78	33,540.00
24	เม็ดเต้าหู้	80.00	417	33,360.00
81	ถุงร้อน 4*6	64.00	513	32,832.00
180	หลอดคุณน้ำดื่ม	2.40	13,116	31,478.40
212	กระดาษรองชาลาเปา	79.00	396	31,284.00
98	กระดาษ THERMAL 80X80	35.00	864	30,240.00
80	ถุงร้อน 3*5	66.00	456	30,096.00
149	หอยเชลล์หั่ง	520.00	57	29,640.00
100	กระดาษ FAX	32.00	924	29,568.00
175	ถุงไชเดรน 12" x 18"	66.00	444	29,304.00
162	แบบแซ	540.00	54	29,160.00
52	ห้อมหัวใหญ่	27.92	1,002	27,975.84

ตารางที่ จ.1 ผลการขัดจำดับสินค้าคงคลัง (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ราคา/หน่วย	จำนวนหน่วยที่ใช้เฉลี่ยต่อปี	มูลค่า(บาท)
45	กระเทียมดอง	80.00	333	26,640.00
35	ผงกะหรี่	41.67	627	26,127.09
37	ถุงเครื่องยาจีน	3.00	7,995	23,985.00
116	ไข่ไก่	171.00	132	22,572.00
170	ถุงเย็น 7" X 11"	66.00	330	21,780.00
168	ถุงเย็น 4" X 7"	66.00	321	21,186.00
174	ถุงไอลูเครน 14" X 22"	66.00	312	20,592.00
176	ถุงไอลูเครน 16" X 26"	66.00	303	19,998.00
200	ผ้าขาวบาง	32.00	621	19,872.00
115	ถุงห่อชาเบอร์ 4	45.00	423	19,035.00
210	ผ้าหมึก ERC-30/34/38 (เล็ก)	130.00	144	18,720.00
91	ซอสมะเขือเทศ	29.17	627	18,289.59
109	ไม้จิ้นพิน	70.00	261	18,270.00
62	โซดา	115.00	144	16,560.00
124	เกลือฟรั่ง	5.83	2,724	15,880.92
58	ถุงมือพลาสติกใส	11.25	1,350	15,187.50
157	ปอกห้อม	240.00	63	15,120.00
33	ถั่วลิสง	60.00	243	14,580.00
211	กระดาษ A4	79.00	183	14,457.00
161	น้ำยาดอง	163.33	87	14,209.71
55	มะนาวปียก	34.00	417	14,178.00
36	กระเทียมเมียว	25.00	546	13,650.00
22	พริกไทยเม็ดขาว	200.00	57	11,400.00
119	เนยเหลืองมาการ์น	200.00	57	11,400.00
25	เม็ดงามขาว	90.00	123	11,070.00

ตารางที่ จ.1 ผลการขัดจำดับสินค้าคงคลัง (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ราคา/หน่วย	จำนวนหน่วยที่ใช้เคลื่อนต่อปี	มูลค่า(บาท)
181	ปืนยิงแก๊ส	20.00	546	10,920.00
128	เหล็กนาคราเวปีด	80.00	132	10,560.00
190	น้ำยากัดสนิม	100.00	102	10,200.00
126	งาบด - ครัวเป็ด	555.00	18	9,990.00
106	น้ำยาเช็ดกระจก	90.00	105	9,450.00
205	ถั่วลันเตา	350.00	27	9,450.00
152	บัวยก็อก	200.00	45	9,000.00
209	ผ้าห่มมี ERC-31 (ไฟญี่)	130.00	69	8,970.00
186	ผ้ามื้อบ	41.67	204	8,500.68
23	พริกไทยเม็ดคำ	180.00	42	7,560.00
139	แอมโมนเนียม	40.00	177	7,080.00
133	แป้งสาลี ตราบัวแดง	740.00	9	6,660.00
72	วุ้นเต้าหู้	120.00	54	6,480.00
156	ถุงกระวน	350.00	18	6,300.00
38	น้ำตาลทรายแดง	26.33	234	6,161.22
88	หนังยางวงใหญ่	126.00	48	6,048.00
150	ผงพะโล้ดี้	60.00	93	5,580.00
113	โภคภัณฑ์	154.00	36	5,544.00
123	ซอสภูเขาทอง	45.00	120	5,400.00
97	กระดาษม้วนบางเลขปอนด์ 2 3/4"	6.00	894	5,364.00
189	ไม้กวาดอ่อน	29.17	177	5,163.09
185	ไม้มื้อบ	50.00	102	5,100.00
184	สนับแหลว	120.00	42	5,040.00
20	เกลือไทย	3.40	1,428	4,855.20
164	ถุงร้อน 7*11	64.00	75	4,800.00

ตารางที่ จ.1 ผลการขัดจำดับสินค้าคงคลัง (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ราคา/หน่วย	จำนวนหน่วยที่ใช้เฉลี่ยต่อปี	มูลค่า(บาท)
155	ไบกวาน	150.00	30	4,500.00
206	ถั่วแดง	350.00	12	4,200.00
73	หลอดคูคูน้ำเงา	20.00	207	4,140.00
112	ไวน์แดง	300.00	12	3,600.00
114	ลูกหล่อนหางกาญ	6.00	531	3,186.00
151	เจ้ากวยจีน	32.00	93	2,976.00
188	แปรงถูพื้น+ด้าม	50.00	57	2,850.00
74	หลอดคูคูนำขาว	2.40	1,185	2,844.00
136	ผงเต้าหู้ขาว	1.73	1,596	2,761.08
134	แป้งสาลี ตราบัวแดง	32.81	72	2,362.32
187	ไม้รีดคน้ำ	20.00	117	2,340.00
159	ชุดเชิญ(พริกหอม)	180.00	12	2,160.00
197	กิบหนึ่งผ้า	9.58	219	2,098.02
154	เก้าอี้	160.00	12	1,920.00
71	สาคูเม็ดขาว	19.20	96	1,843.20
193	ผ้ากันเปื้อน	65.00	24	1,560.00
163	แอลกอฮอล์ถ้วย	10.00	144	1,440.00
194	โซดาไฟ	60.00	24	1,440.00
207	เทปไส 1 ซม.	15.00	96	1,440.00
178	ถุงร้อน 12*18	66.00	20	1,320.00
191	ไม้กวาดแข็ง	20.00	57	1,140.00
110	ที่ตักขยะ	31.66	36	1,139.76
216	ถุงมือแพทย์ Size M	2.60	372	967.20
101	ฟองน้ำล้างเบ่ง	3.75	237	888.75
192	ไม้กวาดหลายใบ	60.00	12	720.00

ตารางที่ จ.1 ผลการขัดจำดับสินค้าคงคลัง (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ราคา/หน่วย	จำนวนหน่วยที่ใช้เฉลี่ยต่อปี	มูลค่า(บาท)
208	กระดาษกา 2 หน้า	20.00	36	720.00
215	ถุงมือแพทย์ Size S	2.60	252	655.20
182	ฟอยส์แทนเลสขัดหน้า	2.92	210	613.20
127	เม็ดงาดำ	100.00	6	600.00
158	อบเชย (เปลือกไม้)	100.00	6	600.00
153	บ่ายชัว	40.00	12	480.00
195	แปรงหักผ้า	15.00	12	180.00
198	ถุงมือผ้าทำปลา	5.00	36	180.00
202	สีส้มแดง	5.00	36	180.00
196	กระป๋องตักน้ำ	10.00	12	120.00
203	ถีบีเย	5.00	24	120.00
201	สีชมพู	5.00	12	60.00
111	สีเหลือง	3.00	12	36.00
รวม				31,263,801.98

ภาคผนวก ณ

ตารางผลการจัดกลุ่มสินค้าคงคลังแบบ ABC

ตารางที่ ฉ.1 ผลการจัดกลุ่มสินค้าคงคลังแบบ ABC

ลำดับ	รายการ	ราคา/ หน่วย	จำนวนหน่วย ที่ใช้เคลื่อนต่อปี	มูลค่า(บาท)	% ของ รายการสินค้า	% สะสม	กลุ่ม
56	น้ำมันพืช	560.00	4,533	2,538,480.00	8.1195	8.12	A
59	น้ำตาลทรายขาวมิตรผล	25.00	87,447	2,186,175.00	6.9927	15.11	A
117	ไข่เยี่ยวม้า	250.00	7,986	1,996,500.00	6.3860	21.50	A
57	กระดาษขับน้ำมัน	490.00	3,648	1,787,520.00	5.7175	27.22	A
40	ข้าวหอมมะลิ-ชาบะ	187.00	7,974	1,491,138.00	4.7695	31.99	A
140	ผงหมักถุง	2675.00	441	1,179,675.00	3.7733	35.76	A
1	น้ำมันหอย	200.00	4,236	847,200.00	2.7098	38.47	A
49	กระเทียมแกะเปลือก	106.01	7,464	791,258.64	2.5309	41.00	A
145	เห็ดหอมแห้งดอกใหญ่	360.00	2,163	778,680.00	2.4907	43.49	A
18	ผงชูรส	70.00	9,783	684,810.00	2.1904	45.68	A
2	น้ำมันงา	600.00	1,095	657,000.00	2.1015	47.78	A
44	เป้าอี้อีสาน	200.00	2,562	512,400.00	1.6390	49.42	A
60	เบียร์ไวน์เก็น	790.00	642	507,180.00	1.6223	51.04	A
146	เยื่อไผ่แห้ง	100.00	4,353	435,300.00	1.3923	52.44	A
61	เบียร์สิงห์	625.00	684	427,500.00	1.3674	53.80	A
143	กระเพาะปลาแผ่นใหญ่	2800.00	150	420,000.00	1.3434	55.15	A
141	ผูกถุง	5800.00	72	417,600.00	1.3357	56.48	A
130	แป้งมันฮ่องกง	750.00	531	398,250.00	1.2738	57.76	A
65	น้ำดื่มน้ำปูน	60.00	6,303	378,180.00	1.2096	58.97	A
95	กระดาษทิชชูแผ่น	7.72	48,138	371,625.36	1.1887	60.15	A
103	น้ำยาล้างงาน	270.00	1,329	358,830.00	1.1477	61.30	A
10	ซอสหอยนางรม	55.00	6,351	349,305.00	1.1173	62.42	A
131	แป้งสาลี(หีบแพลง)	660.00	510	336,600.00	1.0766	63.50	A
41	ข้าวสารไห้ - พนักงาน	125.00	2,529	316,125.00	1.0112	64.51	A
11	ซอสคิกโกริเมน	183.33	1,656	303,594.48	0.9711	65.48	A

ตารางที่ ฉ.1 ผลการจัดกลุ่มสินค้าคงคลังแบบ ABC (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ราคา/ หน่วย	จำนวนหน่วย ที่ใช้เคลื่ยต่อปี	มูลค่า(บาท)	% ของ รายการสินค้า	% สะสม	กลุ่ม
5	นาของเนส	117.46	2,547	299,170.62	0.9569	66.43	A
48	ไข่แก้วหัวใหญ่	124.96	2,259	282,284.64	0.9029	67.34	A
34	เม็ดมะม่วงหิมพานต์	240.00	1,170	280,800.00	0.8982	68.24	A
14	ซีอิ๊วขาว สูตร 1	35.83	7,833	280,656.39	0.8977	69.13	A
135	แป้งมันนิวเกรด	214.00	1,308	279,912.00	0.8953	70.03	A
144	เห็ดหอมแห้งคอก geleek	360.00	732	263,520.00	0.8429	70.87	A
7	น้ำมันสลัดด์	445.12	579	257,724.48	0.8244	71.70	A
77	น้ำยำกอ	29.17	8,808	256,929.36	0.8218	72.52	A
78	ซอสเบร์รี่	10.70	22,005	235,453.50	0.7531	73.27	A
17	น้ำมันพริกเผา	49.17	4,302	211,529.34	0.6766	73.95	A
4	นมข้น	17.92	11,643	208,642.56	0.6674	74.62	A
204	หน่อไม้ผ้อย	260.00	795	206,700.00	0.6611	75.28	A
142	แมงกะพรุน	1500.00	135	202,500.00	0.6477	75.92	A
138	ผงพู	1800.00	111	199,800.00	0.6391	76.56	A
27	แป้งมันช่องกงแบบถุง	30.00	6,474	194,220.00	0.6212	77.18	A
26	เหล้าจีน	69.17	2,721	188,211.57	0.6020	77.79	A
6	สลัดครีม	73.83	2,502	184,722.66	0.5909	78.38	A
129	แป้งจะเก้า	650.00	282	183,300.00	0.5863	78.96	A
50	หอยแครงไทย	94.50	1,896	179,172.00	0.5731	79.54	A
86	ถุงขยะคำ 30*40	37.00	4,611	170,607.00	0.5457	80.08	B
125	ผงชูปหู	650.00	252	163,800.00	0.5239	80.61	B
8	น้ำปลา	132.50	1,206	159,795.00	0.5111	81.12	B
68	เกี๊ยวชาวย	100.00	1,539	153,900.00	0.4923	81.61	B
15	ซอสปรุงรส - แม็คกี้	29.17	4,854	141,591.18	0.4529	82.06	B
32	กุ้งแห้ง	520.00	267	138,840.00	0.4441	82.51	B

ตารางที่ ฉบับ 1 ผลการจัดกลุ่มสินค้าคงคลังแบบ ABC (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ราคา/ หน่วย	จำนวนหน่วย ที่ใช้เคลื่อนต่อปี	มูลค่า(บาท)	% ของ รายการสินค้า	% สะสม	กลุ่ม
19	ผงปูรุงรสไก่	82.50	1,656	136,620.00	0.4370	82.94	B
3	นมสด	17.08	7,770	132,711.60	0.4245	83.37	B
82	ถุงร้อน 6*9	64.00	1,968	125,952.00	0.4029	83.77	B
85	ถุงห้าว 12*20	43.00	2,787	119,841.00	0.3833	84.15	B
29	แม็ปปิ้งข้าวโพด	41.46	2,880	119,404.80	0.3819	84.54	B
63	โภคภัณฑ์	154.00	759	116,886.00	0.3739	84.91	B
47	น้ำมะนาว	15.00	7,503	112,545.00	0.3600	85.27	B
147	สาหร่ายแพนญี่ปุ่น	200.00	540	108,000.00	0.3454	85.62	B
46	ขิงดอง	70.00	1,521	106,470.00	0.3406	85.96	B
99	ลวดเย็บกระดาษ	130.00	801	104,130.00	0.3331	86.29	B
132	แม็ปปิ้งสาลี (ตราห่าน)	620.00	162	100,440.00	0.3213	86.61	B
148	ปลาหมึกหัวห้าง	400.00	249	99,600.00	0.3186	86.93	B
121	นมสด ยูอชที	33.89	2,895	98,111.55	0.3138	87.24	B
165	ถุงร้อน 8*12	64.00	1,527	97,728.00	0.3126	87.56	B
70	ถุงห่อชาเบอร์ 2	55.00	1,773	97,515.00	0.3119	87.87	B
84	ถุงห้าว 8*16	43.00	2,136	91,848.00	0.2938	88.16	B
21	พริกไทยป่น	110.00	834	91,740.00	0.2934	88.45	B
31	ผงคัสตาร์ด	35.00	2,616	91,560.00	0.2929	88.75	B
102	ผงซักฟอก	29.00	3,102	89,958.00	0.2877	89.04	B
90	ซอสพริก	20.00	4,428	88,560.00	0.2833	89.32	B
30	เกล็ดขนมปัง	22.08	4,005	88,430.40	0.2829	89.60	B
79	พริกป่น	162.50	537	87,262.50	0.2791	89.88	B
104	น้ำยาถูพื้น	110.00	783	86,130.00	0.2755	90.16	B
122	ซอสเปี๊ดซอวยชินซอส	91.67	861	78,927.87	0.2525	90.41	B
173	ถุงเย็น 12" X 18"	66.00	1,125	74,250.00	0.2375	90.65	B

ตารางที่ ฉบับ 1 ผลการจัดกลุ่มสินค้าคงคลังแบบ ABC (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ราคา/ หน่วย	จำนวนหน่วย ที่ใช้เคลื่อนต่อปี	มูลค่า(บาท)	% ของ รายการสินค้า	% สะสม	กลุ่ม
12	ชีวิหวาน	48.33	1,410	68,145.30	0.2180	90.86	B
89	กระดาษฟรอห์	47.92	1,398	66,992.16	0.2143	91.08	B
43	วุ้นเส้น	52.50	1,275	66,937.50	0.2141	91.29	B
171	ถุงเย็น 8" X 12"	66.00	1,014	66,924.00	0.2141	91.51	B
28	แม็ปันสำปะหลัง	15.20	4,371	66,439.20	0.2125	91.72	B
76	กล่องโฟมไหง	120.00	525	63,000.00	0.2015	91.92	B
137	ผงฟู	150.00	408	61,200.00	0.1958	92.12	B
92	น้ำพริกเผา	181.67	336	61,041.12	0.1952	92.31	B
93	มาสตราดเหลือง	107.00	522	55,854.00	0.1787	92.49	B
83	ถุงเย็น 8" X 12"	66.00	846	55,836.00	0.1786	92.67	B
166	ถุงร้อน 10*15	64.00	783	50,112.00	0.1603	92.83	B
96	กระดาษพิชชูม้วน	3.83	12,975	49,694.25	0.1590	92.99	B
177	ใบคงเทียม 10*10	63.00	780	49,140.00	0.1572	93.14	B
199	ผ้าเช็ดจาน	14.38	3,411	49,050.18	0.1569	93.30	B
167	ถุงร้อน 12*18	64.00	756	48,384.00	0.1548	93.46	B
183	ถุงอัตโนมัติมีฟองน้ำ	13.75	3,495	48,056.25	0.1537	93.61	B
13	ชีวิตสาสตร 1	41.67	1,143	47,628.81	0.1523	93.76	B
105	น้ำยาสุขภัณฑ์	100.00	474	47,400.00	0.1516	93.91	B
118	เนยขาว	750.00	63	47,250.00	0.1511	94.07	B
169	ถุงเย็น 6" X 9"	66.00	708	46,728.00	0.1495	94.21	B
69	เม็ดเก็บเศษ 1 กก.	100.00	465	46,500.00	0.1487	94.36	B
87	หนังยางวงเล็ก	126.00	366	46,116.00	0.1475	94.51	B
67	ชาเกลี่นมะลิดอง 0.5 กก.	171.00	261	44,631.00	0.1428	94.65	B
54	พริกขี้หมูแห้ง	170.07	258	43,878.06	0.1403	94.79	B
108	ตะเกียงไม้ไผ่	10.00	4,281	42,810.00	0.1369	94.93	B

ตารางที่ ฉ.1 ผลการจัดกลุ่มสินค้าคงคลังแบบ ABC (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ราคา/ หน่วย	จำนวนหน่วย ที่ใช้เคลื่ยต่อปี	มูลค่า(บาท)	% ของ รายการสินค้า	% สะสม	กลุ่ม
9	นำส้มสายชู	55.00	762	41,910.00	0.1341	95.07	C
66	ชาจีน 1 กก.	190.00	219	41,610.00	0.1331	95.20	C
42	เต้านมเม็ดขาว	150.00	273	40,950.00	0.1310	95.33	C
53	พริกชี้ฟ้าแห้ง	96.15	425	40,815.68	0.1306	95.46	C
160	นำาดากรวด	34.00	1,167	39,678.00	0.1269	95.59	C
39	นำาดาลปืน	33.33	1,173	39,096.09	0.1251	95.71	C
75	กล่องโฟมเล็ก	38.00	999	37,962.00	0.1214	95.83	C
120	กะทิสาเร็จ ใหญ่	32.92	1,140	37,528.80	0.1200	95.95	C
16	เต้าเจี้ยว สูตร 2	31.67	1,152	36,483.84	0.1167	96.07	C
94	ถุงมือยาง สีส้ม	18.33	1,935	35,468.55	0.1134	96.18	C
51	ห้องแมงแบก	26.92	1,308	35,211.36	0.1126	96.30	C
64	สไนป์เทลลิก	154.00	228	35,112.00	0.1123	96.41	C
107	ยาฉีดฆ่าแมลง	70.83	492	34,848.36	0.1115	96.52	C
172	ถุงเย็น 10" X 15"	66.00	519	34,254.00	0.1096	96.63	C
179	ฟิล์มเย็บพลาสติก	430.00	78	33,540.00	0.1073	96.74	C
24	เม็ดเต้าซี่	80.00	417	33,360.00	0.1067	96.84	C
81	ถุงร้อน 4*6	64.00	513	32,832.00	0.1050	96.95	C
180	หลอดคุณนำ้ถัง	2.40	13,116	31,478.40	0.1007	97.05	C
212	กระดาษรองชาลาเปา	79.00	396	31,284.00	0.1001	97.15	C
98	กระดาษ THERMAL 80X80	35.00	864	30,240.00	0.0967	97.25	C
80	ถุงร้อน 3*5	66.00	456	30,096.00	0.0963	97.34	C
149	หอยชาล์ด์แห้ง	520.00	57	29,640.00	0.0948	97.44	C
100	กระดาษ FAX	32.00	924	29,568.00	0.0946	97.53	C
175	ถุงไชเดรน 12" x 18"	66.00	444	29,304.00	0.0937	97.63	C
162	แบบเบษ	540.00	54	29,160.00	0.0933	97.72	C

ตารางที่ ฉ.1 ผลการจัดกลุ่มสินค้าคงคลังแบบ ABC (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ราคา/ หน่วย	จำนวนหน่วย ที่ใช้เคลื่อนต่อปี	มูลค่า(บาท)	% ของ รายการสินค้า	% สะสม	กลุ่ม
52	ห้องท้าวใหญ่	27.92	1,002	27,975.84	0.0895	97.81	C
45	กระเทียมดอง	80.00	333	26,640.00	0.0852	97.89	C
35	ผงกะหรี่	41.67	627	26,127.09	0.0836	97.98	C
37	ถุงเครื่องยาจีน	3.00	7,995	23,985.00	0.0767	98.05	C
116	ไข่ไก่	171.00	132	22,572.00	0.0722	98.13	C
170	ถุงเย็น 7" X 11"	66.00	330	21,780.00	0.0697	98.20	C
168	ถุงเย็น 4" X 7"	66.00	321	21,186.00	0.0678	98.26	C
174	ถุงไชเดรน 14" X 22"	66.00	312	20,592.00	0.0659	98.33	C
176	ถุงไชเดรน 16" X 26"	66.00	303	19,998.00	0.0640	98.39	C
200	ผ้าขาวบาง	32.00	621	19,872.00	0.0636	98.46	C
115	ถุงห่อชา เบอร์ 4	45.00	423	19,035.00	0.0609	98.52	C
210	ผ้าหมึก ERC-30/34/38 (เล็ก)	130.00	144	18,720.00	0.0599	98.58	C
91	ซอสมะเขือเทศ	29.17	627	18,289.59	0.0585	98.64	C
109	ไม้จมพัน	70.00	261	18,270.00	0.0584	98.69	C
62	โซดา	115.00	144	16,560.00	0.0530	98.75	C
124	เกลือฟรั่ง	5.83	2,724	15,880.92	0.0508	98.80	C
58	ถุงมือพลาสติกใส	11.25	1,350	15,187.50	0.0486	98.85	C
157	ปอกห้อม	240.00	63	15,120.00	0.0484	98.89	C
33	ถั่วถิ่ง	60.00	243	14,580.00	0.0466	98.94	C
211	กระดาษ A4	79.00	183	14,457.00	0.0462	98.99	C
161	น้ำยาดอง	163.33	87	14,209.71	0.0455	99.03	C
55	นมขามเปียก	34.00	417	14,178.00	0.0453	99.08	C
36	กระเทียมจีรา	25.00	546	13,650.00	0.0437	99.12	C
22	พริกไทยเม็ดขาว	200.00	57	11,400.00	0.0365	99.16	C
119	เนยหล่อลงมาการ์นิ	200.00	57	11,400.00	0.0365	99.20	C

ตารางที่ ฉบับ 1 ผลการจัดกลุ่มสินค้าคงคลังแบบ ABC (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ราคา/ หน่วย	จำนวนหน่วย ที่ใช้เคลื่อนต่อปี	มูลค่า(บาท)	% ของ รายการสินค้า	% สะสม	กลุ่ม
25	เม็ดงาขาว	90.00	123	11,070.00	0.0354	99.23	C
181	ปืนยิงแก๊ส	20.00	546	10,920.00	0.0349	99.27	C
128	เห็ดขาวครัวเป็ด	80.00	132	10,560.00	0.0338	99.30	C
190	น้ำยาถักสนนิม	100.00	102	10,200.00	0.0326	99.33	C
126	งาบด - ครัวเป็ด	555.00	18	9,990.00	0.0320	99.36	C
106	น้ำยาเช็ดกระโจก	90.00	105	9,450.00	0.0302	99.39	C
205	ถั่วลันเตา	350.00	27	9,450.00	0.0302	99.42	C
152	น้ำยาถัก	200.00	45	9,000.00	0.0288	99.45	C
209	ผ้าหมึก ERC-31 (ใหญ่)	130.00	69	8,970.00	0.0287	99.48	C
186	ผ้ามือขوب	41.67	204	8,500.68	0.0272	99.51	C
23	พริกไทยเม็ดคำ	180.00	42	7,560.00	0.0242	99.53	C
139	แコンโนมเนีย	40.00	177	7,080.00	0.0226	99.56	C
133	แป้งสาลี ตราบัวแดง	740.00	9	6,660.00	0.0213	99.58	C
72	รุ้วนเต้าชาวย	120.00	54	6,480.00	0.0207	99.60	C
156	ลูกกะหวาน	350.00	18	6,300.00	0.0202	99.62	C
38	น้ำตาลกราดแดง	26.33	234	6,161.22	0.0197	99.64	C
88	หนังยางวงใหญ่	126.00	48	6,048.00	0.0193	99.66	C
150	ผงพะโล้ส์	60.00	93	5,580.00	0.0178	99.67	C
113	โภคภัณฑ์	154.00	36	5,544.00	0.0177	99.69	C
123	ซอสภูเขาทอง	45.00	120	5,400.00	0.0173	99.71	C
97	กระดาษม้วนบางเลขปอนด์ 2 3/4"	6.00	894	5,364.00	0.0172	99.73	C
189	ไม้กวาดอ่อน	29.17	177	5,163.09	0.0165	99.74	C
185	ไม้มือขوب	50.00	102	5,100.00	0.0163	99.76	C
184	สบู่เหลว	120.00	42	5,040.00	0.0161	99.78	C
20	เกลือไทย	3.40	1,428	4,855.20	0.0155	99.79	C

ตารางที่ ฉ.1 ผลการจัดคลุ่มสินค้าคงคลังแบบ ABC (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ราคา/ หน่วย	จำนวนหน่วย ที่ใช้เคลื่อนต่อปี	มูลค่า(บาท)	% ของ รายการสินค้า	% สะสม	กลุ่ม
164	ถุงร้อน 7*11	64.00	75	4,800.00	0.0154	99.81	C
155	ใบกระวน	150.00	30	4,500.00	0.0144	99.82	C
206	ถั่วแดง	350.00	12	4,200.00	0.0134	99.83	C
73	หลอดคูณน้ำงอ	20.00	207	4,140.00	0.0132	99.85	C
112	ไวน์แดง	300.00	12	3,600.00	0.0115	99.86	C
114	ถูกหล่อห้องภายใน	6.00	531	3,186.00	0.0102	99.87	C
151	เจ้ากัวยจิ่น	32.00	93	2,976.00	0.0095	99.88	C
188	แบ่งถุงพื้น+ถ้าม	50.00	57	2,850.00	0.0091	99.89	C
74	หลอดคูณน้ำขาว	2.40	1,185	2,844.00	0.0091	99.90	C
136	ผงเต้าชาช	1.73	1,596	2,761.08	0.0088	99.91	C
134	แป้งสาลี ตราบัวแดง	32.81	72	2,362.32	0.0076	99.91	C
187	ไม้รีดหน้า	20.00	117	2,340.00	0.0075	99.92	C
159	ชุดเจียวย (พริกหอม)	180.00	12	2,160.00	0.0069	99.93	C
197	กิบหนานบัว	9.58	219	2,098.02	0.0067	99.93	C
154	เก้าอี้	160.00	12	1,920.00	0.0061	99.94	C
71	สาลูเม็ดขาว	19.20	96	1,843.20	0.0059	99.95	C
193	ผ้ากันเปื้อน	65.00	24	1,560.00	0.0050	99.95	C
163	แมลงอหดอหด้วย	10.00	144	1,440.00	0.0046	99.96	C
194	โซดาไฟ	60.00	24	1,440.00	0.0046	99.96	C
207	เทปไส 1 ซม.	15.00	96	1,440.00	0.0046	99.97	C
178	ถุงร้อน 12*18	66.00	20	1,320.00	0.0042	99.97	C
191	ไม้ข้าวดา	20.00	57	1,140.00	0.0036	99.97	C
110	ที่ตักขยะ	31.66	36	1,139.76	0.0036	99.98	C
216	ถุงมือแพทย์ Size M	2.60	372	967.20	0.0031	99.98	C
101	ฟองน้ำล้างเชิง	3.75	237	888.75	0.0028	99.98	C

ตารางที่ ฉ.1 ผลการจัดกลุ่มสินค้าคงคลังแบบ ABC (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ราคา/ หน่วย	จำนวนหน่วย ที่ใช้เคลื่อนต่อปี	มูลค่า(บาท)	% ของ รายการสินค้า	% สะสม	กลุ่ม
192	ไม้กวาดหายาก	60.00	12	720.00	0.0023	99.99	C
208	กระดาษกาражาน้ำ	20.00	36	720.00	0.0023	99.99	C
215	ถุงมือแพทย์ Size S	2.60	252	655.20	0.0021	99.99	C
182	ฟอยส์แพนเลสขัดหน้า	2.92	210	613.20	0.0020	99.99	C
127	เม็ดงาดำ	100.00	6	600.00	0.0019	99.99	C
158	อบเชย (เปลือกไม้)	100.00	6	600.00	0.0019	100.00	C
153	บัวข้าว	40.00	12	480.00	0.0015	100.00	C
195	แปรงซักผ้า	15.00	12	180.00	0.0006	100.00	C
198	ถุงมือผ้าทำปลา	5.00	36	180.00	0.0006	100.00	C
202	สีส้มแดง	5.00	36	180.00	0.0006	100.00	C
196	กระป้องตักน้ำ	10.00	12	120.00	0.0004	100.00	C
203	สีเขียว	5.00	24	120.00	0.0004	100.00	C
201	สีชมพู	5.00	12	60.00	0.0002	100.00	C
111	สีเหลือง	3.00	12	36.00	0.0001	100.00	C
รวม				31,263,801.98	100.00	100.00	

ภาคผนวก ช

ตารางการคำนวณปริมาณการสั่งซื้อที่ประยัด

ตารางที่ ช.1 การคำนวณปริมาณการสั่งซื้อที่ประยัดค

ลำดับ	รายการ	จำนวนหน่วยที่ใช้ เฉลี่ยต่อปี	กลุ่ม	จำนวนการสั่งซื้อ [*] ต่อปี	จำนวนวันต่อ รอบการสั่งซื้อ
56	น้ำมันพืช	4,533	A	63.87	5.71
59	น้ำตาลทรายขาวมิตรผล	87,447	A	280.54	1.30
117	ไข่เยี่ยวม้า	7,986	A	84.78	4.31
57	กระดาษซับน้ำมัน	3,648	A	57.30	6.37
40	ข้าวหอมมะลิ-ชาบี	7,974	A	84.71	4.31
140	ผงหมักกุ้ง	441	A	19.92	18.32
1	น้ำมันหอย	4,236	A	61.74	5.91
49	กระเทียมเกราเบล็อก	7,464	A	81.96	4.45
145	เห็ดหอมแห้งคอกไหญ'	2,163	A	44.12	8.27
18	ผงชูรส	9,783	A	93.83	3.89
2	น้ำมันงา	1,095	A	31.39	11.63
44	เป้าสือเส้น	2,562	A	48.02	7.60
60	เบียร์ไฮเนเกิน	642	A	24.04	15.18
146	เยื่อไผ่แห้ง	4,353	A	62.59	5.83
61	เบียร์สิงห์	684	A	24.81	14.71
143	กระเพาะปลาแผ่นไหญ'	150	A	11.62	31.41
141	หูฉลาม	72	A	8.05	45.34
130	แป้งมันอ่องกง	531	A	21.86	16.70
65	น้ำดื่มน้ำปูjun	6,303	A	75.32	4.85
95	กระดาษทิชชูแผ่น	48,138	A	208.14	1.75
103	น้ำยาล้างจาน	1,329	A	34.58	10.55
10	ซอสหอยนางรม	6,351	A	75.60	4.83
131	แป้งสาลี (หัวเพลง)	510	A	21.42	17.04
41	ข้าวสารไห้ - พนักงาน	2,529	A	47.71	7.65
11	ซอสคิกโคลเมน	1,656	A	38.61	9.45

ตารางที่ ช.1 การคำนวณปริมาณการสั่งซื้อที่ประยัด (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	จำนวนหน่วยที่ใช้ เฉลี่ยต่อปี	กลุ่ม	จำนวนการสั่งซื้อ [*] ต่อปี	จำนวนวันต่อ รอบการสั่งซื้อ
5	นายองเนส	2,547	A	47.88	7.62
48	ไข่แก้วห้าไห่น'	2,259	A	45.09	8.09
34	เม็ดมะม่วงหิมพานต์	1,170	A	32.45	11.25
14	ซีอิ๊วขาว สูตร 1	7,833	A	83.96	4.35
135	แป้งมันนิวครอค	1,308	A	34.31	10.64
144	เห็ดหอมแห้งคอกเล็ก	732	A	25.67	14.22
7	น้ำมันสลัด	579	A	22.83	15.99
77	บัวลอย	8,808	A	89.03	4.10
78	ซอสเบร์รี่	22,005	A	140.73	2.59
17	น้ำมันพริกเผา	4,302	A	62.22	5.87
4	นมข้น	11,643	A	102.37	3.57
204	หนอนไม้ฝอย	795	A	26.75	13.65
142	แมงกะพรุน	135	A	11.02	33.11
138	ผงฟู	111	A	9.99	36.52
27	แป้งมันห้องกองแบบถุง	6,474	A	76.33	4.78
26	เหล้าจีน	2,721	A	49.49	7.38
6	สลัดครีม	2,502	A	47.45	7.69
129	แป้งจะเก้า	282	A	15.93	22.91
50	ห้อมแคนไทย	1,896	A	41.31	8.84
86	ถุงขยะคำ 30*40	4,611	B	64.42	5.67
125	ผงชูปหను	252	B	15.06	24.24
8	น้ำปลา	1,206	B	32.95	11.08
68	เก็ปชาวย	1,539	B	37.22	9.81
15	ซอสปรุงรส - แม็คกี้	4,854	B	66.10	5.52
32	รังแท่ง	267	B	15.50	23.55

ตารางที่ ช.1 การคำนวณปริมาณการสั่งซื้อที่ประทัยด (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	จำนวนหน่วยที่ใช้ เฉลี่ยต่อปี	กลุ่ม	จำนวนการสั่งซื้อ [*] ต่อปี	จำนวนวันต่อ [*] รอบการสั่งซื้อ
19	ผงปูรุงรสไก่	1,656	B	38.61	9.45
3	นมสด	7,770	B	83.62	4.36
82	ถุงร้อน 6*9	1,968	B	42.09	8.67
85	ถุงหิว 12*20	2,787	B	50.08	7.29
29	แป้งข้าวโพด	2,880	B	50.91	7.17
63	โค้กเล็ก	759	B	26.14	13.97
47	น้ำมะนาว	7,503	B	82.17	4.44
147	สาหร่ายแผ่นญี่ปุ่น	540	B	22.05	16.56
46	ไข่คอง	1,521	B	37.00	9.87
99	ลวดเย็บกระดาษ	801	B	26.85	13.59
132	แป้งสาลี (ตราห่าน)	162	B	12.07	30.23
148	ปลาหมึกกร่างแห้ง	249	B	14.97	24.38
121	นมสด ยูอชที	2,895	B	51.04	7.15
165	ถุงร้อน 8*12	1,527	B	37.07	9.85
70	ถุงห่อชาเนอร์ 2	1,773	B	39.95	9.14
84	ถุงหิว 8*16	2,136	B	43.85	8.32
21	พริกไทยป่น	834	B	27.40	13.32
31	ผงกัฟาร์ด	2,616	B	48.52	7.52
102	ผงชักฟอก	3,102	B	52.84	6.91
90	ซอสพริก	4,428	B	63.13	5.78
30	เกล็ดขนมปัง	4,005	B	60.04	6.08
79	พริกป่น	537	B	21.98	16.60
104	น้ำยาถูพื้น	783	B	26.55	13.75
122	ซอสเปี๊คซอyleซินซอส	861	B	27.84	13.11
173	ถุงเย็น 12" X 18"	1,125	B	31.82	11.47

ตารางที่ ช.1 การคำนวณปริมาณการสั่งซื้อที่ประยัด (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	จำนวนหน่วยที่ใช้ เดลี่ต่อปี	กิโลม	จำนวนการสั่งซื้อ [*] ต่อปี	จำนวนวันต่อ [*] รอบการสั่งซื้อ
12	ซีอิ๊วหวาน	1,410	B	35.62	10.25
89	กระดาษฟรอย	1,398	B	35.47	10.29
43	วุ้นเส้น	1,275	B	33.87	10.77
171	ถุงเย็น 8" X 12"	1,014	B	30.21	12.08
28	แป้งมันสำปะหลัง	4,371	B	62.72	5.82
76	กล่องโฟมไหญู่	525	B	21.74	16.79
137	ผงฟู	408	B	19.16	19.05
92	น้ำพริกเผา	336	B	17.39	20.99
93	มาสตราคเหลือง	522	B	21.67	16.84
83	ถุงเย็น 8" X 12"	846	B	27.59	13.23
166	ถุงร้อน 10*15	783	B	26.55	13.75
96	กระดาษทิชชูม้วน	12,975	B	108.06	3.38
177	ใบตองเทียม 10*10	780	B	26.50	13.78
199	ผ้าเช็ดจาน	3,411	B	55.41	6.59
167	ถุงร้อน 12*18	756	B	26.08	13.99
183	สก็อตไบท์เมืองน้ำ	3,495	B	56.08	6.51
13	ซีอิ๊วคำ สูตร 1	1,143	B	32.07	11.38
105	น้ำยาสุขภัณฑ์	474	B	20.65	17.67
118	เนยขาว	63	B	7.53	48.47
169	ถุงเย็น 6" X 9"	708	B	25.24	14.46
69	เม็ดเก็กชาย 1 กก.	465	B	20.46	17.84
87	หนังยางวงเล็ก	366	B	18.15	20.11
67	ชากริมมะลิดอง 0.5 กก.	261	B	15.33	23.82
54	พริกขี้หมูแห้ง	258	B	15.24	23.95
108	ตะเกียงไม้ไผ่	4,281	B	62.07	5.88

ตารางที่ ช.1 การคำนวณปริมาณการสั่งซื้อที่ประยัดค (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	จำนวนหน่วยที่ใช้ เฉลี่ยต่อปี	กลุ่ม	จำนวนการสั่งซื้อ [*] ต่อปี	จำนวนวันต่อ [*] รอบการสั่งซื้อ
9	นำ้มีน้ำยาซัก	762	C	26.19	13.94
66	ชาจีน 1 กก.	219	C	14.04	26.00
42	เส้นหมี่ขาว	273	C	15.67	23.29
53	พริกชี้ฟ้าแห้ง	425	C	19.55	18.67
160	นำตาลกรวด	1,167	C	32.41	11.26
39	นำตาลปีบ	1,173	C	32.49	11.23
75	กล่องโฟมเล็ก	999	C	29.98	12.17
120	กะทิสำเร็จ ไหสู่	1,140	C	32.03	11.40
16	เต้าเจียว สูตร 2	1,152	C	32.20	11.34
94	ถุงมือยาง สีส้ม	1,935	C	41.73	8.75
51	ห้องแมลงเบก	1,308	C	34.31	10.64
64	สไปร์ทเล็ก	228	C	14.32	25.48
107	ยาฆ่าแมลง	492	C	21.04	17.35
172	ถุงเย็น 10" X 15"	519	C	21.61	16.89
179	พิล์มยีดพลาสติก	78	C	8.38	43.56
24	เม็ดเต้าหู้	417	C	19.37	18.84
81	ถุงร้อน 4*6	513	C	21.49	16.99
180	หลอดดูดนำสั้น	13,116	C	108.65	3.36
212	กระดาษรองชาลาเปา	396	C	18.88	19.33
98	กระดาษ THERMAL 80X80	864	C	27.89	13.09
80	ถุงร้อน 3*5	456	C	20.26	18.02
149	หอยเชลล์แห้ง	57	C	7.16	50.96
100	กระดาษ FAX	924	C	28.84	12.66
175	ถุงไชเดคน 12" x 18"	444	C	19.99	18.26
162	แบงแซช	54	C	6.97	52.36

ตารางที่ ช.1 การคำนวณปริมาณการสั่งซื้อที่ประทัยด (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	จำนวนหน่วยที่ใช้ เฉลี่ยต่อปี	กลุ่ม	จำนวนการสั่งซื้อ [*] ต่อปี	จำนวนวันต่อ รอบการสั่งซื้อ
52	ห้องหัวไหญ่	1,002	C	30.03	12.15
45	กระเทียมดอง	333	C	17.31	21.08
35	ผงกะหรี่	627	C	23.75	15.37
37	ถุงเครื่องยาจีน	7,995	C	84.83	4.30
116	ไข่ไก่	132	C	10.90	33.49
170	ถุงเย็น 7" X 11"	330	C	17.23	21.18
168	ถุงเย็น 4" X 7"	321	C	17.00	21.47
174	ถุงไข่เดรน 14" X 22"	312	C	16.76	21.78
176	ถุงไข่เดรน 16" X 26"	303	C	16.51	22.10
200	ผ้าขาวม้า	621	C	23.64	15.44
115	ถุงห่อชาเบอร์ 4	423	C	19.51	18.71
210	ผ้าห่มมีก ERC-30/34/38 (เล็ก)	144	C	11.38	32.06
91	ซอสมะเขือเทศ	627	C	23.75	15.37
109	ไม้ขี้ฟัน	261	C	15.33	23.82
62	โซดา	144	C	11.38	32.06
124	เกลือฟรัง	2,724	C	49.51	7.37
58	ถุงมือพลาสติกใส	1,350	C	34.86	10.47
157	ปอกหอย	63	C	7.53	48.47
33	ถั่วถิง	243	C	14.79	24.68
211	กระดาษ A4	183	C	12.83	28.44
161	บัวดอง	87	C	8.85	41.25
55	มะนาวปีก	417	C	19.37	18.84
36	กระเทียมเจียว	546	C	22.17	16.47
22	พริกไทยเม็ดขาว	57	C	7.16	50.96
119	เนยเหลืองทำการรีน	57	C	7.16	50.96

ตารางที่ ช.1 การคำนวณปริมาณการสั่งซื้อที่ประยัดค (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	จำนวนหน่วยที่ใช้ เฉลี่ยต่อปี	กลุ่ม	จำนวนการสั่งซื้อ [*] ต่อปี	จำนวนวันต่อ รอบการสั่งซื้อ
25	เม็ดงามขาว	123	C	10.52	34.69
181	ปืนขิงแก๊ส	546	C	22.17	16.47
128	เหล้าขาวครัวเป็ด	132	C	10.90	33.49
190	น้ำยาเก็บสนิม	102	C	9.58	38.10
126	งาบด - ครัวเป็ด	18	C	4.02	90.68
106	น้ำยาเช็ดกระจก	105	C	9.72	37.55
205	ถั่วลันเตา	27	C	4.93	74.04
152	น้ำยาล้างถัง	45	C	6.36	57.35
209	ผ้าหมึก ERC-31 (ไหญ')	69	C	7.88	46.32
186	ผ้ามืออบ	204	C	13.55	26.94
23	พริกไทยเม็ดคำ	42	C	6.15	59.37
139	แอมโภมนีย	177	C	12.62	28.92
133	แป้งสาลี ตราบัวแดง	9	C	2.85	128.25
72	รุ้วนเต้าหวย	54	C	6.97	52.36
156	ลูกกะหวาน	18	C	4.02	90.68
38	น้ำตาลทรายแดง	234	C	14.51	25.15
88	หนังยางวงไหญ'	48	C	6.57	55.53
150	ผงพะโล้	93	C	9.15	39.90
113	โล้กกลิตร	36	C	5.69	64.12
123	ซอสกุ้งขาทอง	120	C	10.39	35.12
97	กระดาษม้วนปากเลขปอนด์ 2 3/4"	894	C	28.37	12.87
189	ไม้กวาดอ่อน	177	C	12.62	28.92
185	ไม้มืออบ	102	C	9.58	38.10
184	สบู่เหลว	42	C	6.15	59.37
20	เกลือไทย	1,428	C	35.85	10.18

ตารางที่ ช.1 การคำนวณปริมาณการสั่งซื้อที่ประทัยด (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	จำนวนหน่วยที่ใช้ เฉลี่ยต่อปี	กลุ่ม	จำนวนการสั่งซื้อ [*] ต่อปี	จำนวนวันต่อ [*] รอบการสั่งซื้อ
164	ถุงร้อน 7*11	75	C	8.22	44.43
155	ใบกระวน	30	C	5.20	70.24
206	ถั่วแดง	12	C	3.29	111.07
73	หลอดดูดน้ำแข็ง	207	C	13.65	26.74
112	ไวน์แดง	12	C	3.29	111.07
114	ถูกหล่อห้องภายใน	531	C	21.86	16.70
151	เจ้าก้าวเขื่น	93	C	9.15	39.90
188	แปรงสูญพิเศษ+ค้าม	57	C	7.16	50.96
74	หลอดดูดน้ำยา	1,185	C	32.66	11.18
136	ผงเท้าขาว	1,596	C	37.90	9.63
134	แป้งสาลี ตราบัวแดง	72	C	8.05	45.34
187	ไมร์คิน้ำ	117	C	10.26	35.57
159	ชุดเจียรา (พริกหอม)	12	C	3.29	111.07
197	กิบหนึบผ้า	219	C	14.04	26.00
154	เก้าอี้	12	C	3.29	111.07
71	สาลุเม็ดขาว	96	C	9.30	39.27
193	ผ้ากันเปื้อน	24	C	4.65	78.54
163	แมลงศอกล็อกถักข่าย	144	C	11.38	32.06
194	โซดาไฟ	24	C	4.65	78.54
207	เทปไส 1 ชม.	96	C	9.30	39.27
178	ถุงร้อน 12*18	20	C	4.24	86.03
191	ไม้กวาดแข็ง	57	C	7.16	50.96
110	ที่ตักขยะ	36	C	5.69	64.12
216	ถุงมือแพทย์ Size M	372	C	18.30	19.95
101	ฟองน้ำล้างเบ่ง	237	C	14.60	24.99

ตารางที่ ช.1 การคำนวณปริมาณการสั่งซื้อที่ประยัด (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	จำนวนหน่วยที่ใช้ เฉลี่ยต่อปี	กลุ่ม	จำนวนการสั่งซื้อ [*] ต่อปี	จำนวนวันต่อ [*] รอบการสั่งซื้อ
192	ไม้ก้าดหยากไย่	12	C	3.29	111.07
208	กระดาษขาว 2 หน้า	36	C	5.69	64.12
215	ถุงมือแพทย์ Size S	252	C	15.06	24.24
182	ฟอยส์แตนเลสขัดหน้า	210	C	13.75	26.55
127	เม็ดงาดำ	6	C	2.32	157.07
158	อบเชย (เปลือกไม้)	6	C	2.32	157.07
153	บัวข้าว	12	C	3.29	111.07
195	แปรรูปผักต้า	12	C	3.29	111.07
198	ถุงมือผ้าทำปลา	36	C	5.69	64.12
202	สีส้มแดง	36	C	5.69	64.12
196	กระปองตักน้ำ	12	C	3.29	111.07
203	สีเขียว	24	C	4.65	78.54
201	สีชมพู	12	C	3.29	111.07
111	สีเหลือง	12	C	3.29	111.07

ตารางที่ ๗.๑ ค่าสูงสุด (MAX) และ ค่าต่ำสุด (MIN)

ลำดับ	รายการ	ราคา/หน่วย	จำนวนหน่วยที่ใช้ เฉลี่ยต่อวัน	MAX 7 Days	MIN 2 Days
1	น้ำมันพืช	560	12.42	87	25
2	น้ำตาลทรายขาวมิตรผล	25	239.58	1,677	479
3	ไข่เยี่ยวม้า	250	21.88	153	44
4	กระดาษซับน้ำมัน	490	9.99	70	20
5	ข้าวหอมมะลิ-ชาบี	187	21.85	153	44
6	ผงหมักถุง	2675	1.21	8	2
7	น้ำมันหอย	200	11.61	81	23
8	กระเทียมแกะเปลือก	106.01	20.45	143	41
9	เห็ดหอมแห้งคอกไก่	360	5.93	41	12
10	ผงชูรส	70	26.80	188	54
11	น้ำมันงา	600	3.00	21	6
12	เป้าอีสีเด็น	200	7.02	49	14
13	เบียร์ไฮเนเก้น	790	1.76	12	4
14	เยื่อไผ่แห้ง	100	11.93	83	24
15	เบียร์สิงห์	625	1.87	13	4
16	กระเพาะปลาแผ่นไห่น	2800	0.41	3	1
17	หุญลาม	5800	0.20	1	0
18	แป้งมันช่องกง	750	1.45	10	3
19	น้ำดื่มน้ำปั่น	60	17.27	121	35
20	กระดาษทิชชูแผ่น	7.72	131.88	923	264
21	น้ำยาล้างจาน	270	3.64	25	7
22	ซอสหอยนางรม	55	17.40	122	35
23	แป้งสาลี(หิ่งเหลือง)	660	1.40	10	3
24	ข้าวเส้าไห้ - พนักงาน	125	6.93	49	14
25	ซอสคิกโกรีแม่น	183.33	4.54	32	9

ตารางที่ ๗.๑ ค่าสูงสุด (MAX) และ ค่าต่ำสุด (MIN) (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ราคา/หน่วย	จำนวนหน่วยที่ใช้เฉลี่ยต่อวัน	MAX 7 Days	MIN 2 Days
26	มายองเนส	117.46	6.98	49	14
27	ไข่แกร็หัวใหญ่	124.96	6.19	43	12
28	เม็ดมะม่วงหิมพานต์	240	3.21	22	6
29	ซีอิ๊วขาว สูตร 1	35.83	21.46	150	43
30	แป้งมันนิเวอร์ค	214	3.58	25	7
31	เห็ดหอมแห้งดอกเล็ก	360	2.01	14	4
32	นำมันสลัดคั่ว	445.12	1.59	11	3
33	บัวขกอ	29.17	24.13	169	48
34	ซอสเปรี้ยว	10.7	60.29	422	121
35	นำมันพริกเผา	49.17	11.79	83	24
36	นมข้น	17.92	31.90	223	64
37	หน่อไม้ฝอย	260	2.18	15	4
38	แมงกะพรุน	1500	0.37	3	1
39	ผงฟู	1800	0.30	2	1
40	แป้งมันช่องกงแบบถุง	30	17.74	124	35
41	เห็ดล้าจีน	69.17	7.45	52	15
42	สลัดครีม	73.83	6.85	48	14
43	แป้งจะเก้า	650	0.77	5	2
44	ห้อมแดง ไทย	94.5	5.19	36	10
45	ถุงขยะคำ 30*40	37	12.63	88	25
46	ผงชูปหมุ	650	0.69	5	1
47	นำปลา	132.5	3.30	23	7
48	เกี๊ยวชาวย	100	4.22	30	8
49	ซอสปรุงรส - แม็คกี้	29.17	13.30	93	27
50	ถุงแพะ	520	0.73	5	1

ตารางที่ ๗.๑ ค่าสูงสุด (MAX) และ ค่าต่ำสุด (MIN) (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ราคา/หน่วย	จำนวนหน่วยที่ใช้เฉลี่ยต่อวัน	MAX 7 Days	MIN 2 Days
51	ผงปูรุงรังสไก่	82.5	4.54	32	9
52	นมสด	17.08	21.29	149	43
53	ถุงร่อง 6*9	64	5.39	38	11
54	ถุงหิ่ว 12*20	43	7.64	53	15
55	แป้งข้าวโพด	41.46	7.89	55	16
56	โค้ก เล็ก	154	2.08	15	4
57	น้ำมันนรา	15	20.56	144	41
58	สาหร่ายแผ่นญี่ปุ่น	200	1.48	10	3
59	บิงดอง	70	4.17	29	8
60	ลาดเย็นกระดาษ	130	2.19	15	4
61	แป้งสาลี (ตราห่าน)	620	0.44	3	1
62	ปลาหมึกกรอบแห้ง	400	0.68	5	1
63	นมสด ยูอชที	33.89	7.93	56	16
64	ถุงร่อง 8*12	64	4.18	29	8
65	ถุงห่อชาเบอร์ 2	55	4.86	34	10
66	ถุงหิ่ว 8*16	43	5.85	41	12
67	พริกไทยป่น	110	2.28	16	5
68	ผงคั้สตาร์ค	35	7.17	50	14
69	ผงชักฟอก	29	8.50	59	17
70	ซอสพริก	20	12.13	85	24
71	เกล็ดขนมปัง	22.08	10.97	77	22
72	พริกป่น	162.5	1.47	10	3
73	น้ำยาถูพื้น	110	2.15	15	4
74	ซอสเปี๊ดซออยซินซอส	91.67	2.36	17	5
75	ถุงเย็น 12" X 18"	66	3.08	22	6

ตารางที่ ๗.๑ ค่าสูงสุด (MAX) และ ค่าต่ำสุด (MIN) (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ราคา/หน่วย	จำนวนหน่วยที่ใช้ เฉลี่ยต่อวัน	MAX 7 Days	MIN 2 Days
76	ซีอิ๊วหวาน	48.33	3.86	27	8
77	กระดาษฟรอย	47.92	3.83	27	8
78	วุ้นเส้น	52.5	3.49	24	7
79	ถุงเย็น 8" X 12"	66	2.78	19	6
80	แป้งมันสำปะหลัง	15.2	11.98	84	24
81	กล่องโพลีไทร์	120	1.44	10	3
82	ผงฟู	150	1.12	8	2
83	นำพริกเผา	181.67	0.92	6	2
84	มาสตราดเหลือง	107	1.43	10	3
85	ถุงเย็น 8" X 12"	66	2.32	16	5
86	ถุงร้อน 10*15	64	2.15	15	4
87	กระดาษทิชชูม้วน	3.83	35.55	249	71
88	ใบตองเทียม 10*10	63	2.14	15	4
89	ผ้าเช็ดจาน	14.38	9.35	65	19
90	ถุงร้อน 12*18	64	2.07	14	4
91	สก็อต ใบพื้นที่มีฟองน้ำ	13.75	9.58	67	19
92	ซีอิ๊วคำ สูตร 1	41.67	3.13	22	6
93	น้ำยาสบู่กันท์	100	1.30	9	3
94	เนยขาว	750	0.17	1	0
95	ถุงเย็น 6" X 9"	66	1.94	14	4
96	เม็ดเกี๊ยวยาวย 1 กก.	100	1.27	9	3
97	หนังยางวงเล็ก	126	1.00	7	2
98	ชาคลินมะลิดอง 0.5 กก.	171	0.72	5	1
99	พริกขี้หนูแห้ง	170.07	0.71	5	1
100	ตะเกียงไม้ไผ่	10	11.73	82	23

ตารางที่ ๗.๑ ค่าสูงสุด (MAX) และ ค่าต่ำสุด (MIN) (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ราคา/หน่วย	จำนวนหน่วยที่ใช้เฉลี่ยต่อวัน	MAX 7 Days	MIN 2 Days
101	น้ำส้มสายชู	55	2.09	15	4
102	ชาจีน 1 กก.	190	0.60	4	1
103	เส้นหมี่ขาว	150	0.75	5	1
104	พริกชี้ฟ้าแห้ง	96.15	1.16	8	2
105	น้ำตาลกรวด	34	3.20	22	6
106	น้ำตาลปีน	33.33	3.21	22	6
107	กล่องไฟมเล็ก	38	2.74	19	5
108	กะทิสำเร็จ ใหญ่	32.92	3.12	22	6
109	เต้าเจี้ยว สูตร 2	31.67	3.16	22	6
110	ถุงมือยาง สีส้ม	18.33	5.30	37	11
111	ห้อมแดงแบก	26.92	3.58	25	7
112	ไส้ปรุงเด็ก	154	0.62	4	1
113	ยาพิคฆ่าแมลง	70.83	1.35	9	3
114	ถุงเย็น 10" X 15"	66	1.42	10	3
115	ฟิล์มเย็บพลาสติก	430	0.21	1	0
116	เม็ดเต้าหู้	80	1.14	8	2
117	ถุงร้อน 4*6	64	1.41	10	3
118	หลอดคุณนำสั้น	2.4	35.93	252	72
119	กระดาษรองชาลาเป่า	79	1.08	8	2
120	กระดาษ THERMAL 80X80	35	2.37	17	5
121	ถุงร้อน 3*5	66	1.25	9	2
122	หอยเชลล์แห้ง	520	0.16	1	0
123	กระดาษ FAX	32	2.53	18	5
124	ถุงไชเดรน 12" x 18"	66	1.22	9	2
125	แบบแปล	540	0.15	1	0

ตารางที่ ๗.๑ ค่าสูงสุด (MAX) และ ค่าต่ำสุด (MIN) (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ราคา/หน่วย	จำนวนหน่วยที่ใช้ เฉลี่ยต่อวัน	MAX 7 Days	MIN 2 Days
126	ห้องน้ำใหญ่	27.92	2.75	19	5
127	กระเบื้องดอง	80	0.91	6	2
128	ผงกะหรี่	41.67	1.72	12	3
129	ถุงเครื่องยาจีน	3	21.90	153	44
130	ไข่ไก่	171	0.36	3	1
131	ถุงเย็น 7" X 11"	66	0.90	6	2
132	ถุงเย็น 4" X 7"	66	0.88	6	2
133	ถุงไชเดรน 14" X 22"	66	0.85	6	2
134	ถุงไชเดรน 16" X 26"	66	0.83	6	2
135	ผ้าขาวบาง	32	1.70	12	3
136	ถุงห่อชาเบอร์ 4	45	1.16	8	2
137	ผ้าห่มมี ERC-30/34/38 (เต็กล)	130	0.39	3	1
138	ซองสมะเขือเทศ	29.17	1.72	12	3
139	ไม้จิ้มฟัน	70	0.72	5	1
140	โซดา	115	0.39	3	1
141	เกลือฝรั่ง	5.83	7.46	52	15
142	ถุงมีอพลาสติกใส	11.25	3.70	26	7
143	ปอกหอม	240	0.17	1	0
144	ถั่วลิสง	60	0.67	5	1
145	กระดาษ A4	79	0.50	4	1
146	บัวขดอง	163.33	0.24	2	0
147	มะขามเปียก	34	1.14	8	2
148	กระเบื้องเมจิยา	25	1.50	10	3
149	พริกไทยเม็ดขาว	200	0.16	1	0
150	เนยหล่อลงมาการ์น	200	0.16	1	0

ตารางที่ ๗.๑ ค่าสูงสุด (MAX) และ ค่าต่ำสุด (MIN) (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ราคา/หน่วย	จำนวนหน่วยที่ใช้ เฉลี่ยต่อวัน	MAX 7 Days	MIN 2 Days
151	เม็ดงามขาว	90	0.34	2	1
152	ปืนยิงแก๊ส	20	1.50	10	3
153	เหด้าขาวครัวเปี๊ด	80	0.36	3	1
154	น้ำยากัดสนิม	100	0.28	2	1
155	งาบด - ครัวเปี๊ด	555	0.05	0	0
156	น้ำยาเช็คกระจาก	90	0.29	2	1
157	ถั่วลันเตา	350	0.07	1	0
158	บัวยี่ฟ์ก	200	0.12	1	0
159	ผ้าห่มมีกี ERC-31 (ไชญ')	130	0.19	1	0
160	ผ้ามื้อบ	41.67	0.56	4	1
161	พริกไทยเม็ดคำ	180	0.12	1	0
162	แอมโมเนีย	40	0.48	3	1
163	แป้งสาลี ตราบัวแดง	740	0.02	0	0
164	รุ้วนเต้าวย	120	0.15	1	0
165	ลูกกะوان	350	0.05	0	0
166	นำตาลหารายแดง	26.33	0.64	4	1
167	หนังยางวงไหญ'	126	0.13	1	0
168	ผงพะโล๊	60	0.25	2	1
169	โภคภัณฑ์	154	0.10	1	0
170	ซอสภูเขาทอง	45	0.33	2	1
171	กระดาษม้วนบางเลขปอนด์ 2 3/4"	6	2.45	17	5
172	ไม้ก้าดอ่อน	29.17	0.48	3	1
173	ไม้ม้อบ	50	0.28	2	1
174	สมุนไพร	120	0.12	1	0
175	เกลือไทย	3.4	3.91	27	8

ตารางที่ ๗.๑ ค่าสูงสุด (MAX) และ ค่าต่ำสุด (MIN) (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ราคา/หน่วย	จำนวนหน่วยที่ใช้เฉลี่ยต่อวัน	MAX 7 Days	MIN 2 Days
176	ถุงร้อน 7*11	64	0.21	1	0
177	ใบกวาวา	150	0.08	1	0
178	ถั่วแดง	350	0.03	0	0
179	หลอดดูดน้ำแข็ง	20	0.57	4	1
180	ไวน์แดง	300	0.03	0	0
181	ถูกหล่อห้องภายใน	6	1.45	10	3
182	เจ้ากัวญี่ปุ่น	32	0.25	2	1
183	แปรงถูพื้น+ด้าม	50	0.16	1	0
184	หลอดดูดน้ำยา	2.4	3.25	23	6
185	ผงเต้าหู้	1.73	4.37	31	9
186	แป้งสาลี ตราบัวแดง	32.81	0.20	1	0
187	ไนร์คัน้ำ	20	0.32	2	1
188	ชูกเจียว(พริกหอม)	180	0.03	0	0
189	กินหนึบผ้า	9.58	0.60	4	1
190	เก้าอี้	160	0.03	0	0
191	สาลูเม็ดขาว	19.2	0.26	2	1
192	ผ้ากันเปื้อน	65	0.07	0	0
193	แมลงอซออล์ฟ้า	10	0.39	3	1
194	โซดาไฟ	60	0.07	0	0
195	เทปไส 1 ซม.	15	0.26	2	1
196	ถุงร้อน 12*18	66	0.05	0	0
197	ไม้กวาดแปรง	20	0.16	1	0

ตารางที่ ณ.1 ข้อมูลหลังการปรับปรุงของสายการผลิตวิชาเปา

ลำดับที่	ขั้นตอนการทำงาน	จำนวนพนักงาน	รอบเวลา
1	ขั้นตอนการเตรียมแป้ง	1	5.20
2	ขั้นตอนการนวดแป้ง คลึงแป้ง และ เต็คแป้ง	1	4.31
3	ขั้นตอนการปิดแป้ง	1	4.80
4	ขั้นตอนการใส่ไส้และห่อไส้	2	6.50
5	ขั้นตอนการนึ่ง/ผึ่งกลม	1	4.17
6	ขั้นตอนการตรวจสอบ/ขั้นตอนการบรรจุ	1	3.99
รวม		7	28.97

จากข้อมูลในตารางที่ ณ.1 สามารถคำนวณข้อมูลการปรับปรุงสายการผลิตได้ดังต่อไปนี้

1. สมดุลการผลิต

$$\text{สมดุลการผลิตของชาลาเปา} = \frac{\text{รอบเวลาร่วม}}{\text{พนักงาน} \times \text{จุดคอขวด}} \times 100$$

จากตารางที่ ณ.1 มีทั้งหมด 6 ขั้นตอน พนักงาน 7 คน และ จุดที่เป็นคอขวดคือ Takt Time = 6.50 วินาที รอบเวลาร่วมคือ 28.97 วินาที

$$\text{ดังนั้น สมดุลการผลิตของชาลาเปา} = \frac{35.47}{(7 \times 6.50)} \times 100 = 77.96\%$$

2. ประสิทธิภาพ

$$\text{ประสิทธิภาพ} = \frac{\text{ยอดผลิตจริง}}{\text{เป้าหมายการผลิต}} \times 100$$

$$\text{ประสิทธิภาพ} = \frac{553}{553} \times 100 = 100\%$$

3. การคำนวณหายอดผลิตต่อคนต่อชั่วโมง

$$\text{ยอดผลิตต่อคนต่อชั่วโมง} = \frac{\text{ยอดผลิตต่อชั่วโมง}}{\text{จำนวนพนักงาน}} \times 100$$

$$\text{ยอดผลิตต่อคนต่อชั่วโมง} = \frac{553}{7} = 79$$

4. ชั่วโมงการผลิต

$$\text{ชั่วโมงในการผลิต} = \frac{\text{จำนวนพนักงาน} \times \text{ชุดคงคลัง}}{3.6}$$

$$\text{ชั่วโมงในการผลิต} = \frac{7 \times 6.50}{3.6} = 12.64 \text{ ชั่วโมง/พันหน่วย (Hrs./K)}$$

5. ค่าแรงต่อหน่วย

$$\text{ค่าแรงต่อหน่วย} = \frac{\text{ชั่วโมงการทำงาน} \times \text{ค่าแรงทางตรงต่อชั่วโมง}}{1,000}$$

$$\text{ค่าแรงต่อหน่วย} = \frac{12.64 \times 38}{1,000} = 0.48 \text{ บาทต่อชั่วโมง}$$

6. ค่าแรงทางตรง

$$\begin{aligned}\text{ค่าแรงทางตรงทั้งหมด} &= \text{ค่าแรงต่อหน่วย} \times \text{จำนวนสินค้าทั้งหมดที่ลูกค้าต้องการ} \\ \text{ค่าแรงทางตรงทั้งหมด} &= 0.48 \times 120,000 = 57,600 \text{ บาท}\end{aligned}$$

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล นายชัยวัฒน์ ศรีไชยแสง
วัน เดือน ปีเกิด 18 ตุลาคม 2520
ที่อยู่ บ้านเลขที่ 7/345 หมู่ 5 หมู่บ้านอาสาเส้า 5 ตำบลบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่
 จังหวัดนนทบุรี 11140

การศึกษา

พ.ศ. 2545 สำเร็จการศึกษาระดับวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ
 ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลชั้นนำ บริษัทฯ

ประสบการณ์การทำงาน

พ.ศ. 2545-2548	ตำแหน่งวิศวกรอาชูโส (Sr. Engineer) บริษัทเดลต้าอีเลคทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน)
พ.ศ. 2548-2549	ตำแหน่งผู้จัดการโครงการไลน์ (Lean IE Project Manager) บริษัท เอเชีย เมเนจเม้นท์ เอสโซ่ โซลูชันส์ จำกัด
พ.ศ. 2549-2550	ตำแหน่งผู้จัดการโครงการ (Project Manager) บริษัท อิอ้อน ไอร่าวัน จำกัด
พ.ศ. 2550-2553	ตำแหน่งผู้จัดการส่วนอาชูโส (Sr. Lean Manager) บริษัท วงศ์ไพบูลย์ จำกัด (มหาชน)
พ.ศ. 2553-2555	ตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายปฏิบัติการ (Operation Manager) บริษัท เค-แคลฟ เทอริง จำกัด
พ.ศ. 2555-ปัจจุบัน	ตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายประสิทธิภาพการผลิต (Manufacturing Manager) บริษัท บีกสตาร์ จำกัด